

خەدەرمان لۆقه

مێندى ئهقرا ئهقراى

www.igra-ahlamontada.com

PDF4Kurd

نووسى
عمدى شهلاشى

چاپى دووهم

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

برای دیدن جزئیات کتاب: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

خۆینهری بهرینز! ئەگەر رۆژنیک خۆم به غەریب دەزانی، چونکه له سه‌ردهشتی را
هاتبووم بۆ سلیمانی و له‌وکاتهیدا که پیشنۆیژ و دوان بیژی خانەقای حەزرەتی
(مەولانا خالید) بووم و له سه‌ر حەوزەکەیی بەردەمی حوجرەکەیی (مەسنەوی
مەولانای رۆمی) م تەرجەمە دەکرد و هەروەها له سه‌ر فەرماشتی رەئیسێ عولەمای
شەریعت و تەریقەت شیخ (جۆنەیدی) بەغدادی رەزای خۆای لێ بی که
فەرموویەتی:

(حکایات المشایخ جند من جنود اللّٰه)، واتە فەرماشت و قسەیی پیاوچاکان له
عیلم و زانیاری دا له شکرێکە له له شکرەکانی خۆای گەرە و رۆو بکەنە ولات و
مەنزل و مالی هەر دلێکەوه نەفس و شەیتان و هەواو هەوس له شوێنە بار دەکەن.
ژیانی (پێغه‌مبەرەان) و مەجلیسی ئەولیاانم دەنوسی، چونکه باسی بەسەرھات
و فەرماشتیان دەبیته هۆی مەجلیس خوشکردن و رۆو کردنە چاکە و دووری له
خەراپە و سەواپی زۆری دواپۆژ و فیربوونی زۆر زانیاری و هەرچەند له سایەیی
خواوە له سلیمانی له ناو زۆر زانا و پیاوچاکاندا بووم و ریزو جوپمەتم له قەدەر
خۆم زۆر زیاتر بوو. جینگا و رینگا و مالی خوش و ئیمام و خەتیب بووم، بەلام
دوبارە هەر پێموابوو له غەریبیم و ئەو فەرماشتەیی شیخی (سەعدی) م زۆر
دەخۆیندەوه که فەرموویەتی: بەرد له جینگای خۆی سەنگینە و بەزەیییم بە حاجی
قادر و نالی دا دەهاتەوه که له کوردستانەوه چوو بوونە ئەستەنبول و کەوتبۆنە ولاتی
غەریبی و نەمدەزانی که قەزاو قەدەر له ئاخیری تەمەندا نزیک قوتبی شیمالیان بۆ
دیاری کردووم و ئیستا که رۆژی بیستی دوازدەیی هەزارو نۆسەت و نەوەت و
هەشتە له ولاتی فینلەندم و له شاری هیلسنکی و له قاتی هەشتی ئاپارتومانیکدا و
لەبن پەنجەرەیی ژوورەکەیی خۆم دانیشتووم و دەروانمە ئەو بەحرە پان و بەرینە و
دەلیم: ئای خۆزگەم بەو بەردەیی که له جینگای خۆی سەنگینە، بەلام دوبارە
دلخۆشی خۆم بەوه دەدەمەوه که خۆمەموو کورەیی زەوی ملکێ خواپە و دیارە

ئیرادهی خواش له سهر هرچی بی، رهد نابیتهوه و دهبن بیتهدی. جا ئه و
فهرمایشتهی حهزرتی (علی) م هاتهوه یاد، که فهرموویهتی: (رَوْحُوا الْقُلُوبَ
بِطَرَائِفِ الْحِكْمِ فَأَنْهَاتِمِلْ كَمَا تَمِلُّ الْأَبْدَانُ).

واته، ئه گهر هات و وه رهز و بیتاقهت بوون، دلی خوتان به قسه و باسی خوش،
خوش بکن، چونکه دل هیلاک و ماندوو دهبن هر وه کو جهسته، که ماندوو دهبن،
به لام به قسه و حیکایات و نهزیهی خوش ئیسراحت دهکا و دیتهوه سهرخو. جا
خو ئه گهر له و دور ولاتی به شتیکهوه خهریک نه بی هر شیت دهبی.

گوینگرینه؛ هر چنده سه بارهت به مهزاح و گیرانهوهی قسهی خوش و نوکته بو
پیکه نین زور شت گوتراوه، به لام له لایه کی تریشهوه مه دخی کراوه. تهنانهت
حهزرت دروودی خوی له سهر بی، چند جار مهزاحی کردوو، بو نمونه دهلین: به
ئافره تیکی گوت: فریای میرده کهت بکهوه له چاوانیدا سپیایه تی هیه. ئافره ته که
به په له چوه مال و به میرده کهی گوت: ئه وه چیت لی قهوماوه؟ (پنیغه مبه ر)
فهرمووی: چای پیاوه کهت سپیایه تی تیدایه. میرده کهی حالی بوو که حهزرت چی
فهرمووه: پیکه نی و گوتی: ئافرهت، حهزرت راستی فهرمووه: ئه وه شوخی له گهل
کردوی: خو خهراپی نه فهرمووه چای هه موو کهس سپینیهی هیه.

ههروه ها دهلین: جارنیک پیریژنیک عهززی دهکات و دهلی: به سه دهقهت بم، دو عام
بو بکه تا خوی گهوره عه فووم بکات. حهزرت له وه لامیدا ده فهرمووی: بو
نه ترانیوه که پیریژن ناچنه به هه شتی؟ پیریژن هاوار دهکا و خهریک دهبن بگری؛
حهزرت پیده که نی و ده فهرمووی: ئایا ئه و ئایه تهت نه خویندوته وه که خوی گهوره
ده فهرمووی:

(إِنَّا أَنْشَأْنَا مِنْ أَنْشَاءِ فَجَعَلْنَا مِنْ أَبْكَارٍ عُرْبًا أْتْرَابًا)، واته ئیمه ئافرهتان
ده کهینه وه به کچی چوارده سال و هه موویان له یهک ته مه ندا دهبن، پیریژن
له خوشیان گهش بووه. دوباره دهلین: یوحه ننا و شه معون دوو حه واری حهزرتی
(عیسا) بوون. یوحه ننا عاده تی وابوو له هر مه جلیسینکا بوایه خه لکه کهی
وه پیکه نین ده خست، به لام به پنیچه وانیهی ئه و شه معون بچوبایه ناو هر کومه لیکه وه،
ده گریا و خه لکه کهی وه گریان ده خست. جارنیک شه معون به یوحه ننا دهلی: بو
ئه وه نده پیده که نی؟ دهلی له هه موو شتی بویته وه. یوحه نناش له وه لامیدا دهلی:
ئه ی تو بو ئه وه نده ده گری دهلی له ره حمه تی خوا نائومید بوی. دهلین: له وکاته دا
خوی گهوره وه چی کرد بو حهزرتی عیسا و فهرمووی: یا عیسا پنیان بلنی من
خوی یوحه ننام پی باشتره له گریانه کهی شه معون. جا له سهر ئه و پیوودانه هاتم

دستم کرد به گهران به سرخه‌رماناندا و له خه‌رمانی هر خاوه‌ن جوخینیک
هیندیکم هیناوتیکه‌لم کرد و نه و کو خه‌رمان لوغهی لی پیدابوو. به لام هه‌روهک
دهزانن خه‌رمان لوغه چاک و خه‌راپی تیکه‌له و نه‌گه‌ر چاوتان به خه‌راپه‌کانی که‌وت
خه‌تای من مه‌گرن و لومه‌ی خاوه‌ن خه‌رمانه‌کان بکه‌ن، که چاک و خه‌راپ بو
هه‌ژاران تیکه‌ل ده‌که‌ن.

به لام من به‌رچاوته‌نگ نیم و نه‌وا خه‌رمان لوغه‌که‌م پیشکیش به ئیوه‌ی به‌رینز
ده‌که‌م تا به‌شه باشه‌کانی بکه‌نه شه‌وچه‌له‌ی کوره‌کانتان تا له لایه‌ک دلتانی پیخوش
بکه‌ن و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پهن‌دی لی وه‌رگرن و له‌سه‌ر خه‌رمانی خوتان به‌شی
چاک بده‌ن به برای هاوولاتیتان و نه‌گه‌ر زور به‌خیلیش نه‌بن، جارجار به‌دوعای
خیر یادی نه‌و برا غه‌ریبه‌ دور و لاته‌تان بکه‌نه‌وه و له خه‌رمانی دوعاکانتان خه‌رمان
لوغهی به‌ش بده‌ن، خیرتان ده‌گاتی.

محهمه‌دی شلماشی

(ئەسكەندەر) كە دنيای داگير ده كرد؛ زوری هه ولدا تا به فيل قه لاتینکی زور
قایمی گرت و فه رمانیدا ویرانی بکەن. گوتیان: قوربان! حە کیمیکی زورزان و
دانای موشکیل گوشا و به توانای تیدایه؛ گوتی: بچن بۆم بانگ بکەن. که هات
ئەوهنده ناشیرین بوو نه ده چۆ دلانه وه و نه فره تی لی ده کرد. ئەسكەندەر که
ته ماشای کرد گوتی: ئەوه چ وینه یه کی بی وینه یه و چ شکلیکی ترسینه ره هه ته؟
زاناکه به قسه ی ئەسكەندەر توره بوو؛ له توره بوونه کهیدا زور پیکه نی و گوتی:

تانه له من مه ده که ناشیرینم
ئهی به تال له فه زیله ت و ئینساف
لاشه وه ک کالانه و گیان شه مشیر
ئوه ی ده کری به شیر نه ک کالان

دوباره گوتی ئەهی ئەسكەندەر! ئەوه ی که خولقی له گه ل خه لکدا خوش نه بی، ئەوه
پینستی به ده نی زیندانی ئەوه و له وجودی خۆیدا ئەوهنده له ته نگانه و نارەحه تیدایه
که زیندان له چاوی وه ک سهیرانگایه. گوتی: ئینسانی رژد و به خیل و حەسود
هه میشه له رهنج و نارەحه تی دایه و له گه ل پهروه ردگاری خۆیدا له شه ر دایه و
هه رچی خوا بیدا به خه لک ئەو پینی ناخوشه و ئەوه ی به نسیب ئەویش نه بی دلی
پیوده یه. ئینسانی حەسود رهخنه له کارهکانی خوا دهگری و که شتیکی خه لکیشی
چاوپیکهوت دهلی: بۆچی خوا داویه تی به و و نهیداوه به من؟

ئەسكەندەر هه ر گوتی بۆ راگرتبوو. دوباره کابرا گوتی: ئینسانی عاقل و سهخی
مالی دنیای بۆ پیاوه تی دهوی؛ به لام ئینسانی بی عه قل و به خیل بۆ واریسانی کو
دهکاته وه. گوتی: ئەگه ر پیاوی گه وره له گه ل مندالان گالته بکات، ئەوه ئابروی خوی
دهبا و تۆزی بی نرخ ی به خۆیدا دهکا و ئەوه ی له گه ل ژیرده ستانی خۆیدا چنگه په پۆ
بکا، ئەوه به پینلاوی دهسه لاتداران دهخرینته ژیرینی. ئەسكەندەر که گوتی و هوشی
له و په ند و حیکمه تانه پر بوو، کابرای خه لات کرد و دهستی له ویرانکردنی
شاره کهش هه لگرت. جا ئەوه یه که دهلی: عه قل و زانیاری فریای خاوهن عه قل و

رۆژنىك (ئەسمەنى) لەسەر سفرەى ھارونەرهشىد حازر بوو؛ باسى پالودەيان کرد، ئەسمەنى گوتى: زۆر عەرەبى دەشتەكى ھەن كە پالودەيان نەدیو و نایناسن. ھارونەرهشىد گوتى: لەسەر ئەو قىسەى خۆت بەلگەيەكم بۆ بێنەو، دەنا وانیه. بەرئىگەوت رۆژنىك ھارونەرهشىد چوو بۆ راوى و ئەسمەنى عىشى لەگەل بوو. دىتيان عەرەبىك لە دوورەو دەى، ھارونەرهشىد بە ئەسمەنى گوت: بچۆ بېھتە بۆ لام، ئەسمەنى چوو بۆ لای كابرا و گوتى: كاكە! ئەمىرى موسولمانان داوات دەكا، وەرە بچىن بۆ لای، كابرا گوتى: بۆچى ئەو ئەمىرى موسولمانانە و موسولمان دەبى ئەمىريان ھەبى؟ ئەسمەنى گوتى: بەلى. كابرا گوتى: ئەمن ئىمانم پى نى؛ ئەسمەنى تۆرە بوو جنىوى پىدا و گوتى: (ياولدا الزنا). كابرا بە بىستنى ئەو جنىوانە تۆرە بوو و ئىخەى ئەسمەنى گرت و ئامبازى بوو. ئەسمەنى دوپارە دەستى كردهو بە جنىو پىدانى. ھارونەرهشىدش ھەر سەھىرى دەكردن و پىدەكەنى. لە پاشان كابرا ھات بۆ لای ھارونەرهشىد و گوتى: ئەى ئەمىرى موسولمانان!

حەقم لەو پىاوھى خۆت بىستىنە جنىوى پىدام. ھارونەرهشىد گوتى: باشە تۆ دوو درەمى بدەبى. عەرەبەكە تۆرە بوو گوتى: (سوبحان اللہ) جنىوىشى پىداوم و دەبى دوو درەمىشى بدەمى؟ ھارونەرهشىد گوتى: بەلى حوكمى ئىمە ئاوايە. كابرا لەسەر خۆ روى كرده ئەسمەنى و گوتى: (يا ابن الزانين)! واتە ئەى كورى دوو زىناكەران. گوتى: دەبرۆ بە حوكمى ئەمىرى موسولمانان چوار درەم بۆ بېتە. ھارونەرهشىد ئەوئەندە پىكەنى بەپشتدا كەوت؛ لە پاشان كابرايان لەگەل خۆياندا ھىنايەو بە قەسرى ھارونەرهشىد؛ كە چاوى بەو عەزەمەت و شەوكتە كەوت و مەجلىسى ھارونەرهشىدى دى، بەلایەو زۆر گەرە بوو؛ ھاتە پىشەو و گوتى: (السلامُ عليك يا اللہ)؛ ھارونەرهشىد گوتى: ئەو دەلىنى چى؟ بىدەنگ بە. كابرا گوتى: (السلامُ عليك يا نبي اللہ). گوتيان: بىدەنگ بە مال نەوئىران ئەو دەلىنى چى؟ ئەو ئەمىرى موسولمانانە. ئىجا گوتى: (السلامُ عليك يا أمير المؤمنين). ھارونەرهشىد گوتى: (وعليكَ السلام). لە پاشان داياننا و سفرەيان راخست و ئەنواعى تەماميان خوارد. لە پاشان پالودەيان ھىنا. ئەسمەنى گوتى: ئومىدەوارم كە نەزانى پالودە چىيە؛ ھارونەرهشىد گوتى: ئەگەر نەزانى كىسەيەكت دراو دەدەمى. ھەر كە عەرەبەكە دەستى كرد بە پالودە خواردن؛ وا دياربوو كە قەتى نەخوارد بوو

هارونه رهشید لئی پرسى: ئه وه چیه دهخوی؟ گوتى: سؤنید به و خوییهی که توی کردوه به خلیفه، نازانم چیه، به لام خوی گوره له قورئاندا دهلتى: (وَفايَكهَيَّة وَنَخْلٍ وَرُمَّانٍ) میوه و خورما له لای ئیمه ههیه؛ لام وایه ئه وه رومانیه، واته هه ناره. ئه سمه عى گوتى: ئه ی ئه میرى موسولمانان! ئیستا دوو کیسه ت له سه ر واجبه؛ چونکه ئه وه ههروهک نازانى پالوده چیه؛ نازان رومانیش چیه، هارونه رهشید ئه مرى کرد دوو کیسه یان دایه. ئه سمه عى و کابرای عه ره بیشى خه لات کرد.

کابرایه ک به (بالوی) گوت: بالول! شینه کانی شارى (به سرا) م بۆ حساب که؛ بالول له وه لامدا گوتى: ئه وه به کهس ناکرئ؛ چونکه ئه وه نده زۆرن له حساب نایه ن. ئه گه ر ده ته وئى عاقله کانت بۆ حساب که م؛ چونکه ئه وان له چه ند کهس زیاترین.

پیاویک خه ریک بوو نامه یه کی بۆ یه کیک له دوسته خوشه ویسته کانی دهنوسى؛ یه کیکى له ته نیشته دانیشته بو؛ به دزیه وه تیلهى چاوی ده دایه و نامه که ی ده خوینده وه. خاوه ن نامه که زۆرى پنی ناخوش بوو؛ له نامه که دا نوسى: ئه گه ر دزیکم له ته نیشته دانه نیشته یه و نامه که ی نه خویندا یه وه هه موو نه هینتیکی خۆم بۆ دهنوسى. کابرای ته نیشته گوتى، گه وره م به خوا نامه ی تۆم ته ماشا نه کردوه و نه م خویندوته وه خاوه ن نامه که گوتى: ئه ی بنى عه قل! ئه ی ئه وه ی که ده یلئى له کویت زانى؟

سه رخوشیک له مال هاته دهره وه. له رینگادا کهوت و رشایه وه و دهمولئوی خوی پیسکرد؛ سه گیک هات دهمولئوی لسته وه؛ کابرا وایزانی ئینسانه پاکی ده کاته وه؛ ده ستى کرد به دو عاکردن و گوتى: یاخوا خوی گه وره کوپ و کوپه زا کانت بکاته خزمه تکار، له پاشان سه گه که قاچى به رز کرده وه و پنی هه لمیزت؛ کابرا گوتى: ئه ی ئافه رین گه وره م بۆ پیاوه تیت که ئاوی گه رمت هینا و ده م و چاوت پنی شتم.

(جۆلا) یه ک ئامانه تیه کی له لای (مه لا) یه ک دانا و پاش ماوه یه ک جۆلا چوو وه ریگریته وه. له وکاته دا (مه لا) دهرسى به فه قینکان ده گوت؛ جۆلا سلاوی کرد و گوتى: قوربان! هاتووم بۆ ئامانه تیه که؛ مه لا گوتى: سه بر بگره با له دهرسه که وه بم؛ جۆلا دانیشته. دهرسه که زۆر درنژهى کیشا. مه لا کاتى دهرس گوتن عاده تى بوو، سه رى ده جولا ند. جۆلا وایزانی که دهرس گوتنه وه هه ر سه ر جولا نه وه یه؛

گوتی: ماموستا زور به په له م؛ ههسته من بکه به وهکیل تا دهچی بو مال و
ئامانه تییه که م بو دینی نهن له باتی جه نابت دهرسه که ت ده لیمه وه و سهر
را ده وه شینم. مه لا دهستی کرد به پیکه نین و چوو ئامانه تییه که ی بو هینا وه.

(کویر) یک له شه ویکی تاریکدا چرایه کی به دهسته وه بوو؛ گوزه یه کی له سهرشانی
نابوو به رینگادا ده رویی. کابرایه ک تووشی بوو گوتی: نه ی کویری بنی عه قل! خو
شه و رۆژ به لای تووه وه ک یه که؛ پرووناکی و تاریکی له پیش چاوی تو فه رقیان نیه؛
نه و چرایه ت بو به دهسته وه گرتووه؟ کویره پیکه نی و گوتی: که ره؛ خو نه و چرایه م
له بهر نه وه هه لنه گرتووه تا رینگای پی ببینم؛ به لکو له بهر خاتری بنی عه قلیکی وه ک
توم هه لگرتووه تا خوم لی نه ده ی و گوزه که م لی نه شکینی.

(عه مرو له یس) ته ماشای کرد له شکرچییه ک سواری نه سپتیکی زور لاواز بووه؛
زوری پی ناخوش بوو گوتی؛ له عنه ت له له شکرچییه کانی من؛ چونکه ههر بوول و
پارمیه کی دامنی قوزی ژنه کانیان پی قه له و کرد و وه لاغه کانیان له برسان
تواندنه وه. کابرا گوی لی بوو و گوتی: به خوا نه ی نه میر! نه گهر به دیقه ت ته ماشای
ئی ژنه که ی من بکه ی له که فه لی نه سپه که م لاواز تره. (عه مرو له یس) به و قسه یه زور
پیکه نی و کابرای خه لات کرد و گوتی: برۆ ههر دوو ماینه کانت قه له و بکه.

زانایه کی رهنگ و پرو ناشیرین ده لی: رۆژیک له گه ل دوستیک له سهر رینگایه ک
را وه ستا بووین و قسه مان ده کرد؛ ژنیک به ویدا هات و له پرو به پروی نیمه را وه ستا
و ته ماشای منی ده کرد؛ کاتی ته ماشا کردنه که ی له نه ندازه تپه ری به غولامه که م
گوت: بچو له و ژنه بیرسه داخوا بو و له من ده پروانی و چ کاریکی هه یه. غولامه که
چوو بۆلای و هاته وه و گوتی، ده لی:
چاوم گونا حینکی گه وره ی کرد بوو؛ ده مو یست له تۆله ی نه و گونا حه یدا سزای بده م
؛ هیج عه زابینکم له وه با شتر نه دی که به ته ماشا کردنی نه و پیا وه ناشیرینه تۆله ی
لی بکه مه وه.

جاحیز) ده لیتی: قه ت نه وه ندده خوم به خه جاله ت نه دیوه که رۆژیک ئافره تیک هات و
پیلی منی گرت و برده می بۆلای په یکه رتاشینک؛ زورم به لاوه سه یربوو؛ له وه ستا که م
پرسی: نه ری نه و ژنه بوچی منی هینا بۆلای تو؟ له وه لامدا گوتی: نه و ژنه به منی

گوتبوو که وینه‌یه‌کی له سهر شکلی شه‌یتان بو ساز بهم ؛ پیم گوت: من نازانم
وینه‌ی شه‌یتان چونه؛ نه‌ویش توی هینا و گوتی: وهک نه‌و پیاوه‌یه.

کابرایه‌کی ناشیرین چوو بۆلای دوکتور و گوتی: جه‌نابی دوکتور! زور
ناره‌حه‌تم. دومه‌لنکم له ناشیرینترین جیگا هاتوه؛ دوکتور ته‌ماشای کابرای کرد
و گوتی: درؤ ده‌که‌ی؛ نه‌وه نیه ده‌موچاوت ده‌بینم که هیچ دومه‌لی پیوه نیه.

کابرایه‌کی لووت زل چووبووه خوازینی نافره‌تیک و زوری ته‌عریفی خوی کرد و
گوتی: من پیاویکی سووک و بی‌عقل نیم و له به‌رام‌بهر ناخووشی و ناره‌حه‌تیاندا
زور خوم راده‌گرم. ژنه‌که گوتی: راست ده‌که‌ی؛ نه‌گهر نه‌وه‌نده خوراگر نه‌بویتایه
چل سال نه‌تده‌توانی نه‌و لووته زله‌ت هه‌لگری.

(مه‌عاویه) و (عه‌قیلی) کوری (نه‌بوتالیب) به‌ینیان زورخوش بوو. رۆژنیک پیکه‌وه
داده‌نیشن. مه‌عاویه ده‌لی، نه‌ی خه‌لکینه! نه‌و نایه‌ته‌تان بیستوه‌که خوای گه‌وره له
قورئاندا ده‌فه‌رمووی: (تَبَّتْ یَدَا اَبْنِی لَهَبٍ وَ تَبَّتْ)؟ گوتیان: به‌لی. مه‌عاویه گوتی: ده
نه‌بوله‌هه‌ب مامی نه‌و (عه‌قیله)یه. ننجاً عه‌قیل گوتی: نه‌ی نه‌هلی شام! نه‌ی نه‌و
نایه‌ته‌تان بیستوه‌که خوای گه‌وره هه‌ر له‌و سوپه‌ته‌دا ده‌فه‌رمووی: (وَاَمْرُتَهُ حَمَالَةٌ
الْحَطَبِ)؟ گوتیان: به‌لی بیستومانه. (عه‌قیل) گوتی: ده‌ نه‌و ژنه پوری (مه‌عاویه)یه.

(سه‌ید)یک له‌گه‌ل پیاویک به‌ شهر هات و په‌لاماری یه‌کتریاندا؛ سه‌یده‌که به
کابرای گوت: تو چون جنیو به‌من ده‌ده‌ی؟ تو له سه‌رث واجبه‌ که له هه‌موو نوپژنیکدا
سلاره‌تم له سهر لی بده‌ی و بلینی (اللهم صل علی محمد و علی آل محمد). کابرا
گوتی: ناخر له‌گه‌لیدا ده‌لنیم: (من الطیبین الطاهرین) و تو له‌وان نی.

یه‌کیک له خه‌لیفه‌کانی به‌غدا؛ که رۆژنیک عه‌ره‌بینکی ده‌شته‌کی میوان بوو نانی
له‌گه‌ل ده‌خوارد؛ له وهختی پارو بردنی عه‌ره‌به‌که بو ده‌می؛ خه‌لیفه گوتی: کاکه!
نه‌و مووه له پاروه‌که‌ت بکه‌وه؛ عه‌ره‌به‌که توپه‌ بوو و گوتی: له سهر سفره‌ی که‌سینک
که نه‌وه‌نده چاوی له پاروه‌کانت بی و مووی پیوه ببینی، نابی نان بخوی؛ ده‌ستی له
خواردن هه‌لگرت و سویندی خوارد که جارتیکی دیکه قه‌ت له سهر سفره‌ی خه‌لیفه
نان نه‌خوا و هه‌ستا و رۆیی.

کۆمه لیک دانیشتیبون قسه ی خوشیان ده کردن؛ هاتنه سهر باسی پیاوه تی و ناپیاوی. یه کینک له ناویاندا گوتی: کوره نه وه ده لیتن چی؟ به لای منه وه نه وه ی دوو چاوی کوئر و نابینایی، نه وه نیوه پیاوه و نه وه ی سواری که شتی نه بووبی و به ده ریادا نه گه رابی نه وه نیوه پیاوه و نه وه ی ژنی جوانی له ماله وه نه بی نه وه نیوه پیاوه.

کوئرینک له ناویاندا بوو به سهر کابرایدا نه راند و گوتی: نه ری براده ری ناعه زیز! خو تو هیچت بو من تیدا نه هیشته وه؛ خو من له و سنی یانه هیچ کامیانم نیه؛ مه عنای وایه که من به نیوه مه ردیش حیساب نیم.

پوژنیک (بالوول) چوو مه جلیسی هارونه ره شید. یه کینک له وه زیره کان گوتی: نه ی بالوول! موژده بی له تو که نه میری موسولمانان توی کردوو به گه وره و سهرداری مه یون و به رازان. بالوول له سه ره خو گوتی جا که وایه له ورۆ به دواوه هه رچی گوتم به قسه م بکه و له فه رمانی من ده ره چۆ؛ چونکه تو یه کینک ده بی له ره عیبت و ژیرده سته کانم.

گه دایه ک چوو له ده رگای مالیکی داو داوای شتیکی کرد؛ خاوه ن ماله که نه هاته ده ر و له ژوره وه را گوتی: کاکه ببوره خانم له مال نیه. سوالکه ره که گوتی جاخو نه من پاروه نانیکم ده وی؛ خو نه هاتووم به زوری خانمی بگیم.

ده لیتن: له ماموستای قوتابخانه یه کیان پرسی: تو گه وره تری یان براهه ت؟ ماموستا له وه لامدا گوتی: من گه وره ترم؛ به لام نه گه ر سالیکی دی به سه ر ته مه نیدا تیپری به قه د منی لیدی.

نه خوشیک له گیاندا بوو؛ کابرایه ک بونی ده می زور ناخوش بوو، چوبوو به بن سه ری و ده می ده برده بن گوینی نه خو شه که و شاده و ئیمانی پی دینا و هه ناسه ی له دم و گوئیانی ده کرد؛ هه رچه نده نه خوشه که رووی خو ی وه رده گه یرا نه و زیاتر ده چوو به پیشه وه و ده می لی نریک ده کرده وه. کابرای نه خوش که تینی بو هات و زانی لیتی دوور ناکه ویته وه، پیی گوت: نه ری کاکه! لیم ده گه رینی که به پاک و خاوینی بمرم؛ یان ده ته وی زور به پیسی بمرم؛ ده لیم دووروه که وه با به ده ری

به پشتكۆمىنيان گوت : ئارهزوت ئهوهيه كه خواوهندي گهوره وهك خهلكى دى پشتت راست وهكا؛ يان پشتى خهلكى ديش وهك پشتى تو كۆم وهكا؟ پشتكۆم له وهلامدا گوتى: ئارهزوم ئهوهيه، ههموان وهك من لى بكا؛ تا بهو چاوهى كه ئهوان پىيان له من دهروانى منيش بهو چاوه تهماشيان بكه مهوه.

ژنيك له دهست ميرهكهى چووه لاي قازى شكايهتى كرد و گوتى: جهنابى قازى! ئهو پياوه تاويك ليم ناگهري ئاسوده بم؛ به دزى و ئاشكرا و لهكاتى نويز و وهختى ههوير شيلاندا؛ له وهختى نان كردندا و ئهو كاتهش كه بهرپۆژوم؛ ههرداوام لى دهكا.

ميرهكهى گوتى: جهنابى قازى! من ئهو ژنهم ههرد بۆوهى هيناوه. ژنهكه گوتى: جهنابى قازى! تو له بهر رهزاي خوا شتيك ديارى بكه تا له شهو و پۆژنيكدا چهند جارم بيته لا؛ تابزانم و خۆمى بو حازر بكه م. قازى گوتى: (ده) جار باشه؟ ژنهكه گوتى تاچهتى ئهوهندهم نيه. قازى گوتى (نو) جار باشه؟ ژنه گوتى ئهوهندهش ناتوانم. ههروهها پيداهاتنه خواري تا هاتنه سهرد (پينج) جار. ژنهكه گوتى تاچهتى ئهوهندهشم نيه. قازى گوتى ئهوى مال نهويران وادياره ناتهوى ئهو پياوه ههژاره بههرهيهكى دهست كهوى. ژنهكه گوتى، دهباشه جهنابى قازى له بهر خاترى جهنابت به (پينج) جارهكه رازيم. ميرهكهى گوتى: باشه، بهلام جهنابى قازى! پتى بلنى با يهكيك بكا به كهفيلى خۆى. ژنهكه گوتى: زۆرباشه با قازى كهفيلم بى، خۆ لهو باشتر دهست ناكهوى. قازى توپه بوو و گوتى: قاحبه دهتهوى خۆت رزگار كهى و من توژش بكهى، ههسته لاچووه له بهر چاوانم، لهعنهتى خوات لى بى.

كابرايهك به ئارهزوى خۆى سهردهمى گهنجايهتى خۆى بردهبووه سهرد و تاچهت و تواناي لىبرابوو. كه نيزه كيكى كرى و شهوى وهختى نوستن دهباوهشى خۆى گرت و دهستى كرد به ماچ كردن و خۆ پتوهنان و يارى له گهال كردنى. ههرحهند كردى ئالهتهكهى يارمهتى نه دا. به كه نيزه كهكهى گوت: تكات لى دهكه م پياوه تيم له گهال بكه و دهستى يارمه تيم بو دريژ بكه و به دل. دهستينكى پيدا بيته با ئهو نوستوووه وهخه بهر بى و ئهو مردوووه زيندو بيتهوه، چونكه ههرداي خاوتاه به دهست باى نه دهى و گرژى نه كهى به كوني سوژن و دهريژدا ناروا. كه نيزه كهكه ههرحهند دهستى

پیدا هیتنا و نه مدیو نه و دیوی پیکرد فائیدهی نه بوو. گوتیان لی بوو به دزی کابرا
دهیگوت: ناله تی پیاوی پیر ناگاته مه نزل، وهک لاشه ی ولاغنیکی کز وایه، نه گهر
به زوری دهستیش له جینگای خوی راستی وهکهی، که دهستت لی بهردا دوباره
به لادا دیته وه.

کابرایهک (ده) دره می له سهر (جاحیز) بوو، چوو له لای قازی شکایه تی لیکرد و
گوتی: جهنابی قازی (ده) دره م له سهریه تی و نامداته وه. قازی گوتی: شاهیدت
هه یه؟ کابرا گوتی: شاهیدم نیه. قازی گوتی باشه سویندی دهم، کابرا گوتی:
جهنابی قازی سویندی چی دده دی؛ رۆژی هه زار سویندان به درو دهخوا باوه ری
پیناکه م (جاحیز) گوتی: جهنابی قازی، له مزگه وتی گهره که که مان مه لایه کی زور له
خوا ترس و راستگو و پیاوچاک هه یه، بانگی که با نه و له باتی من سویندی بو
بخوا تا دلی ناسوده بی.

عه ره بیک وشتره که ی ون بوو، سویندی خوارد و گوتی: نه گهر وهیبینم به
دره مینکی ده فروشم، به لام که وشتره که ی دیته وه له سوینده که ی په شیمان بووه و
هات (زهنگوله یه کی) به ملی وشتره که ی هه لودسی و جاریدا کنی نه و وشتره م لی
دهکری، به دره مینک و زهنگوله که ی به (سه ت) دره م، به لام به سهریه که وه نه بی
نایانده م. کابرایهک گوتی، نه و وشتره چه نده هه رزان بوو، نه گهر نه و زهنگوله ی له
ملدا نه بوایه.

دوکتورینکیان دده ی که هه رکاتیک به لای گورستانی شاره که یاندا ده رۆی پارچه
قوماشینکی به سهر چاوی خوی داده دا. رۆژیک لیتیان پرسی: نه ری جهنابی دوکتور!
نه وه بو هه تا به لای گورستاندا ده رۆی سه روچاوی خوت داده پۆشی؟ له وه لامدا
گوتی، ناخر شهرم له مردوه کانی نه و گورستانه ده که م و زور شهرمه زاریانم، چونکه
به لای هه رکامیتکیاندا ده چم، ده بینم زهبری منی وئی که تووه و به دره مانی من
مردووه.

شینخی (جامی) ده لی: رۆژیک له وه رزی به هاردا له گهل کۆمه لیک له دوستان
به هه وای گه شت و ته ماشای سه حرا و دهشت له شار چوینه ده ری و له جینییه کی
زورخوش و به سه فا دانیشستین و سفره میان راخست نان بخوین. سه گیک له

دوورهوه چاوی لی بوو. خوی گه یانده لمان، یه کیک له هاوړنکان بهردینکی هه لگرت و وهک پاروه نان بو سه گه که ی هاویشته، سه گه که په لاماری دا و بوئی پینوه کرد و به په له به رینگای خویدا گه رایه وه، هر چه ند بانگمان کرد ئا وړووی نه دایه وه، زورمان لا سهیر بوو. یه کیک له دؤستان گوتی: کورینه! ده زانن ئه و سه گه چی گوت؟ گوتمان نازانین، گوتی: دلئ: ئه و بهد به ختانه له بهر به خیلی و سه قیلی و رژدی خویمان له برسان بهردان دهخون. جاچ چاوه پروانیکم له سفره ی ئه وان بی.

ده لئین: به کورنیکیان گوت: پیتخوشه باوکت بمرئ؟ له وه لامدا گوتی نا، به لام پیتخوشه بیکورن، تا ههروهک میراته که ی ده گرم، خوینیشی بستینم.

ده لئین: ئا فره تیکی زور جوان به رینگایه کدا ده رۆ یشت. پیاوئیک چاوی پیکه وت و وه دوا ی که وت، ژنه که زانی وه دواوی که وتووه، ئا وړووی دایه وه و گوتی: کاکه! ئه وه ی میرده که م له گه لمدا دهیکات، ئه وه ت دهوئ؟ کابرا گوتی: به لئ! به قوربانیشته ده بم، ژنه که گوتی، ده لیره دانیشه ئیستا میرده که م دی، ئه وه ی له گه ل منی دهکا له گه ل توشی دهکات، غه مت نه بی.

شاعیریک شیعریکی بو زانایه ک خوینده وه و له مه دحی شیعره که یدا گوتی: قوربان! ئه و شیعره م له سه ر پیتشاو داناوه، ده نا شیعری زور له وه جوانتر ده لئیم. زاناکه پیکه نی و گوتی: راست ده که ی، چونکه شیعره که ت ئیستاش بوئی سه ر پیتشاوی لی دی.

(واعیزیک) له سه ر مینبه ر شیعریکی زور بیتامی خوینده وه و له مه دحیدا گوتی: ئه و شیعره م له نویژیدا داناوه. شیخی (جامی) ده لئ: بیستم که یه کیک له دانیشته وانی کوره که دهیگوت: ئه گه ر شیعریک له نویژدا گوترابی و ئاوا بیتام و بیمه زه بی، ده بی نویژه که چ تام و مه زه یه کی بووبی؟

خوینده ی بهرئیز ! لیره دا چند حیکیات ده گیرمه وه که شیخی (جامی) له (رهوزه ی) هه شته دا له به هارستانه که یدا له زمانی بی زمانه وه ده یان گیرپته وه، که زانایان و نوکته زانان دایان ناون تا له بهر ئه وه ی که سه رنج پراکیشن سویدیان لی وهرگرن.

ده لئ: (رینوی) نیک له گهل (گورگ) نیک بوو به هاوړی و لافی دوستایه تی لیده دا.
 رینوی و گورگ به لای باغیځدا تینپه رین، دهرگای باغه که زور قایم بوو. دیوار و
 په رزینه که شی زور درکاوی بوو. به هر (چوار) دهوریدا گه ران تا که لینیکیان
 دیته وه. رینوی به تاقی کرده وه و زانی که خوی زور به ناسانی ده توانی پیندا بجیته
 ژور و بینه وه دهر، به لام بو گورگ زور تنگه به ره. مام رینوی زور به ناسانی چوو
 ناو باغه که، به لام گورگ به زحمه تیره چوو. کاتی چاویان به تری جورا و جور و
 میوه ی رهنگا و رنگ کهوت، رینوی زور زیره کانه بیري له چوونه دهره وه کرده وه و
 که می خوارد، به لام گورگ هه تا توانی خواردی. له ناکاو باغه وان پینی زانی و
 تیلایه کی به دهسته وه گرت و بویان هات. رینوی چونکه که می خوارد بوو، به ناسانی
 به که لینه که دا دهر چوو، به لام گورگی ورگ زل نه وهنده ی خوارد بوو له که لینه که وه
 نه چوو و تیگیرا و باغه وان گه یشته سه ری و نه وهنده ی لئ دا به نهر نه ژی و
 برینداری رزگاری بوو.

ده لئ: (دویشک) نیک ژاری کوشنده ی له کلک دا و تیری خه یانه تی له که وانی خو
 ته بیعه تی دابوو، نیازی سه فهری کرد و رویشت تا گه یشته سه ر پووبارنکی قول و
 پان و به رین. دویشک به دیتنی ناوه که داماو رهق راوه ستا. نه توانای هه بوو له
 ناوه که و په ری، نه ده گه رایه وه. (کیسه لیک) له دووره وه چاوی لئ بوو، زانی دویشک
 ناتوانی له پووباره که بپه ریته وه. به زه یی پیداهات و لئی نریک بووه وه و سواری
 پشتی خوی کرد و چوو ناو ناوه که و کهوته مه له کردن و ویستی له ناوه که
 بپه رینیته وه. کاتی مه له کردن گویی له چزه و دهنگیک بوو، زانی که دویشک
 شتیکی ده پستی رو دهکا. روی کرده دویشکه که و گوتی: نه و دهنگه چیه؟ دویشک
 وه لامی دایه وه و گوتی: نه وه دهنگی پینه دانی منه که به پشتی توه ددهم و
 هر چند ده زانم کار له پشتی تو ناکا، به لام ناتوانم دهست له خورده و شتی خوم
 هه لگرم. کیسه ل له بهر خویه وه گوتی، هیچ له وه چاکتر نیه، که نه و به دخوو له کول
 نه و خورده و شته ی بکه مه وه و چاکان له دهست پینه دانی نه و بی نه خلاقه رزگار
 بکه م. خوی بن ناو کرد و دویشک ناو بردی و کهس نه یزانی چی لیها ت.

ده لئ: (مشک) نیک ماوه ی چند سالتیک له دوکانی به قالیځدا بوو. تیرو پری له
 نوقل و دانه وینله و میوه ی تهر و وشکی دوکانه که ی ده خوارد و به نارزه زوی خوی پای
 ده بوارد. کابرای به قالیش ده یزانی، به لام چاویوشی لئ ده کرد و گویی نه دده دایه

تاروژیک هرودک پینشینیان گوتویانه: سپلهی پینهزان که سگی تیر بوو ناترسی و له هزار شهر و خهراپه ناسله میته وه. مشکی سپلهش ته ماسی ده هه مبانهی پارهی کابرای به قال کرد و چوو هه مبانه کهی کون کرد و هه پوول و پارهیه کی تیدابوو، بردی و چوو له کونه کهی خویدا شار دیه وه.

روژیک کابرا پیویستی به پاره هه بوو، دهستی ده هه مبانه رو کرد، پاره بینیته ده ری، به لام هیچی تیدا نه مابوو، ده تگوت کیسهی موفلیسانه و سگی له برسان مردووان. که ته ماشای کرد کون کراوه، زانی نه وه کاری مشکه کهیه، وهک پشیله خوی بو مه لوسدا و مشکه کهی گرت و هه ودا ده زوینکی ده لاقی خست و بوی شل کرد تا چوووه ناو کونه کهیه وه. کابرای به قال به نه اندازهی دریزی په ته که زانی قوول و دریزی کونه که چهنده و مالی مشکه که له کوئی یه. به دوا په ته که دا هه لیکه ند و وه دوا ی کهوت تا چوووه سه ر ژور و هیلانه کهی. که ته ماشای کرد، ده تگوت دوکانی پاره گورینه و دیه، زهر د و سور به سه ریه کدا ر ژاوه و دینار و دره م تیکه لاو کراوه. پاره کهی خوی هه لگرت هوه و مشکی هینایه ده ره وه و خستی یه بهر چنگی پشیله که وه، تا به سزای خوی بگه یه نی و تولهی خراپه ی خوی ببینی.

ده لئی: (رئیوی) یک راو دستابوو، به چاوی سه رنجدانه وه ده پروهانییه لای راست و چه پی خوی. ته ماشای کرد له دوورده وه تارماییه کی رهش و ددر کهوت. که نزدیک بووه. دیتی (گورگ) یکی درنده و (سهگ) یکی گه ورده وهک دو دوست و هاورپی راسته قینه ی گیان گیانی پیکه وه دین، نه گورگ بیر له وه ده کاته وه سهگ خیانه تی پی بکا و نه سهگ به خه یالیدا دی گورگ توشی موسیبه تیکی بکا. رئیوی به پیلایانه وه چوو، سلوی لیکردن و وه زیفه ی ئیحتیرامی به جینه پینا و گوتی: هه مد بو خوا که رقر کینتان به خه شه ویستی تازه گورپوه ته وه و دوژمنایه تی قه دیمتان وه لا ناوه و بوونه دوست. زورم پیخوشه بزائم که سه بهب و هوی نه و دوستایه تی هتان چیه و کنی بوو به هوی نه و نیه ته پاکه تان؟ سهگ گوتی، سه بهب و هوی دوستایه تی ئیمه شوانه؛

چونکه ئیستا شوان دوژمنی هه ر دوکمانه. گوتی: دوژمنایه تی گورگ و (شوان) پیویستی به باسی ئیمه نیه، چونکه هه موو کهس ده زانی نه و دوانه له قه دیه وه دوژمنی یه کترن. هوی دوژمنایه تی منیش نه وه بوو، دوینی نه و گورگه ی که نه مرو بووه ته ره فیق و هاوریم، په لاماری منگه له کهی ئیمه ی دا و مه رینکی فراند. منیش ههروهک عاده تی هه میشه یی خوم بووه، دوا ی که وتم تا مه ره که ی لی وه ستینم: به لام

نه یگه یشتمن، کاتی گه رامه وه، شوانه که دارنکی لنی به دسته وه گرتم و له خورا
دستی کرد به لیدانم. منیش له داخان په یوه ندیم له گهل بری و هاتم بیومه دوستی
کونه دوزمنی شوانه که.

دهلی: به (رینوی) یکیان گوت: دد توانی هه والتیک بو (سه گه) کانی ناوایی بهری و له
پاداشتیدا (سه ت) دینار و هرگری؟ رینوی له وه لامدا گوتی: به خوا کرنیه کی زوره،
به لام خه تهری گیانی زوری تیدایه.

دهلی: (وشتن) نیک له دهشتنیک دهله و هرا و له درک و دالی نه وه دهشته خوی تیر
ده کرد. رورنیک رویی تا گه یشته بن دار موغه یلانیک، لهق و پوی داره که وهک زولفی
لاوان لیک هالا بوون و وهک رویی مه حبوبان تازه و گهش بوون. وشتن گه ردنی
ته ماعی بهرز کرده وه تا له زهت له خواردنی گه لا و چرویه که ی بهری. ته ماشای کرد
نهوا (مار) نیک له ناو لقه کانیدا پاپوکه ی بهستووه و سه ری وه کلکی ناود، وشته که
گه رایه وه و دستی له ناره زوی خواردنی هه لگرت. دارموغه یلان که وهی زانی له بهر
تیزی سه ره درکه کانی وی و بریندار بوونی ده می دستی له خواردن هه لگرت.
وشته که که زانی دارموغه یلان که وا حالی بووه، گه رایه وه و گوتی نه ی
دارموغه یلان! ترسی من له بهر میوانه نه ینیه که یه، نهک له بهر خاودن سفره که. له
ژاری ددانی ماره که ده ترسم، نهک له برینی په یکانی درکه کانی تو. خو نه گه
له ترسی میوانه که نه بوایه خاودن مالم به لوقه یه که ده خوارد.

دهلی: (سه گ) نیک له هه موو خواردنیکن بینهش بووه. زوری برسی بووه. له دهروازه ی
شار وه ستابوو، ته ماشای کرد با ناننکی هه لگرتووه و هینای بو دهری شار و روی
کرده دهشت و سه حرا. سه گ به په له وه دوای کهوت و بانگی کرد و گوتی: نه ی
توانای به ددن و قووتی گیان و ناره زوی دل و نارامی گیان، نیازی کونیت هه یه و
روو ده کوئی ده که ی؟ له وه لامدا گوتی: له وه دهشت و بیابانه دا له گهل کومه لیک له
گه وره کانی (گورگ) و (پلینگ) ناشنایه تیم هه یه و ئی حرامی زیاره تی نه وانم به
ستووه. سه گه که گوتی: نه ی نان! به وانم مه ترسینه، نه گه ر بچیته ناو ده می
نه هه نگه وه، یان بچییه قوورگی شیروه ده ستت لنی هه لئا گرم هه ر به دواته وه م.
وه دوای کهوت تا گرتی و خواردی.

دهلی: به (کوتر) یکیان گوت: نهوه بؤ له دوو بهچکه زیاتر پیناگه یینی و وهک
 مریشکی مالتی جوجیلای زور هه لئا هیتی؟ له وه لامدا گوتی: ئاخیر بهچکه کوتر
 خواردن له دهمی باوک و دایکیان و هرده گرن، به لام جوجکهی مریشک له سه رگوتیک
 خواردن هه لده گریته وه و دهیخوا. قورگ و جیکه لدانه هر ده توانی خواردنی دوو
 بهچکه بدا، به لام هه زار جوجکه ده توانن له سه رگوتیک خویان تیر بکه ن. گوتی:
 جا نه وهیه هوی جیا وازیمان.

دهلی: (چویلکه پاساریهک) هیلانه میراتیه کهی له که لینی هیلانهی (له کهک) نکدا
 ئاوه دان کرده وه. پینیان گوت: تو چ مونسه به یهکت ههیه بهو به دهنه بچوکه وه له گهل
 نهو گیانداره گه وره ببیه دراوسی و خوت له گهل وی به هاومه نزل و هاوپایه بزانی؟
 له وه لامدا گوتی: منیش نهوه ده زانم، به لام ناتوانم به زانیاری خوم عه مهل بکه م،
 چونکه من دراوسی (مار) یکم، هه موو سالتیک که جوجکه م هه لئنان و به خوینی دل
 په روه رده م کردن له ناکاو دئی په لاماری ماله که م دها و بهچکه کانم ده کاته رزق و
 ریزی خوی. نهو سال له دهست وی رامکردوه و په نام بؤ داوینی نهو گه وره هیناوه
 و دهستم به داوینی گرتوه، ئومیده وارم که دادی من لهو بستینی و تولهی چند
 ساله ی منی لی بکاته وه.

ههروهک هه موو سالتیک بهچکه کانی منی ده خوارد، نه مسال نهو بکاته رزق و
 ریزی خوی و بیخواو له کۆل شه ری نهوم بکاته وه، چونکه گوتویانه: نه گه ر پیوی له
 بیشه ی شیردا بی له دهست گورگان پزگاری ده بی و نه وهی له ژیر سایه ی گه ورا ندا
 بی له زولمی ناکه سان نه مین ده بی.

دهلی: له (سه گ) یان پرسی: هوی چیه تو له هر مالتیکدا بی، سوالکه ر و گه دا به
 ده وره ی نهو ماله دا نایه ن و له بهر ده رگای هر مالتیک بخوای، رووی تینا که ن؟ سه گ
 له وه لامدا گوتی، له بهر نهوه نیه که من سه گم و لیم ده ترسن، به لکو له بهر نهوهیه،
 که من له حیرس و تهماع دوورم و به بی تهماعی و قه ناعهت و خوراگری ناسراوم و
 له سفره یهکی رازاوهی پر له نهواعی

خوارده مه نی، به له ته (نانیک) قه ناعهت ده که م و له لاشه ی مه رتکی بوریانی و
 برژاو به ئیسقانه کپو زاوه کان دلخوش و رازیم، به لام گه دا و سوالکه ر پابه ندی
 حیرس و تهماعن. ده لئین: برسیمان، به لام نه گه ر ته ماشای هه مبانه ی کۆلیان بکه ی،
 نانی هه وتویکی تیدایه، به زمان داوای نان و پیخوری شه وی ده که ن، که چی

خواردنی ده رۆژیان له پشته و عهسای گه‌داییان له مشتته. جا ئه‌وه‌یه هۆی دووری
ئه‌وان له من، چونکه قه‌ناعه‌ت له ته‌ماع دووره و قانیه دووری و نه‌فره‌ت ده‌کا له
ته‌ماعکار.

ده‌لێ: به‌چکه (رینوی) یه‌ک به‌ دایکی گوت: دایه! فیلێکم فیر بکه تا ئه‌گه‌ر چوومه
ده‌ری و تووشی (سه‌گ) بووم، خۆم بزگار بکه‌م. دایکی گوتی: پۆله! فیل زۆرن،
به‌لام له هه‌موو فیلێک باشتتر ئه‌وه‌یه که له مالی خۆت دانیشی، نه‌ سه‌گ بت بینێ و
نه‌ بیبینی.

ده‌لێ: (ژه‌نگه‌ سه‌وره) یه‌ک تینی بو‌ میشه هه‌نگوینه‌یه‌ک هینا و ویستی بیگری.
میشه هه‌نگوینه‌که ده‌ستی کرد به‌ گریان و گوتی: ئاخ‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که من ئه‌و
هه‌مووه شه‌هد و هه‌نگوینه‌م هه‌یه بو‌ ئه‌و ناخۆی؟ ئه‌من چ قه‌در و نرخێکم هه‌یه تا
ده‌ست له‌و هه‌لگری و رو‌ بکه‌یته‌ خواردنی من. (ژه‌نگه‌ سه‌وره) گوتی: ئاخ‌ر ئه‌گه‌ر
ئه‌و شه‌هد و شیرینه، ئه‌تۆ کان و کارخانه‌که‌ی ئه‌وی و ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌نگوینه، ئه‌تۆ
سه‌رچاوه‌که‌ی وی، بو‌یه ده‌تخۆم.

ده‌لێ: (میرونی‌ک) یان دی خۆی ئازا کردبوو، (کولله) یه‌کی ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی خۆی
را‌ده‌کیشا. به‌ سه‌رسورمانه‌وه گوتیان: ته‌ماشای ئه‌و میروه بکه‌ن به‌و جه‌سته
بچوکه‌ی چۆن ئه‌و باره‌ گرانه‌ی هه‌لگرتووه. میروه‌که گوتی له‌و قسه‌ بوو، پیکه‌نی و
گوتی: خه‌لکینه! پیاوی مه‌رد و ئازا به‌هیزی هیممه‌ت و بازووی مه‌ردایه‌تی باری
گران ده‌خاته سه‌رشانی خۆی و هه‌لی ده‌گری، نه‌ک به‌ جه‌سته و به‌ده‌نی قه‌له‌و و
قالب و لاشه‌ی.

ده‌لێن: (وشت‌ر) نیک ئاوساره‌که‌ی به‌دوای خۆیدا را‌ده‌کیشا و له‌ ده‌شت و سه‌حرادا
ده‌له‌وه‌را. (مشک) نیک تووشی بوو، ته‌ماشای کرد خاوه‌نی له‌گه‌ل نیه و بیتساحه‌به،
ته‌ماعی تینکرد. ئاوساره‌که‌ی گرت و به‌ره‌و مالی خۆی برد. وشت‌ر که‌ خوای گه‌وره
خووره‌وشتینکی وای داوه‌تی به‌ قسه‌ی هه‌موو که‌س بکا، وه‌دوای که‌وت تا گه‌یشتنه
به‌رده‌می کونه‌ مشکه‌که. وشت‌ر ته‌ماشای کرد کونه‌که زۆر ته‌نگه و گوتی: ئه‌ی
مشکی بی عه‌قل ئه‌وه چیت کرد؟ مالی تۆ چوکه‌له‌یه و من به‌و زلییه، کوجا
مه‌رحه‌با؟ خۆ ماله‌که‌ی تۆ له‌وه زلتر نابێ و منیش له‌وه چوکه‌تر نابمه‌وه. جا چۆن

دهبینه هاوړې و پیکه وه ئیداره دهکین؟

دهلن: (گا) یهک گه وره ی گاگه لیک بوو. له ناو گایاندا به تاقهت و به قووهت ناوبانگی کردبوو، ههرکاتی (گورگ) په لاماری بدانایه نهو به هیزی خوی لپی دور دمخستنه وه. له ناکاو به لای ناگه هان تووشی کاره ساتیک بوو، تواناکه ی زهره دی پیگه یشت. له پاش نهو به سه ره اته که چاوی به گورگ دهکوت خوی له په نای گایه کانداه شارده وه.

رؤژیک لییان پرسى: خو تو جاران وانه بووی، بو ئیستا که چاوت به (گورگ) دهکوی خوت دهشاریه وه؟ له وه لامدا گوتی: لهو روزه وه که له هیزی خوم جیا بوومه وه، نازایه تیم سارد بوته وه. ههروهک دهلین له روزه شهردا زهریه له حربه یه و دهعوا له مرده.

دهلن: (وشتر) یک و (گوئدریژ) یک پیکه وه ده روزه یشتن. گه یشتنه سهر جوگه ئاویکی گوره و له پیندا وشتر چووه ناوی و کاتی گه یشته ناوه راستی، ئاوه که گه یشته بهرسگی. بانگی که ره که ی کرد و گوتی: وهره وه پهره، ئاوه که ههر هتا بهرسینگ دی. که ره که گوتی: راست دهکوی، به لام سینگ تا سینگ فهرقی هه یه. ئاویک که له زگی تو نزدیک بی به بی شک و هسه ر پستی من دهکوی.

دهلن: (تاوس) یک و (قهله رده شکه) یهک له ناو باغینکدا تووشی یهک بوون و عهیب و هونه ری یه کتریان دی. تاوس به قهله که ی گوت: نهو چه کمه سوره ی که له پی تو دایه، لایقی نهو پهره نه تله سه زیر گفته رهنگا وره نگانهای منه و وادیاره نه و کاته ی له تاریکه شهوی نه بووندا هاتوینه روزه ی پروناکی وجود بونه وه، له له بهر کردنی نهو چه کمانه دا به سه هو چوین و لیمان تیکچوه. من چه کمه رده شه که ی تو من له پی کردووه و تو چه کمه سوره که ی من. قهله گوتی: نه خهیر وایه. به پینچه وانهای نهو وهیه، نه گهر به سه هو چووبین له ده بهر کردنی بهرگ و لیباسه که ماندا لیمان گوراوه، چونکه ته واری بهرک و پوشاکه که ی تو مونا سبی دوو چه کمه سوره که ی منه. وادیاره کاتی ههستان له خهوی عدهم، تو بهرگی منت له بهر کردووه و منیش سهرم له بهرک و ئیخه کراسی تو داهینا وه ته دهر. له نزدیک تاوس و قهله که کیسه لیک سهری بهر دابووه و کهوتبووه بیرکردنه وه و گوتی لهو گفتوگو یانه بوو، سهری بهرز کرده وه و گوتی: نهی هاوړنیانی عهزیز و دوستانی خاوهن ته میز! دهست لهو

گفتوگویی بنی معنایه هلگرن. خوی گوره هموو شتیکی نه داوه بهیهک کهس و
جلهوی هموو ناواتیکی نه داوه ته دست کهس، به لام هیچ کهس نیه که خوا
خاسیه تیکی نه دابیتی، ده بی هر کهس به بهشی خوی رازی و دلخوش بی و
حسودوی به خه لکه وه نه با.

ده لئی: (رینوی) یک به دست (که متیار) یکه وه گرفتار بوو. ددانی ته ماعی لی تیژ
کرد و قهستی خواردنی کرد. رینوی هاواری لی بهرز بووه و گوتی: نهی شیر
بیشهی نازایه تی و نهی پلنگی قه لاتی سه ربلندی، به زهیت به بیده سه لاتی مندا
بیته وه و دستم لی به رده. خو من هر مسته کولک و نیسقانیکم، تو له خواردنی
من چت پیده بری؟ هر چه ند له و بابه ته رستی فایدهی نه بوو. نینجا رینوی گوتی:
ناخرمن حه قیکم له سه رتویه، وه بیر خوتی بینه وه، له بیرته داوات لیکردم بتگیم و
به قسه م کردی و چند جارت سوار بووم. که متیار، که نه و قسهی له رینوی بیست،
توره بوو، غیره تی جولاً و له پر ده می کرده وه و گوتی: نه و قسه بی معنایانه چین
دهیانکهی؟ کهی و له کوی شتی وا رووی داوه، که متیار به هوی گوتنی نه و قسانه وه
ده می له رینوی کرده وه بو قسه کان. رینوی هلی بو ره خسا و رایکرد و به و فیله
خوی رزگار کرد.

ده لئی: یه کینک له زانایان ده لئی: (چل) ده فترم له حیکمه تدا نویسی، سودم
لیوهر نه گرت. هاتم چل که لیمه م لی هه لبرارد و له وانیشم به هر هیهک دست نه کهوت.
له ناو نه وانیشدا چوارم لی هه لبراردن. نه وهی ده مو یست له و چوار که لیمه دا بوو.
یه که میان نه وهی، که ده لئی: وهک پیاوان پشت به ژنان مه به سته، چونکه ژن با له
رینوی باوهر پیکرا وانیشدا بی، وهک وان نابی و جینگای باوهر پیکردن نیه. دووه
نه وهی، قهت به مالی دنیا له خوت بایی مه به، با زوریشته ه بی، چونکه عاقیبهت
به هوی رووداوی رزگار ه وه له ناو ده چی. سینیهم نه وهی نه سرار و نهینی خوت ل
لای هیچ دوستیک باس مه که، چونکه زور جارن روو ده دا دوستایه تی ده بیت
دوژمنایه تی و نهینه کانت ناشکرا ده کا. چواره م ده لئی: خه ریکی فیربوونی عیلم
زانیا ریهک به، که پیویست و زهروری بی و بو دین و دنیات به که لک بی.

(نیبنو موقه فه ع) ده لئی: کتیبخانهی حوکه مای هیندستان باری (سه د) وشتر بو
مه لیکه هیند داوای کرد کورتیان بکه نه وه، کردیانن به باری (دو) وشتر و له کوتای

دا له چوار که لیمه دا خولاسه بیان کردنه وه. که لیمه یه کهم له دادگه ری و عه داله تی پاشایاندا. چونکه نه گه ر پاشا دادگه ر و عادل بوو، ولات پر دهبی له نه من و ئاسایش. که لیمه ی دووهم له ناموزگاری خه لکدا به کرده وه ی چاک و دووری له خه راپه و لانه دان له یاسادا بوو، چونکه گوتراوه تقوی زولم کردنی نه میری وهخت له به ریوه نه بردنی یاسایه له لایه ن خه لکوه و دیاره که تو (جو) بجینی گهنم نادر ویته وه. که لیمه ی سنیهم بریتی بوو له ئاگاداری سیحه تی له ش و ده لئی: تا برسیتان نه بی ده ست بو خواردن مه به ن، که خواردیشتان له پیش نه وه دا تیر بن ده ست له خواردن هه لگرن. که لیمه ی چواره م باسی حیا و حورمه تی ژنان ده کات و ده لئی، دهبی تا ده توانن خو یان له پیای خه راپ و نامه حره م بیاریزن. تا ئیره چند حیکایه تی شیخی جامی بوون.

شیخ نه بو سه عیدی (مه یه نه) له گه ل پیایکی پیر ده چی بو حه مام. حه مامه که زور گه رم و خوش دهبی. کابرا ده لئی: یا شیخ، ده زانی حه مامیکی زور خوشه. شیخ له وه لامدا ده فهرمووی: به لئی خوشه، به لام ده زانی بوچی خوشه؟ کابرا ده لئی: له بهر نه وه خوشه که جه نابت له حه مامی. شیخ ده لئی، مادام باسی منت کرد، با پیت بلیم: که له بهر بوونی من نیه که خوشه، به لکو له بهر نه وه خوشه که (سه تل) یک و (خاولی) یه ک نه بی هیچمان پینیو نه وانیش هی خو مان نین. وهک نه وه ده چی تازه له دایک بووبین و روتیان کردبینه وه بو سه ر تاته شور.

ده لئین: چوار که لیمه، چوار پاشا گوتویانن: که وهک تیریک ده چن له چوار که وانه وه هاوینژابن. (کیسرا) گوتویه تی: قهت له وه ی که نه مگوتوو په شیمان نه بوومه وه، به لام زورجار به هوی گوفته ی خو مه وه له خاک و خویندا نه ستوم له داخان.

(قه یسه ر) گوتویه تی: توانا و ده سه لاتم به سه ر نه و قسانه دا زورتره که نه مگوتوون له و قسانه ی که تا ئیستا گوتومن. نه وه ی نه مگوتوو ده توانم بیانلیم، به لام نه وه ی گوتومه، ناتوانم وه ی شارم.

(خاقانی چین) له و بابه ته وه گوتویه تی: زورجار روو ده دات، که نارحه تی گوتن ناخوشره له په شیمانی نه گوتن.

(مه لیک) هیندیش ده لئی: هه ر وشه یه کی له زمان هاته ده ر ده سه لاتم به سه ری دا نه ما، به لام نه وه ی نه مگوتوو خو م خاومنیم و ئاره زوم لی بی ده یلیم و ئاره زوم لی

نه بنی نایلتیم.

له مه جلیسی (کیسرا) دا سنی زانا کۆبوننه وه. (فه یله سوفی) رۆم، (حه کیمی) هیند و (بوزورجومیهری) ئیران. له قساندا هاتنه سه ر ئه و باسه که سهخت ترین و ناخۆشترین شت چیه؟

(فه یله سوفی) رۆمی گوتی: پیری و سستی ده گهل بئیده سه لاتی و نه داری. (حه کیمی) هیندی گوتی: له شی نه خۆش و ناساغ له گهل غه م و خه فه تی زۆر. (بوزورجومیهری) ئیرانی گوتی: نزیک بوونه وه ی ئه جه ل له گهل دوری له حوسنی عه مه ل. له کۆتایدا هه موویان هاتنه سه ر قسه که ی (بوزورجومیهر). *****

له (حه کیم) ئیکیان پرسی: ئینسان که ی ده ست بکا به خۆاردن باشه؟ له وه لامدا گوتی: دهوله مه ند هه رکاتی برسی بوو، فه قیریش هه رکاتی خواردنی ده ست که وت.

ده لئین: (پینج) شت له دنیا دان، ئه وه ی ئه و پینجانه ده زانی، جله وی ژیا نی خۆشی درا وه تی. یه که م له ش ساغی. دووه م ئه من و ئاسایش. سینیهم بژیوی زۆر. چواره م هاوړینی میهره بان و دلسۆز. پینجه م فه راغه ت و ئاسوده یی. ئه وه ی له وانه بیتبه ش بوو ده رگای ژیا نی خۆشی له سه ر پتوه ده دری.

به (حه جاجی سه قه ف) یان گوت: له خوا بترسه و زولم له موسولمانان مه که. له وه لامدا هه ستا چۆوه سه ر مینبه ر و گوتی: خوا وه ندی گه وره منی به سه ر ئیوه دا زال کردووه، ئه گه ر منیش بمرم ئیوه به موی کرده وه ی خۆتانه وه له ده ست زولم رزگار نابن. دوا ی مردنم، خوا ی گه وره به نده ی له منی خه رابتر هه یه بیکاته گه وره به سه رتانه وه.

ده لئین: (مه ئمون) غولامیکی بوو، کار و پیشه ی حازر کردنی ئاوی ده ستنوویژی مه ئمون بوو. له نیوان هه ر دوو سنی رۆژیکدا ئاфтаو هیه ک ون ده بوو. مه ئمون پتی زانی. رۆژیک غولامه که ی ئاфтаو ه ی به ده سته وه بوو، ئاوی به ده ستی مه ئمون داده کرد، مه ئمون گوتی: خۆزگه ئه و ئاфтаو انه ی لیمان ده دری به خۆمانی بفروشیه وه. غولامه که گوتی: قوربان! ئه و جار واده که م و ئیستاش ئه و ئاфтаو هم لی بکره. مه ئمون گوتی: به چه نده ی ده فروشی؟ گوتی به دوو دینار. ئه مری کرد دوو دیناریان دایه، ئینجا گوتی خۆ ئیتر ئه وه له ده ست تۆدا له ئه مان دایه و چیتر

(حهجاج) کاتی راو له لهشکرچییهکانی ههلبرا و تووشی عهپهبنک بوو، که خوی دههوزی و وشتر له دهورهی دهلهوهپران. وشترهکان که چاویان به ههجاج کهوت سلهمینهوه، عهپهبهکه سهری بهرز کردهوه و به تورپهیهوه گوتی: نهوه کنی یه لهو چۆل و بیابانهدا بهو بهرگ و لیباسه جوانه دهخولیتتهوه، لهعنهتی خوای لی بی. ههجاج دهنگی نهکرد، هاته پیشهوه و سلاوی لیکرد و گوتی: (سهلامو عهلهیکه) یا نهعراپی! کابرای عهپهه گوتی، لا عهلهیکه سهلام و لاپهحمهتو للهی ولابهپهکاته. ههجاج داوای ناوی لیکرد. کابرا گوتی، دابهزه ناو وهخۆوه، بهخوا من نوکهری کهس نیم. ههجاج دابهزی و ناوی خواردهوه و لهپاشان گوتی: نهی کاکي عهپهه! باشترین ئینسان کنی یه؟ گوتی: پهسولی خوایه به کوپرایی چاوی تو. دوباره ههجاج گوتی: سهبارهت به(عهلی) کوری (نهبوتالیب) دهلیتی چی؟ گوتی، نهوهنده گهورهیه به دهمدا نایه. ههجاج گوتی، نهی سهبارهت به (عهبدولهلیکی) کوری (مهپوان) دهلیتی چی؟ دهنگی نهکرد. ههجاج گوتی، وهلامم بدهوه نهی نهعراپی! گوتی، پیاوینکی زۆرخهراپه. ههجاج پرسى بو خهراپه؟ گوتی، چونکه خهتایهکی گهورهی کردوه که نهو فاسقه بی نهخلاقهی که ناوی ههجاجه له سهه موسولمانانی کردوه به گهوره، خهتایهکه له رۆژهلاتهوه تا رۆژئاوای پرکردوه. ههجاج دهنگی نهکرد. له نکاو بالندهیهک ههلفری و دهنگینکی لینههات. کابرا پوی کرده ههجاج و گوتی، تو کیتی؟ ههجاج گوتی، بو دهپرسی؟ گوتی، نهو بالنده ناگاداری کردمهوه که ئیستا لهشکرینک دهگاته ئیره و گهورهکهیان تۆی.

لهو قسانهدا بوون لهشکرچییهکان گهیشتنه وئ و سلاویان له ههجاج کرد. عهپهه که نهوهی دی رهنگی پهپی. ههجاج نهمری کرد لهگهال خویاندا هینایان بو بهغدا. رۆژی دواپی کاتی نان خواردن که سفره پاخرا، عهپهبهکهیان بانگ کرد. که هات گوتی، (سهلامون عهلهیکه نهی نهمیر و رحمةالله و برکاته).

ههجاج گوتی: من وهک تو که بهمنت گوت نالیم، وعلیک السلام. له پاشان ههجاج گوتی، نان دهخۆی؟ گوتی، نانی تۆیه، نهگهه ئیجازه بدهی دهخۆم. گوتی، ئیجازهم دای. کابرا هاته پیشهوه و دهستی دریت کرد و گوتی: (بسم الله، ئینشالله) نهوهی له دوا خواردنهکه دنی خیر دهبی. ههجاج پیکهنی و گوتی، دهزانی دوینتی نهمن چیم بهسهه هات؟ عهپهبهکه گوتی: خوا نهمیر راوهستاو بکات، نهینیی دوینتی له نیوان من و تودا بوو، نهمرق ههول مهده ناشکرای بکهی.

له پاشان چه جاج گوتی، ئەهی ئە عرابی! دەبئی یهکنی له و دوو شته و له و دوو کاره ئیختیار بکهی، یان له لای من وه میننی تا بتکه مه پیاوی خۆم، یان ده تبه مه لای (عبدوله لیک) و ئەوهی دویننی پیت گوت، بۆی ده گێرمه وه تا ئەوهی ئاره زوی بوو له گه لت دا بکا. عه ره به که گوتی: شتیکی دیکه ش ده کری، چه جاج گوتی، چیدی؟ گوتی، ئەوهی که لیم گه رینی به سه لامه تی بچه وه جینگای خۆم و له مه به دواوه نه تو من ببینی نه من چاوم به تو بکه ویته وه. چه جاج پیکه نی و ئەمیری کرد هه زار دره میان دایه و به رییان کرده وه.

(یه زدیجورد) جارینک (به هرامی گفری) کوری له کاتی ناموناسییدا له چه ره مسه رادا دی، بانگی کرد و گوتی: برۆ ده ره وه و (سی) دار له ده رکه وانه که بده و ده ریکه و فلان که س بکه، به ده رکه وان. بارام به قسه ی باوکی کرد، به لام له بهر ئەوهی که ئەوکاته ته مه نی له سیزده سال زیاتر نه بوو نه یزانی بۆچی باوکی له ده رکه وانه که تو ره بووه و ده ری کرد. له پاشان به هرام رۆژنیک هات بۆ به رده رگای چه ره مسه رای پاشا و ویستی بچینه ژوره وه، ده رکه وانی دووهم ده ستی به سینگیه وه نا و نه یه نشت بچینه ژوره وه و گوتی: ئەگه ر جارینکی دی لیره ت ببینم (سی) دارت لی دده م، له بهر ئەوهی خه یانه ت به ده رکه وانی پیتشوو کرد و (سی) دیکه شت لی دده م له بهر ئەوهی دده توئی خه یانه ت به منیش بکه ی. ئەو خه به رهیان دا به (یه زدیجورد). ده رکه وانی دووهمی بانگ کرد، ئافه رینی کرد و خه لاتیشی کرد.

وه زیری (هۆرمزی) کوری (شاپور)، نامه یه کی بۆ شاپور نویسی، که بازرگانه کانی ده ریا جه واهیرینکی زوریان هیناوه و به (سه د) هه زار دینار بۆ پاشام کریوه، به لام بیستومه که پاشا نایه وئی، ئەگه ر ئەو خه به ره راسته، فلان بازرگان حازره به (سه د) هه زار دینار قازانج بیکرینته وه. هۆرمز پاشا له وه لامی وه زیردا نویسی که هه زار دینار و سه ده هه زار له لای ئیمه ئەوهنده یان قه در و بایه خ نیه و ئەگه ر ئیمه بازرگانی بکه ین کئی پاشایه تی بکا و بازرگانه کان چ بکه ن؟

ئهمیری موسولمانان چه زره تی (عومه ر) ره زای خوای لی بی، له کاتی خه لافه تیدا له (مه دینه) خه ریکی سواغ کردنی دیوارینک بوو. جوله که یه ک هاته خزمه تی و گوتی: حاکمی (به سرا) کالایه کی به سه ده هه زار دینار لیکریوم و له پاره دانه که دا به هانان دینیته وه و نامداتی. چه زره تی عومه ر (له تکه سواله) تینکی هه لگرت و له سه ری

نوسی، شکایه‌تکەر زۆرن و شوکرگوزار نایاب و له دوارفۆژی شکایهت خۆت بیاریزه، یان دهست له به‌رپرسایهتی هه‌لگره. له ئاخهره‌که‌یدا نوسی (کتبه‌ عمرالختاب). نه مۆری کرد و نه ئیمزای لێ دا، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ سام و هه‌یبه‌تی عه‌دالته‌ت و سیاسه‌تی چوبوو له‌ دلانه‌وه، کاتی کابرای جوله‌که‌ ئه‌و (له‌تکه‌ سواله‌ته‌) ی دا به‌ حاکمی (به‌سرا) که‌ سواری ئه‌سپ بوو، له‌ ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و (سواله‌ته‌) که‌ی ماچ کرد و پارهی کابرای جوله‌که‌ی به‌ ته‌واوی دایه‌وه و کابرا گه‌رایه‌وه بو‌ مالی خۆی.

ده‌لێن: (کور) یکیان له‌ سه‌ر دزی گرت و خه‌لیفه‌ حوکمی دا که‌ دهستی بپرن تا دهست له‌ مالی موسولمانان هه‌لگری. کورکه‌ پارایه‌وه و گوتی: خه‌لیفه‌! خوای گه‌وره‌ دهستی راست و چه‌پی داوه‌ به‌من، تو به‌ره‌وای ده‌زانی که‌ دهستی راستم له‌ دهستی چه‌پم جیا وه‌بی؟ خه‌لیفه‌ گوتی: دهستی بپرن، چونکه‌ ئه‌وه‌ سزایه‌کی خواییه‌ و نابێ لێی لابدری. دایکی کورکه‌ که‌ له‌ گه‌ل کورکه‌ی بوو گوتی، ئه‌ی خه‌لیفه‌! ئه‌وه‌ کورپی منه‌ و به‌هۆی یارمه‌تی ئه‌وه‌وه‌ ژیان ده‌به‌مه‌ سه‌ر و ئه‌و به‌خێوم ده‌کا. خه‌لیفه‌ گوتی، دهستی بپرن و له‌و گوناچه‌ خۆش نابم و ئه‌و گوناچه‌ ناخه‌مه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی خۆم. دایکی کورکه‌ گوتی، ئه‌ی خه‌لیفه‌! ئه‌و گوناچه‌شت وه‌ک ئه‌و گوناخانه‌ حیساب بکه‌، که‌ هه‌میشه‌ له‌ به‌ر خوا ده‌پارێیه‌وه‌ و تۆبه‌ و ئیستیغفار یان لێ ده‌که‌ی. خه‌لیفه‌ ئه‌و قسه‌ی زۆر پێخۆش بوو گوتی: به‌ره‌لدای بکه‌ن له‌ به‌ر خاتری دایکی.

به‌ (ئه‌سکه‌نده‌ر) یان گوت: قوربان! به‌هۆی چیه‌وه‌ ئه‌و سه‌له‌تته‌نه‌ت و پاشایه‌تی و گه‌وره‌ییه‌ت ده‌ست که‌وت؟ خۆ تو گه‌نجی و تازه‌ پێده‌گه‌ی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: به‌ دلنه‌وایی دوژمنان تا روو له‌ دوژمنی وه‌رگێرن و به‌ راگرتنی وه‌فا له‌ گه‌ل دوستان تا له‌ سه‌ر دوستایه‌تی پایه‌دار بمینن.

ده‌لێن: له‌ پیاوینکی سه‌خیان پرسی: ئایا به‌هۆی ئه‌و شتانه‌وه‌ که‌ ده‌یده‌ی به‌ دامه‌وان و به‌ فه‌قیران و سوالکه‌ران، به‌ دل پیت ناخۆش نیه‌ و منه‌تیان به‌ سه‌ردا ناکه‌ی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: نه‌خیر. من له‌ هه‌ولدان و به‌خشین دا وه‌ک (رفیقه‌ی) نانکه‌رانم، هه‌رچه‌ند نانکه‌ر، نانه‌که‌ ده‌دا به‌ رفیقه‌ و ئه‌ویش ده‌یداته‌وه‌ به‌ (ته‌ندور)، به‌لام ئه‌رفیقه‌ قه‌ت بپرس له‌وه‌ ناکاته‌وه‌ که‌ به‌خشنده‌یه‌.

(ئیبراهیمی) کورپی (سلیمانی) کورپی (عه‌بدوالمه‌لیکی) کورپی (مه‌روان) ده‌لی:

له وکاته دا که نۆبهی خه لافهت له (به نیئومه ییه وه) هاته دهست (به نی عه باسی) یه کان،
ئه وان به دوا به نیئومه ییه کانددا ده گهران بیانگرن و بیانکوژن، ئه وهی بیاندیایی
دهیانگرت و دهیانکوشت.

دهلی: من له دهره وهی شاری (کوفه) له سه ربانئیکی بلند له سه حرا دانیشتبووم
ته ماشام کرد چه ند بهیداغی رهش له شاری کوفه دهرکه وتن، وام هاته دله وه که
ئه وه به دوا ی مندا ده گهرین، به بیدهنگی له بانه که هاتمه خواری و به دزیه وه چوومه
ناو شاره وه. که سم نه دهناسی، بچم له ماله کهیدا خۆم وه شارم، گه یشتمه بهر
دهرگای خانووبه ریه کی گهره. ته ماشام کرد پیاوئیکی رهنگو پرو جوان به سواری
راوهستا وه کو مه لئیک، غولام و دهست و پیوه ند دهره میان گرتووه. سلاوم کرد،
گوتی: تو کئی و کارت چیه؟ گوتم، پیاوئیکم له دوژمنانی خۆم دهرسم و په نام بو
مالی تو هیناوه. کابرا برده میه ماله وه و له هۆده یه کی نزیک هه ره مسه رای دانام.
چه ند رۆژ له وئ بووم، زۆر خۆشم راده بوارد و هه رچی خۆشبوو له خواردن و
خواردنه وه و جل و بهرگ له لام بوو. کابرا هیج پرسسیاری لی نه ده کردم. رۆژی
جاریک سواری ئه سپ ده بوو، ماوه یه ک دهرۆی و ده هاته وه. رۆژیک لیمپرسی و
گوتم، هه موو رۆژی ده بینم سواری ئه سپ ده بی و ماوه یه ک دهرۆی و دئییه وه، ئه وه بو
کوئ ده چی؟ له وه لامدا گوتی، برایمی کوری سلیمان باوکی کوشتووم و بیستومه
خۆی شار دووه ته وه، هه موو رۆژی ده چم به دوایدا ده گهریم، به لکو وه بینم و تۆله ی
باوکی لی بکه مه وه. ده لی، که ئه و قسه م لی بیست سه رم له به دبختی خۆم سوورما
که قه زاو قه دهر چون منی هیناوه ته مالی که سئیک که به دوا ی کوشتنی مندا
ده گهری.

له ژبانی خۆم بئزار بووم و گوتم، ناوت چیه و باوکت ناوی چی بوو؟ که ناوی
بردن، زانیم راست ده کا گوتم، ئه ی پیاوی باش! تو چاکهت زۆر به سه ر منه وه یه، له
سه رم واجبه دوژمنه کهت پی بلیم و ئه و هاتوچۆیهت له کۆل که مه وه. ئیبراهیمی
کوری سلیمان منم و تۆله ی باوکت لی بکه وه. باوه ری نه ده کرد گوتی: وادیاره له
ژیان وه ره ز بووی و ده ته وئ له کۆل ناخۆشی وه بی. گوتم، ناواللا من کوشتوومه و
چه ند نیشانه م بو باسکرد، زانی که راست ده که م، رهنگی گۆراو چاوی سوور
هه لگهران و ماوه یه ک سه ری بهردایه وه و پاشان گوتی، به وزووانه ده گه یه باوکم و
خوئنی خۆت لی داوا ده کا، به لام من نه و په نایه ی داومه به تۆ لئی په شیمان
نابمه وه، هه سته زوو برۆ، چونکه له خۆم ئه مین نیم که نه گۆریم. نه کا زه ره دیک
پئیگه یینم. ده لی، هه زار دیناریشی دامی، به لام لیم وه رنه گرت و هاتمه دهره وه.

(پشیلہ) یہ ک کۆتری کابراہ کی گرت و خواردی، کابراکہ پتی زانی زۆر تورہ بوو، بہردیکی ہلگرت و پہلاماری پشیلہ کہیدا و زۆر بہ رقبہ پتی دادا و گوتی: ئہی حہیوانی بی نرخی خاین، لہ وہ لامیدا پشیلہ کہ گوتی، ئہی ئینسان! ئایا تو پیت رہوایہ بہو سیفہ تہ ناشیرنانہ وہ ناوم بہری و باسم بکہی؟ لہ کاتیکدا خۆت ہموو ئہو سیفہ تانہ تیندابن؟ کہ سیک داوینی خۆی پاک نہ بی، نابن بہ خہلک وابلن: باشہ ئہی پیم نالنی شہرہف و ئەمانہ تداری و ئەمینی تو لہ چ دایہ و لہ کوی یہ؟ تو چیت کردوہ تا پیت بلین بہ شہرہفی و خاین نی، کابراگوتی، بہ راستی پشیلہ من سہرم سورماوہ لہ بی ئەدہبی تو سہبارہت بہ ئادہمیزاد، تہ ماشا ناکہی ئامیزاد دنیایان چۆن پرکردوہ لہ عیلم و زانیاری و چۆنیان ئاودان و پروناک کردوہ تہ وہ؟ ہموو گیانلہ بہریکیان ہیناوتہ ژیردہست و کہ مہندی خۆیانہ وہ.

پشیلہ گوتی، ئہی ئینسان! خۆ تو باسی شہرہفی خۆت نہ کرد و نہ تگوت: شہرہف چیہ، تہ نانہت ہر خۆت ہلنایہ وہ و باسی زۆری حیرس و تہماعی خۆتانت کرد، خۆ ئەمن پرسسیاری خوورہ وشتی جوان و شہرہفم لن نہ کردی، ئینسان وہ لامی دایہ وہ: ئہی پشیلہ تہ ماشا ئینسانان بکہ بزانیہ چۆن بہ زانیاری کارگہی پیشہ سازی سہرسورہینہریان دامہ زرانوہ، خۆ پشیلہ ہر ناتوانی چوکتیرین ئەشیای ئەو کارخانانہ دروست بکا، ئایا ئەوہ بہلگہ نیہ کہ ئینسان لہ ہموو گیانلہ بہریک زاناترہ و لہ ہموان گہورہ ترہ؟

پشیلہ وہ لامی دایہ وہ گوتی، ئہی ئینسان! ئەوہ بزانیہ کہ ئەندازیاری ئەو کہونہ گہورہیہ و رینکخہری کائنات پشیلہ و حہیواناتی دروست کردوون و ہیچ پنیوستیان بہ ئادہمیزاد نیہ، پیستی وای دہبہر کردوون، لہ سہرماو گہرمادا دہیانپاریزی، ددان و چنگ و نینۆکی داوون تا خۆیان لہ شہری دوژمنان رزگار بکہن، بہ لام تو ئہی ئینسان! خواوہندی گہورہ لہ ہموو لایہ کہ وہ بہ ہزارو دہسکورت و موحتاجی خہلق کردووی، بۆ ژیانیکی وہک بچوکتیرین گیانلہ بہران پنیوستیت بہ یارمہتی عیلم و سہنعت و زانیاری ہیہ، لہ گہل ئەوہ شدا تا ئیستا وہک دہتہوئی بہ مہبہستی خۆت نہ گہیشتووی.

ئینسان وہ لام دہداتہ وہ و دہلن، ئہی پشیلہ! بروانہ ئادہمیزاد چ یاسا و نیزامیکی داناوہ و چۆن کار و کاربہدہستی دیاری کردوون تا بہ سہر حہق و مافی خہلکدا رابگن و کاروباریان بۆ جیبہ جی بکہن تا بہو ہویہ وہ تہواوی خہلک لہ ئاسایش دا بن و ماف و مال و ژیانیان لہ ئەماندا بن، ئایا لہ ناو کۆمہلی حہیوانات

دا هرگيز شتی وا دهبندری؟ یان نیزامی وا ههیه؟

پشيله گوتی: ئەي ئينسان! لهو ليدوانه‌ی تورا بۆم ده‌رکه‌وت که ئيوه زۆر زۆر خه‌راپن وادياره هه‌ر له خه‌لقه‌تا به زالم و خاين و بۆ خه‌راپه و غه‌در و دوژمنايه‌تی هاتوونه دنياوه و زۆر شه‌رانين. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌شه، که موحتاج به دانانی ياسا و نیزام بوون تا هينديکتان له شه‌ری نه‌وانی تر بپاريزرين و بۆ نه‌وه‌ی که ئەمن و ئاسايش و ئاشتيتان له ناودا په‌يدا بێ. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا کوا سولج و ئاشتی، پيم نالینی؟ ده وه‌لامم بده‌وه؟

ئينسان گوتی: ئەي پشيله ته‌ماشای فه‌لسه‌فه و حیکمه‌ت و زانیاری ئاده‌میزاد بکه و بزانه که چۆن په‌يوه‌نديان له‌نيوان خۆيان دامه‌زراندوه، چه‌ندین گه‌وره و سه‌رۆک و وه‌زير و کاربه‌ده‌ستيان داناون تا هه‌ريه‌که‌ی وه‌ک ده‌نکی ته‌سبيح و ملوانکه وا بن بۆ پيکه‌وه گریدانی خه‌لک به‌يه‌کتره‌وه. تا به‌هۆی يارمه‌تی دانی يه‌کتره‌وه به ئامانج و خوشبه‌ختی بگه‌ن و هه‌موویان وه‌ک نه‌ندامی يه‌ک لاشه و جه‌سته بن. به‌لام ئيوه‌ی حه‌يوانات و باقی گیانله‌به‌رانی تر وا نين و په‌يوه‌ندی واتان له‌نيودا نيه.

پشيله: ئەي ئينسانی فيلباز، نه‌وه‌ی تو گوتت، مه‌عنای نه‌وه‌يه که ئيوه زۆر بێ نرخن. ئاره‌زوتان له به‌نده‌می و کۆيله‌تیه. چونکه ئينسانی ئازاد قه‌ت نايه‌وی سهر بۆ که‌س دانه‌وينی، به‌لام به پيچه‌وانه‌وه ئيوه هه‌ولتان داوه ببنه به‌نده‌ی گه‌وره‌کانتان و زال بن به سه‌رتاندا و بۆ مه‌به‌ست و مه‌رامی خۆيان کاتی شه‌ر و ئازاوه به‌هيلاکتان بده‌ن. ئيوه نه‌وه‌نده ئازار و نه‌زيه‌ت ده‌کيشن که به پينوس نانوسری. زۆری وا هه‌ن که له‌ژير باری زولم و سه‌تمه‌دا ده‌مرن له پيناوی ئاره‌زوی گه‌وره‌کانتاندا. هه‌روه‌ها نه‌وه‌دال و سه‌روه‌ته‌ی که به هه‌زار کوينه‌وه‌ری په‌يدای ده‌که‌ن، نه‌وان ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرن، خو نه‌گه‌ر نه‌يانده‌نی به زۆر ليتان ده‌ستين. نه‌گه‌ر به ئاره‌زوی خۆيان شتيکتان بۆ وه‌هیلن، نه‌وه بۆ نه‌وه‌يه تا پنی بژين و کارتار پيکه‌ن. جا توخوا هه‌ر فه‌خر به‌وه‌وه ده‌که‌ن؟

ئينسان گوتی: ئەي پشيله تو نه‌تبيستووه، دانه‌ری کائينات به‌ره‌ی ئاده‌میزادی به‌هۆی پيغه‌مبه‌رانه‌وه چۆن گه‌وره کردووه. تازه تو چۆن ئينکاری شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی ئينسانان ده‌که‌ی؟ چۆن له هه‌موو گیانله‌به‌رينک خاوه‌ن که‌رامه‌ت تر نيه؟ پشيله: ئيمان و باوه‌رم به گه‌وره‌یی و شه‌رافه‌تی ئينسان هه‌يه، به‌لام نه‌ی له‌ری لاده‌ران! کوا ئيستا ئيمان و به‌و پيغه‌مبه‌رانه‌ ماوه؟ کوا ئيوه په‌يره‌وی له‌وان ده‌که‌ن؟ کوا ئيوه له سه‌ر خوورپه‌شت و نه‌خلاقى نه‌وانن؟ خو ئيوه له دواي نه‌وان هه‌ر

فیسقوفجور و زولم و دوژمنایه تیتان زیاد کردووه. ئەو حەق و راستییەى که ئەوان
هینایان، ئیووه پشت گۆیتان خست، ئیووه سوپاسی ئەو پینغەمبەرانه و شوکرانهى
ناز و نیعمەتى خوا ناکەن. لەگەل ئەو هاشدا ئەى ئینسان! تو نازانى که ئەوہى ساغ
بى، پتیویستی بە دوکتور نیه؟ خو پتیویستی ئیووه بە پینغەمبەرانه بەلگەیه لە سەر
ئەوہ که دلتان نەخۆشە و وەک هەر بە نەخۆشى لە دایک بووبن دەچى، بەلام خوتان
هەستى پیناکەن. تو بەلگەیهک ناهینیتەوہ که نەبیتە هۆى ریسوا بوونتان، ئەوہ
چیت لى قەوماوہ؟

ئینسان گوتى، ئەى پشیلەى بى نرخ و بى قیمەت، تو بەو چەنەبازیەت لە
مەبەست دوورت خستەوہ، تو بۆچى کۆترەکەمت خوارد و خیانەتت بە مالى من
کرد و شەرمت نەکرد؟

پشیلە وەلامى دایەوہ و گوتى: ئەى ئینسانى خو بەزل زانى نەفام، یەکەم تو و
ئەوانەى وەک تۆن رینیان ناکەوى بە من بلتین خاین، چونکە خالقى بوونەوہر رینگای
داوم لە قەدەر پتیویستی ژیانم هەرچى وەبەر دەستم کەوى و بەهەر جوریک بى
بیخۆم، بەلام ئیووه هەرکامتان هەلتان بۆ برەخسى مالى یەکتر دەخۆن و ئەوہى
دەستى برۆا لە ئیووه مالى هەژاران دەبا و لە کۆشک و تەلار و لیباسى جوان و
خواردنى خۆشدا خەرجى دەکا، زۆرتان بە ژنەکانى خوتان ناوەستن و خیانەت
لەگەل ژنى دوست و دراوسێکانتان دەکەن. برۆ دەکەن و دوو پروون بۆ گەیشتن بە
ئاوات و ئارەزوہکانتان. تەنانەت باوک بە ئەولاد و ئەولاد بە باوکى خیانەت دەکا و
برا لەگەل برا راست نیه، بەروالەت خۆشەویستی و وەفا و سەفا و دوستایەتى و
ئەمینى و ئەمانەت نیشان دەدەن، بەلام لە باتیندا زالم و خاین، سویندى درۆ
دەخۆن، بەلینییەکانتان نابەنە سەر، کەستان لە کەس ئەمین نیه، هەمیشە لە
خەراپەى یەکتر دەترسن، تو بەمن دەلتى خاین و خەسیس و دەنى، بەلام ئەوہ بزانه
که من و هاوئەوانى من خاوەنى عیزەتى نەفس و هیممەتى بەرزین، هیچمان حازر
نابین ببینە عەبد و بەندەى کەسى تر و پشت بۆ کەس دانەوینن. چوکترینمان
ئەگەر بە شیر و تیرەوہ پەلامارى بدەن و دەورى بگرن و رینگای مردن نەبى، هیچ
چارەى نەمینی، هەموو توانای خۆى بەکار دینى و وەکو شیر و پلنگ پەلامار دەداو
بە بچوکى خۆیەوہ شالوو دەباتە سەریان وەکو شیر چنگورک لەمیان دەدا و ئەوى
تریان دەگەزى، تا بە سەربەرزیهوہ دەمرى، مردنى بەشەرەفى پى باشترە لە مانى
بە کۆیلەتى، بەلام ئەى ئینسان، تو و ئەوانەى وەک تۆن خسووتان بە زەلیلى و
کۆیلەتى گرتووه. دەبینم، زالمیکتان زولم لە پیاوچاک و زانا و نەزان و دەولەمەند و

فہقیر و شہریف و دہنی و ہونہرمہند و قہلام بہدہستان دہکات و بہ چاوی سووک
 تہماشایان دہکات. ہہتکی شہرف و ناموسیان پیندہکات، مالیان بہفیرو دہبا،
 بنگارییان پیندہکا، بہلام نیوہ دہنگ ناکہن. خوئہگر نینسان کار بہ کہریان
 گایہک بکا ناچارہ نالک و تفاق و ناوی بداتی، بہلام نیوہ لہ لایئو زالمانہ لہ
 حیوان کہمترن. بہ چاوی رہزامہندیہوہ تہماشاتان ناکا. پاداشتیئو ہہموو
 خزمہتہتان ناداتہوہ. تہنانت قسہی خوشیشتان لہگہل ناکا و پرووی خوشستان
 ناداتی. لہگہلئو ہمشدا نیوہ زیاتر کورنوشی بو دہبہن و باشتری بہقسہ دہکہن.
 نیوہئو ہمندہ نازانن، کہ تہماشایئو ہہموو زیندانانہ بکہن کہ لہ سہرتاسہری
 دنیا بویان دروست کردوون. زانیاری زاناکان چ سویدیکی ہہیہ بوتان؟ ئہی
 فائیدہی ئہدہبی ئہدیب و شاعیرہکانتان چیہ؟ ئہی زانیاری حہکیمہکانتان بہکہلکی
 چیدی؟ ئہی نازایی و رہشیدی نازاکانتان؟ خو بہزوریئو وانہی نازا و نہبہزن بو
 سودی زالمہکان خویان بہ کوشت دہدہن یان خہلکیان بو دہکوژن. کہ واتہ مردنتان
 باشترہ ئہی نینسانی دہنی و رہزلیل لہو ژیانہتان. ژیاننتان ماندوو بوونہ نازادیتان
 بہندہگی یہ، عہزیزتان زہلیلہ. بہرز بوونہوہتان نزم بوونہوہیہ، نازایہتیتان
 ترسہنوکی یہ. کہ ئوہم لہ پشیلہ بیست پینوسہکہم فریدا و گوتم: پشیلہ راست
 دہکات، مادام نینسان ناوا بی، لہ ہہموو حہیواتیک بی نرخ ترہ.
 جہمال الدینی ئہفغانی

دہلین: نیمام (حہنہفی) رہزای خوای لی بی کابرایہکی پینہچی لہ شاری
 (کوفہ) دراوسینی بوو. کابرا بہ روژ کاری دہکرد و نیواران گوشت و ماسی دہکری
 و دہہاتہوہ گوشتہکھی دہکولاند و ماسیہکھی دہبرژاند و دہستی دہکرد بہ
 رابواردن. تا کاتی سہرخوش دہبوو. کہ سہرخوش دہبوو، دوو شیعیری
 دہخویندہوہ، کہ مہنایان ئوہ بوو، ئو دراوسی یانہ ناگیان لہ من نیہ. نازانن چ
 کورینکیان لہ دہست داوہ بو روژی تہنگانہ و بہرگری لہ دوژمنان. نیمامی حہنہفی
 تا بہیانی نوژی دہکرد و گوئی لہو شیعرانہی کابرا بوو، بہلام و سہر خوی نہدینا.
 لہپاش سنی شہو کابرا دہنگی نہہات. نیمامی حہنہفی پرسیاری لیکرد گوتیان،
 پولیس گرتویہتی نیمامی حہنہفی نوژی بہیانی کرد و سواری ولاغہکھی بوو و
 چوو بو لایئو میری کوفہ، خہبہریاندا بہئو میر. ناوبراو گوتی، نیمام دانہبہزی ہہر
 بہسواری بیتہ ژورہوہ، بہلام نیمام دابہزی و چووہ لایئو میر. کہ چووئو میر
 زوری ریز لنگرت و گوتی چ دہفہرمووی؟ نیمام گوتی ئو میر! دراوسیکہمان گیراوہ،

سنی پوژه دیارنیه، هاتووم بو بهردانی. ئەمیر ئەمری کرد لەبەر خاتری ئیمام
 هەرچی لەو پوژەدا گیرابوون بەریاندا. ئیمام خواحافیزی کرد و سوار بوو
 گەرایهوه و کورەکه وەدوای کەوت. ئیمام فەرمووی، ئیستاش لات وایه ئیمه ئاگامان
 له دراوسی نیه؟ کورەکه گوتی: نهخیر قوربان خوا جهزای بهخیرت بداتهوه. قەرار
 بی له سەردەستی جەنابت لەو پو به دواوه ئارەق نهخۆمهوه و تۆبه بکهه، تۆبهی
 کرد و پرووی کرده خواپەرستی.

جاریک یه کێک لەو زانایانهی که هه‌دیس ریوایه‌ت ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ کابرایه‌کی
 مه‌سیحی له‌ کشتی دا ده‌بنه‌ هاوڕێ. کابرای مه‌سیحی مه‌شکاله‌یه‌کی پێ ده‌بی،
 زارکی مه‌شکاله‌که‌ ده‌کاته‌وه و پیاڵه‌یه‌کی لێ پر ده‌کات و ده‌یخواته‌وه و دوباره‌ پری
 ده‌کاته‌وه و بو زاناکه‌ی راده‌دێری. زاناکه‌ش به‌بی ئه‌وه‌ی بی‌ری لێ بکاته‌وه
 ده‌یخواته‌وه. کابرای مه‌سیحی ده‌لی، خو ئه‌وه‌ شه‌راب بوو. زاناکه‌ ده‌لی، به‌چ
 ده‌زانی شه‌راب بوو؟ کابرا ده‌لی، غولامه‌که‌م له‌ جوله‌که‌یه‌کی کرپوه و سویندی
 خواردوو که شه‌رابی کۆنه. زاناکه‌ ده‌لی، ئیمه‌ راستگوترین، ئیمه‌ ریوایه‌ت له
 ئه‌سحاب و تابیعیان ده‌که‌ین، ئینجا ئه‌و شته‌ به‌راست ده‌زانین، جا چون به‌قسه‌ی
 مه‌سیحی که ئه‌و له‌ غولامه‌که‌ی بیستبن و ئه‌ویش له‌ زمان جوله‌که‌وه وه‌یگیرێ.
 (والله‌ی) بۆیه‌ خواردمه‌وه، چونکه‌ ئیستاده‌که‌ی به‌لای منه‌وه‌ لاواز بوو.

کابرایه‌ک ته‌ماشای ده‌کا کۆمه‌لێک خۆیان سازکردوو به‌رۆن بو جینگایه‌ک. کابرا له
 دلی خۆیدا گوتی: ره‌نگه‌ بانگه‌یشتن کرابن بو سه‌رشایی، بی پرس و را دوایان
 کەوت، تا گه‌یشتنه‌ کۆشکی پاشا. ته‌ماشای کرد هه‌موویان شاعیرن و هه‌ر یه‌که‌ له
 مه‌دحی پاشادا سه‌ر و قه‌سیده‌یان خۆنده‌وه و خه‌لاتی خۆیان وه‌رگرت.
 هه‌ر ئه‌ومایه‌وه و ده‌نگی نه‌کرد. روویان تیکرد و گوتیان، تۆش قه‌سیده‌که‌ت
 بخوینه‌وه، گوتی، ئه‌من شاعیر نیم، گوتیان: ئه‌ی تۆ چی؟ گوتی، ئه‌من له‌ (غاویانم)
 که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا باسیان ده‌کا و ده‌فه‌رمووی: (وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ
 الْغَاوُونَ) پاشا زۆر پێکه‌نی و ئەمری کرد وه‌ک شاعیره‌کان خه‌لاتی بکه‌ن.

(ئه‌بو دولامه‌ی) شاعیر ده‌چی بۆلای (مه‌هدی) خه‌لیفه‌ و قه‌سیده‌یه‌کی بو
 ده‌خوینیته‌وه. خه‌لیفه‌ ده‌لی، چت ده‌می؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لی، (سه‌گ) نیکم بده‌یه. مه‌هدی
 توره‌ ده‌بی و ده‌لی: من ده‌لیم چت ده‌وی، تۆ ده‌لینی سه‌گ. گوتی، قوربان هه‌ر سه‌گم

دهوی. (مه هدی) گوتی، سه گینگی بدهنی. (ئهبو دولامه) گوتی، باشه قوربان ده کری به پی بچم بو راوی؟ خهلیفه گوتی، نه سپنکیشی بدهنی. گوتی، قوربان! نه دی کی خزمه تی بکا؟ خهلیفه گوتی، غولامیگی بدهنی. گوتی باشه نه گهر نیچیرم کوشت و هینامه وه کن بوم لینی؟ خهلیفه گوتی، جاریه کی بدهنی.

ئهبو دولامه گوتی: به خوای خهلیفه بارت گران کردم جا چونیان به ختیو کهم؟ خهلیفه گوتی، نه وه فلان باغه خورماشم دایتی. له دوایی خهلیفه گوتی، چی ترت ماوه؟ گوتی به لئی: نه گهر نیجازهم بدهی دهسبت ماچ کهم و له خزمهتت مه رمخهس بم.

(ههسه می) کوری عه دی (عوده) ی ده لئی: جارتک له خزمهت ئیمامی (هه نه فی) دا چند که سیک چوین بولای نه خوشیک. کابرای نه خوش به به خیل ناسر ابوو. له ریگادا بریارماندا که چوین و دانیشتن و نه حوالپرسی ته و او بوو، یه کیک داوای خواردن بکا. کاتی چوین و نه حوالپرسیمان کرد و ماوه یه ک دانیشتن، یه کیکمان نه و ئایه ته ی سورهی (الکھف) ی خوینده وه که ده فهرموئی:

(اَتِنَاغْدَاَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا). نه خوشه که له وه لامدا نه و ئایه ته ی سورهی توبه ی خوینده وه که ده فهرموئی: (لِيسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ). ئیمامی هه نه فی فهرموئی: وادیاره نه ی ویرانی.

زانای به ناو بانگ (ئهبو نه سری فارابی) ده چی بو شاری (دیمشق) و ده چیته لای سه یف الدهوله کوری همدان. فارابی هه میسه لیباسی تووکی له به ردا بووه و سه یف الدهوله نهیناسی، سلوو دهکا و رادهوستی. سه یف الدهوله ده لئی، دانیشه، نه بو نه سر ده لئی، به ئاره زوی تو یان به ئاره زوی خوم؟

سه یف الدهوله ده لئی: به ئاره زوی خوت، نه بو نه سر ده چی له ته نیشت سه یف الدهوله داده نیشی. سه یف الدهوله به زمانیکی تایبه تی روده کاته نه و که سانه ی له مه جلیسه کهیدا بوون و ده لئی، ته ماشا نه و کابرا پیره چند بیتنه ده به. چند پرسیاریکی لی ده کهم نه گهر نه یزانین ده ری که نه ده ره وه.

فارابی حالی بوو گوتی، جه ناب ئاخری کار حیسابه. سه یف الدهوله زوری به لاهه سه یربوو که لینی حالی بووه. له پاشان له گهل زاناکان ده که ونه باسی عیلمی و له هه موو زانیاریه ک پرسیاری لی ده کهن به سه یریاندا زالده بی، تا هه موویان بیتدنگ

دهبن و هر نهو قسه‌یان بۆ دهکا و نهوان قسه‌کانی دهنوسنه‌ود.

سه‌یف الدهوله زوری به‌لاوه سه‌یر دهبنی و له پاشان دهلی: نان و چایی ناخوی؟
فارابی دهلی نه‌خیر. سه‌یف الدهوله دهلی، نه‌ی گوی له تار و ئاواز راناگری؟ دهلی،
به‌لی. سه‌یف الدهوله گۆینده و هونه‌رمه‌ندان بانگ دهکا و دست پنده‌که‌ن. سه‌یف
دهوله دهلی، هیچ له‌و به‌زمه‌ دهزانی؟ دهلی، به‌لی. که‌میکی لی دهزانم. له پاشان
توره‌که‌یه‌کی پی دهبنی، دهیکاته‌وه و دوو سی داری لی دهردینی و له‌سه‌ریه‌کیان
داده‌نی و یارییه‌کیان پنده‌کا. ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ بی ئیختیار دست ده‌که‌ن به
پنده‌نین. له پاشان داره‌کان لیک جیاده کاته‌وه و به‌جوریک دی لیکیان ده‌دا،
هه‌موویان دست ده‌که‌ن به‌گریان، ئینجا به‌جوریک دیکه ریکیان ده‌خا هه‌تا هه‌موو
خه‌ویان لی ده‌که‌وی. ته‌نانه‌ت دهرکه‌وانه‌کانیش دهنوون و (فارابی) بیده‌نگ دیته
ده‌ری. له پاشان سه‌یف الدهوله به‌دوایا دهنیری و زوری ریز پده‌گری و دهلی، با
مه‌عاشت له به‌یتوالمال بۆ وه‌برم، له وه‌لامدا دهلی، چوار دره‌م به‌سه. (فارابی) له
شاری (دیمشق) ده‌مینیته و خه‌ریکی دانانی کتیبان ده‌بنی تا له سالی (۹۲۲) ی
کوچیدا هر له‌وی وه‌فات ده‌کات.

رۆژیک (مه‌نسور) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له سه‌ر هه‌یوانی خانوی شاری (مه‌دینه)
داده‌نیشی، ته‌ماشای ده‌کا کابرایه‌ک زور به‌ شینووی به‌ناو شاردا ده‌روا. مه‌نسور
ناردی هینایان بۆلای و گوتی: نه‌وه چت لی قه‌وماوه؟ گوتی، قوربان! له‌و رۆژانه‌دا
توجاره‌تم کرد و زورم قازانچ کرد. چووم پاره‌که‌م دا به‌ ژنه‌که‌م هه‌لی گری، که‌چی
نه‌مرفو چوومه‌وه داوای پاره‌که‌م کرد گوتی، دزراوه، ته‌ماشای ده‌که‌م خانوه‌که‌شمان
نه‌براو و نیشانه‌ی دزی پتوه دیار نیه. مه‌نسور گوتی، که‌ی ژنت هیناوه؟ گوتی،
نه‌وه سالتکه. گه‌تی، کاتی هینات کچ بوویان بینه‌ ژن؟ گوتی، بینه‌ ژن. مه‌نسور
گوتی، گه‌نجه یان پیر؟ گوتی، گه‌نجه. مه‌نسور شوشه‌ عه‌تریک دا به‌ کابرا و
گوتی، غه‌مت نه‌بی، هه‌رکاتی نه‌وه عه‌تره به‌ بونه‌وه‌که‌ی هیچ غه‌مت نامیننی. کابرا
چووه مالتی و عه‌تره‌که‌ی دا به‌ ژنه‌که‌ی و گوتی، نه‌وه عه‌تریک زور بۆن خوشه، هی
نه‌میری موسولمانانه، که‌س عه‌تری و بۆن خوشی دست ناکه‌وی. ژنه‌ توژیک له
خویدا، بۆنی زورخوش بوو. هه‌لی گرت و له‌پاشان دای به‌و کورده‌ی که‌ هه‌زی لی
ده‌کرد.

مه‌نسور چهند پیاوینکی له سه‌ر رینگاکان دانا و گوتی: هر که‌سێک به‌لاتاندا هات
و بۆنی نه‌وه عه‌تره‌ی لیه‌تات بیگرن و بیه‌تین بۆلام. کورده‌که‌ش عه‌تره‌که‌ی له

دۆستهكهی وهرگرت و هیندیکی له خۆیدا و هاته بازار. به لای چهند پیاوی خهلیفه دا
 پویی و بۆنه کهیان ناسییه وه، گرتیان و بردیان و دایان به پۆلیس و پتیان گوت:
 ئەگەر ئەودنده پاره نه دهی ههزار دارت لی ددهین. کابرا که زانی دارکاری ده کهن
 گوتی، باشه له گهلی چوون له ماله وه پاره کهی هینا، به قهه پاره دزرا وه کهی کابرا
 بوو. خاوهن پاره کهیان بانگ کرد و مه نسور گوتی، ئەگەر ده کهی به چه کهم ئەوه
 پاره دزرا وه کهت دده مه وه. کابرا گوتی، قوربان! وه کیل و چه کهم به. مه نسور
 پاره کهی دایه وه به کابرا و ژنه کهی پی ته لاق دا.

باسی زه کاوه تی ئیمامی حه نه فی

جاریک دوو سنی دز ده چنه سه ر مالی کابرایه ک و کابرا ده گرن و ماله کهی تالان
 ده کهن و سنی به سنی ته لاقی پیده خۆن و به قوربان سویندی دده ن که ناویان نه با و
 به خه رایه باسیان نه کا، ئەگینا ده یکوژن. کابرا به یانی ده چیته بازار و ته ماشا
 ده کات ئەوه خه ریکن ماله کهیان هه راج کردووه و ده یفرۆشن. له ترسان ناویری ده نگ
 بکا و ده چیته خزمهت ئیمامی (حه نه فی) و کاره ساته کهی بۆ ده گیریتته وه.
 ئیمام ده فه رمووی. که سوکار و دراوسێکانت بانگ بکه با دوانیورۆ بین بۆ
 مزگه وت. کابرا چوو به هه موانی راگه یاند و هاتن. ئیمامی حه نه فی رووی کرده
 خه لکه که و فه رمووی: چه ز ده کهن ئەو پیاوه ماله کهی ده ست که ویتته وه؟ گوتیان: زۆر
 چه ز ده کهین.

فه رمووی: یه ک له دوای یه ک هه ستن بچه ده ری و هه رچی چوو ده ر ئیوه بلین
 ئەوه بوو، ئەگەر ئەو نه بوو بابلن نا ئەوه نیه و ئەگەر ئەویش بوو با ده نگ نه کا، که
 ده نگ نه کرد دیاره ئەوه دزه کهیه. به و جۆره دز ده بیننه وه و ماله کهی لی
 ده ستیننه وه.

هه رله باسی زیره کیدا ده لین: (عه قه بهی ئوزدی) ناویانگی کردبوو به وهی که
 دوای شیت بوون و ئەجندان ده زانی. رۆژیک ئافرته تک ده بن بۆ لای و ده لین،
 شیت بووه و نوشته یه کی بۆ بنوسه. له و ومخته دا ئافرته که خۆ به عه رزدا دده ا.
 عه قه به به وانیهی له گه ل ئافرته که ده بن ده لی، ئیوه بچه ده ره وه. ئەوان ده چنه
 ده ره وه و عه قه به و ئافرته که ده میننه وه. روو ده کاته ئافرته که و ده لی: ده زانم
 شیت نی، راستیم پی بلی، چیت لی قه وماوه، رزگارت ده کهم. ئافرته که ده لی، چیت

لیوه‌شارم، راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، من حه‌زم له‌ کورپیک ده‌کرد و نه‌یاندامی و دایانم به‌و
 پیاوه‌ی که ئه‌مرۆ بۆیان گواستمه‌وه و کچ نیم. جا له‌ترسی ئه‌وه‌ی ئابروم نه‌چی خۆم
 شیت کردوه. ئه‌گه‌ر بتوانی به‌ فیلیک رزگارمکه‌ی زۆرت سوپاس ده‌که‌م. عه‌قه‌به
 گوته‌ی: زۆر باشه، هاته‌ ده‌روه‌ه بۆلای که‌سوکاره‌که‌ی و گوته‌ی، ئه‌جنده‌که‌م رازی
 کردوه و ده‌لتی، به‌قسه‌ت ده‌که‌م و له‌ سه‌ری لاده‌جم، به‌لام ده‌بی ئیوه‌ بریار بدن،
 داخوا به‌چ ئه‌ندامیکیدا بینه‌ده‌ری؟

چونکه‌ به‌هر ئه‌ندامیکیدا بینه‌ده‌ر، ئه‌و ئه‌ندامه‌ له‌به‌ین ده‌چی، گوته‌ی ئه‌گه‌ر
 به‌چاویدا بینه‌ده‌ری کویر ده‌بی و ئه‌گه‌ر به‌ گوئیانیدا بروا که‌ر ده‌بی و ئه‌گه‌ر
 به‌ده‌میدا بینه‌ده‌ر لال ده‌بی و ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ستانیدا بی شه‌له‌ل لیتیان ده‌دا و ئه‌گه‌ر به
 قاچانی دا بی گۆج و ئیفلیج ده‌بی و ئه‌گه‌ر به‌ هه‌رامه‌که‌شیدا بی کچینه‌ته‌ی
 نامینه‌ی. جا خۆتان سه‌رپشک بن، چۆنتان پی باشه‌ تا ئاوا بکه‌م. گوتیان، وه‌للا به
 هه‌رامه‌که‌یدا له‌هه‌موان ئاسانتره‌ و هه‌مومان شاهیدی بۆ ده‌ده‌ین با کچینه‌ته‌ی
 نه‌مینه‌ی. عه‌قه‌به‌ به‌ زیره‌کی خۆی وای پتسه‌لماندن که‌ به‌ویدا ئه‌جینه‌که‌ی ده‌رکردوه
 و کچه‌ به‌ روسوری چۆوه‌ لای میرده‌که‌ی و ده‌ردی لی نه‌ما.

رۆژیک (هه‌رونه‌ره‌شید) به‌ (فه‌زلی) کوری (رهبیع) ده‌لتی: وه‌ره‌ با بجینه‌ ده‌ر
 تۆزیک بای بالی خۆمان بده‌ین. سواری ئه‌سپ ده‌بن و ده‌چنه‌ ده‌روه‌ی شار.
 تووشی پیاوینکی پیری زۆر کز و لاواز ده‌بن به‌ سواری که‌ریک ده‌روا بۆ ده‌روه‌ی
 شار و ئاوی به‌چاواندا دینه‌خوار. هه‌رونه‌ره‌شید ئاماژه‌ به‌ فه‌زل ده‌کا، که‌ کابرا
 پیره‌ بدوینه‌ی. فه‌زل ده‌چیته‌ پتسه‌وه‌ و سلو ده‌کا و ده‌لتی: خاله‌ پیره‌ بۆ کوئی ده‌چی؟
 له‌ وه‌لامدا ده‌لتی، ده‌جم بۆ ناو باغه‌که‌م. فه‌زل ده‌لتی، ئادیاره‌ چاوت ئاو ده‌که‌ن، ده‌لتی،
 به‌لتی، فه‌زل ده‌لتی. ده‌رمانیکت پی بلسیم، چاوت چاک بکاته‌وه‌؟ ده‌لتی، ده‌به‌ریشته
 ده‌مرم.

فه‌زل ده‌لتی، هیندیک تۆزی هه‌وا و یه‌ک دوو بلقی سه‌ر ئاو و چه‌ند په‌لکه‌ گه‌لای
 کارگ واته‌ قارچک بینه‌ و تیکه‌لیان که‌ و بیکه‌ ناو توینکی گۆیزو ده‌چاوانی کیشه‌،
 چاک ده‌بنه‌وه‌. کابرا پیره‌ له‌ سه‌ر پشتی که‌ره‌که‌ پالده‌داته‌وه‌ و ترینکی دورودریژ
 به‌رده‌داو ده‌لتی، ئه‌وه‌ حه‌قی پینگوتنی ده‌رمانه‌که‌ته‌، ئه‌گه‌ر خوا کردی و چاوه‌کانم
 چاک بوونه‌وه‌ زیاتریشت ده‌ده‌می. ده‌لتی، هه‌رونه‌ره‌شید ئه‌وه‌نده‌ پتسه‌نی خه‌ریک بوو
 له‌ سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ بکه‌وینه‌ خوار.

(ئىبن و جهوزى) له كتيبي (ئهزكيا) دا دهلى: رينوارىك به لاي گورستانىكدا رويشت، تماشاي كرد قهبرىك گومبهزىكى له سهر كراوه و له پيشى نوسراوه نهوه گورى (سهگ) نكه و نهوهى دهيهوى به سهرهاتى نهو سهگه بزاني بابجيته فلان گوند و پرسىار بكا، كابرا زورى به لاوه سهيربوو، چوو بو ناواييهكه و پرسى، گوتيان: فلان پياو تهمنى له سهد سال زياتره و نهو دهزاني بچو نهو بوت باس دهكا، كه چوو پرسىارى كرد كابرا گوتى، بهلى به سهرهاتى نهو سهگه ناوا بوو. پاشايهكى گه ورهى خاوهن دهسهلاتى باش لييره بوو، زورى حهز له راوى بوو، بو نه مهش هميشه سهگىكى له لاي بوو.

رؤژىك پاشا چوو بو گهران و به پياوهكانى گوت، به چيشت لينه رهكه بلين، تا دهگه ريمهوه تىگوشىوى شيرم بو حازر بكات. چوون به چيشت لينه رهكه يان گوت. شيرىان هينا، به لام له بيرىان چوو سهرى داپوشن. چيشت لينه رهكه خهريكى نان حازر كردن بوو، ناگاي لى نه بوو ماريك له كونى ديوار ديته دهر و دهم دهخاته جامى شيرهكه. ئافره تىكى لال و سهگهكه چاويان لى دهبن. پاشا لاي ئىوارى هاتهوه و داواى تىگوشىوى شيرى كرد. كاتى بويان هينا ئافره ته لالهكه زورى ئيشاره بو كردن حالى نه بوون.

سهگهكه دهستى كرد به ودرين و لوراندىن، زورىان به لاوه سهير بزو، كه بو وا دهكا، به لام گوتيان نه دايه و پاشا گوتى دورى خه نهوه خوقهتى وانه كردووه. پاشا پاروئىكى بو سهگهكه هاويشت و دهستى برد بو تىگوشىوهكه. سهگهكه زانى پاشا خهريكه پارو بو دهمى دهبا، په لامارى جامهكهى داو دهمى تينا و هيندىكى لينخوارد. سهگ له بهر دهمى پاشا به لادا هات و ته واوى گويشتهكهى هه لوهرى.

پاشا و خهلكهكه واقيان ورم او زورىان به لاوه سهير بوو. ئافره ته لالهكه نه وهندهى ئيشاره بو كردن حالى نه بوون چ كارمساتىك رووى داوه. پاشا سوپاسى خواى كردو رووى كرده خهلكهكه و گوتى: خهلكينه! نهو سهگه نه وهنده به وه فابرو روحى خوى فيداي گياني من كردووه و له سهرم واجبه پاداشى بدهمهوه تا لييره به دواوه ببئته دهرس و په ند و عيبرهت. كفن و دفنى كرد و نهو گومبه زهى له سهر كرد و نهوهى له سهر نوسى كه دهى بينى.

دهلى: كابرايهكى عه رهب، چوو بو (مزگهوت) نوئزى جهماعهت بكات و له ريزى پيشه وه نوئزى دابهست. كابرا ناوى (سوجريم) بوو. مه لاي مزگهوت دواى سوردهى فاتيحا دهستى كرد به خوئندنى سوردهتى (والمُرسلاتِ عُرْفَا) تا گه يشته نايهتى (الْم)

نُهَلِكِ الْاَوْلِيْنَ) واته نایا ئیمه ئەوانه‌ی له پینشه‌وه‌ن به هیلایان ناده‌ین؟ کابرای
 عه‌رهب که گوتی لهو نایه‌ته بوو زۆر ترسا. خیرا هاته سه‌فی ئاخروه‌وه. مه‌لاکه
 گه‌یشته نایه‌تی (شُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ) واته له‌پاشان ئەوانه‌ی دواوه‌ش وهک ئەوانی
 پینشه‌وه به هیلاک ده‌ده‌ین. کابرا ئەوه‌نده‌ی دی ترسا و چوه‌وه سه‌فی ناوه‌راست.
 مه‌لاکه گه‌یشته سه‌ر نایه‌تی (كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْجُرْمِيْنَ) واته هه‌ر به‌وجۆره‌ش له‌گه‌ل
 موجریمان ره‌فتار ده‌که‌ین. کابرای عه‌رهب که گوتی لهو نایه‌ته بوو گوتی: به‌خوا
 وادیاره هه‌ر له‌من ده‌گه‌رتین. نوێژه‌که‌ی بریو رایکرده ده‌روه‌وه.

ده‌لین: (ئاخوندیکی) شیعه دیته شاری (سنه). رۆژیک ده‌چی بو لای (نایه‌توللا)
 مه‌ردوخ و له قساندا ده‌لی: ئەورو سه‌گنکم دی به‌قه‌بری سونیه‌کی دا هه‌لده‌میزت.
 نایه‌توللا له سه‌رمخۆ وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لی: هیچ نیه، له کۆنه‌وه شیعه و سوننی
 ئەو کیشه‌یان هه‌بووه.

له فینله‌ده ده‌لین: ئا‌غایه‌ک ئەسپنکی پیده‌بی، تا ده‌چی ده‌ست به‌ ئاو بگه‌ینینی
 ئەسپه‌که‌ی ده‌دزن. ئا‌غاکه ته‌ماشای ده‌کا ئەسپه‌که‌ی نه‌ماوه و دزراوه ده‌لی. خه‌لکینه
 ئەسپه‌که‌م بو بیننه‌وه ئەگینا وهک باپیرم ده‌که‌م. کابرای دز له ترسان ئەسپه‌که‌ی بو
 دینیته‌وه. ده‌لین، بو باپیرت چی کردوه؟ له وه‌لامدا ده‌لی، جارنیک ئەسپه‌که‌ی لی
 ده‌دزن. ناچار به‌ پینیان ده‌رواته‌وه بو مال.

لهو سالانه‌ی پینشه‌ودا میسری زۆر ده‌هاتنه عیراقی. کورنکی گه‌نجی میسری
 هاتبو سلیمانی. له‌به‌ر ده‌رکی مزگه‌وتی گه‌وره عه‌زهبانه‌ی راگرتبوو (سه‌موون)ی
 ده‌فرۆشتن. له‌لای خفی فیری کوردی ببوو، له‌باتی ئەوه‌ی بلتی: گه‌رمه سه‌موون،
 هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت، کیرمه سه‌موون، کیرمه سه‌موون.

حاجی مه‌لا عه‌لی وه‌رماوایی له سلیمانی گوتی: دوکانی به‌قالیم هه‌بوو. مینۆز،
 گوتیز، کشمیش، قه‌یسی، بادام، پسته، قه‌زوان و ئەوجۆره شتانه‌م دانابوو. رۆژیک
 پیاوینکی شاره‌زوری هات له‌به‌ر ده‌می دوکانه‌که‌م راوه‌ستا و هه‌ر ته‌ماشای ده‌کردم.
 له‌پاشان دوو قامکی به‌جووت بو چاوانم هینا. گوتم، ئەوه بو واده‌که‌ی؟ گوتی، بزانه‌م
 کویر نی؟ گوتم نا، گوتی، نه‌ی که کویر نی، ئەو هه‌موو شته جوانه‌ت له‌به‌ر دمه‌ بو
 نایانخۆی؟

دوباره دهلین: عه ره بیک چو بووه جه ماعه تی نویژی به یانی. ئیمامه که له دوا ی سورهی فاتیحا سورهی (به قهره ی) خویند. کابرای عه ره بیش زور به په له بوو، به لام هه رچونیک بوو خوی راگرت تا جه ماعه ته که ته واو بوو. رۆژی دوا یی ئیمام له جه ماعه تی به یانی دوا ی سورهی فاتیحا دهستی کرد به خویندنی سورهی (الفیل). کابرای عه ره ب گورج نویژه که ی بری و رایکرد و گوتی: دوینی سورهی (به قهره ی) خویند تا نیوه رۆیه ی پیوه بوو، به خوا ئه مرۆ سورهی (فیله) تا ئیوار هس ده گری، جه نابی مه لا.

دهلین: کابرایه ک نویژی زور ده کردن له نویژدا بوو، کومه لیک له لا بوون گوتیان: به خوا پیای چاکه و نویژان زور دهکا. کابرا له نویژه که یدا گوتی، دهنا به رۆژوشم.

(هیشامی) کوری (عه بدوله لیک) ی کوری (مه روان) خه لیفه ی به غدا، ده چیته هه ج و پاش هه ج، رۆژیک له (مه که) ده لئی. ئه سحابه یه کی پیغه مبه رم بۆ بانگ بکه ن چهن پرس یاری لی ده که م. ده لئین، قوربان ه یچکام له ئه سحابه کانی پیغه مبه ر نه ماون، ئه گه ر ده فه رمووی له تابی عینانت بۆ بانگ بکه یین. ده لئی باشه. ده چن عه رزی (تاووسی یه مانی) ده که ن، ده لئین خه لیفه داوات ده کا. تاووس دئ بۆ لای. کاتی ده گاته وئ، بی پرس و را نه عله کانی ده ردیننی و له سه ر گۆشه یه کی فه رشیان داده ننی و سلوو له خه لیفه ده کا و به بی ئه وه ی ناوی به کونی به ری و بی ئیزن ده چنی له ته نیشتی داده نیشی و ده لئی، هیشام چۆنی؟ خه لیفه له و کاره ی ئه وه نده نارمه هت ده بی، که ده یه وئ ئه مری کوشتنی ده رکا. عه رزی ده که ن و ده لئین چۆن قوربان! له هه ره می خوا دا پی او ده کوژی؟ هیشام روو ده کاته تاووس و ده لئی، ئه وه بۆ چی وات کرد؟ له وه لامدا ده لئی، چیم کردووه؟ هیشام ده لئی، نه عله کانت له سه ر فه رشه که دانا و له وه ختی سلوو کردندا به کونی به ناوت نه بردم و نه تگوت ئه ی ئه میری موسولمانان و هاتی بی ئیجازه له لام دانیشتی و گوتت هیشام چۆنی؟ تاووس له وه لامدا گوتی، یا هیشام! رۆژی پینج جار له حزور خوا دا نه عل داده نیم، نه تووره ده بی و نه لومه ده کا. که ده شتی، نه تگوت (یا امیرالمومنین) له به ر ئه وه ی هه موو موسولمان ئه تو به خه لیفه و ئه میر نازانن. گوتم باشتر ئه وه یه به درۆزن ده رنه چم، بۆیه به ناوی خوت بانگم کردی و به کونی ناوم نه بردی، چونکه خوا ی گه وره پیغه مبه ره کانی به ناوی خویان ناو ده با و ده فه رمووی: یا (دود)، یا (یحیا)،

یا (عیسا)، به لام دوزمنه کانی هر به کونیه ناو دها و دهفهرمووی: (تبت یدا ابی لهب)، له بهر نهو هس نهو هس تام و دانیشتم، چونکه له حه زهتی (عهلی) م بیستوو دهیفرموو: نه گهر ده تهوی ته ماشای ناو چاوانی دوزه خیان بکهی، ته ماشا نهو کهسه بکه که دانیشتموو و خه لک له دورهی به پیوه راده گری. نجا هیشام گوتی: ناموزگاریم بکه. گوتی له حه زهتی عه لیم بیست فهرمووی، دوزه خ چند مار و دویشکی تیدان بهو گه وره و نامیرانه وه ده دن که زولم له خه لک ده کهن. نه وهی گوت و هه ستا رویی.

کابریه ک ژنیکی زورجوانی هه بوو. ژنه کهی زورخوش دهویست، به لام به پیچه وانهی، ژنه کابرای میردی خوش نه دهویست و رقی لیبوو. ناخری گه یشته نهو رادهیهی قسهی ناخوش به میرده کهی بلتی. روظنیک کابرا نه وهنده نارحعت بوو، که به ژنه کهی گوت: سنی به سنی ته لاقیت بکهوی نه گهر قسینکت پی گوتم. پیت نه لیمه وه. ژنه نهو هه لهی قوسته وه و زوو گوتی، نه تو سنی به سنی ته لاقیت بکهوی. کابرا داما، چونکه نه گهر وه لامی بدایه وه نه وه ته لاقی ده کهوت. هه ستا هات بولای زانای به ناوبانگ (نه بو جه عفری ته بهری) و به سه رهاتی خوی بو گنیرایه وه. نه بو جه عفر گوتی: بچوو پنی بلتی، نه تو سنی به سنی ته لاقیت بکهوی نه گهر ته لاقم دای. چونکه نه گهر نه وهی لی زیاد بکهی نه وه وه لامیشت داوه ته وه و وه فات به سوینده که شت کردوو و ته لاقیشت ناکه وی. نه بو جه عفر بهو قیله شهرعه کابرای رزگار کرد.

نافرهتی زیره ک وهک نهو نافره ته ده بی که (مه دائینی) باسی ده کات و ده لتی: جارنیک (ئیبنو زیاد) له گه ل چند بیاوینک به رینگه یه کدا ده رۆن، تووشی کابرایه ک ده بن جاریه کی زور جوانی له گه ل ده بی، ته ماعی تیده کهن و به کابرا ده لین: نهو جاریه به جی بیله. کابرا نایکاته نامهردی تیروکه وانی پیده بی، گورج وه ده ست دی و تیرنیک له یه کیان ده دا، زوری لی ده ترسن. به هه موان په لاماری ده دن و ده یگرن و جاریه کهی لی ده ستینن. خهریکی جاریه که ده بن، ناگایان له کابرا نامینی و کابرا راده کا. ته ماشا ده کهن جاریه که گه وه ره نیکی زور به نرخی له گوارهی گوتی دایه. خهریک ده بن له گوتی ده ربینن. جاریه که ده لتی، نه گهر ده تانزانی ژیرکلای پیاو هکه م چند گه وه ری به نرخی تیدان، پیتان عه یب ده بوو نه وه له من بستینن. به قسهی ژنه که به په له وه دا کابرا ده کهون و پنی ده لین نه وهی له ژیر کلاره کهت

دایه داینی. کابرا تیریکی له قهراغ کلاوه‌که‌ی چه‌قاند بوو، له‌ترسان له‌بیری چوو‌بووه، به‌قسه‌ی نه‌وان هاته‌وه یادی و دهستی بو برد و گورج خستییه ژنی که‌وان و په‌لاماری دان، له‌ترسانی رایانکرد و جارییه‌که‌ش به‌وفیله‌خوی و کابرای رزگارکرد.

گیله‌پیاونیک (ده) که‌ری وه‌پیش خوی دابوون. لینی ده‌خورین له‌پاشان سواری یه‌کیان بوو. که‌به‌سواری حیسابی ده‌کردن (نو) که‌ر بوون، زوری به‌لاوه‌سه‌یر بوو. دابه‌زی حیسابی کردنه‌وه (ده)‌ی ته‌واو بوون. گوتی نه‌گه‌ر به‌پنی برؤم و که‌ریک قازانج بکه‌م باشتر نیه، له‌وه‌ی سوار بم و که‌ریک زهره‌ر بکه‌م؟ به‌پنیان پوی تا بردنیه‌وه ناو‌ئاوایی.

گیله‌پیاونیکی دی له (مه‌لا)یه‌کی بیست‌ه‌دیسی ده‌خوینده‌وه که‌که‌سینک له‌پوژی عه‌ره‌فه‌ی مانگی قوربان دا به‌پوژو بی وه‌ک نه‌وه‌یه‌سالتیک به‌پوژو بووبی. پوژی عه‌ره‌فه‌هات و کابرا به‌پوژو بوو. نیوه‌پو، پوژوه‌که‌ی شکاند و گوتی، شه‌ش مانگم پوژو له‌سهرن، با نه‌وه‌وه‌به‌ر شه‌ش مانگه‌که‌بکه‌ون و هیچی دیکه‌م ناوین.

(نه‌سمه‌عی) ده‌لی: کۆمه‌لینک له (به‌نی غه‌فاریان) سواری کشتی ده‌بن. له‌وکاته‌دا بایه‌کی زور توند دی و زور له‌کشتی وه‌رگه‌ران ده‌ترسن. یه‌کینکیان گوتی: فلان به‌نده‌م له‌رینگای خوادا ئازاد بی. نه‌وی دی گوتی، فلانه‌جارییه‌م ئازاد بی، نه‌گه‌ر له‌به‌لایه‌به‌سه‌لامه‌تی نه‌جاتیمان بی. کابرایه‌کیان مایه‌وه‌گوتی، نه‌ی خوی گه‌وره! خوت ده‌زانی که‌من هیچ‌عه‌بد و جارییه‌م نین ئازادیان بکه‌م و نه‌وه‌له‌به‌ر ره‌زا و له‌رینگای تودا ته‌لاقی ژنه‌که‌م بکه‌وی و رزگارمان بکه‌م. خویه‌خوت ده‌زانی له‌وه‌زیاترم له‌ده‌ست نایت.

ده‌لین، کابرایه‌ک له‌شاری به‌غدا، ناوی (نه‌بوالقاسم) بوو. دوو‌سال بوو جوتیک سؤلی پینه‌کراوی له‌پیدا‌بوو. پوژنیک چوو‌ه‌بازاری شوشه‌فروشان. له‌وی ده‌لالینک پنی گوت، نه‌بوالقاسم تاجرینک له‌شاری حه‌له‌به‌وه‌هاتوو‌ه‌قوتوو‌ه‌شوشه‌یه‌کی پنی یه‌هر چوارده‌وره‌ی زیرکفته، نیستا‌بازاری که‌ساده، تو‌لینی بکه‌ر، من به‌ینیکی دی به‌دووقات بو‌ت ده‌فروشمه‌وه. نه‌بوالقاسم به‌قسه‌ی کرد و لینی کری به‌شینست دینار و هات بو‌بازار بی‌فروشی. ده‌لالینکی دی گوتی، نه‌بوالقاسم! بازارگانینکی

خه لکی شاری (نه سیبین) هاتووو عه ترنکی زور به نرخی پی یه بوی نافرو شری، تو لئی بکره، من یه ک دوو رۆژی دیکه به دوو قیسمهت بۆت ده فروشمه وه. گوتی زور باشه. نه ویشی به شیتست دینار کری و له شوشه به نرخی که ی کرد و بر دییه وه مال و له سه ر په فینکی دانا. به یانی چوو بۆ حه مام. له وئی چاوی به براده رینکی که وت. حه مام میان کرد و هاتنه وه ژوری لیباس له به زکردنه وه، براده ره که ی گوتی، نه بو القاسم! به راستی سۆله کانت زور کۆن بوون، نه وه ندته پینه لی داون، دیار نیه چۆنیان پتیه ده رۆی؟ کورپه خو تو ده وله مه ندی. گوتی، باشه به قسه ت ده که م ده یانگۆرم، که خوی گۆری و خه ریک بوو بینه ده ری، ته ماشای کرد له لای سۆله کانی جووتینکی تازه دانراون، بیده نگ ده پینی کردن و هاته ده ر. تومه ز نه وکاته قازی به غذا له حه مام ده بی و سۆله کان هی نه و ده بن. کاتی قازی ویستی بینه ده ر ته ماشا ده کات سۆله کانی نه ماون، گوتی کورپینه! سۆله که یان بر دووم و هیچیان بۆ به جی نه هینشتووم. کاتی ته ماشایان کرد سۆله کۆنه کانی نه بو القاسم له وئی بوون، نه وه ندته پینه لی دا بوون هه مسو که س ده یناسینه وه، گوتیان: نه وه سۆلی نه بو القاسم. چوون گرتیان و سۆله کانی قازیان لی ستان دنه وه و زۆریان لیدا و زیندانیان کرد.

پاره یه کی زۆریدا تا رزگاری بوو. که هاته وه بۆ ماله وه له داخان هه لی گرتن و بردنی ده رۆباری (دیجله) ی هاویشتن و گه رایه وه بۆ بازار. له ولاشه وه کابرایه کی ماسیگر تۆری هاویشته ناو دیجله و رایکی شایه وه، کابرا که سه رنجیدا نه وه سۆله کانی نه بو القاسمه له جیاتی ماسی به تۆره که وه بوون. گوتی نه ی نه بو القاسمی داماو وا دیاره لئی که وتوونه ته ناو ناوه که وه، با بۆی به رمه روه.

کابرا هات زۆری له ده رگای مالی نه بو القاسم دا، به لام له مال نه بوو، له په نجه ره وه هه لیدانه ژوره وه و به سه ر په فه که دا که وتن و شوشه که یان به ردایه وه و شوشه شکا و عه تر رژا. که نه بو القاسم هاته وه و نه و حاله ی دی، له داخان تۆره بوو گوتی، نه و سۆلانه منیان مالویران کرد. شه وئی هه ستا پاچیککی به ده سته وه گرت و ده سستی کرد به چال هه لکه ندن، بۆ نه وه ی وه یان شاری و له کۆل خۆیان بکاته وه، دراوسینکان که گوتیان له و رمبه رمبه بوو وه یان زانی دیوار بیره، خه به ریان لی دا و گرتیان. نه و جار هه ش به پاره یه کی زور رزگاری بوو. له داخان هه لیگرتن و بردنی خسته نیه ناو زیرابی ناوده سته وه زۆری پینه چوو به ری زیرابه که گیرا و ناو په ندی خواره وه، که هه لیان دایه وه چاکی بکه ن، ته ماشا ده که ن سۆله کانی نه بو القاسم به ری ناوه که یان گرتوووه. گرتیان و بر دیان بۆلای والی. والی گوتی،

پاره‌ی چاککردنه‌وه‌ی زیرابه‌که‌ی لیوهرگرن و به‌ری بدهن. پاره‌که‌ی دا و له‌داخان گوتی، تازه فرییان ناده‌م ده‌بی هەر له‌لام بن.

بردنی له سه‌ریانی دانان تا وشک وه‌بن، سه‌گیک وه‌یزانی چه‌رم و گوشت و ئیسقانه و رڤاندنی و بازیدا بۆ سه‌ریانیکی دی و له ده‌می که‌وتنه خوارئ و به‌سه‌ر ئافرته‌تیکی حامیله‌دا که‌وتن و ئافرته‌ته‌که کورپکی له‌به‌ر چوو. که ته‌ماشایان کرد، ئەوه سۆله‌کانی ئەبوالقاسمه، گرتیان و بردیان بۆلای حاکم. حاکم گوتی، ده‌بی خوینی بدا. ئەوه‌ی بووی له‌خوینی مندا له‌که‌ی دا و هه‌ستا هات بۆلای قازی و به‌سه‌رهاتی خوی و سۆله‌کانی به‌ته‌واوی بۆ گنیرایه‌وه و گوتی: جه‌نابی قازی! هاتوومه خزمه‌تت که دوو که‌لیمه‌یه‌ک له‌به‌ینی من و ئەو جوته سۆله‌دا بنوسی، که له‌مړۆ به‌دواوه من و ئەو سۆلانه هیچ په‌یوه‌ندییه‌کمان به‌یه‌کتره‌وه نه‌ماوه. له‌مړۆه هه‌رچی کردیان هۆبال به‌ئسته‌وی خویان و که‌س حه‌قی نیه تاوانی ئەوان بخاته سه‌ر ئه‌ستوی من. قازی زۆر پیکه‌نی و خه‌لاتی کرد و گوتی، زۆر باشه. ئەوه‌یه که بۆته زه‌ربوله‌سه‌ل و ده‌لین له سۆله‌کانی ئەبوالقاسم گرانتره.

(موسلیم و بوخاری) دوو کتیبی حه‌دییسی زۆر باوه‌رپینکراون و چه‌ند زانایه‌ک هاتوون کورتیان کردوونه‌ته‌وه و پی یان ده‌لین: موخته‌سه‌ری موسلیم و بوخاری. رۆژیک کابریه‌ک ده‌چی بۆلای کتیبفرۆشیک و ده‌لی: قورئانیکی موخته‌سه‌رم بده‌یه، کابرا وه‌ده‌زانی هه‌روه‌ک موسلیم و بوخاری کورت کراونه‌ته‌وه، قورئانیش کورت ده‌کرینه‌وه. کابرای کتیبفرۆش زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بی. له‌وکاته‌دا یه‌کینک دی و ده‌لی: مامۆستا موسلیمینی موخته‌سه‌رت هه‌یه؟ کابرای کتیبفرۆش ئاماژه به‌و کابرایه‌ ده‌کات، که گوتبووی قورئانی موخته‌سه‌رت هه‌یه و ده‌لی، به‌لی: ئەوه‌تا موسلیمی موخته‌سه‌ر، جا ئەوه‌یه که کورد ده‌لی: قیاسی که‌شک له مه‌شک ناگری.

(سه‌ید ره‌شید) یه‌کینک له مورید و سؤفیه ناسراوه‌کانی شیخی بوڤه‌هان، زۆر نوکته‌باز و له‌تيفه گۆ و قسه‌خۆش بووه. له‌وکاته‌دا که له (سابلاغ) فه‌قی ده‌بی و له مزگه‌وتی (رۆسته‌م به‌گ) ده‌خوینی، له‌لای زانای به‌ناوبانگ مه‌لا حوسینی سه‌قزی، میرزا حاجی قادر ناوینک ده‌چی بۆ (موسکو). سه‌ید ره‌شید ده‌لی: میرزا! سه‌عاتیکم بۆ بیته. ده‌لی باشه. مه‌لا عه‌زیزی سه‌قزیش رفیقه فه‌قیی سه‌ید ره‌شید ده‌بی، ئەویش به‌ میرزا حاجی ده‌لی، میرزا سه‌عاتیک بۆ منیش بیته. پاره‌ی سه‌عاته‌کان ده‌دن و حاجی ده‌چی و دیته‌وه. دوو

سهعاتيان بۆ دىنى. يەكى قاپ سىپى و يەكى قاپ رەش. سەيد دەيەوى ئەوھى قاپ سىپى بۆ ئەو بى. لەبەر ئەوھەر دوو سهعاتەكە دەخەنە ناو گۆرئىكەوھ و بە قورعە راياندهكىشن، بە رىكەوت ئەوھى قاپ رەش وەبەر سەيد دەكەوى. ئەويش ئەو چوار خشتەكە دادەنى و دەلى:

بابە حاجى كە سەرم بى بە فىدای چاوى گەشى
دوو عەدەد ساعەتى هینابوو بەبى غەلل و غەشى
ئەمن و كاكى سەقزى ھەريەكە دەستىكمان برد
كەچى ئىوى بە سىپى ھاتەدەر ئىمن بەرەشى

(مەلا مارفە شەلە) نان و پىخۆرى بەسەر سوڧى و مىوانى خانەقاي بورھانى دا
دابەش دەگرد و بە سەرى رادەگەيشت. پىاوينكى دىكەش يارمەتى مەلا مارفى دەدا.
رۆژىك جىرەى سەيد رەشىد دوا دەكەوى و ئەويش ئەو دوو شىعەرە بۆ مەلا مارف
دەنىرى.

ئەتۆ سىستى رەفىقت ئەسىپى خوشرەو
ئەتۆ بىدارى ئەو كەرويشكى خوش خەو
وہزىفەم جىرە نانىكە بەگەرمى
ئەگەر زوو پىم نەيەى تۆ، دەچمە زگ ئەو
مەلا مارفە شەلە تورە دەبى دەلى: جارىكى دى ئەمن جىرە نادەم بە سەيد
رەشىد. ئەوجار سەيد ئەو دوو شىعەرەى بۆ دەنىرى:
ئەرى مەعروفى ئەعەرەج پىرى مەكرو
وہزىفەم جىرە نانىكە بەبى دو
لەوھى تورەى گوتومە دەچمە زگ ئەو؟
پەشىمانم لەوھى دوا دىمە زگ تۆ

پىاوينك نازناوى (ئىفتخارالسادات) دەبى، رۆژىك دەچى بۆ دىتنى سەيد رەشىد
و دەلى: قوربان! دوعاى بەخىرم بۆ بگە. سەيد رەشىد لە وەلامدا دەفەرمووى:
دوعات بۆ دەكەم بەبى زەرەفەت. ياخوا ئىفتىخار دووربى لە (ئافەت)
شىخ محەمەدى كورى شىخى دەفەرمووى: لە خانەقادا خەرىكى دەرس گوتنەوھ
بووم، ئىفتىخار ھات بۆلام و زور بەخوشىەوھ ئەو دوو شىعەرەى سەيدى دوويات
دەگردەوھ. منىش گوتم: ئەو شىعەرە ھى كى يە؟ لە وەلامدا گوتى، ھەر ئىستا بە

خزمت سەید رەشید گەیشتتم و داوای دوام لیکرد و لە وەلامدا ئەو دوو شیعرەدی
 فەرموو. شیخ محەممەد دەلتی: زانیم تویی نەگەیشتووە. گوتم، زۆر موبارەکە! بەلام
 ئیفتیخار دواي حالی بوونی زۆر توورە دەبی و گلەیی لە سەید رەشید دەکات و
 دەلتی: من داوای دوام بەخیرم لیکردووە، کەچی ئەو جنتوی پێداوم. ئەو نارەحەتی
 و توورە بوونە ئیفتیخار بۆ سەید رەشید دەگیرنەووە. سەید رەشید دەلتی: لە
 وەختی دوام کردنە کە دا لام وانەبوو کە دوام قبول دەبی، بەلام ئیستا دانیام کە
 دوام گیرابوو.

جاریک کۆمەلێک لە عەشایری مەنگور دەچن بۆ خانەقا. لەوکاتەدا میوان زۆر
 دەبن و جینگای نوستن بەش ناکا. ناچار لە حەساری خانەقا جینگایان بۆ چاک
 دەکەن. سەید رەشید لە دواي نوێژی خەوتنان دەچی بۆلایان و دەلتی: کاکە چۆن؟
 هیچو کەم نیە؟ لە وەلامدا دەلتی: قوربان باشین. سەید دەلتی: نیگەرەن مەبن، ئەگەر
 خۆم پێدا دابن نایەلم بێ لیفە بێ.

جاریک چەند نەفەر دەچنە زیارەتی و دەست دەکەن بە قسان. لە گەرمەي
 قساندا سەید رەشید بەیەکێ لە گەنجەکانیان دەلتی، دابابەلی هەستە فوویەک لەو
 سەماوەرە بکە بەقەرز. کورەکە دەلتی، جا قوربان، فوو چۆن بەقەرز دەبی؟ سەید
 لەسەردخۆ دەلتی: چۆن نابێ؟ دواي فووت دەدەمەووە.

پۆزێک سەید رەشید دەستتوێژ دەگری و لە ژوری حەوزی خانەقا دیتە دەری و
 تووشی شیخ عەبدوڵلای کورە گەورەي شیخ دەبی. شیخ عەبدوڵلا سەعاتەکەي خۆي
 بە دەستەووە دەبی و بە سەید دەلتی، سەید! هی تو چەندە؟ سەید دەلتی: قوربان! هی
 من بێسێکە. شیخ عەبدوڵلا تۆرە دەبی و بە تۆرەییەووە دەلتی: لەگەڵ هی من چەندی
 فەرەقە؟ سەید دەلتی قوربان! وەک دەلتی، هی تو قولانجێک درێژترە. ئەو جارە شیخ
 عەبدوڵلا پتر توورە دەبی و دەلتی: کورە ئەتۆ بۆ هیندە سەیری، دە دەریهینە و چاوی
 لی کە. سەید زۆر بە لێبراوی دەلتی، قوربان! باوەرم پێیکە ئیستا لە حەوزی خانەقا
 دەرمهینا و چاوم لیکرد. شیخ عەبدوڵلا بە تۆرەییەووە سەعاتەکەي دەباخەلتی
 دەنیتاوە و دەروا.

شیخ محەممەدی کورەي شیخ کە زۆر زانا و عالم بوو دەفەرمووی: بەیانییەکی زوو

چوومه حهوزخانه، ته ماشام کرد سهید لهوی خه ریکی دهستنوئیز هه لگرتنه. منیش دمویست غوسلی لهش پیسی بکه م. گوتم: کاکه رهش! نه ری بو نهو بیگارهم له باتی ناکه ی؟ واته له جیاتی من غوسل بکه. سهید له وه لامدا فهوری گوتم: نه دی به قوربانت بم بو بیگار هکه ی دیکه م پی ناکه ی.

دهلین: له مه جلیسیکدا باسی پیاونکیان ده کرد و ده یانگوت: به راستی نهو پیاهه موسولمانی چاکه، شهو و رۆژ خه ریکی نوئیزو رۆژوهه. کابرایه ک راست بووه و گوتم: چۆن به پیای و دهلین پیاوچاک؟ دیاره ئومیدی به که ره می خوا نیه بویه ناوا خو ی عه زاب ده دا.

باسی مونا جاتی شیخ نه بولحه سه نی خه رقانی :

رۆژیک شیخ نه بولحه سه نی خه رقانی دوا ی نوئیز دهستی کرد به مونا جات و فه رمووی: نه ی خوا ی گه وره! به یانی رۆژی قیامت، له وکاته دا که نامه ی عه مه لی هه رکه س ده دریتته دهستی و کرده وه ی خو یان نیشان ده دن. خو م ده زانم چ وه لامیکی عاقلانه بده مه وه. به نه مری خوا فهوری له غه یبه وه بانگیان کرد. نه ی نه بواله سه ن! نه وه ی له رۆژی مه حشه ردا ده یلینی: ئیستا بیلنی. شیخ نه بولحه سه ن گوتم: نه ی خوا وه ندا! کاتی تو منت خسته ره حه می دایکه مه وه و دروستت کردم، له تاریکی بیده سه لاتییدا دژتخستم، ئینجا کاتی هینا تمه بازار ی وجوده وه، مه عیده یه کی برسیت دامی، که له دایک بووم دهستم کرد به گریان. وه ختی خستمیانه لانکه وه وه مزانی ئاسوده ده بم، که چی ده ست و لاقیان به ستم و نار ه حه تیان کردم. کاتی عه قلم په یدا کرد و دهستم کرد به قسان گوتم: له مرۆوه ئاسوده ده بم، که چی نار دیانم بو قوتابخانه و به داری نه دهب ده ماریان ده ره یانام و زۆر له مامۆستا ده ترسام. دوا ی نه وه شه هوه تت به سه ردا زال کردم و به هوی شه هوه ته وه وه سه ر شتی دی نه پرژام، وه ختی له ترسی زینا و سزای کاری خه راپ ژنم هینا، نه ولادت دامی و خو شه ویستی نه و انت خسته دل مه وه، له غه می نان و پیخۆر و بهرگ و لیبا سیاندا ته مه نت به فیرو دام.

وه ختی له وه ش تین په ریم پیری و بیده سه لاتییت به سه ردا بار اندم و ده رد و ژانی نه ندامه کانی له شم بوونه سه ربار. گوتم که مردم ده حه سیتمه وه، به لام دو باره به دهستی ئیزراییل گرفتارت کرده وه تا به تیغی بی حه یف و مه یلی گیانی کیشام. دوا ی نه وه ی خستمه نه ناو گۆری ته نگ و تاریکه وه، له و گۆره تاریکه و له و بیده سه لاتییدا دوو زه لامت نارده سه رم و پرسیان: خوات کنی یه و له سه ر چ دینیکی

و پینغه مبهرت کنی یه؟ له دوا وه لآمدانه وه، دویاره راستت کړدمه وه و وه بهر خوت دام
 بو مهیدانی مه حشهر و نامت دایه دهستم و گوتت (اقر کتابک) جا نهی خوی
 گوره! وه لام و نامه ی من نه وه یه که گوتم. نه وانه هه موویان بوونه بهرگر و مانبع
 له سهر ږنگای خواپه رستیم و له بهر نه وه هه موو دورد و رهنج و کویره وه دریانه شهرتی
 خزمه تی خواپه تی تووم به جی نه هینا، به لام بو توو چ ده بیته ږنگر که له گونا حم
 خوش بی و عه فووم بکه ی؟ ده لئین: له غه یبه وه بانگیان کرد که نهی نه بولحه سه نی
 خه ږقانی! نه واه به که ږهم و گوره یی خووم به خشیمی.

(شیخ جه ماله الدینی) کوری (نہ باته) له کتیبی (سهرج العیون) دا له شهر چی
 ریسه الهی (نیبنو زهید) دا ده لئنی: دانه ری ناله تی (عود) نه بو نه سری فارابی بووه.
 کاتی له دروست کردنی بووه، ناوی نا (بریت) واته دهر گای نه جات، یانی له جیره ی
 دهر گای به هشت وه رگیراوه. نه و دانه ره چوار تاری بو عوده که داناوه که هر
 یه که ی له بهرام بهر یه کیک له چوار ته بیعه تی نینساندایه. یانی (زیر) له بهرام بهر
 (سه ودایی) دا و (به م) له بهرام بهر (سه فرا) و (مه سانه) واته دوو تاکی له بهرام بهر
 (خوین) دا و (سی چوکله) له بهرام بهر (به لغه م) دا. هه رکاتی نه و چوار تاره
 ږنکخران له گهل ته بیعه تی نینسان دینه وه و مروف دلخوش ده که ن و نه فسی
 نینسان ده چینه وه سهر یه ک حالت.

له گیله پیاوینکیان پرسه ی: نه ری به لای تووه (موعاویه) گوره تره یان (عیسا) ی
 کوری (مریه م)؟ کابرا رووی کرده پرسیار که ره که و گوتی: تا نیستا که سم له تو بی
 عه قلتر نه دیوه، چون پینغه مبهری گاوران وه ک کاتبی وه چی پینغه مبهری خوومان
 ده بی؟ (موعاویه) زور گوره تره، جاریکی دی قسه ی وا مه که.

ږوژنیک کومه لیک موسولمان له جیگایه ک کو بوونه وه و یه کیان بوو به پینشنوژیان
 و جه ماعه تی بو کردن. کاتی (فاتیحا) خویندن زور راده وستا. له ناخری نویزه که یدا
 دوو سو جده ی سه هوی برد. گوتیان: نه وه بو سو جده ت برد خو سه هوت نه کرد له
 نویزه که تدا؟ له وه لآمدا گوتی: ناخر له نویزه که دا که وته وه یادم که ده ستنوژیوم
 نه بوو، بویه سو جده ی سه هوم برد.

ږوژنیک (جوحا) فهرده یه ک ناردی کړی و دای به جه مالتیک بویان به ریته وه. کابرا

کۆله ئاردى ھەنگرت و بەرھو مالى جوحا ھەرىكەوت، لە ناو بازردا كەوتە ناو قەلەبالغى زۆر و نارەھەت بوو، كۆلە ئاردى بەعەرزى دادا و پايكرد. جوحا بەدوايەو بوو دەنگى نەكرد و ئاردهكەى ھەرچۆنى بوو بردهووه. دواى چەند رۆژ چاوى بە ھەمالەكە كەوت و خوى لى شاردهووه. گوتيان، بۆ خۆت دەشاريەو؟ گوتى نەكا چاوى بەمن بكەوى و داواى كرىنى ئەو رۆژەم لى بكا.

دەلتىن: كابر ايەك مالىكى زۆر و دايكىكى پىرى ھەبوو. رۆژنىك دراوسىنكەى پىنى گوت: تۆ مالىكى زۆرت ھەيە، بۆ خىر و خىراتى لى ناكەى؟ خۆ كە مردى ھەمووى دەبىتە مىرات و دايكت بەملا و ئەولاي دادەدا. لە ھەلامدا گوتى: لەو ناترسم، چونكە دايكم مىراتم لى ناگرى. كابرا گوتى چۆن دايكت مىراتت لى ناگرى؟ گوتى، ئاخىر باوكم پىنش مردنى دايكمى تەلاق داوھ.

(مەيدانى) نازناوى ئەبو (فەزل) ئەحمەدى كورپى محەمەدى كورپى ئەحمەدى كورپى ئىبراھىمى مەيدانىە و زۆر زانا و ئەدىب بوو و بەرھەمىكى زۆرى لى بەجى ماوھ، ھەك (مجمع الامسال). ئەو زانايە، رۆژى شەمە بيست و پىنجى رەمەزانى سالى ٥١٨ى كۆچى لە شارى (نەيشاپور) ھەفاتی كردووھ و لە گەرەكەكەى خويان كە ناوى (مەيدان) بوو، نىزاوھ. شىخى (سىوطى) لە كتیبى (تَبَقَاتُ النَّجَاتِ) دا دەلتى: شىخى (زەمەخشەرى) كە چاوى بە كتیبى (مجمع الامسال) كەوتووھ، ھەسودى بە مەيدانى بردووھ و لەسەر وشەى (مەيدانى) كە ئەوكاتە بە زمانى فارسى بە (مەيدانى) دەنوسرا، نونىكى زياد كردووھ و بووھتە (نەمىدانى) نەمىدانى واتە (نازانى). مەيدانىش كە بەوھ دەزانى دەچى ميمى وشەى (زەمخشەرى) كە ئەوكا تە بە فارسى ئاوا نوسر ھە دەكا بە نوون و دەبىتە (زەمخشەرى) زەمەخشەرى واتە ژنفرۆش.

پىغەمبەر فەرموويەتى عەسا ھەنگرتن سوننەتە !

(شەرھى) كورپى (قەطام)ى كە زۆر زانا و دانا بووھ و ھەميشە لەگەل (مەئمون) بووھ، دەلتى: جارىك لە شارى موسلەوھ دەچووھ شارى (ئورفا). كابر ايەك بە ھەلاغەوھ لەگەل بوو، لە رىگادا كورپىكى خەلكى شارى (جەزىر) مان لەگەل كەوت. پىپىچىك نان و دۆدانىكى ئاوى پى بوو، سواری كەرىك بوو و گۆچانىكى بە دەستەوھ بوو. گوتى، تۆ دەزانى زۆربەى موعجىزەكانى ھەزرەتى (موسسا) بەھوى

گۆچانه که یه وه بووه؟ به راستی ئه وه به لامه وه زۆر سهیره. کابرای هاوریم کاری ئاوی هه بوو و، دوا کهوت. وه لاغه کانمان ماندوو ببوون و نه ده پۆین، کوره که به گۆچانه که ی وه لاغه که ی خوی لیخوری و من وه دوا که وتم: چونکه هیچم پی نه بوو پی لیخورم. کاتی گه یشتینه مه نزل گوتم: ئه وه یه که له خاسیه ته کانی گۆچان. پۆژی دوا یی به پی پۆیشتین، ئه وه که ماندوو ده بوو خوی داویشته سه ر گۆچانه که و ده سه سایه وه، گوتم: ئه وه دوو. پۆژی سینه م تووشی ماریک بووین په لاماری داین، من پامکرد و ئه وه به گۆچانه که ی کوشتی، گوتم: ئه وه سی. پۆژی چواره م زۆرمان ئاره زو له گوشت بوو، تووشی که رویشکیک بووین، گۆچانه که ی ریها لاند، وه به ری کهوت و خستی، گرتمان و سه رمان بری، گوتم، خۆزگه ئاگر ببوایه، ئیستا ده مان برژاند. کوره که گورج هیندیک دار و پوشی کۆکرده وه و له باخه لی داریکی ده رهینا و له گۆچانه که ی خشاند و ئاگری پی کردوه و برژاندی و خوارده مان. گوتم، ئه وه چوار. پاشان چووینه کاروانسه رایه که زۆر پیس بوو، کوره که گورج ئاسنیک دۆزیه وه و هینای به سه ری گۆچانه که یه وه کرد و ژوره که ی پی پاک کرده وه گوتم: ئه وه پینج. پاشان ئاسنه که ی لی کرده وه له دیواره که ی چه قاند و جله کانی پیندا کردن گوتم، ئه وه شه ش. کاتی گه یشتینه دووریانیک، که له وی لیک جیاوه بینه وه، گوتمی ئه م شه و وه ره لای من بمینه وه. قه بوولم کرد و چوینه ماله که یان. ماله که یان دراوسی که نیسه یه که بوو. کوره هه تا به ری به یانی قسه ی بو کردم، به یانی داریکی هینا و له گۆچانه که یدا، وه که ناقووسی که نیسه دهنگی لیها ت. گوتم، مال نه ویران ئه وه تو موسولمان نی؟ گوتمی، به لی، موسولمانم، گوتم ئه ی بو زهنگی که نیسه ت لی دا؟ گوتمی، ئاخه له بهر باوکم، چونکه ئه و خاچ په رسته و پیر بووه، دلی ناشکینم. پاشان گوتمی، ئه گه ر چاکه ی گۆچانت بو باس بکه م و زوو ته و او نابن.

شیخی (جامی) زۆر قسه خۆش و نه ترس و حازر وه لام بووه. له سه فه ری چه ج دا چووته به غدا و له وکاته دا شیخ جه مالی عیراقی له به غدا زۆر به ناوبانگ ده بی، که ده زانی شیخی جامی هاتوو له گه ل موریده کانی ده چی بو دیده نی. پاش چاوپیکه وتنی و گه توگو، شیخ جه مال ده لی: (جمال الاهی) دیده م، واته جه مالی خوام دی، یه عنی شیخی جامی وه که نوور و جه مالی خواجه. له وکاته دا شیخ جه مال به خوی و موریده کانیه وه لیباسی تووکی وشتریان له بهر دا ده بی، فه وری شیخی جامیش ده لی: منیش (جیمالی الاهی) م دی، واته وشتری خوام دی، جه مال به

مانای جوانیه، به لام جیمال به مانای وشتره.

شیخی جامی جارنک له مهجلیسی میرزا بابر دهبنی له شاری (هه رات). له وکاته دا مه لایه ک بهنای مه ولانا مه زید دیته مه جلیسه که. پاش ماوهیه ک میرزا بابر لینی دهپرسی و دهلتی: مه ولانا مه زید! دروسته له عنهت له یه زید بکهی؟ مه ولانا دهلتی، له بهر نه وهی نه هلی قیبله یه دروست نیه. ئینجا میرزا بابر روده کاته شیخی جامی و دهلتی، قوربان! تو دهفه رموی چی؟ له وه لامدا دهلتی، من دهلتیم، له عنهت له یه زید و سهتی دیکهش له مه زید.

کابرایه ک زور به به خیل و سه قیل و رژد و نان نه خور ناوبانگی ده رکردبوو. دهچینه مه جلیسی شیخی جامی و دهیه وی قسه ی نهسته ق بکا. له بهینی قساندا دهلتی: سنی زیرم هیه ده مه وی شتیکیان پی بکرم لینی تیربخوم و پاشان بیانفروشمه وه پاره کهی خوی بکاته وه. شیخ دهفه رموی: زور باشه بچووه قه سابخانه، ورگیک بکره و ناوه کهی بخوه و چه رمه کهی بفروشه، پاره کهت بو ده کاته وه.

شیخی جامی له کتیبی (سامان و نه بسال) دا نه و چند چیرۆکه کورتانه مان بو دهگیریته وه.

دهلتی: کوردیکی لادینی له بهر نارمه هتی رۆژگار روو ده کاته شار، ته ماشا ده کات شار زور قه له بالغه و وهک (میش) ده چی که پوره ی دابینه وه. یه ک دی و یه ک ده روا، یه ک دهچینه ده ر و یه ک دیته ژوری. کوره، که ئاوا ی ئی، چوو له گوشه یه ک دانیشته و له بهر خه یه وه گوته: نه گهر بچه ناو نه و خه لکه وه له وانیه خوم ون که م. نه گهر خوم نیشانه نه که م چون ده توانم خوم بناسمه وه؟ به رنکه وت کوله که ئاویه کی پیبوو هات له قاچی خوی به ست تا به و نیشانه یه نه گهر خوی لی ون بوو خوی وه ناسی. کاتی ماوه یه ک گه راو چوو له په سیونکدا نووست. کابرایه کی زور زان به وهی زانی و به سپایی چوو کوله که کهی له قاچی کرده وه و ده قاچی خوی خست و له ته نیشته نه و خه وی له خو خست. کاتی کوره وه خه بهر هات و هاته وه سه رخو، ته ماشای کرد کوله که له قاچی کابرایه کی دی دایه، زوری به لاوه سهیر بوو، به سهر کابرایدا نه راند و گوته: ههسته نه ی بنی نه خلاق، سهرم له کاری خوم و تو سورماوه، نه گهر نه وه تو ی نه ی من کیم؟ رووی کرده ئاسمان و گوته، نه ی خوی گهره! داماو و

بئدسه لاتم لهو به لایه رزگارم که.

دهلی: کابرایه کی عه رهب سواری وشتر بوو، خه و تینی بو هینا و له سهر وشتره که به لادا هات و به ربووه و به خوی نه زانی و وشتر رویی. به یانی که وه خه بهر هات و روانی وشتر دیار نیه به خوی دادا و گوتی: نهی هاوار به مالم و شتره که م ون بووه، بریا خوشم له گهل و شتره که ون بوومایه، بهس نیه تووشی نهو خه فته ته نه دهبووم و بو هه رکوی دمچوو له گهلی دهبووم و ناوا لیک دوور نه ده که وتینه وه و هه رکه سینک نهوی بدیبایه منیشی ده دیته وه و پیکه وه ده گه راینه وه.

دهلی: بانگه ریک جارنک به (که له شیرنک) دهلی: به راستی هیچ بانگه ریک وهک تو کاتی نویژ نازانی و به نه اندازهی تو له فهوتانی وهختی بانگ ناترسی، له گهل نهو هه مووه ناگاداریهت دهبوو جیگات له گهل که له شیری عه رش بوایه، که چی دهبینم هه ر له سه رگوتلکان به دواي مریشکانه و دی. له وه لامدا گوتی: له پیتشدا پله و پایه م زور به رزیوو، به لام ناره زووی نهفس، ناوا پهستی کردم. نه گه ر وه دوا ناره زووی نهفس نه که وتمایه بو جیگام سه رگوتلک دهبوو؟

(مه لا) یهک جبهه یه کی زورکونی له به ردا بوو، پاره ی نه بوو بیگوری. رپوژنیک کابرایه ک گوتی: ماموستا! له ودتی دهبینم هه ر نهو جبهت له بهر دایه، نه وه بو نایگوری؟ ماموستا له وه لامدا گوتی: له بهر نه وه نایگورم، چونکه دوو سیفه تی خوای تندا مه وجودن. یه کیان قه دینی یه و نه ویتریان بی وینه ییه. جبهه که ی نه و دنده کفن و قه دیم بوو.

رپوژنیک کابرایه کی دهشته کی دهچن بو ولاتی میسر، که به سواری که ری ده گاته ناو بازار، نه و منده قه له بالغ ده بی، که هه رچهند دهکا رینگای رپویشتنی نابن. دهست دهکا به لیدانی که ره که ی. یه کینک دهلی: نه ری کاکه! نه وه بو وا لهو که ره بیتزمانه ده که ی؟ بو به زهیت پیدا نایه؟ کابرا به سواری که ره که وه خیتسه یه کی لی دهکا و دهلی: نه گه ر بمزانیا یه خزمی وهک تو ی لیره زورن لیم نه ددها.

کابرایه کیان له سهر دزی گرت و بریدیان بولای قازی. له دواي نه وه که دزیبه که ی له سهر نیسپات بوو قازی گوتی: کهست له گهل شه ریک نه بوو لهو دزیبه دا؟ کابرای

دز زور به پەرۆشهوه گوتی: جهنابی قازی به ناشکوری نه بی لهو زهمانه دا کهسی وا
نه مین دهست دهکهوی که پیاو بیکاته شهریک؟

کابرایک له لای قازی شکایهتی له دراوسینکهی کرد و گوتی: که رهکهی هیچ گهنم
و زهراعه ته کهی نه هیش تووم. قازی خاوهن کهری بانگ کرد و داوای له کابرای
خاوهن مهزرا کرد شاهید بینی. کابرا چوو شاهیدینی هینا و شاهیدی دا. خاوهن
کهر گوتی، جهنابی قازی! نهو شاهیده م قبول نیه، چونکه عه داوه تمان له بهین دایه.
قازی دوو پیاوی خوی بانگ کرد و گوتی، بچن کهری نهو پیاوه له ماله که بیان
به ستر او ته وه به ره له دای بکهن و بزنان، نه گهر چوو ناو زهوی نهو پیاوه، نه وه
دیاره راست دهکا. کابرای خاوهن کهر گورج وه جواب هات و گوتی: جهنابی قازی!
تکات لی دهکه م مه یاننیره، چون حوکم دهکهی و چ ده فرمووی قه بووله، باخه لک
نه لن شاهیدی که ره کهی پی له شاهیدی پیاویک باشتره.

کابرایه ک که ریکی هه بوو ناوی نابوو (نه میر). یه کینک لای قازی شکایهتی لیکرد
و گوتی: جهنابی قازی، فلان کهس گالته به نه میر دهکا و ناوی که ره کهی ناوه
نه میر. قازی زور به تورپیه وه ناردی خاوهن کهریان هینا و قازی گوتی، چون
بینه دهبی واده کهی؟ کابرا زورزان بوو بهر له وهی بی بۆلای قازی کاری خوی
کرد بوو. گوتی، جهنابی قازی، نه وه چند ساله نهو که ره م له فلان کهس کریوه و
قه بالهی خوی له ملدایه، که نه میری کوری نه میره. نه گهر باوه ر ناکهی جهنابت بچو
ته ماشای که. قازی چوو ته ماشای کرد نوشتویه کی له مل دابوو، که کردیه وه پر بوو
له پاره، هه لیگرت و هاته وه گوتی: به لن وایه، راست دهکهی، نه گهر دواوه شی وه ک
ملی بوایه زور له نه میریش گوره ترده بوو.

ژن و میردیک ناخووشی که وته به یینیانه وه. پیاوه که گوتی: ههسته با بچین بۆلای
قازی. له وکاته دا ژنه که هه ویری ده شینا. هیندیک ئارد مابوو بیکا به هه ویر،
ده په رویه کی بهست و وه بهر پشتیندی دا و چوون بۆ لای قازی. قازی که چاوی به
به پشتیندی ژنه که کهوت، وه بزانی پاره یه بۆ قازی هینا وه. هه ر ده لیل و به لگه یه کی
پیاوه که دهی هینا یه وه قازی رهتی ده کرد ده وه، به لام به لگه ی ژنه کهی زوو قه بوول
ده کرد و قسه ی ژنه که سه رکهوت. کاتی رویشتن، ژنه هیچی نه دا به قازی. قازی
ژنه کهی بانگ کرده وه و ئیشاره ی بۆ کرد که نهوی له بهر پشتیندی دایه بیداتی،

ژنه که کیسه‌کھی هینایه ددر و گوتی قوربان! ئارده، بۆتی بکه‌م به نان یان مهر به ئاردی ده‌یخوی؟ قازی تورپه بوو گوتی، به‌پیشی نه و قازیه‌ی داکه که له‌پیش نه‌وه‌دا که شته‌که وەرگری قه‌زاو‌ته‌کھی ده‌کا.

کابرایه‌ک زۆر هه‌زار و ده‌ستکورت ده‌بی. رۆژنیک عه‌رز و حالنیک ده‌نوسی و ده‌یبا بۆلای قازی. قازی که ده‌یخوینیت‌ه‌وه ته‌ماشای ده‌کا کابرا شکایه‌تی له‌خوا کردووه و داوای حه‌ق و عه‌دالت و دادگه‌ری له‌قازی ده‌کا. کابرا نوسی‌بوی جه‌نابی قازی تو ده‌زانی خواوه‌ندی گه‌وره منیشی وه‌ک نه‌وه‌موو گیانله‌به‌رانه خه‌لق کردووه و مال و مندالنکی زۆری به‌سه‌ردا داوم، بۆچی رزقم ناداتی؟ بۆ وه‌ک نه‌وه‌خه‌لکه‌م ته‌ماشای نا‌کا، چیم له‌وان که‌متره؟ جا ئیستا په‌نام بۆ تو هیناوه‌ دادم بپرسه، چونکه مه‌حکه‌مه جینگای عه‌دل و داده، قازی به‌زه‌یی پیداهاته‌وه و حاکم و کاربه‌ده‌سته‌کانی کوکرده‌وه و به‌هموانیان پارمیه‌کی باشیاندا به‌کابرا. قازی گوتی، نه‌ی باشه بۆ له‌لای قازی پینشو شکایه‌ت نه‌کرد؟ له‌وه‌لامدا گوتی: ئاخ‌ر قوربان جه‌نابی قازی! نه‌وه‌له‌خوا ده‌ترسا، نه‌ده‌ویرا وه‌لامم بداته‌وه.

جاریک کابرایه‌کی سه‌رخۆش ده‌گرن و ده‌یبه‌ن بۆلای قازی و ده‌لین: قوربان نه‌وه‌ پیاوه ئاره‌قی خواردووه‌ته‌وه و زۆر قسه‌ی بیشه‌رعی ده‌کا و ئیستاش ئاره‌ق به‌ری نه‌داوه، قازی بۆ تا‌قیکردنه‌وه پرسیارى لى ده‌کا و ده‌لی: (مَنْ رَبُّكَ) واته‌خوات کیتی؟ کابرای سه‌رخۆش له‌وه‌لامدا پنده‌که‌نی و ده‌لی، جه‌نابی قازی جا که‌ی نه‌وه پرسیارى مه‌حکه‌مه‌یه. نه‌وه پرسیارى (نه‌کیر) و (مونکیر) ه‌له‌گۆردا. خو جه‌نابت نه‌کیر و مونکیر نی پرسیارى و ده‌که‌ی. قازی زۆر پنده‌که‌نی و ده‌لی: هه‌سته‌برۆ ده‌روه، به‌لام جاریکی دی ئاره‌ق مه‌خۆوه.

جاریک (مه‌ئمون) له‌پیاونکی خه‌لکی شاری (حمس) ده‌پرسی: قازیه‌که‌تان چۆنه؟ کابرا له‌وه‌لامدا ده‌لی: قوربان زۆر نه‌زان و نه‌فامه، مه‌ئمون ده‌لی، له‌به‌رچی؟ بۆ نه‌زان و نه‌فامه؟ کابرا ده‌لی، قوربان! پیاونیک قه‌رزدارنیک ده‌باته‌لای و ده‌لی جه‌نابی قازی! بیست و چوار دره‌هم به‌قه‌رز داوه به‌وه‌پیاوه و نامداته‌وه. قازی روو ده‌کاته کابرای قه‌رزدار و ده‌لی: نه‌وه‌پیاوه راست ده‌کا قه‌رزدارى؟ کابرا ده‌لی، به‌لنی جه‌نابی قازی راست ده‌کا. قازی ده‌لی، نه‌ی باشه بۆچی نایده‌یه‌وه؟ کابرا ده‌لی، ئاخ‌ر جه‌نابی قازی نه‌من که‌رینکم هه‌یه رۆژی چوار دره‌می پنی په‌یدا

دهكهم. يهكيان بو مالهوه خهرج دهكهم و يهكيان بو كه ره كه ددهم به كا و جو و دوو درهه ميش هلدهگرم و كوي دهكه مهوه بو نهو خاوهن قهرزه، به لام كاتي دهبيته بيست و چوار درهه خوم لي ون دهكا و ناي بينمهوه، ناچار دهيم كه خهرجيان كهه. جهنابي قازي نهگر دهفرمووي قهرزه كه ي بدهمهوه، نهمر بكه دوازده روي بخه نه بهنديخانهوه تا پاره كه ي بو كو دهكه مهوه و دهيده مي. قازي دهلي، بيبهن بو بهنديخانه. جا قوربان هه ره جهنابت دهپرسم: نهوه نهفامسي نيه؟ مهئمون زور پنده كهني و قازي عهزل دهكا.

پياويك زور ههزار و فقير دهبي. رويك به كوره كه ي دهلي: روله هسته نهو شره و برانه له كه ره كه ني، با لهو ولاته بروين. كوره كه به قسه ي بابي هه رجي دهيان بي له كه ره كه ي دهني و به رهو ولاتيكي دي وه پي دهكون. له كنيوتك تووشي باريكه رينگايه كي زور ناخوش و به رده لان دهبن. هه موو قاجيان بلوق دهكا. رينگا كه نهونده تهسك دهبي، كه زور به دژواري كه ر و باري تيوه دهچي. نهوه ي كه بترازايه دهچو ناو چوماويكه وه. له ناكاو كه ره كه يان سه رسمي دا و له شاخيك دا و ترازا. كوره كه هاوار دهكا و دهلي، يا الله. باوكه كه ي له وه لامدا دهلي، ترحينو، به خوا له دهست نهويشدا نه ما، تازه كه ري چي، نهويشمان چوو.

كابهرايه ك زور پيسكه و سه قيل دهبي رويك له گه ل ژنه كه ي له سه ر خه رج و مه سه ر هفي مال لينيان دهبي به هه را. ژنه كه ي توره دهبي و دهلي: (والله هي) نهونده پيسكه ي نهگر له بهر خوشه ويستي (وهتن) نه بوايه مشك لهو ماله دا نه ده ما، به لام چونكه نهو ماله وهتن و شويني له دايك بوونيته ي، دهچي له مالي دراوسينكان تير دهخوا و دهگه رينه وه.

(جاحيز) دهلي: رويك تووشي نافر هتيكي زور جوان بووم گوتم: ناوت چيه؟ له وه لامدا گوتي ناوم (مهككه) يه. دهلي، خوم نازا كرد و گوتم ني جازهم دهده ي (حه جهرو لئه سه وه ده كه ت) ماچ كه م؟ گوتي: بو نهو نايه ته ي قورناني پيروزت نه بيستوه كه دهفرمووي: (لَمْ تَكُونُوا بِالْفِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ) واته نايگه ني زور به زحمه ت نه بي. دهلي، به راستي جيا له شه ره زاري چم پينه ما.

رويك پياويكي وه ناوكه وتو به سواري تووشي نافر هتيكي عه با به سه ري نه ند ام

جوان دەبى و بە ئافرەتەكە دەلتى: ئەرى شوت كوردووه و مىردت ھەيە؟ لە وەلامدا دەلتى: مىردم نىە، كاپرا دەلتى، ئەى باشە، بۆ شو بەمن ناكەى؟ ئافرەتەكە دەلتى: ئاخىر عەيبىكم ھەيە، لام واىە بەو عەيبەوہ پىم رازى نابى. كاپرا دەلتى، ئەو عەيبە چىە؟ دەلتى، سەرم سىپى بووہ. كاپرا جىلەوى ئەسپەكەى وەردەگىرى و دەروا. ئافرەتەكە بانگى دەكا و دەلتى، تكات لى دەكەم تۆزىك راودەستە، كاپرا بەقسەى دەكا و راودەستى. ژنە دەچى بۆلاى و سەرى نىشان دەدا، وەك (عەبەنوس) رەش دەبى و ئىنجا دەلتى، (واللەھى) تەمەنم نەگەيوەتە بىست و دوو سال، بەلام بۆيە وامگوت، تا بزانى كە ئەوہى ئىوہى پىاو پىنى رازى نەبن، ئىمەش پىنى رازى نابىن. كاپرا دەلتى، چونكە سەرم سىپى بوو، لە شەرمەزارىان ئارەقم پىشت و پۆىشتم.

دەلتىن: ئەمىرى ئەو شارەى كە (جوحا) لى لىبوو زۆر ژن خۆشەويست بوو، ھەمىشە لەگەل ئافرەتى (جاریە) راي دەبوارد. جوحا زۆرى بەسەردا دەھات و لۆمەى دەکرد، تا وازى پى لەو ھەوہس بازىيە ھىنا. رۆژنىك جارىيەك لى دەپرسى: ماوہىيەكە زۆر بى مەيلى. لە وەلامدا ئەمىر دەلتى: جوحا ئەودندەم بەسەردا ھات تا وازى پى ھىنام. جارىيەكە گوتى: جەنابى ئەمىر تۆ بە جوحام ببەخشە و بزانیە چۆنى تۆلە لى دەكەمەوہ. ئەمىر ئەو جارىيەى بەخەلات دا بەجوحا، رۆژنىك جارىيەكە بە جوحاى گوت، خۆت تەسلىم ناكەم، تا زىن لە خۆت نەكەى و لەغاو وەسەر خۆت نەخەى و سواری پىشت نەبم. جوحا زۆرى حەز لە جارىيەكە بوو بەقسەى كرد جارىيەكە بە دزىيەوہ نارەبوى بەدوا ئەمىردا. كە ئەمىر ھات ئەو حالەتەى دى گوتى، جوحا ئەوہ چىە؟ لە وەلامدا گوتى، قوربان ئاخىر لەترسى ئەوہ بوو ئامۆزگارى جەبابتم دەکرد و دەمگوت، نەكات تووشى ئەو حالەتە ببى.

پىاوئىك چاوى بە ئافرەتتىكى جوان دەكەوى زۆرى تەماشا دەكا. ئافرەتەكە تىدەگ و دەلتى: چىت دەوئى؟ بۆ ئەودندەم تەماشا دەكەى؟ كاپرا دەلتى: زۆرم خۆش دەوئى ئافرەتەكە دەلتى، ئاخىر ئەمن ئاگرپەرستم، كاپرا دەلتى، ئەگەر وەلامم وەدەى دىم سەر دىنى تۆ. ئافرەتەكە تىنىكى لى دەكا و دەلتى، ديارە زۆر بى نرخی، دىنى خۆ دەفرۆشى بۆ ئارەزووى نەفس، لاچۆ لەبەر چاوانم.

جارتىك لە (مەلتونى) شاعىرىان پرسى: ئەوہ بۆ لە ھىندىك ولاتى دىيادا دروسنا پىاو لە تەمەنى چوار دە سالىدا ببى بە مەلىك، كەچى دەلتىن، تا شازدە سالى نابى

ژن بیټی، له وهلامدا گوتی، چونکه ئیداره و خوځمې ولاتیک له ئیداره کردن له گهل ژن ناسان تره.

دهلین برادری بیوهفا و ژنی بیوهفا له دنیا دا زورن، بو نمونه دهلین: دوستایه تی دوو پیاو زور خوشبوو، سویندیان به سهری په کتر دهخوارد و بی په کتر نه ده ژیان. په کیان ژنه که ی زور له گهل چاک بوو و زوری خوش دهویدست، ژنه که ش وای نیشان دهدا که رژیک بیټی سیرده که ی ناژی، کابرای میردی گوتی: ده بی خوشه ویستی نهو برادر و ژنه که هم به تاقی وه که م و بزانه راست دهکن، نه وهنده بیان من خوش دهوی؟ به م به به سته له ناکاو خوی به عرز دادا و خوی مراند. له وکاته دا برادره که ی هات و هرکه چاوی پیکهوت، دهستی کرد به له خردان و کاکه رڼو و گوتی: کاکه گیان به وهسیه ته که ی نهو رژیته زانیم که تووشی به لایه که ده بی، بویه فهرمووت وهسیه ت بی نه گهر مردم مهیله ژنه که م شوو به که س بکاته ره، بوخوت ماره ی که وه. ژنه که شی دهستی کرد به له خردان و گوتی: وهی به قوربانن بم به خوا به خوشمی گوت. کابرا راست بووه و گوتی وهی به بابه وهو ده خمی نیم، نه گهر راست بکن، نه وه بوو خوشه ویستی که تان؟

(موغه پیره ی) کورپی (شه عیبه) داوای ئافرده تیک دهکا له خینلی (به نیحارس). کوریک دهلنی جه نابی نه میرا! نهو ئافرده ته بو جه نابت نابی، چونکه به چاوی خرم دیومه پیاوینک ماچی کرد و نهویش دهنگی نه کرد. (موغه پیره) به قسه ی کورده که وازی لی هینا، دواپی هر نهو کوره ئافرده ته که ی خواست. کاتنی (موغه پیره) خه به ری زانی، ناردی به دواپی کورده که دا و گوتی تو نه تگوت: به که لک، نایه، چاوم لی بوو پیاوینک ماچی کرد؟ له وهلامدا گوتی بهلنی قوربان، به لام پیاوینکه باوکی بوو.

دهلین: جاریک له شاری (ئیسفه هان) سوال که ریک دهچیتته بهر ددرگای مالی پیاوینکی دهوله مه ند و داوای شتیک دهکا، سوال که ره که گوینی لی ده بی، خاوه ن ماله که به پیاوینکه ی دهلنی: (موباره که) بچو به (قه مبه ر) بلنی، بچی به (جه وهه ر) بلنی، بچی به (یاقووت) بلنی، بچی به سوال که ره که بلنی، خوا بت داتی، سوال که ره که دهست به رز دهکاته وه و دهلنی: نهی خوای گه وره! به (جوبره نیل) بلنی: بچی به (ئیسرافیل) بلنی: بچی به (میکایل) بلنی: بچی به (ئیزرائیل) بلنی: زوو روچی نهو دهوله مه نده به خيله بکیشی.

(مهلايهك) دهچني بؤ (مزگهوت) دوو رڪات نويزڙ دهڪا. له ته نيشتي گوني له
كابرايهك دهبي، له باتي بلتي: (سبحان الله) دهلي: (لا سبحان الله). مهلا زوري
بهلاوه سهير دهبي، به كابرا دهلي، نهوه دهلي چي، چون وادهبي؟ كابرا دهلي
ماموستا! ناخر له سهرخوم نهر كرديو سيوسي جار (سبحان الله) بلتي، بهلام
به سهو چووم. چل جارم گوت. نيتسا دههوي زياديهكهي وهرگرهوه.

له كابرايهكي مهسيحي دهپرسن: هزرهتي (عيسا) گهرهتره، يان هزرهتي
(مووسا)؟ له وهلامدا دهلي: هزرهتي عيسا مردوي زيندو دهكردهوه، بهلام
هزرهتي مووسا به شهقهزلهيهك پياويكي كوشت. هزرهتي (عيسا) له سهريشتي
(لانك) قسهي دهكرد، بهلام هزرهتي مووسا دواي ههشتا سال له بهر خوا
دهپاريتتهوه و دهلي: (وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي)، واته نهي خوي گوره
زمانم وهگر خه تا له قسهكانم بگهن. گوتي، جا توخوا هر له نيوه دهپرسم،
كامه يان له كامه يان گوره ترن؟

(شهعبي) دهلي: روثنيك چوومه لاي جهنابي قازي (شورديج). له وڪاته دا ئافرديتيك
هات، شكايهتي له ميردهكهي كرد و دهستي كرد به گريان. منيش زورم بهزهيي پيدا
هات و گوتم جهنابي قازي! وادياره زوري زولم ليكراوه، بويه ناوا بهكول دهگري.
قازي پيكنهني و گوتي، وا مهزانه. خو براكاني هزرهتي (يوسف) يش كه گهرانهوه
بؤلاي باوكيان لهوه خه رابتز دهگريان.

(برايمي) كوري (سهبابه) پياويكي زور چاوچنوك و بهخيل دهبي. روثنيك به
(بهشار)، كه به بهشاره كوير دهناسرا، دهلي: خوا هر كه سينك كوير بكا له پاداشتي
كويريه كهيدا يان بير و زهكاوهتيني زوري دهداتي يان دهنگي خوش، بلتي بزائم خوا
له جياتي كويريه كهت چي داوه بهتو؟ (بهشار) دهلي: خوي گوره نهو نيعمه تهي
داوه بهمن كه نهروانمه بهخيل و روثنيكي وهك تو.

گيله پياويك بهلاي (گورستان) نكدا دهروا، تهماشا دهكا نهوا ئافرهتنيك لهسهر
گورنيك دانيشتووه و دهگري. كابرا زوري بهزهيي پيدا دي و دهچي بؤلاي و دهلي:
خوشكم نهو مردووه كي به بوي دهگري؟ دهلي، ميردهكه مه. كابرا دهلي، چكاره بوو؟

ئافر دته که دهلی، گزده لکن بوو. کابرا دهلی، دهک خوا غه زه بی لیگری بو
نه یده زانی، هه رکه سیک چال بو خه لک هه لکه نی بوخوی تیده که وی دهبا بیخوا، نه وه
دهردی بی.

کابریه کی عه ره بی دهشته کی له به غدا دهچیته باره گای (خه لیفه). کاتی سفره
پاده خه ن و نان داده نین، بهرخی بوریانی له سه ره ده بی، کابرا زور به ناره زوو به
هه وهس خیرا خیرا پارووی لی دهگری. خه لیفه دهلی: کاکه زور به خیرا دهخوی،
دهلی له کاتی خویدا دایکی نهو بهر خه تی هه لداوی؟ کابرای عه ره ب له سه ره خو
دهلی: جه نابی خه لیفه منیش ته ماشای تو ده که م زور به پاریزه وه دهخوی، دهلی
له کاتی خویدا دایکی نهو بهر خه شیرای داوی.

به کابرایه کی عه ره بیان گوت: نه گه ر دو عای باش ده زانی دو عایه کی به خیرمان بو
بکه، گوتی زور باشه. دهستی بهرز کردنه وه به ره و ئاسمان و گوتی، نهی خوی
گه وره خوت ده زانی بی نه و دی که س داوات لی بکا، تو بوخوت ئیسلامه تیت بو
هیناین و قه بوولمان کرد. داوات لی ده که ین که له به ههشت بیبه شمان نه که ی و
توش وهک ئیمه قه بوولی بکه.

کابرایه ک تووشی کوریک مندا لکار ده بی و زوری وه بهر دل ده که وی و زوری
پنجوان ده بی. به کوره دهلی: خوزگه کوریک وهک تو م هه بوایه؟ کوره که وه لام
دهداته وه و دهلی: جا نه وه زور ئاسانه، به دهست خوته. کابرا دهلی چون؟ کوره
دهلی، باو کم سواری ژنه که ت بکه کوریک وهک منی ده بی.

جاریک یه کیک له سه ره له شکره گه وره گانی (روسیا) له لای (ناپلیون) دهلی: زور
سهیره، سه ربازانی روسیا بو وه دهست هینانی شه ره ف و ناموس شه ره ده که ن،
به لام به پنجه وانه سه ربازی (فه ره نسی) بو وه دهست هینانی مالی دنیا شه ره
ده که ن. ناپلیون گوتی: به لی وایه، چونکه هه موو که س بو نهو شته هه ول دهادت که
نیه تی.

(حه جاجی سه قه فی) به یه کیک لهو ئافر دته خار جیانه که گرتیوونی، دهلی: دا
سوره تیکم قورئان بو بخوینه. ئافر دته که دهست دهکا به (ئه عوذ بالله و بسم الله) و

له پاشان دهلی: (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَخْرُجُونَ مِنْ دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا). چه جاج تورہ دہبی و دہلی وانیہ، (يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ) یہ. ٹافرہ تہ کہ
دہلی: راستہ و ابو داخل بوون، بہ لام بہ داخوہ جہ نابت ہاتی و گئراتنہ وہ.

(نہ بو عہ باسی توسی) زوری بق له ئیمامی (حہ نہ فی) دہبی. روزیک ئیمام دہچیتہ
مہ جلیسی (نہ بو جہ عفری مہ نسور). لہ وکاتہ دا مہ جلیسہ کہ پر دہبی له خہ لک.
توسی بو شکاندنی ئیمام دہلی: (یا نہ بو حہ نیفہ)! جاری وایہ خہ لیفہ یہ کیک له
ئیمہ بانگ دہکا و دہلی: دہبی فلان کہس بکوژی، حوکمی چونہ؟ ئیمام دہلی: ئایا
نہ میری موسولمانان نہ مر دہکا بہ حہق، یان بہ ناحہق؟ نہ بو عہ باس ناچار دہبی بلتی
بہ حہق. ئیمام دہلی: جا کہ وایہ حہق له کوئی بوو، بہ جینی بگہ یہ نن. لہ پاشان ئیمام
روو دہکاتہ نہ وکہ سہی کہ لہ لای دانیش تووہ و دہلی: توسی ویستی من وہ بہ سستی،
بہ لام بہ ستمہ وہ.

(نہ سمہ عی) دہلی: یوسفی کوری عومہر، نہ میری عئراق بوو. جاریک دہبینی
عہ رہیتی کار بہ دہستی خیانتی کردوہ. یوسف لہ سہر کاری لا دہبات. کاتی
عہ رہہ کہ دیتہ لای، یوسف زوری لی تورہ دہبی و دہلی: دوژمنی خوا، مالی خوات
بہ ناحہق خوار دووہ. کابرا لہ سہر مخو وہ لام دہداتہ وہ و دہلی قوربان، جا مالی خوا
نہ خوم مالی کئی بخوم؟ من زورم دہورہی شہیتاندا (فلسی) نہ دامی. یوسف زور
پیکہنی و عفووی کرد.

لہ زہمانی یہ کیک له خہ لیفہ کانی (عہ باسی) دا کابرایہ ک داوای پیغہ مہ رایہ تی
دہکا. بانگی دہکەن و دہلین: تو پیغہ مہ رہی؟ دہلی بہ لی. دہلین باشہ ہر
پیغہ مہ رہیک کہ تا ئیستا ہاتوہ موعجیزہ یہ کی نواندوہ، تو چ موعجیزہ یہ کن
ہہ یہ تا ئیماننت پی بینین؟ کابرا روو دہکاتہ خہ لیفہ و دہلی: جہ نابی خہ لیفہ، نہ مر
دہتوانم سہرؤک و ہزیر بمرینم و زیندووی بکہ مہ وہ. و ہزیرہ کہ گورج دہلی، قوربان
نہ وہ من ئیماننت پی ہینای، یہ کی لہ و کہ سانہ بمرینہ، کہ باوہریان نیہ و ئیماننت پر
ناہینن.

کابرایہ ک له مہ جلیسی کدا گوتی: کورینہ نازانم لہ بہرچی من زیاد لہ و ہہ مو
خہ لکہ ریشم لہ پیش سہرمداسپی بووہ؟ یہ کیک زورزان گوتی: لہ بہر نہ وہی ک

چهنهت زور ليداود و عهقلت كهه بهكار هيناوه، بويه ريشت لهپيش سهرتدا سپي
كردووه.

كابرايهك دهچي بق ولاتي ميسر. له ولاتي خوياندا بيستبووي خهلكي ميسر زور
حازرجوابن. كورپكي ميرمندالي بهلادا دي. كابرا دهلي: با نهوكوره بهتاقى
بكههوه بزانهه راسته حازرجوابن؟ بانگي كورهكهدهكات و دهلي، كورپي باش
بهراستي نهو شاره سهگي زوره. فهوري كوره وهلام دهدهاتهوه و دهلي، بهلي راست
دهكهي، بهلام ههموويان غهريبهه.

دهلين: كورپكي حهوت سهاله، زور زيرهك و زانا و عاقل بوو. رورتيك لهناو
كومهليكدا بوو. پياويكي پيريان لهناوډا بوو، زوريان باسي كورهكه كرد. كابرا پيره
گوتي: زورتان بهلاوه سهير نهبي. بهزوري نهو كهسانهه بهمندالي زيرهكن، كه پير
بوون نهو زهكاوتهيان ناميني. فهوري كورهكه گوتي: مامه وا بزانهه توش بهمندالي
زور زيرهك بووي.

جارتك (سوقرات) چهند كهسيك بانگهيتستن دهكا بق نان خواردن. يهكيك له
پياوهكاني تهماشاهه دهكا خواردنهكه كهه و سادديه. به سوقرات دهلي: قوربان باشتر
وابوو موبالات به خواردنهكه بكرايه و خوت بق ميواداري ميوانهكان ناماده
بكردايه. سوقرات له وهلامدا دهلي: كورم نهگر ميوانهكان ناقل بن سفرهكه بهشي
نهواني لهسهره. نهگر ناقليش نهبن زور لهوان زياتره.

رورتيك كورپكي گههچ تووشي پياويكي قهلههي بين دين دهين و دهلي: مامه
(مزگهوت) له كوتيه؟ كابرا دهلي: مزگهوتت بوچيه؟ كوره دهلي: دهچم نويز دهكهه.
كابرا دهلي: بق وهختي خوت بهفيرو دهدهي؟ تهماشاي من بكه، تا ئيستا نهچومه
مزگهوت و نويزم نهكردووه و ناواش ساغ و قهلهوم. كورهكه دهلي: بهلامهوه سهير
نيه، چونكه ئيمه برخيكممان ههيه تا ئيستا مزگهوتي نهديوه و له جهنابيشت ساغتر
و قهلهوتره.

كابرايهك دهچي بولاي دوكتور و دهلي: جهنابي دوكتور! (سگم) زور ديشي.
دوكتور دهلي: چيت خواردووه؟ كابرا دهلي: قوربان كولليرههكي سوتاوم خواردووه.

دوکتور (کل) دینی چاوی کابرا بریژی. کابرا دهلی: دوکتور، دهلیم سگم دیشی
نهک چاوم. دوکتور دهلی، دوزانم، بهلام چاوانت دهریژم تا له مرپو بهدوا شتی وا
نهخوی.

(شینخ نه بو فرهجی جهوزی) نامزگاری خه لکی دهکرد. یه کیک عهرزی کرد و
لینی پرسى: لهو چوار خه لیفانهی (پتغه مبه) کامیان گه ورهیه؟ فره مووی: (من کان
ینته فی بیتیه) واته نه وهی کچه که ی له مالی نهو دایه، که هموانیان دگریته وهوه.
چونکه دوو کچی پتغه مبه له مالی دووانیان دا بووه و، کچی دووانیشیان خه ره می
پتغه مبه بوون.

دهلین: کابرایهک تووشی عه ره بیکى دهشته کی بوو ده گریا. گوتی: کاکى عه ره ب!
نهوه بو ده گری؟ له وه لامدا گوتی دهلین: (جالوت) یان به ناحق کوشتووه بویه
ده گریم.

که ری کابرایه کی عه ره ب ده زری. یه کیک پنی دهلی: نه ری راسته دهلین که ره کهت
دزراوه؟ دهلی به لنی سوپاس بو خوا، کابرا دهلی، نهو سوپاسه ی خوی بؤچییه؟
عه ره به که دهلی، نهو سوپاسه بو نه وهیه که بهس نیه له وکاته دا سواری نه بووم که
دزرا.

یه کیک له پیاوه گه وره کانی عه جهم له نیوه شه ویکدا بانگی به ردهسته که ی خوی
دهکا. کابرا به خه والویی راست ده بیتته وه و به په شوکاوی ده چنی بولای ناغا که ی و
له پله کانان به رده بیتته وه و زوری نه زیهت پیده گا، به لام زوو هه لده ستیته وه و ده چیتته
لای ناغا که ی و دهلی: چ ده فره مووی؟ ناغا دهلی: نهو زرمه چ بوو؟ دهلی: قوربان
نهوه بالتوکم بوو که و ته خواری. ناغا دهلی، کوره نهوه دهنگی بالتو نه بوو. دهلی،
ناخر قوربان، بوخوشم له ناوی دابوم، بویه وای زرمه هات.

دهلین: عه ره بیک ده چنی بو مزگه وت نویژ بکا، تا له نویژه که ده بیتته وه پتلاوه کانی
ده دزن. بانگی مجیوری مزگه وه ته که دهکات و دهست دهکا به لیدانی. گوتیان بو لهو
فه قیره ده دهی؟ له وه لامدا گوتی. هه مووی خه تای نهوه، بانگی خه لکی کرد تا بین
پتلاوه کانم بدزن.

عهره بیک (ته له) ای دانابوو، ریویه ک پیوه بوو. کابرا چوو لئی بکاته وه، ریوی گازی لنگرت و برینداری کرد. عهره ب په نای بولای ماموستا برد و گوتی: قوربان سهگ په لاماری داوم و گرتوومی. دو عایه کم بو به سهردا بخوینه. پتی عهیب بوو بلئی ریوی گازی لنگرتووه. مه لا دست دهکات به دوعا به سهردا خویندن و کابرا، ده لئی ماموستا دوعای ریویشی به سهردا بخوینه.

کومه لیک دانیشتبوون باسی هه ستانه وهی شهویان ده کرد بو شه ونویژ. عهره بیک له لایان دانیشتبوو، گوتیان: تو به شه و هه لدهستی وه؟ گوتی: (ای واللّه)، واته به لئی به خوا. گوتیان، چ ده که ی؟ گوتی (أَبُولُ وَ أَرْجِعُ أَنَا)، واته میز ده که م و دهنوومه وه.

کابرایه ک ته ماشای مناره ی مزگه وتیکی کرد زور بهرز بوو، گوتی: ده بی کنی نه وهنده بهرز بووی نه و مناره ی دروست کرد بی؟ هاوریکه ی گوتی: چند نه زان و نه فامی، له دنیا دا پیای و بهرز کوا هیه، له سهر عهرز دروستیان کردووه و ئینجا بهرزیان کردووه ته وه.

کابرایه ک سواری کهرینک بیوو، هر چند ده یکرد نه دهر پویی. دهستی کرد به لیدانی. یه کینک گوتی: کابرا بو و له و بیزمانه ده که ی؟ له وه لامدا گوتی: نه ی نه گهر ناتوانی بروا بو خوی کردووه به کهر؟

خه تیبی شاری (ئیسفه هان) ناوی (وه کیعی) کوری (سیوار) بوو. رۆژیک له خوتبئی (جومعه) دا گوتی: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَشْهُرٍ)، واته خوا وهندی گهره عهرز و ئاسمانی له ماوه ی شهش مانگدا دروست کردووه. یه کینک دوا ی جومعه گوتی: جه نابی خه تیب، له شهش مانگدا نه بوو، له شهش رۆژدا بوو. گوتی: (وه لله هی) شهش رۆژم زور پیکه م بوو، بویه کردم به شهش مانگ.

چند که سینک دانیشتبوون. (مونه جیمینک) له یه کیانی پرسی: کاکه نه ستیره کهت ناوی چیه؟ گوتی: (التیس) واته ناوی بهرانه. خه لکه که زور پیکه نین و گوتیان، جا خو نه ستیره نیه ناوی بهران بی. کابرا گوتی، به لئی هیه، چونکه کاتی منالیم، ده یانگوت نه ستیره کهت ناوی (الجدی) یه، واته بهرخ. دیاره هه تا ئیستا بووه ته

کابرایه‌کی عه‌رهب دوعای ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه و ده‌یگوت: نه‌ی خوای گه‌وره!
به‌ته‌نیا له‌خۆم خۆشبه. گوتیان: نه‌وه بۆ دوعا هه‌ر بۆخۆت ده‌که‌ی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی:
ئاخر نامه‌وی داوای زۆر و ته‌کلیدی زۆر له‌خوا بکه‌م.

یه‌کێک له‌حه‌رده‌می (مه‌که‌که) دوعای هه‌ر بۆ دایکی ده‌کرد. گوتیان: باشه نه‌ی بۆ
دوعا بۆ بابت ناکه‌ی؟ گوتی: نه‌وه پیاوه و بۆخۆی فیلێک ده‌بینیته‌وه.

کابرایه‌ک له‌ مالی دنیادا که‌رتکی هه‌بوو. که‌ره‌که‌ی نه‌خۆش که‌وت. کابرا زۆری
په‌رۆش بوو، له‌ سه‌رشانی خۆی نه‌رز کرد و گوتی: خوایه نه‌گه‌ر نه‌وه جار هه‌که‌هه‌
چاک وه‌بی، نه‌زر بی له‌سه‌ر شانم ده‌ پۆژوت بۆ به‌پۆژو بم. که‌ره‌که‌ی چاک بۆوه
کابرا وه‌فای به‌ نه‌زه‌که‌ی کرد و ده‌ پۆژان به‌پۆژو بوو، که‌ ده‌ پۆژه‌ی ته‌واو کرد
که‌ره‌که‌ی تۆپی. کابرا زۆر له‌ خودا توپه‌ بوو و گوتی: خوایه نه‌وه‌شت پێکردم
گالته‌ت به‌من کرد، به‌لام نه‌وه ره‌مه‌زان له‌پیشه. (والله‌هی) تۆله‌ی نه‌وه ده‌ پۆژه‌ت له‌
ده‌که‌مه‌وه و ده‌ پۆژ له‌ ره‌مه‌زاندایه‌ پۆژو نابم له‌باتی نه‌وه ده‌ پۆژه.

ده‌لێن: کابرایه‌ک بوناوی (نه‌بوسالی) حیکایه‌ت خوان بوو. پۆژێک ده‌چیته‌وه
مالی ته‌ماشای ده‌کا ده‌رگا که‌یان دزراوه. گورج دی ده‌ست ده‌کات به‌ ده‌ره‌ینان
ده‌رگای مزگه‌وت. خه‌لک پێده‌زانن و دین ده‌لێن، نه‌وه چ ده‌که‌ی؟ ده‌لێ، نه‌وه ده‌رگا
هه‌لده‌که‌نم، چونکه‌ ده‌رگای ماله‌وه‌مان دزراوه و خاوه‌نی نه‌وه مزگه‌وته‌ سوور ده‌زان
کنی ده‌رگا که‌ی منی دزیوه که‌چی، ده‌نگ ناکا.

کابرایه‌ک دوعای ده‌کردن، ده‌یگوت: نه‌ی خوای گه‌وره! له‌وه‌ی ده‌یزانی لێم خۆ
به‌ و له‌ دایکم و ژنه‌که‌شم خۆش به‌، گوتیان: نه‌ی بۆ ناوی باوکیشته‌ ناهینی؟ گوتی:
ئاخر من منداڵ بووم که‌ باوکم مردوه، باوکی خۆم نه‌دیوه.

پیاوێک نه‌خۆش ده‌که‌وی و به‌ کورمه‌که‌ی ده‌لێ: کورم هه‌سته‌ بچۆ هه‌رچی تا
دمبه‌گ و عودو که‌مانچه و زورنا هه‌یه، کۆیان وه‌که‌ و بیان هه‌ینه‌ بۆ ئیره. گوتی:
ئاخر نه‌وه‌ شتانه‌ حه‌رامن و تۆ نه‌خۆشی ده‌بی خۆت زۆر له‌ حه‌رام پیاوێزی. گوتی:

دوزانم که نهوانه حرامن، بهلام بیستوومه (مهلائیکه) ناچنه مالینکهوه که نهوانهئی تیدابن. جا نهگهر (ئیزرائیل) مهلائیکه بی نهوه روو له مالی ئیمه ناکا و بهو فیله له کۆل خۆمی دهکه مهوه.

دهلین: گیل ترین پیاو که به بی عهقل و دل رهق و نهزان ناویانگی ده رکردبوو، (به هائهدین قهره قووش)، یه کیک له قائیده گهره کانی (سولتان سه لاهه الدینی نه ییوبی) و حاکمی ولاتی (میسر) بووه. جا نهوهیه که بۆته (زه ربوله سهل) و دهلین: حوکمی قهره قووشیه. نهو پیاوه زۆرکاری سهیری کردووه. بۆ نموونه، دهلین، ئاسنگهر و نالبهندی ولاغ و نه سپه کانی له شکرچییه کانی (سولتان سه لاهه الدین) پیاوینکی له دهست کوژرا. قهره قووش نه مری کرد نالبهنده که بکوژنهوه. یه کیک له دۆسته کانی چوو بۆ لای قهره قووش تا شه فاعه تی بۆ بکا، گوتی: قوربان، نهو پیاوه ئاسنگهر و نالبهندی خۆتانه، نهگهر بیکوژن کن ههیه نهو کارهتان بۆ بکا؟ دهلین: قهره قووش ته ماشای لای ددرگای کرد، کابرایه ک له وی سه وه تهی دروست دهکردن، گوتی: راست دهکهی کارمان بهو کابرایه نیه، نهوه بهرن له جیاتی ئاسنگهره که بیکوژن، کابرایان برد کوشتیان.

جاریکی دیکه جه ماعه تیک دهست و لاقی کابرایه ک ده بهستن و له تابووتی دهنین و دهیانه وی زینده به چالی بکه ن. کابرا له نیو تابووته که وه هاوار دهکا و چاوی به قهره قووش دهکه وی و دهلی: بۆخاتری خوا فریام که وه، تاوانبار نیم به ناحهق ده مکوژن. قهره قووش دهلی: قسهی قور، باوه رت پی بکه م و نهو سهت که سهی که به دواته وهن وه درویان بخه مه وه؟

دوباره دهلین: جاریک سه ربازیک له سواری وه لاغ ده په ری و به سهر ئافرته تیکی لادیی دا ده که وی. ژنه که مندالی حهوت مانگی له بهر ده چی. ده چن بۆلای شکایهت له سه ربازه که ده که ن قهره قووش به سه ربازه که دهلی: نهو ئافرته له گهل خۆت به ره وه و زۆرباشی خزمهت بکه تا حه ملی نه بیته وه به حهوت مانگ مه ینتیره وه لای میرده کهی. به حالیک تا ژنه که له سه ربازه که وه رده گرنه وه.

ههروه ها سالتیک جوتیاره کانی (میسر) ده چن بۆلای و دهلین: قوربان! نهو سال (په مو) مان چاند بوو، به لام سه رمای ناوهخت هات و هه موو (سهرما) بردی و له ناو

چوو. داوات لی دهکین نهم سال مالیاتمان لی نهستینی. له وه لامدا دهلی: شتی وا نیه، دهبی بیدهن، چونکه خهتای خوتان بووه، نهگهر خوریتان لهگهل چاندایه سهرمای نهدهبوو.

(مه دایینی) دهلی: پیشنوئژکه ریک سورپی (فاتیحا) ی دهخویند. کاتی گه یشته ناخری و گوتی: (وَلَا الظَّالِمِينَ) به حرفی ظاد له باتی (وَلَا الضَّالِّينَ) به حرفی ضاد. په کیک له نوئژکه رهکان له پاشه وهرا تیی کوتا، نیمام هاواری کرد و گوتی: (أَمْضَهْرِي)، واته وای پشتم. یه کی دیکه له نوئژکه رهکان وهدهنگ هات و گوتی: دهمال نه ویران، ضادی (ضَهْرِي) به ره بو جیگای ظای (وَلَا الظَّالِمِينَ) و ظیکه ی بینه سهر (ظَهْرَتِ)، واته پشتت چاک ده بیته وه.

(جاحیز) دهلی: کابرایه کی ریش دریزی زور نه حمه ق مزگه وتی گهره که که مانی (تعمیر) کرده وه و خوی بووه به بانگدهر و نیمامی، به لام به زوری عاده تی و ابوو سورده ته دریزه کان بخوینیته وه. خه لکه که زوریان پی ناخوش بوو، گوتیان: تو زور دریزه به نوئژ دهده ی و نازانی نوئژکه رهکان نیوه یان پیر و په ککه وتنه؟ گوتی، زورباشه له سرق به دواوه سورپه تی کورت دهخوینم رۆژی دواپی بانگیداو نوئژی دابه ست و سورپی (فاتیحا) ی خویند و رپاوه ستا. دواپی گوتی، دهلین چی سورپی (عابه سه) بخوینم؟ کهس دهنگی نه کرد، پی اوینکی ریشدریزی کهم عه قل گوتی: بیخوینه و رزگارمان بکه.

(مه لایه ک) دهرسی قورئانی به کچیک دهگوت: گه یشته سهر نه و نایه ته ی که دهلی: (إِنَّهُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ). کچه که حرفی (ضا) دی بو نه دههات (ضا) دی به (دال) دهخوینده وه و له باتی (ضلال) دهیگوت (دلال). مه لا چه ندجار دوویاتی ده کرده وه و دهیگوت: (فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ). کچه که دهیگوت، (دلال مُبِينٍ). کابرایه ک به ویدا تیپه ری گوتی له و دووانه بوو و گوتی: مامؤستا بو نه وهنده خوت نه زیهت دده ی، لئی گهری با نه و هر له سهر ده لا لی خویدا بی و توش له سهر (ضه لالی) خوت ودمینه.

دهلین: چه ندکه سینک چاویان له بانگدهری مزگه وتی قازی بوو. بانگی له پارچه کاغه ریک نوسی بووه و له رووی نه و دهیخوینده وه. گوتیان: نه وه بانگت له بهرنیه؟

له وهلامدا گوتی: بچن له قازی بپرسن. هاتن بولای قازی و گوتیان: جهنابی قازی، (السلام علیک) قازی دهفته ریکی له باخهلی هینایه دهر و چند لاپه ریه کی هلدانه وه و تماشای لاپه ریکی کرد و گوتی: (وعلیکم السلام). گوتیان: تازه گله یی له بانگده ره که ناکهین: که قازی نه وه حالی بی.

کورپی (نه بو له یلا) دهلی: به دوا پیاونیکی گه وره ی شامه وه بووم، تووشی کاسینک بوو، سه به تیکی هه نار له سه ر سه ری بوو، پیاو ده که هه نار یکی لی دزی و ددباخه لی نا، له پاشان تووشی فه قیریک بوو هه نار ه که ی دا به فه قیره که. لینی دپرسی: نه وه بو نه وه نار هت دزی و دات به و فه قیره؟ گوتی: زورت به لاوه سهیره؟ وادیاره عیلمی حیساب نازانی، به دزییه که گوتاحیکم له سه ر نوسراوه، به لام به خیره که (ده) م بو دهنوسری، وه که له قورئانی پیروزدا ده فه رمووی: (مَنْ جَاءَ بِالسِّيَةِ لَا يَجْزِي إِلَّا مِثْلُهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنِ فَلَهُ عَشْرًا مِثْلَهَا). دهلی گوتم: نه ی نه وه نازانی که راسته به دزیه که گوناختکت له سه ر نوسراوه، به لام خو قهت خیره که ت لی قبول ناکری؟

به (جالینوس) یان گوت: نه وه بوچی ئینسانی خوین تال و روو گرژ و به خیل نه وه نده له بهر دلان گرانه؟ له وه لامدا گوتی: چونکه هه ر باریکی گران به هه موو نه دنامه کانی له ش هلده گیری، به لام گرانی ئینسانی خوین تال و سه قیل ته نیا ده بیته بار به سه ر دله وه و دل هلی ده گری.

دهلین: عه ره بیک له سه ر سفره ی چه جاج حازر بوو، نان خورا و له پاشان شیرینی یان هینا. کابرای عه ره ب لوقمینی هه لگرت خواردی، زوری پیخوش بوو. چه جاج دهیزانی کابرای عه ره ب نه و جو ره شیرینیانه ی نه خواردوه. گوتی: هه رکه سیک له پیش مندا له و شیرینیانه بخوا دهیکوژم. خه لکه که دهستیان راگرت. کابرای عه ره ب هه ر چاوه پروانی نه وه بوو چه جاج ده ست بو شیرینییه که به ری، دهستی بو نه برد. جارنیک له چه جاجی ده پروانی و جارنیک خیسه یه کی له شیرینییه که ده کرد. له پاشان گوتی: جهنابی نه میر، تکات لی ده که م ناگات له مندا له کانم بی و دهستی کرد به خواردن. چه جاج نه وه نده پیکه نی، به ره و پشت کهوت و له پاشان کابرای خه لات کرد.

دهلین: یه کتیک له شاعیران قهسیدینکی جوانی له مه دحی (مودیری) پۆلیس دانا و بۆی خویندهوه، جهنابی مودیر زۆری پی خوشبوو، به لام له باتی نهوهی خهلاتی بکا گوتی: مامۆستا، خۆت دهزانی ناکرئ له مالی خۆم شتیکت بدهمی، چونکه ئیمه تا ئیستا هر وهرمانگرتوو و نهمانداوه، به لام نهگه هات و تاوانیکت کرد و هینایانی بۆ بهندیخانه مایهت بۆ دادهنیم.

کابرایهک بینهژنیکی هینا. له پیش ویدا چوار میردی دیکه ی کردبوو. له پاش ماوهیهک کابرا نهخۆش کهوت و زۆر هیلاک بوو، ژنهکه چوو له بن سهری دانیشت و دهستی کرد به گریان و گوتی: پیاوهکه، خوای نهکرده نهکات بمری، وهسیهتم بۆ بکه له پاش تو چ بکه؟ میردهکهی گوتی: پیاوینکی خهراپ پهیدا بکه و شوی پی بکهو له کۆل خهلکی بکهوه.

به پیاوینکیان گوت: پیتخۆشه له چ کاتیکتا بمری؟ له وهلامدا گوتی: بۆ دهبی هر بمرم؟ گوتیان بهتی: ههموو گیان له بهرینک دهری. گوتی، مادام وایه، پیتخۆشه له یهکه م شوی مانگی رهه زاندا بمرم.

به کابرایهکیان گوت: ئهری پیتخۆشه ژنهکهت بمری؟ له وهلامدا گوتی: (ناوالله) گوتیان: بۆ ئهوه ندهت خۆش دهوی؟ گوتی: له بهر خۆشه ویستیانی نیه؟ گوتیان: ئه ی له بهر چیه؟ گوتی: دهرسم له خۆشیان بمرم.

(عوریانی)، کوری (ههیسهم) ئهمیری شاری (کوفه) بوو. رۆژنیک کابرایهکی (مۆخه ننهس) واته بیا یکی شهیتان سیفهتی سه ر ژنانیان گرت و بردیان بۆ لای. ئهمیر توپه بوو گوتی: ئه ی نا پیاو، دهلین بهو ته مه نه وه خۆت دهگۆری و دهچیه ناو ئافره تانه وه؟ له وهلامدا گوتی: قوربان، ئه و خه لکه درۆ دهکهن، هر وهک درۆش به ده م جهنابیشته وه هه لده به ستن. ئهمیر گوتی: چ درۆیهک دهرحەق به من دهکهن؟ گوتی: ئه ی قوربان، ئه وه نیه پیت دهلین: عوریان، واته روت. که چی چل عه بات هه یه. عوریان زۆر پتیکه نی و گوتی: برۆ جارینکی دیکه کاری وانه که ی.

دهلین: جارنیک خه لکی شاری (کوفه) چوونه لای (مه ئمون) ی خه لیغه ی عه باسی له شاری به غدا، شکایه تیان له ئهمیری (کوفه) کرد. مه ئمون گوتی: پیاو نیه له و

نه میره عادلتر بن. پیاویکی (کوفی) هه لیدایه و گوتی: قوزبان، نهوه له سهرت واجب
بوو که بینیری بو شارکی دی، تا نهوانیش له عهالهتی نهو پیاوه چاکهت بیتبش
نهون و توش شهوه ره عیهته کانت وهک بهک ته ماشا بکهی. مهئمون زور پتکهنی و
نه میری نهقلی کرد.

رۆژیک شیخ (شه قیقی بهلخی) کاله کیتی بو ژنه کهی کپی و برییهوه. کاتی
ژنه کهی لهتی کرد تال بوو، نهیخوارد و توره بوو. شیخ گوتی: ئافرهت، له کنی توره
دهبی؟ له فروشیار تورهی؟ نهو قهت پنی خوش نیه شته کهی خهراپ بن. نهگه له
سه شتهری و کپیار تورهی، نهویش نهگه بزانی خهراپه نایکپی، خو شاردن
بیتانیش پنی خوشه شهته کهی باش بن. که واته هر خوا مایهوه که خالقیهتی.
لام وایه لهویش توره بوون هیچ سوودی نیه.

دهلین: چاریک له شهویکی زور ناخوش و سهرما و تاریک و توفاندا، باننده کن
بوونهوه و چوون بۆلای (که له شیر) و گوتیان: تو بانگهری و دهزانی کهی رۆژ
دهبیته، زوری ماوه دنیا رووناک وهبی؟ له وهلامدا گوتی: گاری من شه نهوهی، که
بانگ بدهم، رۆژ بوونهوه به دهست خوایه.

ژنیکی حامیه رۆژیک له گهل میرده کهی باسی مندا له بوونه که بیان دهکرد. ژنه که
به میرده کهی گوت: نهگه مندا له کهم وهک تو بچی خوا دهزانی چیت پنده کهم.
میرده کهی زور ناشیرین بوو. میرده کهی گوتی: منیش نهگه وهک منم نه چیت خوا
دهزانی چیت لی ده کهم، دیاره مانای قسهی پیاوه که زور قووله.

(عومهری) گوری (عهبید) بهلای کومه لیک خه لکدا رۆی، ته ماشای تیکیان
دهکرد، سلاوی لیکردن و گوتی: نهوه ته ماشای چ دهکن؟ له وهلامدا گوتیان:
سولتان دهستی کابرایه کی بز دهبری. گوتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دزی ناشکرا دهستی
دزی به دزی دهبری.

یه کینک تازه دوکانی سهرتاشخانهی دانابوو، سهرو ریشی خه لکی دهتاشی،
پیاویک، چوو ریشی بو بتاشی، سهرتاشه که هه رجاره ی که گوتیان لی ددها دهیبری
و پارچه یه کی (لرکه) پتوه ددها تا خوننی راگری. تا لایه کی ریشی کابرای تاشی،

نیوهی بری. خاوهن ریش دهستی گرت و گوتی: کاکه بهسه حهقی ئەولایه چهنده بد
دهمی؟ سهرتاشهکه گوتی: بۆ راناوهستی هه مووت بۆ بتاشم؟ کابرا گوتی: ت
لایهکت به (لۆکه) چاند، منیش لایهکهی دیکهی به کهتان دادهچینم. ههستاو خو
رزگار کرد.

ئافرهتیک له شاری بهغدا ته ماشای کرد خه لکیکی زۆر له سههر شهقامیک
شهقامهکانی بهغدا کۆبوونهوه و چاوهروانی شتیک دهکهن. چوو له پیاویکی پرس
ئهوه بۆچی کۆبوونهوه؟ کابرا گوتی: ئیستا زانای بهناوبانگ عهلامه. (جارولله
زومهخشهری) ته شریف دینی و هاتووین بۆ پیشوازی کردنی. ئافرهتهکه دهلی:
ئهو پیاوه چکارهیه که شایانی ئهو ریز و حورمهته بی؟ کابرا گوتی: بۆ ناوبانگ
ئهو زانایهت نه بیستوووه؟ ئهو کهسهیه که ته نیا له سههر بوونی خوا (ههزار) بهلگه
هیناوهتهوه. ئافرهتهکه گوتی: ئهی سه لا له عهقلتان، ئهگه عهقلتان بوایه دهبر
بیکوژن، چونکه نهگه هه زار شکی له بوونی خوادا نه بوایه ههزار بهلگه له سا
وجود و بوونی خوادا نه دههینایهوه.

جاریک (ئهبو جه عفهری مهنسور) نامهیهک ده نیری بۆ (زیادی) کوری (عهبدو لالا
حارسی) و تییدا دهنوسی، (قَسِمٌ مَّا لَابَيْنَ الْقَوَاعِدِ وَالْعُمَيَّانِ وَالْاَيْتَامِ) و
هیندیک پاره به سههر بیوه ژنان و نابینایان و ههتیواندا دابهش بکه. (ئهبو زیاد
ته میمی) که زۆر به عهقل سووک دهناسرا، ئهو خه بهره ده بیسی و دی بۆلای ئه م
زیاد و دهلی قوربان، هاتووم که له (قواعید) انم حیساب بکهی. ئه میر زیاد ده
مال نهویران خه لیفه مه بهستی له قواعیدان بیوه ژنن. دهلی ده له گه ل کویرا
حیساب بکه، ئه میر زیاد به کاتبه کهی دهلی: له لستهی نابینایاندا بینوسه. چون
خوای گه وره له قوربانی پیروزدا ده فهرمووی: (فَاِنَّهَا لَتَعْنِي الْاَبْصَارُ وَ لَكِنَّ تَعْمُ
الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ) واته زۆر کهس چاویان کویر نیه، به لام ئهو دهلی له
سینگیاندا به کویره. ئینجا دهلی: قوربان، ده بی کوره که شم له گه ل هه تیوان
بنوسی. ئه میر زیاد به کاتبه کهی دهلی: بینوسه، چونکه کوریک باوکی وای هه
هر هه تیوه.

له شهری دووه می جیهانیدا ماموستایهک له شارویرانی زۆری خه لک هانده
بۆ غه زای دژ به روسان و خووشی سواری ئه سپینک ببوو له پینشیانه وه ده پوید

کاتی شهر و تهقه ددستی پتکرد و ویزدویزی گوللان پهیداوو، ماموستا جلهوی
 ئهسپهکهی وهرگتیرایهوه و پتی پیودنا و ددستی کرد به دوعا و پارانه و دهیگوت:
 خوایه، ئهوجارهش شه میدم نهکهی.

ئوه مهسهلنکی زورمه شهورد دهلین: له (ئیبنو هه به ننهق) نه حمه قتره. چونکه
 دهلی: جارنک کابرایهکی نهزان هیندیکي پاره هه بوو، له ترسی دزان بردی بهردیکي
 له دیوار دهرهینا و ناو دیوارهکی کۆلی و پارهکی تیناو بهردهکی لهسهر قایم
 کردهوه و لهسهری نوسی: ئهو دیواره پارهی تیدانیه. ئیبنو هه به ننهق چاوی به
 نوسینهکه کهوت خویندیوه و بهردهکی لابرد و پارهکی دهرهینا و بهردهکی له
 شوینی خفی قایم کردهوه و لهسهری نوسی ئیبنو هه به ننهق ئهو پارهی
 دهرنهیناوه. بهی کارهی دهریخست که ئهو پارهکی دهرهیناوه.

(ئهسهعی) دهلی: له کتوی (عهرفات) گویم له پیاویکی عه ره ب بوو، دوعای
 دهکرد و له بهر خوا دهپارایهوه و دهیگوت:
 أَمَاتَسْتَحْيَا خَالِقَ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ أُنَاجِيكَ وَأَنْتَ كَرِيمٌ
 أُرْزُقُ أَوْلَادَ اللَّيْنَامِ كَمَا تَرَىٰ وَتَتْرِكُ شَيْخًا مِنْ سِرَاةٍ تَمِيمٍ
 واته ئهی خالقی هه مسوو مهخلوقات! ئهوه هیچ حه یاناکهی نه من له بهرت
 دهپاریمهوه؟ خف ئهتۆ سه خاوت و که ره مت ههیه. ئهوه هه مسوو رزق و روزیه ددهی به
 نهولادی کهسانی به خیل و رژد و پیرنکی وهک منیش وه پشت گوئی دهخهی و لیتی
 ناپرسیهوه. ئهسهعی دهلی پیمگوت: ئهوه چ پارانه وهیه که؟ گوئی، لیم گهری، نه من
 دهزانم له بهر کنی دهپاریمهوه، گوئی، پیاوی سهخی کاتی ههستی ده بزوی و وهخه بهر
 دی کهتۆ جولاندت.

سالان خه لکی ئالان و باسکی کۆلهسه و سوینسیان باره میوهیان ده بردن بو نیو
 گهورک و مهنگور و موکوریان و به گهنم دهیانگوریهوه. جارنک کابرایهک سنی باره
 تری دهبای بو ناو مهنگوران. که دهگاته ناو دینهک، دهبینی ئاغای ئهوه دینه له گهل
 کۆمه لیک خه لک لهسهر بانیک راوهستان، کابرا سلوویان لی دهکا و وهلامی
 ددهنهوه. ئاغایهکیان دهلی: کاکی ئالانی، ئهوه چیه پینه؟ کابرا دهلی: قوربان تری
 یه. ئاغای دهلی: ده لیم وهره ئهوه ئاغایه م بو بگی، بارنکت به گهنم بو دهگورمهوه.
 ئاغایه کهی دی دهلی: ناوه لالا کاکی ئالانی، تو وهره ئهوه م بو بگی نه من دوو بارت بو

دهگرمه وه. کابرا تۆزیک رادوهستی و ئینجا دهلی: ئیش له وه باشتر نابنی. به لام
بنی دلی هیچکامتان ناکهم. هر دووکتان دهگیم و سنی باره کهم بۆ وهگۆرن.

دهلین: پیاوینک چوه لای مه لایهک و گوتی: مامۆستا سنی پرسیارم ههیه وه لامم
بدهود. مامۆستا گوتی: فهرموو بلی. کابرا گوتی: پرسیار یه کهم ئه و دیه دهلین
خوا له ههسوو جینگایهک حازره، ئه ی بۆ نایبینم؟ پرسیار ی دووههم، ئه گهر ئینسان
کارینکی خهراپی کرد بۆ سزای ددهن؟ خۆ ئینسان بنی ئیراددی خوا ناتوانی
هیچکارینک بکا. که واته ئه وه ی دهگری هه ر خوا دهیکا، پرسیار ی سنیهم خوا چۆن
ددهتوانی شهیتان به ئاگری دۆزهخ بسوتیننی؟ چونکه شهیتان له ئاگر دروست کراوه
و ئاگر چۆن ئاگر ددهسوتیننی؟ مه لا نه یکرده نامهردی و (که رسهک) ه گنیک ی دهست
دایه و له سه ری کابرای راکیشا، کابرا زۆری ئه زیهت پینگه یشت و چوو له دادگا
شکایه تی له مه لا کرد. قازی مه لای بانگ کرد و گوتی: بۆ له باتی ئه و دی وه لامی
پرسیارهکانی بدهیه وه، لیت داوه؟ مه لا گوتی: جهنابی قازی، ئاخیر ئه ی که رسهک له
سه ردازه وه لامی پرسیارهکانی بوو، وه لامی پرسیار ی یه کهمی ئه و دیه، دهلی: سه رم
ئازاری ههیه، ئازاره کهم نیشان بدا تا منیش خوای نیشان بدهم. وه لامی پرسیار ی
دووهمی بۆ هاتوه بۆ لای جهنابت شکایهت له من دهکا؟ خۆ ئه من بنی ئیراددی خوا
پیمدانه داوه و ئه من تاوانم نیه. وه لامی پرسیار ی سنیهم، ئه و دیه، خۆ ئه و دی من
پیمدادا خاک بوو، خۆ ئه ویش له خاک دروست کراوه، چۆن خاک ئه زیهت به خاک
دهگهیننی؟ فهرقی ئه ی و شهیتان چیه که له ئاگر دروست کراوه؟ قازی وه لامهکانی
زۆر پی جوان بوون و گوتی: بابه هیچتان له هیچ و برفۆن به لای کاری خۆتان وه.

دهلین: شهوینک (مه ئمون) خهوی نه دههات، بانگی وهزیره زاناکه ی کرد و گوتی:
خهوم نایه قسه یهکی خۆشم بۆ بکه. وهزیره که ی گوتی: ئی ز میری موسۆمانان،
دهلین جارینک (کوندیک ی) (موسۆلی) دهچی بۆ خوازیننی کچی (کوند) یکی
(به سرا) یی بۆ کوره که ی. کاتی خوازیننی لی دهکا، باوکی کچه که دهلی: ئه وه دامی،
به لام دهبنی حهقه ماره یی سهت باغه کۆن و که لاوه ی روخاو بن. کونده موسۆلی یه که
له وه لامدا دهلی: به خوای ئیستا توانای ئه و حهقه ماره ییه مان نیه، به لام سه برمان
لی بگره، ئه گهر خوا تا سالتیکی دی ته مه نی گه وره ی ولاته که مان دریتژ بکا، ئه وه
ئاماده بن سهت و په نجاش بدهین. مه ئمون به و چیرۆکه زۆر وریا بۆوه و وهزیری
خهلات کرد و پرووی کرده دادپهروه ری.

پیاویک دهلی: جاریک له سهفهریک رینگام کهوته مالیک. که چووم سلوم کرد، نافرہتیک هات بهخیرہاتنی کردم و نانی بو دانام و دەستم کرد به نان خواردن. لهوکاتہدا میردہکھی ہاتہوہ و گوتی: ئہوہ کی یه؟ ژنہکھی گوتی: میوانہ، کابرا تورہ بوو و گوتی: یاخوا بهخیر نہیہ من میوانان پاناگرم. کابرا دهلی، ہہستام ریشتم. رژی دواپی له گوندیکی دی چوومہ مالیک سلوم کرد، نافرہتیک هات گوتی: چ کارہی، گوتم میوانم، گوتی، برو میوانان پاناگرین. کابرا دهلی: زورم برسی بوو. لهوکاتہدا میردہکھی ہاتہوہ کہ چاوی پیکہوتم. زوری بهخیرہاتن کردم. کہ بیرم لهو دوو مالہ کردہوہ، پیکہنینم ہاتنی. کابرا گوتی: بهچی پیدہکھی؟ باسی ژن و میردہکھی رژی پیشوو و ئہمروم بو گنیرایہوہ. گوتی، ئاخر ژنی کابرا دی دوینی خوشکی من بوو، میردہکھی برای ژنہکھی منہ.

دهلین: شہویک قازییہک کتینی دہخویندہوہ، گہیشته جیگیہک نوسرابوو، ہہرکہسینک سہری چووک بی و ریشی دریز، ئہوہ نیشانہی ئہوہیہ کہ زور ئہحمہقہ. بہ ریکہوت قازی بوخوی، سہری بچووک و ریشی دریز بوو. لهبہرخویہوہ گوتی: دیارہ ناتوانم سہرم چوک وہکہم، بہلام خو دہتوانم ریشم کورت وہکہم و وہہر ئہو تاقمہ نہکہوم. زوری ہولدا مہقاستی دہست نہکہوت، ناچار نیوہی ریشی دہدہستی گرت و نیوہکھی تری وہہر گری چرا دا، کہ بی پروزینی. کہ ریشی ئاگری گرت، تینی بو دہستی ہینا و ریشی له ترسان بہردا و ہہمووی سووتا. قازی زور نارہحت و خہجالت بووہ، چونکہ ئہوہی کہ له کتیبہکہدا نوسرابوو لهسہرخوی ئیسپات بوو.

دهلین: کابرایہک پارہیہکی لی دہدزری و شکی له چہند کہسینک دہبی و دہیان با بولای حاکم. حاکمہکہ زور وریا دہبی. کاتی بانگیان دہکا ہہموویان حاشا دہکہن. حاکم بہ پیاویکی بہردہستی دهلی: بچو چہند داری راستی یہک میتریم بو بیتنہ. کہ دارہکانی بو دینی. ہہر دارہی دہدا بہ یہکیک لهو کہسانہی کہ خاوہن پارہکہ شکی لی بوون و شکایہتی لای حاکمی لیکرد بوون. حاکمہکہ گوتی: ئہو دارانہ بہرنہوہ مالی خوتان و بہو نیشانہوہ کہ نیشانہم کردوون بہیانی بوم بیتنہوہ، ئہوہی پارہکہی دزی بی دارہکھی بستیک دریز دہبی. ئہوہی دزییہکھی کردبوو لهترسان بستیکی لی بریہوہ. بہیانی زو ہینایاننہوہ، لهوہرا ئاشکراوو کہ ئہو

پیاونیک هه موو رۆژنیک شهش نانی ده کړی. یه کیک لینی پرسې: ئه وه بۆ رۆژی شهش نان ده کړی، چیان لئ ده که ی؟ له وه لامدا گوتی: یه کیان جیا ده که مه وه و یه کیان فریده ده م و دووانیان بۆ پاشه رۆژ دیلمه وه و دووه کانی دیکهش به قهرز ده ده م. کابرا گوتی: حالی نه بووم بۆم روون که وه. گوتی، ئه وه ی جیای ده که مه وه بۆخۆم ده یخۆم. ئه وه ی ده لیم فریتی ده ده م ئه وه یه که دهیده م به خزمان. ئه و دووانه ی که ده لیم بۆ دوا رۆزیان دیلمه وه، ده یانده م به دایک و بابم. ئه و دووانه ی که ده لیم به قهرزیان ده ده م ده یانده م به دوو کوره کانم.

شاعیرنیک شیعرنیک زۆر جوانی بۆ پیاونیک دهوله مهندي به خیل و رژد دانا و بردی بۆی خوینده وه تا شتیکی بداتی. کابرا شیعره که ی زۆر پنخۆش بوو، به لام هه رچهند کردی دلی نه هات هیچی بداتی. گوتی: ئیستا هیچ پارهم به دهسته وه نیه، به یانی وه ره گهنمی چاکم هه یه، باراشنیکت بۆ تیده که م. کاکي شاعیر به یانی چوو سلایوی کرد و کابرا گوتی: بۆچی هاتووی؟ شاعیره که گوتی، له سه ر وه عده که ی دویتنی هاتووم. کابرا گوتی، مامۆستا دیاره زۆر بینه قلی. تو دویتنی به و دوو شیعره دلی منت خوشکرد و منیش له پاداشتیدا دلی تووم خوشکرده وه، ده نا گهنم له کۆی بوو؟

زانایه ک ده لئ: به لامه وه شتیکی زۆر غه ریبه که فه قیری ئه وه نده ناخۆشه. که چی هیندیک له زانایان مه دحی فه قیریان کردووه و له دهوله مهنديان به باشترا داناوه. ده لئ: لام وایه هه ر له بهر دلی دامـاوان ئه وه نده یان پی هه لگوتووه، یان وه ک رتیویه که یان به سه ر هاتوو که ده می نه ده که یشته تری و ده یگوت ترشه. ئه وانیش نه یاننتوانیوه خویان دهوله مهندي بکه ن، ناچار مه دحی فه قیریان کردووه. بۆ نموونه، (ئه بویه کری خواره زمی) له مه دحی فه قیریدا ده لئ: فه قیری خه سلته تی چاکي زۆرن. یه که م فه قیر له دنیا و قیامه تدا باری سووکه، دووه م جیران و دراوسی به خیلی پتیه نابهن و ته ماعی تیناکهن. سیتیهم له ئاخری مانگی رهمه زاندا که س چاوی له زه کات و سه رفتره ی نیه.

چواره م له چه ژنی قورباندا، قوربانی له سه ر نیه. پینجه م له به هاراندا که س چاوی له فرو و ماست و دوی ئه و نیه. شه شه م له کاتی سه رخه رمانان که س ناچیته

سەر جوڅینی و به نابهدلی بگه ریتتهوه. ههوتهم پایزان چاوه پروانی میوژ و گوئیزی
لی ناکهن. دهلی، فهقیر وهک مزگه وهت وایه دهبی هه ر بوی بهری و هیجت ناداتی.
جا نه و زانایه دهلی: نهمن نازانم بۆچی دهلیی فهقیری له گهل زوربهی زانایان و
شاعیران له دایک دهبی. له سهتی (نهوهت و نو) یان فهقیرن و قهت پارهیان نیه.

دوو پیاو له سهه تایهک خورما لئیان بوو به شهه و چون بۆلای قازی شکایه تیان
کرد. قازی داوای شاهیدی لیکردن. یهکیان چوو شاهیدی هینان و شاهیدیاندا.
قازی رووی کرده شاهیدیکیان و گوئی: دهزانی نهو تایه خورمایه چهندی خورما
تیدا؟ کابرای شاهید زور وریا بوو گوئی: بۆ جهنابی قازی، نهوه سی ساله جهنابت
لهو مزگه وهتهدا قهزاوهت دهکهی، دهزانی چهند داری تیدان؟ قازی هه رچهند
خه جالهت بووه، به لام زور پینکهنی و شاهیدیکهی قه بوول کرد.

یه کینک پارهی به نهمانهتی له لای پیاونک دانا. کاتی چوو داوای کردهوه، کابرا
حاشای لیکرد و گوئی پارهی چی؟ چوو بۆلای (هه یاسی) کوری (موعاویه) که زور
زیرهک بوو، شکایهتی لیکرد. هه یاس بانگی کردن و کابرا حاشای لیکرد. هه یاس
گوئی: له چ جینگایهک پارهکهت دایه؟ گوئی له فلان جینگا. گوئی لهو جینگایه هیچی
لی بوو؟ کابرا گوئی بهلی دارینکی لیبوو. هه یاس گوئی: ههسته بچوه بۆلای
دارهکه، به لکو له بیرت چوبینتهوه، له ویت شارد بینهوه. کابرای خاوهن پاره ههستا
چوو بۆلای دارهکه. هه یاس رووی کرده کابرا و گوئی: بهه قلی تو گه یوهته لای
دارهکه؟ گوئی، نه خهیر. هه یاس گوئی: ناپیاوی خاین، نه گهر له گهلی له لای دارهکه
نه بووی، چون دهزانی، خاوهن پارهکه هاتهوه، هه یاس گوئی: وهه ئیقراری به
پارهکهت کرد. پارهکهی بۆ کابرا ههستاندهوه.

هه یاس روژینکی له ناو خه لکینکی زور دانیشتبوو. پیاونک به لایاندا تپهه ری،
هه یاس گوئی کورینه! نهو پیاوه غه ریه و خه لکی شاری (واسیته) و غولامینکی
رهشی لی ون بووه، به داوای داده گه ری. کاتی کابرایان بانگ کرد و لئیان پرسی:
وابوو. به (هه یاس) یان گوت: نهوه چونت زانی؟ له وه لامدا گوئی: بهوهی که به ملاو
نهولایدا ده پروانی زانیم غه ریه یه. ته ماشام کرد توژی شاری (واسیتی) پتوه بوو،
زانیم خه لکی وئییه. که ده گه یشته لای رهش پینستهکان، زوری ته ماشا دهکردن.
بهوهش را زانیم که غولامی رهشی ون بووه.

پیاوینک هه موو رۆژنیک شهش نانی ده کړی. یه کیک لیتی پرسې: ئه وه بۆ رۆژنی
شهش نان ده کړی، چیان لئ ده که ی؟ له وه لامدا گوتی: یه کیان جیا ده که مه وه و
یه کیان فریده ده م و دووانیان بۆ پاشه رۆژ ديلمه وه و دووه کانی دیکهش به قهرز
ده ده م. کابرا گوتی: حالی نه بووم بۆم روون که وه. گوتی، ئه وه ی جیای ده که مه وه
بوخۆم ده بخۆم. ئه وه ی ده لیم فریتی ده ده م ئه وه یه که دهیده م به خزمان. ئه و دووانه ی
که ده لیم بۆ دوارۆژیان ديلمه وه، ده یانده م به دایک و بابم. ئه و دووانه ی که ده لیم
به قهرزبان ده ده م ده یانده م به دوو کوره کانم.

شاعیریک شیعیرنکی زۆرجوانی بۆ پیاوینکی دهوله مهندي به خیل و رژد دانا و
بردی بۆی خوینده وه تا شتیکی بداتی. کابرا شیعیره که ی زۆر پینخۆش بوو، به لام
هه رچهند کردی دلی نه هات هیچی بداتی. گوتی: ئیستا هیچ پارهم به دهسته وه نیه،
به یانی وه ره گهنمی چاکم هه یه، باراشنیکت بۆ تیده که م. کاکي شاعیر به یانی چوو
سلای کرد و کابرا گوتی: بۆچی هاتووی؟ شاعیره که گوتی، له سه ره وه عده که ی
دویننی هاتووم. کابرا گوتی، مامۆستا دیاره زۆر بینه قلی. تو دویننی به و دوو شیعیره
دلی منت خوشکرد و منیش له پاداشتیدا دلی تووم خوشکرده وه، ده نا گهنم له کوئی
بوو؟

زانایه ک ده لئ: به لامه وه شتیکی زۆر غه ریبه که فه قیری ئه وهنده ناخۆشه. که چی
هیندیک له زانایان مه دحی فه قیریان کردووه و له دهوله مهنديان به باشتتر داناوه.
ده لئ: لام وایه هه ره له بهر دلی دامساوان ئه وهنده یان پی هه لگوتووه، یان وه ک
رئوییه که یان به سه ره هاتوو که ده می نه ده که یشته تری و ده یگوت ترشه. ئه وانیش
نه یاننوانیوه خویان دهوله مهندي بکه ن، ناچار مه دحی فه قیریان کردووه. بۆ نموونه،
(نه بوبه کری خواره زمی) له مه دحی فه قیریدا ده لئ: فه قیری خه سله تی چاکي زۆرن،
یه که م فه قیر له دنیا و قیامه تدا باری سووکه، دووه م جیران و دراوسی به خیلی پتوه
نابهن و ته ماعی تیناکهن. سنیهم له ئاخری مانگی ره مه زاندا که س چاوی له زه کات
و سه رفتره ی نیه.

چواره م له چه ژنی قورباندا، قوربانی له سه ره نیه. پینجه م له به هاراندا که س
چاوی له فرو و ماست و دوی ئه و نیه. شه شه م له کاتی سه ره خرمانان که س ناچیته

سهر جوخینی و به نابه دلی بگه ریتته وه. حه و ته م پایزان چاوه پروانی میوژ و گوئزی
لی ناکهن، دهلی، فه قیر وهک مزگه وهت وایه ده بی هر بوی بهری و هیجت ناداتی.
جا نه و زانایه دهلی: نه من نازانم بوجی دهلی فه قیری له گهل زوربهی زانایان و
شاعیران له دایک ده بی. له سه تی (نه وهت و نو) یان فه قیرن و قهت پاره یان نیه.

دوو پیاو له سهر تایهک خورما لیان بوو به شهر و چون بولای قازی شکایه تیان
کرد. قازی داوای شاهیدی لیکردن. یه کیان چوو شاهیدی هینان و شاهیدیاندا.
قازی رووی کرده شاهیدیکیا ن و گوتی: ده زانی نه و تایه خورمایه چندی خورما
تیدا؟ کابرای شاهید زور وریا بوو گوتی: بو جهنابی قازی، نه وه سی ساله جهنابت
له و مزگه وهت هدا قه زاوهت ده که ی، ده زانی چند داری تیدان؟ قازی هر چه ند
خه جالتهت بووه، به لام زور پیکه نی و شاهیدی که ی قه بوول کرد.

یه کیک پاره ی به نه مانه تی له لای پیاویک دانا. کاتی چوو داوای کرده وه، کابرا
حاشای لیکرد و گوتی پاره ی چی؟ چوو بولای (هه یاسی) کوری (موعاویه) که زور
زیره ک بوو، شکایه تی لیکرد. هه یاس بانگی کردن و کابرا حاشای لیکرد. هه یاس
گوتی: له چ جینگایه ک پاره کهت دایه؟ گوتی له فلان جینگا. گوتی له و جینگایه هیچی
لی بوو؟ کابرا گوتی به لی داریکی لیبوو. هه یاس گوتی: هه سته بچووه بولای
داره که، به لکو له بیرت چوبیتته وه، له ویت شارد بیتته وه. کابرای خاوهن پاره هه سته
چوو بولای داره که. هه یاس رووی کرده کابرا و گوتی: به عه قلی تو گه یوه ته لای
داره که؟ گوتی، نه خهیر. هه یاس گوتی: ناپیاوی خاین، نه گهر له گه لی له لای داره که
نه بووی، چون ده زانی. خاوهن پاره که هاته وه، هه یاس گوتی: وه ره نیقراری به
پاره کهت کرد. پاره که ی بو کابرا هه ستانده وه.

هه یاس روژنیکی له ناو خه لکیکی زور دانیشته بوو. پیاویک به لایاندا تیپه ری،
هه یاس گوتی کورینه! نه و پیاوه غه ریبه و خه لکی شاری (واسیته) و غولامنیکی
ره شی لی ون بووه، به دوای داده گه ری. کاتی کابرایان بانگ کرد و لیان پرسى:
وابوو. به (هه یاس) یان گوت: نه وه چونت زانی؟ له وه لامدا گوتی: به وه ی که به ملاو
نه ولایدا ده پروانی زانیم غه ریبه یه. ته ماشام کرد توژی شاری (واسیتی) پیوه بوو،
زانیم خه لکی و نیه. که ده گه یشته لای رهش پیسته کان، زوری ته ماشا ده کردن.
به وهش را زانیم که غولامی ره شی ون بووه.

پیاوی عاقل شت ناشکرا دهکا. جارنک پیاونک پارهی لی دزرا. شکلی له چهنه
کهسینک بیو. چوو لای (والی) شکایه تی لیکردن. نهوان عاشایان کرد. والی گوتی:
زقرباشه حاشا بکن، به لام ددبئی به ریز به دواوی به کتردا بچن دهو ژورده تاریکه وه.
گوریسینکی تیدایه ددستی پیدابینن و وهرنه وه دهرده وه. گوتی: نهگهر دز ددستی لی
بدا به ددستی وه دهنوسی و بهری نادا. چون ههوانیان ددستیان پیدایشنا، یهکیان
نه بی. که هاتنه دهرده وه، نه ونه بی ددستی ههوان سور بیوو، به لام نهی له ترسان
ددستی لی نه دا بیوو، به وهره زاندره، که نهی دزیوه تی.

جارنک له سه حرای عهردبستان نیسامی (حه نهغی) زوری تینو ددبئی. له وکاته دا
تووشی عهردبیک ددبئی و ددبیینی دودانه یه کی ئای پیسه، داواوی ئاوی لی دهکا،
کابرای عهردب دهلی: به پینچ درهه م، نیسامی حه نهغی ئاوه که ی لی دهکری و تیری
لی دهخواته وه. دواوی ماوه یه که به کابرا دهلی: حه زت له (قاوتوو) نه؟ کابرا دهلی:
به لی زورم حه ز لی یه. نیسام زوری پیددبئی، تا کابرا تیر دهخوا دیداتی. له پاشان
کابرا له تینوان تینی بو دی و داواوی ئای دهکا. نیسام ئاوه که ی پی دهفروشیته وه به
پینچ درهه مه که ی خوی.

دوباره دهلین: کورنک حه زی له کچنک دهکرد، ههستا چوو بیلای نیسامی
حه نهغی و عه ززی کرد، دهچمه داخواری کچی فالن که س، به لام له بهر نه وه پاردم
که مه دهزانم نامدهنی چاره م چیه؟ نیسام له سه رده خ دهلی: کورم، ناله ته که ت به
دوازده هزار دهفروشی؟ کوره که زور شه رمه نده ددبئی و دهلی: نه خیر قهربان،
نایفیه شه نیسام دهلی: ده بچه بو داخواری و نهگهر گوتبان کن دهناسی؟ بلئی،
نیسام. کوره ناردی بو خوازبینی و گوتیان، نه تو کن دهناسی؟ داخوا ده له مه ندی،
فه قیری؟ گوتی، نیسامی حه نهغی دهناسی؟ چون پرسیاریان کرد، نیسام
فه رموی: به لی شتیکی هه بو به دوازده هزاری نهیدا. ودیان زانی زور دهوله مه نده
و کچه که یان دایی.

ژنیکی جوان به میرده ناشیرینه که ی گوت: مژده بی لیت، ههر دوو کمان دهچینه
به هه شتی. میرده که ی گوتی: چون ده زانی؟ گوتی: به وهره که خوی گوره جوانیکم
وهک منی به نسیب تو کردوه شوکرانه ی خوی له سه ر ده که ی و ناشیرینیکم وهک

توشی توشی من کردوه پیت رازیم و خوم راگرتوه.

جووله که یهک ته ماشای کرد له رۆژی مانگی ره مه زاندا موسولمانیک نه وه گوشت دهبرژینی، چوه بۆلای و داوای یهک دوو کوتی لیکرد. کابرای بهناو موسولمان کوتی: ئاخر گوشتی سه برپاوی نیمه بۆ ئیوه حه لال نیه. کابرای جووله که کوتی: ئاخر منیش لهناو جووله کاندا وهک تو له ناو موسولماناندام و قهیدی نیه بیته بدهینی.

دهلین: شاعیریک زور فهقیر دهبی و هیچی له ماله کهیدا نه بوه، که چی هه رکه دهچوه دهره وه دهرگای ماله کهی داده خست. گوتیان: نه وه بۆ که دهچیه دهره وه دهرگاکهت داده خهی؟ له وه لامدا کوتی: ئاخر تا خه لک نه زانی که فهقیرم.

له (عه باسی) مامی (پنجه مبه ر) بیان پرسی: تو گه وره تری بیان پنجه مبه ر؟ له وه لامدا کوتی: نه وه له من گه وره تره، به لام نه من له پیش نه ودا له دایک بوم. چهند به نه دبی وه لام داو ده وه؟

(نه بولعهینا) کوریک زور زانا و شاعیر و حازر وه لام بوه و زوری شت لی ریوایهت ده کهن، بۆ نمونه دهلین: جاریک گوینی له پیاونیک بوو دهیگوت: (مذهبی الجمع بین الصلاتین). واته سه زه بی من نه و دیه، دوو ویز پیکه وه کو ده که مه وه. (نه بو لعهینا) فهوری کوتی: (سَدَقَتْ تَجْمَعُ بَيْنَهُمَا بَتْرِكِيْمَا) واته راست ده کهی، پیکه وه بیان ته رک ده کهی. جاریک کابرایهک کوتی: (یا نه بولعهینا) ماتقول فی فلا ن و فلا ن؟ واته نهی نه بولعهینا، سه بارهت به فلا ن کهس و فیسار کهس دهلینی چی؟ له وه لامدا کوتی: (هُمَا كَالْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ اِثْمُهُمَا اَكْبَرُ مِنْ نَفْحِهِمَا) واته نه وان وهک شه راب و قوومارن، گوناحیان له قازانجیان پتره.

جاریک (ابن الجهم) پتی دهلینی: (یا فاجر) واته نهی فاسق. له وه لامدا دهلینی: (وَضْرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيَ خَلْقَهُ) واته وینهی به من هینایه وه و خوی له بیر چوو.

جاریک دی خه لیفه ی به غدا (المتوکل) دهلینی: (نه بولعهینا)! ده زانی که سه عدی کوری (عه بدوله لیک) زور به تو پیده که نی. له وه لامدا دهلینی: قوربان! خوی گه وره له

قورانی پیرۆز دا باسی کردوه. ئەوه نیه دەفەرمووی: (إِنَّ الَّذِينَ أُجِرُوا مِنْ
الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ)، واتە موجریمه‌کان به ئیمانداره‌کان پێده‌که‌ن.

(حه‌جاجی سه‌قه‌فی) می‌رد و کور و برای ژنیکی گرتیبوون. ژنه‌که چوو بۆلای
داوای لیکرد، لیبیان ببووری. هه‌جاج گوتی: له‌به‌ر خاتری تو یه‌کیان عه‌فوو ده‌که‌م،
خۆت سه‌ریشک به کامیان ده‌لێی تا بۆت ئازاد بکه‌م. ئافرده‌ته‌که‌ گوتی: قوربان،
مادام وایه، براكه‌م ئازاد که، چونکه می‌رد و کور ده‌بنه‌وه، به‌لام برا نابیته‌وه.
هه‌جاج قسه‌که‌ی زۆر پی جوان بوو، گوتی له‌به‌ر ئەو قسه‌ جوانه‌ت، ئەوه هه‌رسینکم
عه‌فوو کردن.

ده‌سه‌لاتداریک به سواری و به فیزه‌وه، رۆژنیک چوو ناو مه‌زرایه‌ک ته‌ماشای کرد
جوتیارنیک کاسه سه‌ریکی به ده‌سته‌وه‌یه ته‌ماشای ده‌کا. به گالته ده‌لێ: ئەه
بینه‌قل، ئەوه بۆ هینده له‌و کاسه سه‌ره‌ ده‌روانی و فکری لی ده‌که‌یه‌وه؟ پیم بلی چ
نیازیکت هه‌یه. کابرا زۆر له‌سه‌ره‌خۆ ده‌لێ: تیده‌فکرم تا بزایم داخوا ئەوه کاسه‌ی
سه‌ری نه‌میریکی وه‌ک تویه یان هی جوتیارنیک وه‌ک من، به‌لام تا ئیستا بۆم روون
نه‌بۆته‌وه. ئەمیره‌که به وه‌لامی کابرا زۆر خه‌جالت ده‌بیته‌وه. ئاوساری ئەسه‌په‌که‌ی
ده‌گری و گورج ده‌روا.

کۆمه‌لنیک دانیشتیبوون باسی گه‌رانی زه‌ویان ده‌کرد به ده‌وردی رۆژدا. کابرایه‌ک
گوتی: نازانم له‌وه‌تی من له‌ دایک بووم، قه‌ت نه‌مدیوه زه‌وی بگه‌رێ. یه‌کنیک گوتی:
ته‌مه‌نت چه‌نده؟ گوتی شینست سال. کابرا گوتی: کوره‌ی زه‌وی له‌پیش له‌ دایکبوونی
تۆدا ده‌گه‌را، به‌لام له‌به‌ر گرانی و ناوچاوانی تالی تو، له‌وه‌تی تو له‌ دایکبووی جووله
ناکاو ره‌قی راوه‌ستاره.

(ئهبو ئیسحاق) ده‌لێ: ئەگه‌ر گوتیان: ده‌وله‌مه‌ند فه‌قیر بوو، باوهر بکه. ئەگه‌ر
گوتیان: زیندووینک مردوو، باوهر بکه، به‌لام ئەگه‌ر گوتیان ئەحمه‌قنیک عاقل بووه،
باوهر مه‌که، چونکه ئەحمه‌قی خوی به ده‌وقه‌ت ته‌رک ناکری.

پیریژنیک ده‌چی بۆلای قه‌سابنیک و ده‌لێ: وه‌ستا گیان بایی دره‌مه‌نیکم گوشتی
باش و ناسک بۆ بکیشه و ناوی خوشتم پی بلی، بۆ ئەوه‌ی که چوومه‌وه مالتی،

دوعای به‌خیرت بۆ بکه‌م، کابرای قه‌ساب گوشته‌که‌ی بۆ ده‌کیشی و ده‌یداتی و ده‌لی، دایه گیان ناوم (پراکیشه) یه. پیریژن ده‌چیته‌وه گوشته‌که‌ی لی ددنی. کاتی دایده‌گری و ده‌ست ده‌کا به‌خوارنی، ته‌ماشای ده‌کات زۆر چیره. له‌به‌ر چیری و پیری و له‌جهری گوشته‌که، هه‌ر به‌ ددانان پراده‌کیشی و ده‌لی: له‌عنه‌ت له‌ پراکیشی. نه‌یده‌زانی وه‌به‌ر خۆی ده‌که‌ووته‌وه.

(مه‌ئمون) جارنیک له‌ناو شاری، پیاوینکی نه‌زانی نه‌حمه‌قی له‌گه‌ل ده‌بی. چاوی به‌ جارویه‌کی جوان ده‌که‌وی ده‌یفرۆشن. جارویه‌که‌ی کری و به‌ کابرای گوت: ناوینکی خۆش هه‌لبژیره تا نه‌و جارویه به‌و ناوه‌وه بانگ بکه‌م. کابرا گوتی: قوربان ناوی بنی (جامیعی دیمشق) و ناوی له‌وه خۆشتر نیه.

جارنیک کابرایه‌ک دایکی ده‌میری و ده‌چی بۆلای دوکاندارنیک و ده‌لی کاکه‌ ده‌ میترم خامی سپی بۆ لئوه‌که، بۆ کفنی دایکم. دوکانداره‌که خه‌ریک ده‌بی بۆی لی وه‌کا، کابرا ده‌لی: کاکه‌ خامه‌که کۆنیش بی قه‌یدی ناکا، چونکه‌ دایکم به‌ ره‌حه‌ت بی تا مابوو هه‌ر کۆنه‌ی له‌به‌ر ده‌کرد.

ده‌لین: پیاوینک له‌ کانی زێردا کاری ده‌کرد. ماوه‌یه‌ک بوو هیچی نه‌ده‌دیته‌وه. رۆژنیک ده‌ستی کرد به‌ دوعا و پارانه‌وه و گوتی: خوايه زه‌رده‌کم بۆ بنییری تا ناره‌حه‌تی و ماندوو بوونه‌که‌م لاچی. له‌پاشان ده‌ستی کرده‌وه به‌ کارکردن و له‌ناکاو دوویشکینکی زه‌رد پینوه‌یدا. نه‌و شه‌وه تا به‌یانی خه‌وی لی نه‌که‌وت. فه‌قییره هه‌رهاواری ده‌کرد و ده‌یگوت: قه‌یدی ناکا با وام به‌سه‌ر بی، خه‌تای خۆم بوو، ناوی زه‌رده‌که‌م نه‌هینا.

جارنیک مامۆستا مه‌لا سه‌ید قادری نه‌مه‌شیری به‌ره‌حه‌ت بی، له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی هه‌میشه دار سیفاره‌که‌ی به‌ ده‌مه‌وه بوو، که‌چی لینی ده‌گه‌را و ده‌یگوت: نه‌وه کوا دارسیفاره‌که‌م؟

ده‌لین: کابرایه‌ک ده‌چیته‌ مالتیک و پتی ده‌لین خۆ تو ده‌عه‌وت نه‌کراوی. حه‌قت نیه له‌و خواردنه‌ بخۆی. کابرا ده‌لی: سوپحان الله، نه‌و قسه‌ی ئیوه موخالیفی ئایه‌تی قورئانه که‌ ده‌فه‌رمووی، (أَبِیُوتِی إِخْوَانِکُمْ) واته‌ یان مالی براکانتان. گوتی نه‌ی

خو نالی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ)؟ گوتیان، دهفهرموو. له پاشان پرسیاریان لیکرد و گوتیان تو کام سورتهی قورئانت به لاره عه جایبه؟ گوتی سورتهی (مائیده). گوتیان له دواي نهو چ نایه تیک؟ گوتی نایه تی (ذَرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا) گوتیان نهی له دواي نهو. گوتی نایه تی (أَتِنَاغْدَايْنَا) گوتیان: نهی دوا نهو؟ گوتی نایه تی (أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ) گوتیان، دواي نهو؟ گوتی (مَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ).

سوفیه کی ریش دریز زور واسواس و همبلی دهبی. دهچی بولای شیخه کی و دهلی: قوربان نازانم چون به ته وای له دستنویژدا ریشم تهر دهبی؟ شیخ فهرمووی: که ئاوت به دم و چاواندا کرد دست له ریشت بخه. سوفی دهلی ناخر قوربان له وانیه به ته وای تهر نهبی. شیخ دهلی: که وایه هر له ئیواره وه بیخه ناو ته شتیک ئاوه وه تا دهخوسی.

سالتیک عه ره بیک دهچی بو حه ج و له پیش خه لکدا خوی ده گه یینیته مالی (کابه) و توند په ردهی (کاعبه) دهگری و دهلی: نهی خوی گه وره تا خه لک نه هاتون ده وره ت بگرن و سه رقالت که ن عه فووم بکه.

کابرایه ک له ناو عه ره باندا زور به (شومی) به ناویانگ بوو. رۆژیک پییان گوت: نه وه هوی چیه و شووم و بهد قودومی؟ له وه لامدا گوتی: چونکه له رۆژی وه فاتی پیغه مبه ردا له دایک بووم و له رۆژی وه فاتی هه زره تی نه بوبه کردا له مه مک کراومه وه و له رۆژی وه فاتی عومه ردا خه ته نه کراوم و له رۆژی وه فاتی هه زره تی عوسماندا راست و چه پی خۆم ناسیوه و له رۆژی وه فاتی هه زره تی علی دا ژنم هیناوه و له رۆژی شه هید بوونی هه زره تی حوسین دا کورم بووه. نه وانه بوونه ته هوی شوومی من.

ژن و پیاونیک زور جار شه ریان ده کرد و ناشت ده بوونه وه. جاریک زور له یه کتر عاجز بوون و یه ک دوو رۆژ یه کتریان نه ده دواند. ناخری شه وینک پیاوه که داوای کاری شه رعی له ژنه که کرد. ژنه که له وه لامدا گوتی: به له عنه ت بی، نه وه نده زور زانی، هه تا نه من و تو لیمان بوو به شهر و هه را، داوای کارینکی وام لی ده که ی بو ناشت بوونه وه، که نه توانم له قسه ت ده رچم.

چه زرهتی عومەر زۆر دادگەر بووه. شهوینک به ناو شاری مه دینه دا ده گهری. ته ماشا دهکا ره شمالتیک هه لدراره که رۆژی پینشو لهوئ نه بوو. دهچیتته نزیک و گوی له ناله ی ئافرهتیک ده بی. که زیاتر دهچیتته پینشه وه پیاوینک له بهر زارکی ره شماله که دانیشتووه. دهچی بۆلای و دهلی: نه تو چکاره ی؟ کابرا دهلی: (به دویم) واته عه ره بی ده شته کیم هاتووم بچمه لای خه لیفه ی ئیسلام شتیکم داتی، چه زرهتی عومەر ده فهرمووی نه ی نه و نالینه چیه؟ کابرا دهلی نه وه ژنه که مه به مندال بوونه وه یه. چه زرهتی عومەر دهلی: که سی له لایه؟ کابرا دهلی: که سی لا نیه. چه زرهتی عومەر به بیدهنگی ده گهریتته وه مال و به خیزانه که ی که ناوی (أم کلثوم) و کچی چه زرهتی عه لی بوو، دهلی: خوا خیریکی بۆ ناردووی، دهیکه ی؟ خیزانه که ی دهلی: چ خیریکه؟ چه زرهتی عومەر دهلی: ئافرهتیک به مندال بوونه وه یه و که سی لا نیه. خیزانه که ی دهلی: نه گهر پیت باشه با بچین. چه زرهتی عومەر دهلی: چی پیویستی ژنه زاوانه هه لیگره و مه نجه ل و رۆن و ساواریش پینه با من هه لیگرم. به جووته دهچن بۆ لای ژن و پیاوه که. چه زرهتی عومەر به خیزانه که ی دهلی: تو بچۆ ژوره وه بۆلای ژنه که و به کابراش دهلی: ئاگریک بکه وه. کابرا ئاگر ده کاته وه و چه زرهتی عومەر مه نجه ل وه سه ر ده نی و ده ست ده کا به فوو لیکردنی ئاگره که و هه موو ریشی دووکه لاوی ده بی. تاجیشته پیدهگا، ژنه مندالی ده بی.

خیزانی چه زرهتی عومەر دیتته ده ره وه و دهلی: نه ی نه میری موسولمانان مژده بده به و پیاوه کورپان بوو. کابرا که ده زانی نه وه چه زرهتی عومەر زۆر خه جاله ت ده بی. چه زرهتی عومەر دهلی: نه ی برای عه ره ب، نه گهر که سیک بوو به کاربه دهستی خه لک، ده بی ئاگای له وه زعیان بی، چونکه له دوارپۆژدا نه و به رپرسیاره. له پاشان چه زرهتی عومەر هه لدهستی مه نجه له که هه لدهگری و ده بیاته به رده می زارکی ره شماله که و دهیدا به خیزانی، نه ویش دهیبا ژنی کابرای لی تیر دهکا و دیتته ده ره وه. چه زرهتی عومەر به کابرا دهلی: بچووه ژوره وه نان بخۆ و به یانی وه ره بۆ لام. به یانی دهچی، نه وه ی پیویست بی دهیداتی و به رینی ده کاته وه. جا نه وه یه عه داله تی عومەر.

دوباره شهوینکی دیکه به شاردا ده گهری. ته ماشا دهکا له مالتیکدا چرا دایسی. کاتی دهچی له که لینی ده رگا که یانه وه ده روانی، عه ره بینکی ره ش له ناو کۆمه لیکدا ئاره ق ده خواته وه. به ده رگادا رینگای نابنی بۆی بچی، له سه ربانه وه دهچیتته خواری. که چاویان پیده که وی زۆر ده ترسن و قوله ره شه دهلی: نه ی نه میری موسولمانان

تاوانم کردووه و توبه دهکهم، توبه م لی قبول که. چه زردتی عومهر ددلی: لهسه ر نهو
 نارهق خواردنهودت دارکاریت دهکهم. قوله ر هس دهلی: نهی نه میری موسلمانان بو
 دارکاریم دهکهی؟ خو من هر گونا حینکم کردووه، نارهقم خواردووتهوه و توبه ی
 لهسه ر دهکهم، به لام جهنابت هرئیسنا سنی گونا حت کرد. دهلی: خوی گه ورد له
 قورنانی پیروزدا فرموویه تی: (وَلَا تَجَسَّسُوا) واته جاسوسی مه کهن تو نه م شهو
 کردت. فرموویه تی: (وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا) واته له ده رگاوه وهرنه ژوره وه، تو
 بهسه ر بانیدا هاتی. فرموویه تی: (وَلَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ غَيْرِ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا) واته مه چنه مالی خه لک تا نه تانناسن و سلایان لی نه کهن.
 جهنابت بی نه وهی بتناسین و نیجازدت بدهین و سلو بکهی، هاتیه ژوره وه. له تو
 دهپرسم نه وه گونا ح نیه؟ دهی نه و تاقه گونا حه ی من به و گونا حانه ت ببه خشه و
 توبه ش دهکهم، که جارنکی دی نارهق نه خومه وه. چه زردتی عومهر دهستی کرد
 به گریان و هاته دهروه.

کابرایه ک به ناوی (نه بورافیع) دهمری و پاش ماوهیه ک دیتته خهوی ژنه که یه وه،
 دهلی: فلان سه رراف دهناسی؟ ژنه که ی دهلی به لی. کابرای میردی دهلی دوو سه د
 دره می منی لایه، به یانی بچو وهریگره وه. ژنه به یانی زوو دهچی و دهلی: نه م شهو
 له خه ومدا میرده که م گوتی دوو سه د دره می لای توبه و گوتی بیمه لات و لیت
 وهرگره وه. کابرا گوتی، دایکم نه من قهت مو عامه له م له گه ل نه کردووه و هیچم له لا
 نیه. نافرته که که چوو بو مزگه وت. له وکاته دا هه موو خزمه کانی نه بو رافیع له وی بوون
 و زور له لای خه لک به ریز بوون. نافرته که که رو دا وه که ی بو گیرانه وه. گوتیان: نه بو
 رافیع قهت دروی نه کردووه به زیندووی، به مردووییش درو نا کا. بچووه له دادگا
 شکایه تی لی بکه، نیمه شاهیدیت بو ددهین. کابرای سه رراف نه و قسه ی
 بیسته وه، زانی که هه مووی لی دهستیننه وه. هه ستا چووه لایان و گوتی: باببه
 سولحمان له بهیندا بکه ن. گوتیان زور باشه سه دی بده وه و له سه ده که ی دی
 گه ردنت نازاد دهکا. سه رراف گوتی باشه، به لام ده بی قه باله یه کمان له بهیندا
 بنوسن. گوتیان: چ بنوسین؟ گوتی: بنوسن ژنی نه بو رافیع لهسه ر سه د دره م
 سولحی له گه ل فلان که س کرد، که جارنکی دی خه ونی وا نه بینی و بیته وه سه رم و
 شاهیدی بو بدن. خزمه کانی حالی بوون و گوتیان خوا خه جاله تت کا بو نه و
 شه رت و به لگه یه ی هیناته وه.

(ئەبو ئەسود) سەكۆيەكى بچوكى دروست كردبوو. هەر جینگای دانیشتنی خۆی دەبوو. سفرەیهکی لەسەر راخست و وهختی نان خواردنی هەرچی بهویدا دەهات فەرمووی دەکرد، بەلام لەبەر ئەوەی تەنیا جینگای خۆی دەبوو، کەس لەگەڵی دانەدەنیشت. پۆژیک کورینکی منداکارەیی ئەنساری بهویدا دەچی و ئەبو ئەسود دەلی فەرموو. کورە تەماشای دەکا سەكۆيەکی هەر جینگای خۆی دەبیتەوه. بە ئاسپای سفرەکە هەلدەگری و لەسەر ئەززی دادەنی و بە ئەبو ئەسود دەلی: ئەگەر جەنابیشت دەخوی فەرموو و دەست دەکا بەخواردن. ئەبو ئەسود هەر تەماشای دەکا. کورەکی هەرچی لەسەر سفرەکە دەبی دەیخوا و ئاخەر پارووی لە دەست دەکەوێتە خوار. کورە هەلی دەگریتهوه، فووی لی دەکا و دەلی: (وَدَلَّيْهِ) هی بۆ شەیتانت بەجی ناهیلیم ئەبو ئەسود دەلی: (وَاللَّيْهِ) هی بۆ (مەلاییکە) ی موقەررەبیشی بەجی ناهیلی نەک بۆ شەیتان. دەک مردووت مری بۆ زیرەکیت.

کابرایەک داوای پینغەمبەری دەکا. دیگرن و دەیبەن بۆلای حاکم. حاکم دەلی: بیکوژن. کابرا دەلی بۆ دەمکوژن؟ خو نەمگوتوو ئەمن پینغەمبەرم. گوتومە (ئەبو بەکر) دوبارە حاکم دەلی: مەیدان حەسیری بکەن. خەریک دەبن راپیکیشن دەلی، بۆ وام لیدەکەن؟ دەلین، گوتوتە حەزرتی ئەبو بەکر. دەلی، نا گوتوو مە (تابیعینم)، دوبارە حاکم دەلی، دارکاری بکەن. کابرا دەلی، بۆ لیم دەدەن؟ دەلین، ئاخەر تۆ شتیک دەلینی کە هەونی. کابرا دەلی، ئەی خانەخەراپینە، کە هاتم بۆلاتان پینغەمبەر بووم. دەتانهوی بە سەعاتیک لە پینغەمبەریهوه بکەن بە عوام؟ سەبرم لی بگرن تا بەیانی ئەوکاتە چ دەلین، دەبمە ئەو.

(موعاویەیی) برای (عەبدولەلیکی) کوری (مەروان) زۆر بیعەقل بوو. پۆژیک لەبەر دەروازەیی شاری (دیمشق) راوەستا بوو، چاوەروانی عەبدولەلیکی دەکرد. ئاشینکی لە تەنیشت بوو بە هەلسورانی (کەریک) دەگەرا. کە تەماشای کرد کەریک هەر بە دەوری خۆیدا هەلدەسورنی و زەنگولینکی لە ملدایەترینگی ترینگە یەتی. چوو بە ئاشەوانەکی گوت: ئەو زەنگولەت بۆ لە مل کردوو؟ کابرا گوتی، لەبەر ئەوەی جاری وایە خەو دەمباتەوه، ئەگەر گویم لە دەنگی زەنگولەکی نەبوو، دەزانم کەرەکی راوەستاوه و ئاشەکی ناگەری. هەچەیی لی دەکەم و دەست دەکاتەوه بە هەلسوران. موعاویە گوتی: بۆ ئەگەر کەرەکی راوەستی و سەرراوەشیننی تۆ نازنی کە راوەستاوه؟ کابرای ئاشەوان گوتی، جا کەرەکی من ئەو عاقلەیی جەنابتی لە کوئی

دهلین: جارنک (ئیبنو هه به نهقی) وشترنکی لى ون ببوو. هاواری دهکرد و دهگوت: رهحهتی خواتان لى بنى وشتره کهم ون ببوو، هه رکه سینگ و ديبینی گهردنى نازاد بنى وشتره که بۆ نهو. گوتیان جا باشه نهتق له دۆزینه و دیدا چیت پتده برى؟ له وهلامدا گوتى: وا دیاره ئیوه نازانن که شت دۆزینه وه چهند خوشه.

(همری) کورى (هه دداب) پیاونکی ناودارى به سالداجوو بوو. له ئاخىرى تهه نیدا چاوى کویر دهبنى. خه لک بۆ نهحوالپرسین و دلدانه وهی دهچوونه لای و دلخوشیان ده دایه وه. پیاک به ناوی (نه بوه تاب) زور بیه قیل و نهحهقی بوو، چوو بۆ لای و دهستی کرد به دلخوشی دانه وهی و گوتى: قوربان بهی کویر بوونهت نارحهت مه به. نه گهر دهترانى له رهڤى قیامه تدا چهن دیان سهواب و پاداشت ههیه، دوعات دهکرد دست و قاچیشت بشکن.

کورنکی قوماربان له هه مامى تووشی پیاونکی ورگ زل دهبنى. دهچى بۆ لای و دهلى: مامه زورم هه وهس له وهیه، نه وه دهناوکت راکه م. کابرا پیره زور به ئارامى و له سه رهخۆ دهلى: جا کهسى مامى دهترانى قونت دهچیته سه ره کوئى؟ نه گهر دهیکه ی فهرموو حازرم بۆ نهو سه وه دایه. کوره که دهلى مامه ئاخى به ره دویشت داده نیشتم. کابرا پیره تووره دهبنى و دهلى: ههسته برۆ نهی زۆلى جهه راعزاده.

دهلین: سه ره بیک له سه ره دزى دهگیرى و دهیبه ن بۆ لای جهه جاجى سه قهفى. جهه جاج نه مر دهکا و دهلى جهوت سه د داری لیده ن. کابراى دز له گهل هه ر دارنکدا که لینی دده ن جارنک دهلى خوايه زور شوکر. کوره مامى لیه و دهبنى و دهلى (والله) هه نه وه بویه نه وه مندەت لى دده ن چونکه شوکرانه ی خوا دهکه ی، له بهر نه وه ی خوا ی گه وره له قورئاندا فهرموویه تی: (لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ). کابراى دز گوتى، بۆ نه وه له قوراندا ههیه؟ کوره مامه که ی گوتى به لى نایه تی قورئانه. کابراى دز گوتى: (يَا رَبِّ لَأُشْكُرَ فَلَا تَزِدْنِي ۚ أَسْرَفْتُ فِي شُكْرِكَ فَاعْفُ عَنِّي يَا عَبْدُ سَوَابِ الشَّاكِرِينَ عَنِّي).

واته نه ی خوا ی گه وره چیدی شوکر ناکه م بۆم زیاد مه که، ئیسرافم له شوکره تودا کرد، عه فووم بکه و له نه جر و پاداشی شوکرانه برترین به دوورم که. جهه جاج

به و قسه زور پیکه‌نی و دزه‌ی نازاد کرد.

ئاغایه‌ک دوو شیتان بانگ ده‌کا قسه‌ی خوشی بو بکه‌ن و پنیان پی بکه‌نی. شیته‌کان نه‌وه‌نده‌یان قسه‌ی قور و بیتام کرد، ئاغا خوی بو رانه‌گیرا و تورده بوو گوتی، دا نه‌و ده‌ماچه‌م بو بینن با بیانکوژم. یه‌کیتک له شیته‌کان له قاقای پیکه‌نینی دا و به نه‌وی دیکه‌ی گوت: غه‌م مه‌خوتا ئیستا دوو بووین، نه‌وه به ئاغاوه بووین به سنی. ئاغا ده‌ستی ساربووه و ده‌نگی نه‌کرد.

کابرایه‌ک ناوی (داودی موساب) بوو. به‌یانیه‌ک له‌خه‌وه‌ستا و گوتی: کورینه نه‌م شه‌و خه‌ونیکم دی، نیوه‌ی راست بوو و نیوه‌ی درۆ. له‌خه‌ومدا کیسه‌ دراویتکم له‌سه‌ر شانان بوو نه‌وه‌نده‌ گران بوو، له‌به‌ر قورسی له‌خوم ری، که وه‌خه‌به‌ر هاتم پیساییه‌که‌م دی به‌لام کیسه‌ دراو نه‌بوو.

ده‌لین: عه‌ره‌بیکه‌ی ده‌شته‌کی کوریکه‌ی بچووکه‌ی ده‌میری، ده‌چن بۆلای دلخوشی وه‌ده‌ن، ده‌لین بو خوت سه‌لامه‌ت بی، ئومیده‌وارین له‌رۆژی قیامه‌تدا شیفاعه‌تت بو بکا. له‌وه‌لامدا گوتی یاخووا خوا قه‌ت موحتاجی شه‌فاعه‌تی نه‌وم نه‌کا، فه‌قیره‌هر ده‌توانی به‌ده‌ردی خوی رابگا.

له‌سه‌رده‌شتی پیاوینکی پیری قسه‌خوش، دوکانی شیرگه‌ری هه‌بوو ساچه‌زه‌ن و خه‌نجه‌ر و چه‌قو و ده‌سکه‌ چه‌قوی دروست ده‌کرد و ناوی مام سه‌لیم بوو. سه‌ودا و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد، هه‌رچی دروستی بکردایه، ده‌یگوت بابه‌لی دوو قرانان بده، نه‌گه‌ر بایی چه‌ند تمه‌نیش بوایه‌هر ده‌یگوت ده‌کاته‌ دوو قران. زوری ده‌چوومه‌لای و گویم له‌قسه‌خوشه‌کانی ده‌گرت. له‌ناو تووزو خۆلی شاخه‌ بزنه‌کاندا له‌لای داده‌نیشتم. رۆژیک گوتی: ماموستا کاریکم پی زور پینخوشحال ده‌بم که به‌قسه‌م بکه‌ی. گوتم فه‌رموو مام سه‌لیم. گوتی، بچو به‌مه‌لای مزگه‌وته‌که‌مان بلتی، مام سه‌لیم ده‌لینی، نه‌گه‌ر سوپه‌تی (إِنَّا عَطَيْنَا) ی پی کورته‌با سوپه‌تیکه‌ی دیکه‌ بخوینتی، ده‌نا هیچ مانای نیه‌ نه‌وه‌نده‌ی دریز ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لی: (إِنَّا عَطَيْنَاكَ الْكُوسَ) به‌دریزی. گوتی، دووه‌م نه‌وه‌ دوو مانگه‌ موراقه‌به‌ی ده‌که‌م سیواکتیکه‌ له‌و تاقه‌ چکۆله‌ی میحرابی مزگه‌وت داناوه، له‌پیشنوێژ دابه‌ستن دا جاریک به‌ملاونه‌ولای ده‌میدا دینی و له‌تاقه‌که‌ی داووته‌وه، ده‌با جاریک بیشوا نه‌و مال

خهراپه.

جاریک گوتی: له گال ردهسولی مامه خالهی چووین بؤ دازو کریز، چووینه مالیک، له دئییک خاوهن ماله که پیریزنیک بزو، مازویان زور بوون، لیمان کریز و دهستان کرد به کیشانیان، هموو جاری پیریزن چنگیکی له تهرازو که دهر دینانه وه و دهیگوت روله نیوه شارستانین نازانن چهن دیان پنیوه ساندوو بووین. له ئاخردا جاریک چنگیکی هه لگرت و بایه کی لی بؤوه، خوا و دت حه سینیی، نهوجار هه موو جاریک چنگیکی تیده کرده وه و و دیگوت: نیوهش کاسبن، با زهره نه کهن. ردهسولی مامه خالهی زور قسه خو ش بوو، هه ر دهیگوت: سه لیم خوا بتکا به قوربانی تری پیریزن دهنا پنیوه دههات.

له ئالان و دهو بهری سه ردهشتی سالان داب بوو نه گهر پیاوینک به لای کومه لیک ئافرهت دا برویشتایه و سلای بگردایه، ده بوو ئافرهت هکان له بهری ههستن. جاریک ماماغای دولکان ده چی بؤ بیژوی و به بهردهمی مالیکدا دهروا، چهند ئافرهتیک له بهر ده رگا داده نیشن، سلایان لی دهکا، وه لایمی دهده نه وه. به لام کهس له بهری هه لئاستی. ماماغا ئاور دداته وه و دهلی: خوشکم نه گهر جاریکی دی پیاوینک سلای لیکردن، نه وهنده هه لستن که کیرو ده بهرقوونیه بچی.

دهلین: ئاغا یه که له ئاخری ته مه نیدا زوری نوینژ ده کردن و زور له بهر خوا ده پارایه وه و دهیگوت: خوا یه، له و چوار گونا حانم خوش به. رۆژیک دۆستینی گوتی: ئاغا نه و چوار گونا حه گهره چن که نه وهنده یان بؤ له بهر خوا ده پارایه وه؟ ئاغا گوتی چوار تورکم به ناحق کوشتن زورم پی گونا ح بوون. کابرا گوتی: جابؤ کهسی دیکهت نه کوشتو وه؟ ئاغا گوتی به لی زورم کوشتوون، به لام حیساب بؤ کوشتنی ره عیه تان ناکه م.

(نه نه سی کوری مالیک) ده لی: رۆژیک پیاوینکی دیسری هاته خزمهت چه زره تی (عومه ر) و گوتی: نه ی نه میری موسولمانان په نام بۆتو هینا وه، دادم بپرسه. چه زره تی عومه ر فه رموی. بللی بزانه م. کابرا گوتی قوربان له گال کوری عه مری کوری عاس که باوکی له لایه ن تۆوه کرا وه به والی میسر گره وی نه سپ سواریهان کرد و وه پینشی که وتم و لیم برده وه، که چی به تۆله ی زوری لیدام و باوکی ششی له ترسی نه وه ی که مه بادا بیم له لای جانه ابیت شکایه تی لی بکه م زیندانی کردم.

ئىستاش خۇم دزىووتتەو و ساتووم بىلای جەنابت. حەزردتى عومەر فەرمووى لىترە ودمىنە تا دىن بى ئىترە. حەزردتى عومەر نامەى نارد بى عەمرى كورى عاس و نوسى ھەرکە ئەو نامەت گەيشتە دەست، لەگەل كورەكەت ودرە بى حەج. عەمرى كورى عاس فەورى لەگەل كورەكەى بەزو شارى مەدىنە وەرپى كەوتن. لەپاش حەج كردن، رۆژىك، حەزردتى عومەر خەلکىكى زۆرى لە دەورە بوو، دار حەيزەرانهكەى دەستى دا بە كابراى مىسرى و گوتى، ھەستە تۆلەى خۆت لە كورى والى مىسر وەكە، كابراى مىسرى دەستى كرد بە لىدانى. ئەنەسى كورى مالىك دەفەرمووى، زۆرمان پىخۆش بوو كە لىي دەدا و حەزردتى عومەر ھەر دەیفەرموو، دەى لە كورى پىاوى گەرە بدە. كابراى مىسرى گوتى، قوربان دلم ئاسودە بوو. حەزردتى عومەر فەرمووى، دەى لەسەر سەرى عەمرى باوكى دانى. كابرا گوتى، قوربان ئەو لىي زەداوم. لەپاشان حەزردتى عومەر فەرمووى ئەى عەمرى كورى عاس ئەو لە كەيەرە خەلكتان كوردوو بە عەبد و بەندەى خۆتان؟ خۆ ئەو خەلكە بە بەندىيى لە دايك نەبوون.

جاریك لە مەجلىسى (كىسرا) دا لە شارى (مەداين) كە ئىسنا ناوى (سەلمان پاكە) بەمۆى مەرقدەى (سەلمانى فارسەو) كە (تاقى) كىسراش لەونىيە، باسى بىعەقلى عەرەبە دەشتەكیان دەکرد. بۇ تاقىکردنەو عەرەبىكیان ھىنا بۇ لای كىسرا و لىي پرسى: گوشتى چ ھەيوانىك زۆر خوشە؟ لە وەلامدا گوتى، ھى وشتر. كىسرا گوتى. چۆن گوشتى وشتر لە گوشتى مەر و قاز و كەر و مراوى و مرىشك خوشترە؟ كابرا گوتى: تو بىنە گوشتى وشتر بە ئاو و خۆنە بكوئىنە و گوشتى ئەوانەش بكوئىنە بزانه كامەيان خوشترە؟ كىسرا گوتى ئەى دەنگى چ گيانلەبەرىك تىزترە؟ گوتى، دەنگى وشتر. كىسرا گوتى. كوا دەنگى وشتر بەقەد دەنگى قاز و قولىگ لە دەورەو دەبىستى؟ كابرا گوتى دە تو وشتر بەرە جىنگاى ئەوان و بزانه دەنگى باشتر ناىە؟ كىسرا پرسى: چ گيانلەبەرىك پتر لەوانى تر دەتوانى بارى قورس ھەلگرى؟ گوتى وشتر. كىسرا گوتى: كوا وشتر دەتوانى بارى فیل ھەلگرى؟ كابرا گوتى، دەتو ھەردووكیان ئىخ بدە و بارىان بکە بزانه كامەيان بە بارەكەو زوتر ھەلدەستنەو؟

مەلا محەممەدى كەلانى مەلای مزگەوتى گومرگە سووتاو بوو لە شارى سلیمانى. رۆژىك باسى شارستانی و لادىي مان دەکرد، مەلا محەممەد بۆخۆى جاف بوو،

گوتیان: ماموستا راسته دهلین: جاف پیاوی بینه قلیان زوره؟ له وهلامدا گوتی: وادهلین، بهلام هیانه له شارستانیش ئاقلتره. بۆ نمونه، ئەمن خزمیکی جافم له شاری (سهنگاو) چەند سال له مهوبەر دیتە ئەو شاره‌ی سلیمانی و حاجییەکی ئیتره پارە‌ی دەداتی پەنجای سەر مەر بکری و بە نیوه‌ی به‌خیزیان بکات. خزمه‌که‌م ده‌چیته‌وه سه‌نگاو و مه‌ره‌کان ده‌کری. به‌شاری حاجی سلیمانی ده‌چی بۆ سه‌نگاو چاوی به‌ مه‌ره‌کان بکه‌وی کاتی ده‌چی، ده‌یبه‌ن مه‌ره‌کانی نیشان ده‌دن، ده‌بینی هه‌موویان موئییون و کارێژ ده‌که‌ن، حاجی ده‌لی ئەوه بۆ وا چەنه لیک ده‌دن؟ خزمه‌که‌م ده‌لی ئەوه بایی پەنجای دینارم بنیشت بۆ کریون، بنیشت ده‌جوون. ده‌بی پارە‌که‌م به‌یه‌وه، حاجی پەنجای دیناری ده‌داتی. مه‌لا محهممه‌د گوتی جا هەر به‌ئیه‌ ده‌لیم کامه‌یان که‌رتتر بوون؟

زانای به‌ناوبانگ قازی (ئه‌بویه‌کری باقلانی) به‌نوینه‌ری له‌ به‌غداوه‌ ده‌یینترن بۆلای مه‌لیکی رۆم. مه‌لیکی رۆم مه‌سیحی ده‌بی، جا بۆ ئەوه‌ی قازی ئه‌بویه‌کر سه‌ری ته‌عزیبی بۆ دانه‌وینی به‌ ده‌رگایه‌کی زۆر نزمدا بانگی ده‌کاته ژوره‌وه. قازی که‌ ده‌کاته به‌ر ده‌رگا که‌ به‌ فه‌راسه‌ت ده‌زانی که‌ بۆچی ده‌بی به‌ر ده‌رگا نزمدا به‌چیته لای مه‌لیک، بۆ ئەوه‌ی سه‌ردانه‌نه‌وینی پاشه‌ و پاش ده‌چیته‌ ژوره‌وه. له‌کاتی به‌خیزه‌اتن و ئه‌حوالپرسی، قازی رۆو ده‌کاته قه‌شه‌ی مه‌لیک و ده‌لی: جه‌نابی قه‌شه‌ مال و خیزانت چۆنه؟ مه‌لیک پیده‌که‌نی و ده‌لی: بۆ قازی موسوئمانان تا ئیستا نه‌ترانیوه قه‌شه‌ نابێ مال و خیزانی هه‌بی؟ قازی به‌ گالته‌وه وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لی: (سوبحانه‌الله) له‌بیرو باوه‌رتان، ئیه‌ ده‌لین، قه‌شه‌ نابێ ژن و مندالی هه‌بی، به‌لام ده‌لین، خوا ژن و مندالی هه‌یه. مه‌لیک زۆری پی ناخۆشبوو بۆ ئەوه‌ی، تۆله‌ی ئەو قسه‌ بکاته‌وه گوتی ئەری جه‌نابی، قساز، به‌سه‌ره‌هاتی عایشه‌ی ژنی پنه‌مبه‌ره‌که‌تان چۆن بوو؟ قازی فه‌وری گوتی: جه‌نابی مه‌لیک، وه‌ک به‌سه‌ره‌هاتی هه‌زه‌تی مریه‌م وابوو، خواوه‌ندی گه‌وره‌ پاکێ هەر دووکیانی ئاشکرا کرد، به‌لام جیاوازیان نه‌هه‌نده بوو که‌ هه‌زه‌تی عایشه‌ مندالی نه‌بوو. مه‌لیک زۆر تیکچوو و چیتر پرسیری لێ نه‌کرد.

دوو برادر له‌ سالتیکدا ژنیان هینا، به‌لام وا ریکه‌وت لیک، دوور که‌وتنه‌وه. له‌پاش به‌یینیک چاویان به‌ یه‌کتر که‌وته‌وه، دوا‌ی چاک و چۆنی یه‌کیان به‌وی دیکه‌ی گوت: ئەری ژنه‌که‌ت چۆنه؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: زۆر باشه، کاتی ده‌چمه‌وه هه‌ر نه‌هه‌نده

سروجددم بق نابا، ئەهى هى تو چۆنه؟ كابرا گوتى: بەراستى تو شانست هەيه و زۆر خۆشبهختى. ژنهكەى من زۆر خەراپە، كاتى دەچمەود مالى و چاوى پى دەكەوم هەر ئەودندە سواری سەرم نابى و ايم نادا، برادەردەكەى گوتى: دەى توش وەك من بكە، ئەمن ئەو شەوہى هينام و دانيشتين بق نان خواردن پشيلەكەمان دەستى كرد بە مياوہ مياو، دەماچەم هەلكيشا و لەبەر چاوى ژنهكەم يەكەم پيودنا و كوشتەم. ژنهكەم بەوہ زۆر ترسا و وەك ميو بۆم نەرم بووہ. كابرا هەستا چۆود مالى و ئىوارە كاتى نان خواردن كە پشيلەكەيان هات كەوتە مياوہ مياو، دەماچەكەى هەلكيشا و خەريك بوو پشيلەكە بكوژى، ژنهكەى گوتى: ئەوہ چ دەكەى؟ گوتى: پشيلەكە دەكوژم ژنهكەى گوتى: ترحيوى، دەميكە ئەو خەبەرەم بيسستووہ، دەبوو سالىك لەمەوبەر ئەودت بكردايە، تازە ئەوہى ديوتە هەروا دەبى.

كابرايەك ژنهكەى زۆر خۆشددويست و ژنهكەى تووشى نەخۆشى بوو مرد. كابرا لە تاوانى دەگريا و لەخوى دەدا. كاتى برديان بۆ سەر قەبران، خوى خستە ناو قەبرەكەوہ و دەگريا و دەيگوت: جا تازە لە پاش ئەو من بۆ بژيم. منيش لەگەل ئەو بنيژن. هەرچەند كرديان لە قەبرەكە نەدەهات دەر، مامۆستاكە چوو دەستى گرت و گوتى: بەسە مەگري هەستە ودرە دەر ئافردەتيكى زۆر جوانتر هەيه شووت پيدەكا. وەك ئاويكى بە ئاگرداكەى كابرا دەردى لى نەما و گوتى: مامۆستا گيان ئەو ئافردتە كى يە؟

جاريك لە مەجليسى عوامى بەريتانيادا چەرچيل لەگەل ئافردەتيكى ئەندامى مەجليس كەوتە موناقلەشەوہ. ئاخري ژنهكە تورە بوو و گوتى: ئەگەر تو مىردى من بويتايە ژەهرم بق دە چا دەكردى. چەرچيل فەورى، لە سەرەخۆ گوتى: بەلەن ئەگەر تو ژنى من بويتايە زۆر بەخۆشيهوہ ژەهرەكەم دەخواردوہ.

دەلین: رۆژنيك قازيبەكى بەغدا هيچ پارەى نەبوو، ئەو رۆژە بق مالهوہ خەرجى بكا، بە بەردەستەكەى گوت: تەماشاي ئەوپراق و پەروەندەكان بكە و بزانه پەروەندەيك نيه ئەورۆ شتيكى پى وەرگرم؟ كابرا زۆر گەرا هيچى واى نەديهوہ. قازى گوتى: بچۆ دەردوہ هەركەسيكت دى بلنى، وەرە قازى بانگت دەكا، ئەگەر نەهات بەتۆبزی بيهينه، كابرا چوو تووشى پياويك بوو گوتى: كاكە ودرە با بچين بولاي قازى كارى پيته. كابرا گوتى: ئەمن چكارم بە قازى نيه و نايەم. پياوى قازى

کابرای به زوری برد بۆلای قازی. دواى سلاو و به خیرها تن قازی پرووی کرده کابرا و گوتی: قهرزت له سهه کس نیه؟ کابرا گوتی: نه خهیر. قازی گوتی: نهی قهرزداری کهس نی؟ گوتی: نه خیر. قازی گوتی: نهی نه کراوی به سهه و دهسیه تی کهس. گوتی: نه خیر، قازی گوتی: نهی به شه میرانت بۆ نه هاتۆته وه تا به شه کهت بۆ دیاری بکه م؟ گوتی: نه خیر. قازی پرووی کرده باش کاتبه کهی و گوتی: ده ئیعلامیه کهی شه رعى بۆ بنوسه که نه قهرزی له سهه کهسه و نه قهرزداری کهسه. ئیعلامیه یان بۆ نوسی و قازی پرووی کرده به ردهسته کهی و گوتی ده پاره ی ئیعلامیه کهی لی وه رگه و بچوو خه رجی شتی ماله وهی بکه. به مجوره قازی خه رجی نه و پۆزه ی پهیدا کرد.

دهستی کابرایه کیان له سهه دزی بریبوو و دهستی مه سنوعیان بۆ دروست کردبووه. کابرا جارینکی دی دزی کرد و گرتیان بردیانه لای قازی. قازی ئاگای له وه نه بوو که جارینک دزی کردوه و دهستیان بریوه. پرووی کرده کابرا و گوتی: کورم بۆ دزی ده کهی؟ دزه که وه کیلی گرتبوو، وه کیله کهی گوتی: جهنابی قازی نه و پیاوه دهرگای نه شکاندوه بچی دزی بکا. په نجه ره ی نه و ماله کراوته وه و نه ویش دهستی بردوو چه ند شتیکی هیناوده ده ری، ئیستاش خوا هه لئاگری نه و پیاوه له سهه تاوانی دهستی، هه مو گیانی بچیته به ندیخانه وه. قازی توژیک راما و له پاشان گوتی: قسه کهت زور جوانه، نه وه بریارمدا که دهستی بۆ ماوهی سالتیک زیندانی بکری، خوی سه ره شک بی له گه لی ده چی بۆ به ندیخانه یان دهسته کهی لی بکهینه وه. گوتی: قوربان دهسته کهم لیه کهن، قازی بریاری دا و نامه ی نوسی و ئیمزای کرد و کابرا گورج دهسته مه سنوعیه کهی لیکردوه و له پیش قازی دانا و به ئاسانی رزگاری بوو، ئاوا کلویان له سهه ری قازی نا.

جارینکی دی کابرایه ک ده بن بۆلای قازی و قازی ده لی: کورم بۆ دزیت کردوو؟ کابرا ده لی: جهنابی قازی دزیم نه کردوو. قازی ده لی: درو ده کهی، نه وه نیه ده کهس شاهیدی ده دن که چاویان لی بووه ده ستت ده گیرفانی نه و پیاوه ناوه و کیسه باخه له کهت دهره ی ناوه. کابرای دز ده لی: جا قوربان نه گه ر تو به شاهیدی خه لکی نه و زهمانه باوه ر ده کهی نه من سه د شاهیدت بۆ دینم که چاویان لی نه بووه.

جارینکی دی کورینکی میرمندالی ته من نو ساله له سهه دزی ده گرن و ده یبه ن بۆلای قازی. قازی ده لی: پۆله بۆ دزیت کرد؟ کوربه که له وه لامدا ده لی: قوربان ئاخه ر

ئەورۇ باوكم نەخۆش بوو ئەمن لەجیاتی ئەو چووم.

لەوکاتەدا کە پیشنوێژ و خوتبە خوینی خانەقayı (مەولا ناخالید) بووم لە شازی سلیمانی، رۆژنیک پیاویکی کەواو سەلتە لە بەری شارەزووری هات و بەگریانەوه دەستی ماچ کردم و لە دواي بەخیر هینان گوتی: مامۆستا گیان چم لئ دەکەئ فریام کەوه. خەراپم لئ قەوماوه. گوتم فەرموو بزانی: گوتی: ئاخەر بە دەمم دا نایە، گوتم: لە شەرعدا هیچ عەیب نیە. گوتم: بێم وەسەدەقە ت ئەوه چل رۆژە لەگەل ژنەکەم بووه بە هەرامان و ئەو لەفزی بە دەمدا هات و تەلاقی دام. گوتم: خالە گیان تەلاق بە دەست پیاوه، غەم مەخۆ، ئەوه بۆم چاک کردیەوه و برۆ سواربەوه، گوتم: وهی بێم وەقوربانی ئەو دەمتە.

مەلا عەبدووللای وەرازی گوتی: زستان بوو لە مزگەوتی وەرەز لە شارباژێر حەدیسەم بۆ خەلکەکە دەخویندەوه. هاتمە سەرباسی ئەوهی کە پیاو دەبی لەگەل مال و مندالی زۆر باش بێ، بەتایبەتی لەگەل ژن، چونکە لە قیامەتیشدا ئەو ژنانەمان دەدەنەوه. کابرایەک لەناو خەلکەکە بە دەنگی بەرز گوتی: مامۆستا ئەوه بەراستیته؟ گوتم: بەئێ. گوتم: یانی لەو دنیايدا دەبی لەگەل ئەو ژنەئ ئیستام بێم؟ گوتم بەئێ. گوتم: دەئ بەش بەحالی خۆم لە قوزی دایکی وهی بەم بیهوینتەوه.

مامۆستا شیخ مستەفای قەرەداغی یەکیک بوو لە مەلا باشەکانی کوردستان و زۆر خاوەن زانیاری و سەخی تەبع بوو. قەرەداغ چۆل کرابوو تەشریفی هاتبوو بۆ سلیمانی و لە مزگەوتی هەللاجەکان بوو. رۆژنیک لە بەینی قسەئ خۆشدا فەرمووی: دەور و زەمانە زۆر گۆراوه و ئیستە خەلک زۆر وریاترە، بەلام بیتنە دەبتر و بیتدین ترن. فەقی بووم، چوومەوه قەرەداغ، باوكم کە شیخ نەجیبی قەرەداغ و زۆر زانا و گەورەئ قەرەداغ بوو، لەگەل عەشیرەتیکی دراوسی لەسەر کیشەئ ملک لەشکرکەشیان لەیەکتر کردبوو، منیش بە پەلە فیشەکدانم لەخۆم قایم کرد و سواری ئەسپ بووم و پێم پێوهنا بۆ جبهەئ شەر. کە دەست بە تەقە کرا دەستم برد بۆ فیشەکدانەکەم فیشەک دەرھینم، تەماشام کرد یەک فیشەکم پێنەماوه، تۆمەز فیشەکدانەکەم سەرەوبن لەخۆم داوو، هەموویان کەوتبوونە خواری و بەخۆم نەزانی بوو.

سالتیک مورشیدی دینی بووم له گهل قافلای حاجیه کانی سلیمانی، کاتی گه یشتینه شاری (مه که) و چوین بو ته و اف و دهستان کرد به گه ران به دوره ی مالی خوادا، چونکه یه کتیک له روکنه کانی حج نه وهیه که حوت جار به دوره ی (کابه) که له ناوه راستی حهوشی مزگهوتی مَسْجِدُ الْحَرَامِ دایه بگه ریتی. له وکاته دا (مه ناسیکم) به دهسته وه گرت و وه پیشیان که وتم و دهستم کرد به ته و اف. چه ندجار به دوره ی که عبه دا گه راین، زور گهرم و قه له بالغ بوو، ته و اف کردن زور به زه حمت بوو. یه کتیک له حاجیه کان که خه لکی شاره زور بوو بانگی کردم و گوتی: ئه ری ماموستا نه و گیره یه هر ته و او نه بوو؟

ئافره تیک بو شکایه ت چوو بولای قازی (ئه بوضه م ضه م) و گوتی: جه نابی قازی فلان که س ماچی کردم. قازی له وه لامدا گوتی: بچو ماچی بکه وه، چونکه خوی گه وره له قورئانی پیروزدا ده فهرمووی: (وَالْجُرُوحِ قِصَاصٌ).

رۆژنیک دوکتوریک به کولانیکدا ده رۆی، تووشی کورپکی گهنجی تازه پینگه یشتوو ده بی. کوره که زور به گهرمی سلای لی ده کات و ده لی: جه نابی دوکتور نازانم به چ زمانیک سوپاست بکه م بو نه و عه مه لیاته باشه ی که کردت. دوکتوره که له وه لامدا ده لی: له یادم نیه که تو م عه مه لیات کرد بی. کوره که وه لام ده داته وه و ده لی: جه نابی دوکتور منت عه مه لیات نه کردوو، مامی منت عه مه لیات کرد و کوشنت. من له سایه ی نه و عه مه لیاته که وتمه ژیانیک زورخوشه وه، چونکه مامم که سی نه بوو هه موو میراته که ی بو من مایه وه.

ده لئین: کوپریک ژنیک ره شی هینا، ژنه که به میرده که ی گوت: ئه گه ر چاوت ده یان بینی و حوسن و جه مال و جوانی و پیستی سپی منت ده بینی نه وه نده ی دیکه ت خوش ده ویستم. کوپره که له سه ره خو پیکه نی و گوتی: جا ئه گه ر وه ک خوت ده لیتی وا بویتایه، چاو ساغان وه به رمنیان نه ده خستی.

کابرایه ک چوار ژنی ده بی. هه میشه له گه لی به شه ر دین. رۆژنیک به هر چواریان زوری لی ده دن و هر یه که ی ده ست و قاچینکی ده گرن و به چوارده ست ده یه اوینه بهر ده رگا. له وکاته دا براده ریک به ویتا دی و چاوی پیده که وی زوری به زه یی پیتا دیته وه. له پاش چند رۆژان براده ره که ی ته میاشا ده کات نه وه کابرای چوار ژنه

خه ریکه جار ییه ک ده کړی، زوری به لاره سهیر ده بی. ده چی بق لای و ده لئ: نه وه چ ده که ی؟ ده لئ: نه و جار ییه ده کړم. کابرا ده لئ له سهر نه و چوار ژنه ته وه ته نبی نه بووی یه کی دیش ده کړی و ده یان که یته پینج؟ خاوه ن ژنه که ده لئ: ناخر نه و روزه چاوت لی نه بوو که هه ریه که ده ست و قاچیکیان گرتبووم و سهرم له عرز ده خشا؟ نه گه جار یکی دی به چوار ده ست هه لیا نگرتم نه و دیان ده توانی سهرم بگری تا له عرز نه خشی.

(نه بو جه عفری مه نسور) نامه یه کی نوسی و ناردی بق نیمام (جه عفری صادق). نوسی بووی، نه وه بق نه توش وهک خه لک نایه ی بولام؟ له وه لامدا بووی نوسی ه وه، چونکه دنیا په رست نیم تا به هغی مالی دنیا وه لیت بترسم و بیم بولات. توش له و که سانه نی که نزیک بوونه وه له تو سوودی بق دواړوژ هه بی و به و نومیده بیم بولات. هه روه ها له ناز و نیعمه ت دانی، بیم پیرو زباییت لی بکه م و تووشی موسیبه تیش نه بووی تا بق تازیته بیم بولات. مه نسور بووی نوسی ه وه وه ره ناموژگاریم بکه. نیمام بقی نوسی ه وه نه وه ی دنیا ی بوئی ناموژگاری تو ناکا و نه وه ی دواړوژیشی بوئی رفاقه تی تو ناکا.

ده لئ: کورنکی لادینی چوو بق (جامیع و لئه زهر) بق خویندن. له پاش ماوه یه ک نامه یه کی نوسی بق ماله وه، گوتی سوپاس بق خوا له موسیبه تیک رزگارم بوو. چونکه له و روزه نه دا لیباسه کانم شت و بردم له سه ربانی هه لمها وه سین تا وشک وه بن، که چی له ناکا و بایه کی تووندی هات و کراسه که می هه لدایه حه وشی مالتیکه وه، سوپاس بق خوا که له به رمدا نه بوو ده نا ملتم ده شکا.

روژیک عه رزی حه زره تی عیسا یان کرد و گوتیان: قوربان راسته تو مردوو زیندوو ده که یه وه؟ فه رمووی به لئ به نه مری خوا. گوتیان: نه ی قوربان که ر و لایش چاک ده که یه وه؟ فه رمووی به لئ. به ئیزنی خوا. گوتیان: نه ی قوربان ده رمانی نه حمه قی چیه و چون چاره ی ده کړی؟ فه رمووی: ناخر نه وه یه که منیشی نارمه حه ت کردوو و چاره ی نیه.

کابرایه ک ده چوو که ریک بگری، ژنه که ی گوتی: نه وه چ ده که ی؟ گوتی: ده چم که ریک ده کړم ژنه که ی گوتی: بلئ ئینشا الله. گوتی نافرمت جیگای ئینشا الله نیه،

پاردم پنیه و کهر له مهزاتخانه زوره. چو مهزاتخانه خهریکی سهودای کهرینک بوو،
پاردهکه بیان لی دزی و بهدستی بهتال گه رایه وه. له ده رگای دا ژنه که ی گوتی: کنی یه؟
کابرا گوتی منم ئینشالله. ژنه که سات ده رگای کرده وه و گوتی: چیت کرد؟ گوتی
پاردهکه بیان لی دزیم ئینشالله. ژنه که ی گوتی: نه وه جینگای ئینشالله نیه. کابرا
گوتی: ئافردت وادیاره شه موو شوینک جینگایه تی.

ئافره تیک میترده که ی مرد بوو نه ده ویرا بجیته وه ژوره وه. گوتیان: بچو ژوره وه و
خواحرافیزی یه کجاردکی لی بکه، له وه لامدا گوتی: به خوا ناویرم، له وه دترسم
بچمه ژوره وه و ئیزرائیل بزانی که ژنی نه وم.

کاروانیک شیست کهس بوون، دوو نه فەر پوتیان کردنه وه و هیچیان پی
نه میشتن. یه کتیک له کاروانچی یه کیانی پرسی، نه وه چۆن بوو دوو نه فەر توانیان
شیست کهس روت و دکهن؟ کابرا گوتی: ئاخر یه کیان ده ورده ی گرتین و نه ی
تریشیان روتی کردینه وه و چمان پی نه کرا.

ئاغایه ک به نوکه ره که ی گوت: بچو ده ره وه بزانه هه وره یا ن ساوه. کابرا چو ده ره
و هاته وه ژور و گوتی: و دللاهی ئاغا باران لی نه گه را ته ماشا ئاستان بکه م و بزانه
داخوا هه وره یا ن ساو.

پیاوینکی عه قل سهوک چو بازار و مریشکیکی هیندی سهودا کرد بیکری گوتیان:
به دوو دینار. کابرا گوتی: و دللاهی نه گه ر وه ک، چه زره تی یوسف جوان بی و وه ک
به رانی چه زره تی ئیسماعیل گه وره بی و هه موو رۆژیک وه لی عه هدیکی
موسولمانانی بی، ئیستا نه وه دده ی پی ناده م.

ئیمام محهممهدی کوری چه زره تی عه لی له ته واف دا چاوی به عه رده یکی لیباس
شر کهوت، که چاوی ده که عبه بریبوو و بیده نگ راوه ستا بوو. له په رده ی که عبه
نزیک بووه و خوی پیته لاوه سی و سه ری بهرز کرده وه بو ئاسمان و گوتی: نه ری
نه وه تو شهرم له من ناکه ی بهو حاله وه چاوم بریوه ته تو و ئاگاداری که له بهر
دهرگات راوه ستاوم و لیت ده پارینه وه و ده نگ ناکه ی. گوتی: نه گه ر عه با و پیلاونکم
ده ده یه ی نه وه نویرانت بق ده که م و به رۆژوش ده بم، به لام نه گه ر له سه ر نهو حاله ته م

وهيلى، كى له سر نوڙ نه كردن لومه دهكا؟ بو نازانم كه تو رزقى به چكه كره
 كيويان دهدهى، به سال داكه وتويكى وهك منيش كه داىك و باوكم له خيلى
 (تيميمن) تاوا به خيو دهكهي؟ نيمام محهمهه بانگى كرد و سه رتاپا لىباسى بو
 كرد و سه درهه ميسى دايه. سالى دوايى هاته وه بو حج حالتى زور باش بوو.
 عره بيك تووشى بوو ناسيه وه، گوتى پار حالت زور خراب بوو، وا دياره نه سال
 حالت باشه. له وه لامدا گوتى: ناخر پار له ده رگاي كه ريم و سه خيم دا و زورم لومه
 كرد بويه دهوله مند بووم.

دهلتن: له شارى (كوفه) يه كيك چوو بولاي ده لا ليك و گوتى: هاتووم كه ريكم بو
 بكرى كه نه زور چووك بى و نه زور گوره. نه گهر كاوجوم كه م دايه سا بىر بى و
 نه گهر زوريشم دايه شوكرانهى له سر بكا، نه چيته كه لاوه كونانه وه و موزاحيم
 نه بى و نه گهر به ته نيا به رينگادا رويى له سه ره خو بى و كاتى كه يشته ناو
 قه له بالغه وه به هيمنى پروا، كا براى ده لال توزيك تى فكري و له پاشان گوتى:
 كا كه سه برم لى بگره تا خوا قازيت بو نه سخ ده كاته وه به كه ر و نه وسا به هر
 قيمه تيك بوو، بو ت ده كرم، ده نا كه رى تاوا نىستا پهيدا نابى.

كومه ليك دانى شتوبون باسى مردن و ناخوشى مردنيان ده كرد. كا برايه ك له
 ناكاو هلى دايه و گوتى: كوره وه للاهي مردن نه وهى له هه موو شتوك ناخوشتره
 كه نىسان ناتوانى هه ناسه بدا.

كا برايه ك عاده تى و ابو له هر جينگايه ك ده عوه تيك بوايه نه و به بى پينگوتن
 ده چوو. روزه نك ناموزگارى كوره كهى ده كرد و ده يگوت: نه گهر چوى له سر سفره
 دانى شتى و ده ستكرا به خواردن قسه مه كه له كاتى خواردندا. نه گهر پرسى اريشيان
 ليكردى له وه لامدا هر بلتى: نه عه م، يانى به لى. چونكه نه عه م هر جوونه و شه ويله
 بزاونتى ده وى. روزه نك گوتيان مال نه ويران تو نه وهى له ده عوه تانى ده خو بى
 حه رامه، چونكه ده عوه ت ناكرتى له خورا ده چى. له وه لامدا گوتى: وانيه چه لاله،
 چونكه كاتى ده چم روو ده كه مه ژورى ژنان، نه وان دهلتن: فه رموو كا كه بچو هور
 ژوره، پياو له وى دانى شتوون. گوتى: نه وه ده بيته ده عوه ت.

پياوينكى ته مبه ل له سه فه ريكدا بوو به ها ورتى كا برايه ك. روزه نك به ته نبه له كه

دهلی. بچو هیندیک گوشت بکره، کابرا گوتی: وه لاهی ناتوانم. کابرا خوی چوو
 گوشته کهی کری و هاته وه گوتی. دههسته و سه رئاگری نی با بکولی، گوتی قه تم
 چیشت لی نه ناوه. کابرا بوخوی ههستا و سه ری نا، کاتی گو شته که کولی گوتی:
 دههسته تیکه، کابرای ته مبهال گوتی: دهترسم به سه ر لیباسه کانمدا برژی بو
 خوت تیکه. ههستا تیی کرد و گوتی: دهوهره تییگوشه، گوتی: قه تم تینه گوشیه.
 کابرا نانی هینا و تییگوشی و گوتی: دهوهره له گهلم بخو. کابرای ته مبهال راست
 بووه و گوتی: وه لاهی نه وهندهم بی قسهیی کردی شهرم ده کهم نه مجاره له قسه ت
 ده رناچم و به قسه ت ده کهم، هات دهستی کرد به خواردن.

ئاغاوه تی پشده ری نه گهر میوانیکی نه ناسراویان بچوویایه و له مال نه بوونایه،
 که دههاتنه وه و به خیر هاتنیان ده کرد دهیانگوت: به خیر بی کاکیله. جارنیک
 (قانیع) ی شاعیر دهچینه مالی یه کیک له ئاغاگانی پشده ر و کاتی دهچی ئاغا له
 مال نابی. وهختی ئاغا دینه وه دهلی به خیرنی کاکیله. قانیع له وه لامدا دهلی:
 سه لامه ت بی شه ویله.

جارنیک (قانیع) دهچینه خزمه ت شیخ (علائه دین) و له کاتی خواحافیزیدا شیخ
 به میرزا نه حمه د دهلی: دوو ته نه که گهنمی بو تیکه. روو دهکاته قانیع دهلی دوعای
 به خیریشت بو ده کهم. قانیع له وه لامدا دهلی: قوربان بیانکه به چوار ته نه که و دوعا
 به خیره که بوخوت بی.

قانیع جارنیک شیعرنیکی زه م بو کاکه (حه مه ی) ناری شاعیر داده نی. کاکه
 حه مه ش له وه لامدا نه و شیعه ی بو ده نیری که دهلی:
 نه تو زه م ده که ی مدحت ده که م من
 جه زای قه ولی درو با هر درو بی

کوینخا حه سه نی هه لوئی له شه ری (مه لا خلیل) دژی رهزا شا به شداریی کردبوو،
 مه لا خلیل زوری خوشده ویست و کوینخا هه موو سالتیک دهچوو ماوهیه که له میراوی
 له خزمه ت مه لا خلیل دهمایه وه. جارنیک دهچی ماوهیه که له وی ده بی و به یانیه که
 عه رزی مه لا خلیل دهکا و دهلی: قوربان له خزمه ت مه رهخه س ده بم، مه لا خلیل
 دهلی: جا حه سه ن بوچی دهچینه وه خو مه جلیس له وه خوشتر نابی و کا ده رویشیش

لهوه زۆرتر نابن قسهی خوشت بۆ بکهن، له وهلامدا دهلتی: بهلتی قوربان وایه، بهلام
بئ چهقه چهقی نئو سوئسنیان گوزهران ناکهم دهنا لیره پلاو و گوشت دهخۆم،
بهلام له مالی خویمان هه خهپلهی ههرزنه.

کابرایهک له وهختی نان خواردندا دهچی بۆ مالتیک سلاو دهکات و دهلتی: نهوه چ
دهخۆن؟ نهوانیش نهوهندیان پیناخۆش دهبی، که لهوکاتهدا چوو، له داخان
دهلتین: ژههری مار دهخۆین. کابرا لهسه رهخۆ دادهنیشی و دهست دهکا بهخواردن و
دهلتی: جا نهمن لهپاش نئوه ژیانم بۆ چیه.

رۆژنکی دی بهلای کۆمهلتیکدا دهروا نانی نیوهپۆ دهخۆن، دهلتی سلوتان لی بی
نهی بهخيلهکان. زۆریان پیناخۆش دهبی و توپه دهبن کابرا دهلتی: ده نهگه وانیه به
درۆم وهخن، دهلتین دهفهرموو. دادهنیشی و بهو فیله دهست دهکا به خواردن
لهگهلیان.

مهلایهک دهبیته مهلای گوندیک، وهختی نوێژ بانگهدا و نوێژی جهماعت
دادهبستن. له دوا سورهی (فاتیحا) دهست دهکا بهخویندنی سورهی (یوسف).
خهکهکه دهزانن که نهو سورته زۆر درێژه، یهک یهک و دوو دوو دهکشینهوه دواوه
و نوێژهکه دهبرن. مهلا پیدهزانی، له نوێژهکهیدا دهلتی (سوبحان لله)، (قل
هو الله احد)، خهکهکه دهگه رینهوه و نوێژ دادهبستهوه.

دهلتین: مجنوری مزگهوتیک بانگی گوت و لهپاشان دهستیکرد به راکردن. یهکیک
چاوی لنبه و گوتی: کاکه نهوه بۆ بانگت گوت و دهستت کرد به راکردن؟ له وهلامدا
گوتی: بۆ نهوهی بزانه دهنگم تا کوئ دهروا.

دهلتین: زانای بهناویانگ (حهیری) خاوهنی مهقاماتی ههیری ههیشه وهک
مامۆستا شیخ (عزالدين) دهستی دهپیشی وهردهدا و زۆریش دهچوو مهجلیسی
نهمیری (بهسره). رۆژنیک نهمیر گوتی: بۆتۆ جوان نیه نهوهنده دهست به ریشته
دابینی. ههیری دواي نهوه ددهگوت دهستی بهستراونهوه، نهیدهزانی چ بکا.
رۆژنیک له مهجلیسی نهمیر قسهیهکی زۆرخۆش دهکا، نهمیر زۆری پیناخۆش دهبی
دهلتی. مامۆستا چت دهوتی بۆت وهبرم له پاداشتی نهو قسه خوشه دا؟ ههیری زوو

دەلتى: ريشم و دېرە. ئەمىر ئەو وەلامەشى زۆر پىشىش دەبى و دەلتى: لە دەست بەرپىش داھىنان ئازاد بە و خەلاتىشى دەكا.

دەلتىن: جۈلەكەيەك لە مالى عەرەبىك دەبى بەمىوان و شەوى نەخۇش دەكەوى و دەمرى. كابراى عەرەب دەيشوا و كفى دەكا و نۆزى مردوى لەسەر دەكا. لەپاشان دەست بەرز دەكاتەو و دەلتى: ئەى خۋاى گەرە ئەو بوو بە مىوانى ئىمە و خۇشت دەزانى قەدرى مىوان واجبە. مۆلەتمان بدە تا تەسلىم بە خاكى دەكەين. جا لەپاشان خۇت و ئەو سەگە كەيفى خۇتە.

رۆژىك پىرسىارىك لە (ئەبوزە كەرياي واعىظ) دەكەن و دەلتى: نايزانم. دەلتىن: ئەى كە نازانى بو دەچى يە سەر دوانگە و دەست دەكەى بە ئامىزگارى خەلك، خۇ مىنبەر جىنگاى ئىنسانى نەزان نىە. لە وەلامدا دەلتى: ئەمن بەقەدەر زانىنەكەم بەرز بوومەو و گەيشتوومە سەر مىنبەر، دەنا ئەگەر بە ئەندازەى نەزانىنەكەم بەرز و دەبم دەبى بگەمە ئاسمان.

(جاحتى) دەلتى: جارىك چوومە مزگەوتى گەرەككى شارى بەسرد و لەلاى پىاوينكى ريشدرىز دوو ركاتم نۆزى كرد و لەوى دانىشتىم. گۆم لىبوى بە نۆزىكەرىكى دەگوت سۆننەتى پىغەمبەر تەرك مەكە دەچى، بەمەشتى. كابرا گوتى: كام سۆننەت؟ لە وەلامدا گوتى: خۇشەويستى (ئەبۇبەكرى عەفان) و (عوسمانى فاروق) و (عومەرى حىدىق) و (ئەلى) كورى (ئەبۇ سەفىان) و (مۇساوىيى) كورى (ئەبۇسەيبان). كابرا گوتى: ئەو چوارانە دەناسم بەلام نازانم مۇساوىيى كورى ئەبو شەيبان كنى يە. گوتى: چۆن نازانى پىاوينكى باشە و كاتىبى وەحى (قورئان) بوو و مەلگى عەرشى خۋايە.

پىاوينكى رەزاگران چو بۇلاى نەخۇشنىك، نەخۇشەكە زۆرى پى نارەحت بوو، كاتى رۆيشتن گوتى: ئەگەر نارەحت نەبۇويتايە رۆزى دووجار دەھاتم بۇلات، نەخۇشەكە گوتى. ئەگەر لە مالى خۇشت بى بەلامەو وەر رەزاگران و خوين تالى، جاخۇ ئەگەر رۆزى دوو جارىش بىنى بۇلام، دەمرم. چۈنكە دوكتۇر (بەختىشوغ) بە (مەئىنى) گوت: قەت لەگەل پىاوى رەزاگران دامەنىشە، چۈنكە زانايان گوتىانە دانىشتن لەگەل ئىنسانى رەزاگران روح نەخۇش دەكا. (ئەبۇبەكرى خوارەزمى)

دهلی: چاو پیکه و تنی ئینسانی رهاگران له خنکان و له نامه‌ی ته‌لاق نویسن و له له‌دهست چوونی خوشه‌ویست و له چاوپیکه و تنی ره‌قیب و له مالیاتدان و له درمان خواردن و له مردنی کافر ناخوشتره، چونکه ده‌بینه هوی نازاری دل و نه‌خوشی له‌شی ئینسان.

جاریک شاعیری به ناوبانگ (کلسومی) کوری عه‌تابی ده‌چیتته مه‌جایسی (مه‌ئمون). شیخ (ئیسحاقی) موسلی که نه‌ویش زانا و شاعیرینکی مه‌شهور بوو، له‌وی ده‌بی، به‌لام کلسوم نایناسی که نه‌وه ئیسحاقی موسلییه، به‌لام ده‌زانی خه‌لکی شاری موسله. له‌ دوا‌ی به‌خیرهاتن و دانیشتن، کلسوم پروو ده‌کاته مه‌ئمون و ده‌لی: ئیجازه هه‌یه پرسیاریک له‌و شیخه بکه‌م؟ ده‌لی فه‌رموو. کلسوم پروو ده‌کاته ئیسحاق و ده‌لی: یا شیخ جه‌نابت کی‌ی و ناوت چی‌ه؟ شیخ ده‌لی: ئینسانیکم ناوم (کل بصل)ه‌ واته بخو پیواز. کلسوم ده‌لی: ئیسحاقی موسلی پیاوینکی ناسراوه، به‌لام (کل بصل)که‌ی ناو بووه. شیخ ده‌لی: دیاره زور بی ئینسافی، ده‌نا چون کلسوم ناوه و (کل بصل)ناو نیه؟ خو هیچ نه‌بی پیواز له‌ سیر بو‌نی خوشتره، چونکه (کل سوم) یانی بخو سیر. کل به‌ مانای خواردنه و سوم به‌ سیر ده‌لین (کل بصل)یش، کل واته بخو و (بصل) پیوازه کلسوم بیده‌نگ، ده‌بی، به‌لام مه‌ئمون زوری پینخوش بوو.

(حه‌جایی سه‌قه‌فی) دوو به‌نده ده‌کری، یه‌کیان پینستی ره‌ش بوو، نه‌وی دیکه‌یان سپی بوو. رۆژیک هه‌جای گوتی: ده‌بی هه‌ر یه‌که‌تان رباعیه‌ک بلین: که مه‌دحی خوی و زه‌می نه‌ویدی بی. ره‌شه‌که‌یان هه‌لی دایه و گوتی:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْمِسْكَ لَشَيْءٍ مِّثْلَهُ وَأَنَّ بَيَاضَ اللَّفْتِ جَمَلٌ بَدْرَهُمْ
وَأَنَّ سَوَادَ الْعَيْنِ لَشَيْءٍ نَوْرُهَا وَأَنَّ بَيَاضَ الْعَيْنِ لَشَيْءٍ فَأَعْلَمُ

یانی، نه‌تو نابینی که میسکی ره‌ش بو‌نی چهند خوشه و هیچ شتیک بو‌نی وه‌ک نه‌و خوش نیه، به‌لام شینمی سپی تایه‌کی به‌ دره‌مینکه، یان ته‌ماشای بکه رووناکایی چاوان له‌ گلینه ره‌شه‌که‌ی دایه و سپینه‌که‌ی هیچ نیه ئینجا پینستی سپی هه‌لی دایه و گوتی:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْبَدْرَ لَشَيْءٍ مِّثْلَهُ
وَأَنَّ سَوَادَ الْفَحْمِ جَمَلٌ بَدْرَهُمْ
وَأَنَّ رِجَالَ اللَّهِ بَيَضٌ وَجَوْهُمْ

وَأَشْكُ أَنْ أَلْسُودَ أَهْلِ جِبْنِمْ

واته، ئەتۆ نابینی که مانگه شهو چهند خوشه، چونکه رووناک و سپی به و شیخ شتیگ وهک ئەو خوش نیه، به لام خه لوز چونکی ره شه تاییه کی به دره میگه. بیان نازانی که پیسوی خوا دهم و چاو و ناوچاوانیان سپی به، به لام بی شک، رویرهش دهچنه ناو ناگری دوزه خه وه.

ئافره تیکی ژیرو وریا خوی ئاماده کردبوو بر وا بۆ سه فه ریک، پیسویکی بئشه رم گوتی: ئەوه بۆ کوی دهچن؟ ئافره ته که گوتی دهچم بۆ فلان جینگا. کابرا به دهستی ئیشاره ی بۆ ئاله تی کرد و گوتی زۆر سرپاست ده که م ئەو نامه یه م بۆ له گه ل خۆت به ره. ئافره ته که زۆر له سه ره مخۆ وه لامی دایه وه و گوتی زۆر باشه، ئەگه ر تروشی دایکت نه بهوم دهیده م به خوشکه که ت.

ده لئین: پاشایه ک، خه یالی سه فه ری کرد. (ئه ستیره) ناسینگ گوتی: قوربان سه بر بگره چونکه ئیستا مانگ له بورجی (عه قه رب) دایه و سه فه ر کردن له وکاته دا زۆر شوومه، با مانگ بچیته بوورچی (قه وسه وه). پاشا خه ریک بوو له روین په شیمان وه بی. له وکاته دا غولامینکی زۆر جوانی تیروکه وانی له خۆدا بیون وه ژور که وت یه کیک له پیسوه قسه خوشه کانی پاشا گوتی: قوربان ئەودتا مانگ چۆته ناو قه وسه وه فه رموو با برۆین بۆ سه فه ره که، ده لئین پاشا قسه که ی زۆر پی خوشبوو، چوون بۆ سه فه ره که و زۆر سه رکه وتوو بوون و زۆر خوشیان رابوارد.

(ئیبینو خه له کان) ده لئین: ئیمامی (شافیعی) فه رموو یه تی: ئیمام محهمه دی کوری حه زره تی حه سه ن نه بی که سم نه دیوه که به قه له وی عاقل و ئاسوده بی. ده فه رموو ی: چونکه پیسوی عاقل، یان خه می دوا رۆژ ده خوا، یان خه می دنیا. ئەوه ی غه مباریش بی قه ت قه له و نابن.

جا ئیبینو خه له کان ده لئین: حه سه نی کوری ئیدریسی حه لوانی له سه ر ئەو قسه ی ئیمامی شافیعی گوتویه تی: پاشایه ک زۆر قه له و بوو، زۆری پی نارمه حه ت بوو. زانا و دوکتۆری کو کردنه وه بۆ ئەوه ی چاره ی قه له و یه که ی بکه ن. نه یان توائی. تا پیسویکی عاقل و زانا هات بۆ لای پاشا. پاشا گوتی: ئەگه ر تۆ بتوانی چاره ی ئەو قه له و یه م بکه ی ده وله مه ندت ده که م. کابرا گوتی: جه نابی پاشا ئەمن دوکتۆر و ئه ستیره ناسم، ئەم شه و مؤله تم بده به یانی عه رزت ده که م داخوا ئه ستیره ی به خت و تالیعت

چۆنه. به يانی کابرا هاتره گوتی: پاشا تا ئەمانم نەدەدی هیچ قسە ناکەم. پاشا گوتی: ئەمەین بە. ئەو ئەمانم دایە. کابرا گوتی قوربان ئەم شەو تەماشای ئەستیرەیی بەخت و تالعی تۆم کرد، بەلام زۆر بەداخەو مانگیتکت تەمەن ماو. ئەگەر دەفەر مووی تا خەریکی موعالەجەت بم و ئەگەر دەشتەوین بزانی داخوا قسەکەم راستە یان نا، ئەو زیندانیم بکە. جا ئەگەر راست بوو ئەو ئازادم کە و ئەگەر خواش کردی درۆم کرد، گەردنت ئازاد بکۆژە. پاشا زۆر نارەحەت بوو گوتی: حەبسی بکەن. پاشا دەستی لە دنیا شوشت و بە غەمباری رووی کردە گۆشەنشینی و پۆژ لە دوای پۆژ نارەحەت تر دەبوو. لەپاش بیست و هەشت پۆژان کە زۆر لاواز ببوو، ناردی کابرایان لە بەندیخانەو هینا. پاشا رووی تیکرد و گوتی: لە وەعدەکەت دوو پۆژ ماون ئیستا دەلتی چی؟ کابرا گوتی: پاشا سەلامەت بێ، بەخوا ئەمەن هیچ عیلمی غەیبی نازانم، خو ئەمەن نازانم خوێم کە ی دەمرم، جا چۆن هی تو دەزانم، بەلام ئەوشەو زۆرم فکر کردەو لە غەم و خەفەت بەولاو چارەیی قەلەویم نەدۆزیو و بەو فیلەش نەبوایە، ئەوەندە غەمبار نەدەبووی. ئەو دەتا ئیستا قەلەویەکە ی جارانت نەماو. پاشا هاتەو سەرخۆ و کابرای خەلات کرد.

(ئەبو جەعفەری مەنسور) لە زەمانی بەنی ئومەویەکاندا کە دەچوو شاری بەسرە و بە زۆری دەچوو لەلای (ئەزھەری سەممان) کە زانایەکی حەدیس زان بوو دادەنیشت، چونکە زۆر قسەخۆش بوو. کاتی بوو بە خەلیفە، زاناکە لە بەسرەو هات بۆ بەغدا بۆلای. ئەبو جەعفەر زۆری ریز لینگرت و گوتی: چ ئەمریتکت هەیه؟ گوتی: قوربان خانووەکەم روخواو و چوارەزار درھەم قەرزدارم و ژنیش بۆ محەممەدی کورم دینم. ئەمری کرد دوازدە ھەزار درھەمیان دایە و گوتی: ئەو هی پتویستت بوو بۆمان کردی، جارێکی دی مەیهو. دوای سالتیک ئەزھەری هاتەو. پاش بەخیرھاتن، ئەبو جەعفەر گوتی: بۆچی هاتیەو؟ گوتی: قوربان بۆ ئەحوالپرسیت. ئەمری کرد دوازدە ھەزار درھەمیان دایە و گوتی: جارێکی دی مەیهو بۆ ئەحوالپرسیم. دوای سالتیک دوبارە هاتەو. ئەبو جەعفەر گوتی: بۆچی هاتیەو؟ گوتی: قوربان بۆ ئەو هی کە سوپاست بکەم. ئەبو جەعفەر ئەمری کرد دوازدە ھەزار درھەمی دیکەیان دایە و گوتی جارێکی دی نەبۆ عەیادەت و نەبۆ سوپاس مەیهو. دوای سالتیک دوبارە هاتەو. ئەبو جەعفەر گوتی: نەمگوت مەیهو بۆچی هاتیەو؟ گوتی: قوربان جاری پێشو گوتیم لیبو کە دوایەکت دەخویند هاتووم وەینوسم. ئەبو جەعفەر زۆر پێکەنی و گوتی: ئەو دوایە قەبوول نابێ

مهینوسه وه، چونکه هتا ئیستا چنده جاره دهیخوینم بو ئه وهی تو نه بینمه وه،
کهچی ئه و دتا هه ر دیتته وه. نه وه هه زارد بگره و هه رکاتی پینتخوش بوو وه ره وه.

رۆژنیک جوله که یه ک وهک ره خنه له موسوالمه زانان به ئیمامی عه لی ده ئی: ئیستا
پینغه مبه ره که تان به ته واوی نه مرد بوو که له سه ر جینشینی لیتان بوو به هه را و
ئه نسارییه کان گو تیان با ئه میرنیک له ئیمه بنی و یه کینک له ئیوه بنی، جا ته ماشا
ئیمامی عه لی چون ژیرانه ده مکوتی کرد و فه رمووی: ئه ی، ئیوه ئیستا قاچوو وشک
نه ببونه وه که له به حره که په رینه وه، خواتان له بییرچوو و گو تتان: (یا موسی اجعل
لنا الها کما لهم الهة)، واته ئه ی موسا، خوا یه کی وهک خواکانی ئه و بت
په رستانه مان بو په یدا بکه. جوله که خه جاله ت بووه و بو ری خوارد.

رۆژنیک له مه جلیسی (المتوکل) ی خه لیفه ی عه باسی دا باسی هه زره تی
عوسمانیان کرد. ئه ویش گو تی: خه لک چهن دین ره خنه یان له عوسمان هه یه، بو
نموونه هه زره تی ئه بوبه کر که بوو به خه لیفه و چوو سه ر مینبه ر له به ر حورمه تی
پینغه مبه ر پله یه ک هاته خواری و هه زره تی عومه ر له به ر حورمه تی پینغه مبه ر و
ئه بوبه کر دوو پله، به لام عوسمان که بوو به خه لیفه چوو سه ر ئاخیرین پله ی
مینبه ر ده که. پیاوینکی نه ترس له مه جلیسه که دا وه ده نگ هات و گو تی: ئه ی خه لیفه، تو
باسی هه زره تی عوسمان به خه راپه مه که و هه ر سوپاسی بکه، چونکه ئه گه ر
ئه ویش به اتایه پله ی سینیهم ده بوو به یاسای خه لیفه کان و ده بوو ئیستا جه نابت
له ناو بییرنیکدا خوتبه ت بو وه خویندینایه. خه لیفه و خه لکه که ده ستیان کرد به پینکه
نین.

پیاوینک ده ئی: جارنیک چوو مه مزگه وتی شاری (دیمشق) کومه لیک دانیشتبوون
وهک زانایان ده چوون. چووم له نزکیان دوو رکاتم نوینژ کرد و دانیشتم گویم لی
بوو به خه راپه باسی هه زره تی عه لی یان ده کرد. به تور ئییه وه هه ستام. ته ماشام
کرد پیاوینکی ریشدریژی ناوچاوان جوان له ولا نوینژی ده کرد. گوتم وادیاره پیاوی
چاکه، چوو مه لای و که سلای دایه وه گوتم: مامه گیان ئه واته بوچی وا به خه راپه
باسی هه زره تی عه لی ده که ن؟ نازانن که کورپی مامی پینغه مبه ره و میردی فاته می
زه هرایه؟ کابرا گو تی: کاکه باسی چ ده که ی؟ ئه گه ر یه کینک له ده ست و زمانی ئه و
خه لکه رزگاری بوایه ده بوو (ئه بو محهمهد) بنی، باسی ئه ویش به خه راپه ده که ن، تا

دەنگاتە ئىمامى ئەلى، گوتىم: ئەبو محەممەد كىيە؟ دەستى كرد بە گريان و گوتى:
حەجاجى سەقەفى، كە ئەودم لە پىرە بىست سوئندم خوارد لەى شارە نەمىنم.

كابرايەك خانوونكى بوو فرۆشتى و لەپاشان ھەموو رۆژى پىنج فەرزە دەچوو
لەبەر دەرگای مزگەوتى نزيك خانووەكەى بانگى دەدا. رۆژىك لە دواى بانگدان و
نوێژ كردن يەكسەر چۆو خانووە كۆنەكە و بى لە دەرگە دان چۆو ژورەو، ژنان كە
چاويان پىكەوت، ھاواريان كرد و گوتيان: چۆن بەبى پرس ھاتىە ژورەو؟ كابرا
گوتى: لىم ببورن، ئەمن لەو خانوودا لە دايك بووم و لەبىرم چوو بۆو كە
فرۆشتوو مە.

لە پىاوونكى لادىي يان پرسى: ئەرى ئەمسال رەمەزانو چۆن گرت؟ لە وەلامدا
گوتى: وەللا، زۆر خوشبوو. گوتيان: ئاخىر ئەمسال زۆر گەرم بوو. گوتى: ئىنە
دەستى خۆمان لىوھشاندا، يەكەم شەو سى پىاومان كۆبوينەو و نىەتمان ھىنا و
بەيانى بەرۆژو بوين و بە رۆژىك خالاسمان كرد و خۆمان ئاسودە كرد.

قوتابىيەك چۆو قوتابخانە و مامۇستاكەى دەستى كرد بە لىدانى، گوتيان: ئەو
بۆچى لىي دەدەى خو ھىچ گوناحىكى نەكردوو؟ لە وەلامدا گوتى: بۆ ئەوھى لە
پىشدا لىي دەدەم شەتا بترسى و بى ئەمرىم نەكا.

لە بارەى سەخاوت و كەرەمەو (ئەسمەى) دەلى: رۆژىك چووم بۆلای پىاوونكى
سەخى، داواى شتىكى لى بكەم. تەماشام كرد بە پىچەوانەى جاران دەرگەوانى
دانابوو، بۆ ئەوھى كەس نەچىتە لای، نەپەشت بچمە ژورەو. لەپاشان
دەرگەوانەكەى گوتى: بەخوا منى بۆ ئەو دانەناو كە نەھىلم يەكى وەك تو بچى
بۆلای، بەلكو لەبەر ئەوھى، چونكە بەراستى زۆر دەست كورتە. ئەسمەى دەلى:
منىش ئەو شىعەرم نوسى و بۆم نارە ژورەو.

(إِذَا كَانَ الْكَرِيمُ لَهُ حِجَابٌ فَمَا فَضَّلُ الْكَرِيمُ عَلَى اللَّيْمِ).

واتە، ئەگەر پىاوى سەخى و خاوەن كەرەمەت دەرگەوانى ھەبى لەگەل پىاوى
بەخىل و رژد و سەقىلدا فەرقى چىە؟ دەرگەوانەكە بردى و ھاتەو لە پىشتى كاغەزى
شىعەركەى منەو نوسىبووى. (إِذَا كَانَ الْكَرِيمُ قَلِيلَ مَا لِي تَحَجَّبَ بِاِحْجَابِ عَنِ
الْغَرِيمِ). واتە، ئەگەر پىاوى سەخى دەستى كورتبوو خۆى لە قەرزداران

دهشاريتهوه. پينج سهد دیناریشی له گهل نارد بوو. ئەسمهعی دهلی: زۆرم به لاوه سهیر بوو، گوتم: به خوا ئەوه به مه ئمون راده گه یینم. چووم بۆلای و ئەو پروداوهم بۆ گنیرایه وه و کیسه دراوه کهم نیشاندا. که تهماشای کرد گوتی: ئەوه پاردهی (بهیت و لاله) بچن ئەو پیاوهم بۆ بانگ بکهن. چوون کابرایان هینا و مه ئمون گوتی: تو دوینی نه هاتی سکالای فه قیری خوت کرد و ئەو پارهماندا به تو؟ بۆچی به شیعریک داوته به ئەسمهعی؟ کابرا گوتی: قوربان به خوا درۆم له گهل نه کردی، به لام حه یام کرد له خوا که ئەوهی هاتوو بۆلام به دل شکاوی وه لامی بدهمه وه و پاره کهم دایه. مه ئمون زۆری پی خوشبوو گوتی: به راستی ههتا ئیستا عه ره بان پیاوی وه ک تو یان نه بووه، زۆری ریز لینگرت و کردی به پیاو ماقولی خوی.

شینخی (قورطوبی) دهلی: یه کهم کهس که ئینکاری قهرز دانه وهی کرد هزرهتی (ئادهم) بوو. چونکه کاتی خوای گه وره ته واوی به ره ی ئاده میزادی نیشاندا، ئادهم گوتی: ئەه ی خوای گه وره ئەو کوره جوانه کن یه؟ خوای گه وره فه رمووی: ئەوه داوده. ئادهم گوتی: ئەه ی خوای گه وره ته مه نی چهنده بی له دنیا دا؟ خوا فه رمووی شینست سال. ئادهم گوتی. تکات لی ده کهم بۆی زیاد بکه ی. خوای گه وره فه رمووی زیاد ی ناکه م. مه گه ر تو له ته مه نی خوت بۆی بخه یته سه ر. ئادهم گوتی: ته مه نی من چهنده؟ خوا فه رمووی: هه زار سال. ئادهم گوتی: ئەوه چل سالم دا به داود. خوای گه وره نوسی و به مه لائیکه کانی ئیمزا کرد. کاتی ماوه ی ژیا نی ئادهم ته واو بوو، (ئیزرائیل) هات گیانی بکیشی، گوتی: ئەوه چ ده که ی؟ گوتی: هاتووم گیانت بکیشم. ئادهم گوتی: خو چل سالم ماوه. (ئیزرائیل) گوتی: ئەه ی نه ددا به داودی کورت؟ گوتی نا. به ئەمری خوا قه باله که یان هینا و نیشانیا ندا بیده نگ بوو.

دهلین: محه مه دی کوری (جهمی) گوتبوی خانوه کهم ده فروشم به پنجا هه زار. موشته ری چوون گو تیان به چهندی ده ده ی؟ له وه لامدا گو تی: دراوسنی هتی (سه عد) ی کوری (عاصم) ده فروشم به چهندم لی ده کرن؟ گو تیان بۆ دراوسنی هتیش ده فروشی؟ گو تی: به لی چۆن دراوسنی هتی که سینک نافرو شری که خه راپهت له گهل کرد ئەو چاکهت له گهل بکا و که داوات لیکرد قهت بیدلایت نه کا و که پروت لی وه رگیرا ئەو پروت تی بکا. سه عدی کوری عاسم ئەو قسه ی بیسته وه پاره که ی بۆ نارد و گو تی: رازی نابم به دراوسنی هتی من رازی نه بی و خانوه کهت بفروشی.

له كتيبي (الْفَرَجُ بَعْدَ الشِّدَّةِ) دا دهلي: كابرايهك له شاري بهغدا گوتي مالينكي زورم بهميرات بوهاتوره، بهلام له ماويهكي كورتدا ههمووم خهرج كرد، تا وام ليپات خهريك بووم خانوهكهم بفروشم. ناني شهوم نه مابوو، دايكم تهشي دهريست به پاره بو خهلك، ئهويش دهري نهدينا، مردني خوم زور له و ژيانه پينخوشتر بوو. شهويك له خهودا گوتيان ههسته بچو بو ميسر تو لهوي دهوله مهند دهبي. بهياني زوو له خه وههستام و چووم بو مالي قازي (نه بو عومهر). له بهر نهوهي كه باوكم زوري خزمهت كردبوو، خزمهتكارهكي رينگاي دام چوومه خزمهتي و داواي نامهيهكم ليكرد بو نهوهي لهوي يارمهتيم بدن. نامهكي بو نوسيم و بهره و ميسر وهري كه وتم، كاتي گهيشتمه ميسر نامهكهم گياند، بهلام هيچ فايدهي نه بوو. خواي گهوره دهريگاي رزقي لي پينيووه دابووم، نهوهي پينشم بوو خه لاس بوو. بيمر له سوال كردن دهكردهوه نهويشم زور پي عهيب و حرام بوو. تا نيوشهوه هر دمخولامهوه، له ناكاو تووشي حهرهسي ناو بازار بووم، كه زاني غهريبهم گرتمى و گوتي: چكاره ي؟ باسي بهسهرهاتي خوم بو گيپرايهوه. كابرا پينكهني و گوتي: بهخوا تا ئيستا له قوم كه رتر و نهحمق تر نهديوه. نهوه چهند ساله له خهودا پيم دهلين ههسته بچو بو بهغدا بو فلان گهرك و فلان كوچه و فلان خانوبه ره، بهو نيشانهي كه له ناوه راستي حهوشه كهيدا دارينكي (سيدري) تيدايه. له بن نهو داره كوپه يهكيان شاردوتهوه، سي ههزار ديناري تيدايه، بهلام ههتا ئيستا گويم نه داوه تي. كه چي توي نهحمق بههوي خهوني شهويكهوه ولاتي خوت به جي هينشتووه و هاتووي بو ميسر. نهو ناوونيشانانهي كه حهرسه كه گوتني راست ناوونيشاني مالي ئيمه بوو، توژيك هاتمهوه سه رخو و كابرا بهريدام. نهو شهوه چوومه مزگهوت نوستم و بهياني به رهو بهغدا وهريكه وتمهوه و يهكسهره چووم بن دارهكهم ههلكه ند، كوپه يهكي تيدا بوو، كه پارهكهم حيساب كرد راست سي ههزار دينار بوو.

شينخ (شههابه الدين) له كتيبي (مستطرف) دا دهلي: دوو پياوي نهحمق له سهفهريكدا بوونه هاوري يهكيان به نهويترى گوت: نهو رينگايه به قسه كردن نه بي تهواو نابي. وه ره با نيازي دلي خومان به يه كتر بلين. كابرا گوتي باشه، توچ له خوا داوا دهكي؟ گوتي نهمن له خوام دهوي مينگه ليكم مهر و بزني بداتي. ههتا شير و گوشته كه يان بخوم و خوري و تووكه كه شيان بفروشم. نهويتريان گوتي منيش داوام له خوا نهويه كه چهند گورگينكم بداتي تا ههموو مهر و بزنيكاني تو بخون. له سه ره نهوه لتيان بوو به شهر و دهريان دايه ئيخه ي يه كتر. ناخري هاتنه سهر

نوه که شهر نه که ن و یه که م که س که تروشی برون، بیکن به حه که م. زور نه رف
 یشتن تروشی پیناوتک برون که رنکی پی بوو دوی خینگه دوشاوی لی نابوو.
 به سه هاتی خویان بؤ گنیرایه و و گوتیان تو مان به حه که م قبو له چی بلتی له
 قسه ت ددرناچین. کابرا باره که ی خست و زارکی خینگه کانی کرده و و دوشاوی
 و دهرزی گنیرا و گوتی: یا خوا خوینی من و دک نه دوشاوه برژی که که س له نیوه
 که رتر و نه حمه ق تر بی.

کابرایه که تهاشا دهکا ژنه که ی به نیردیوانیکدا سه زده که وی. گوتی: نه گهر له وه
 زیاتر سه ر که وی یان بیتته خوارتی یان هره له جینگای خوت راو دستی هه رسی
 ته لاقه بکه وی. ژنه که زور وریا بوو، گورج خوی به ردایه و و. کابرا زوری پینخوش بوو
 گوتی: یا خوا به فیدات بم، نه گهر نیمامی (مالیک) و دفات بکا، خه لکی شاری
 (مه دینه) پیوستیان به تو ده بی بؤ فتوادان.

جارتک (مه هدی) خه لیفه ی به غدا کاتی رای له له شکرچی کانی دوور ده که ویته وه و
 روو ده کاته ره شمالی عه ره بیک و ده لی: میوان را ده گرن؟ خاودن ماله که ده لی: به لی.
 خه لیفه داد به زی و خاودن مال نانیک و پیاله یه که شیر ی بؤ دینی و ده لی فه رموو.
 خه لیفه نان و شیر ه که ده خوا. کابرا له کوپه یه که کاسه یه که شه رابی بؤ تیده کا و
 ده لی فه رموو خه لیفه نه ویش ده خواته وه و روو ده کاته کابرا و ده لی ده زانی نه من
 کیم؟ کابرا ده لی: نازانم خه لیفه ده لی: نه من پیای تایبه تی نه میری موسولمانانم.
 کابرا کاسه یه کی دیشی بؤ تیده کا و ده خواته وه. نینجا خه لیفه ده لی: ده زانی نه من
 کیم؟ ده لی به لی پیای تایبه تی نه میری موسولمانانی. خه لیفه ده لی نا هه و نیم.
 کابرا ده لی: نه ی چی؟ خه لیفه ده لی گه وره ی له شکری خه لیفه م. کاسه یه کی دیشی
 بؤ تیده کا، ده خواته وه و ده لی ده زانی نه من کیم؟ ده لی به لی گه وره ی له شکری
 نه میری موسولمانانی. ده لی نا هه و نیم. کابرا ده لی: نه ی چی؟ ده لی نه من نه میری
 موسولمانانم. کابرا راست ده بیتته وه و توند زارکی کوپه که ده به سستی و ده لی:
 هه سته برق به خوا هیچی دیکه ت بؤ تیناکه م و خوا حافیزت نه بی. کاسه یه کی
 دیکه ت بؤ تیکه م ده لینی ره سولی خوام، مه هدی زور پیده که نی و له و کاته دا پیاهه کانی
 ده گنی و کابرا خه لات ده کا.

ده لین: عه ره بیک له سه ر پینشاوی دانیشتبوو گوی ده کرد و نانی ده خوارد و

خوشی ددووزی. گوتیان: جا چون وادهبی؟ له ودهلما گوتی بق نابی. کونهکهی فری
دهدم و تازهی تیدهکه م و دوژمنان دهکوژم، لهوه باشتر چ دهبی؟

کابرایهک دهچی دهبی به میوانی (یهزیدی) کوری (مهزیدی). کاتی نان خواردن
(یهزید) دهلی: کورینه توزیک پال وینکدهن و جینگای بکه نهوه با دهستی بگاتی. کابرا
دهلی: نا زهحمهت مهکیشن تهنافهکه م دریزه، دهیگاتی. یانی باسکم دریزن. کاتی
دهست دریز دهکا بق خواردنهکه بایهکی لی دهبینهوه. یهزید لهسه رهخو دهلی: لام
وایه تهنافهکهت هه و دایهکی پسا. کابراش له سه رهخو دهلی هیچ نیه گرتی
دهدمهوه.

تهماشایان کرد کابرایهک چوته ناو ههوزیکهوه و بهنیکی بهدهستهوه گرتوهوه،
هر جارهی که خوی تیهلهدهکیشی گریهک له بهنهکه دهدا. گوتیان: نهوه چ
دهکهی؟ له وهلامدا گوتی. نهمسال زستانهکهی زور سارد بوو (غوسلی) لهش
پیسیم لهخوم دهرنه کردوه، نیستا قهزایان دهکهمهوه.

دهلین: عه رهبنک ناوی مووسا بوو، کیسه پارهیهکی دزی و چو بق مزگهوت بق
نویر. کاتی نویریان داپهست و مهلا دهستی کرد به سپردت خویندن، گهیشته نهوه
نایهته که دهلی: (وَمَا لَکَ بِیْمِیْنِکَ یَا مُوسَى) واته نهوه چیه بهدهستی راستتهوهیه
نهی مووسا؟ کابرا توره بوو و گوتی: بهخوا وادیاره نهوه مه لایه سیحر بازه.
پارهکهی فریدا و رایکرد.

دهلین: عه رهبنک دهچی بق مزگهوت بق نویری جهمامهت. نویر دادهبهستن و مهلا
دهگاته سه نهوه نایهته که دهلی: (قُلْ أَرَأَیْتُکُمْ إِنْ أَهْلَکَنِی اللّٰهُ وَ مَنْ مَعِیْ أَوْ
رَحِمْنَا). واته تو بلتی نهگه دیمن خوی گهره من و نهوانهی لهگهل منن به هیلاکی
بردن، یان روحمی پیکردن. کابرای عه رهب توره بوو هاواری کرد و گوتی: یاخوا
مهلا هه رخوت به هیلاک بچی. جا نهوانهی لهگهل تون چ گوناخیکیان ههیه؟
نویرهکهی بری و چوه دهرهوه. خه لکه کهش له بهر پیکه نین نویره کهیان بری.

دوو کهس دهچنه لای قازی. یهکیان دهلی جهنابی قازی (تهنبور) یکم له لای نهوه
پیاوهیه نامداتهوه. کابرا دهلی: جهنابی قازی درو دهکا. قازی به خاوهنی تهنبورهکه

دهلئى: شاهيدت ههيه؟ دهلئى بهلئى قوربان، دهچى دوى شاهيدان دئىنى، دهلئىن بهلئى جهنابى قازى نئى پياوه راست دهكا، كاپراى داوا ليكراو دهلئى: جهنابى قازى له شاهيدهكان بپرسه و بزانه كاربان چيه، قازى دهلئى: كورم شوغلانان چيه؟ يهكيان دهلئى نارهق فرؤشم و نهويتريشيان دهلئى: قوربان منيش (جلادم)، واته توله وهستينم، قازى دهلئى: شاهيدى (تهنبور) لهوانه باشتى نابى، كورم بچو تهنبورهكهى بدهوه.

جاريك (هارونه رهشيد) چهند پياوينكى ريشدرئى له مهجليسدا دهبن و چهند كورى گهنجى ريش نه هاتوش خزمهت دهكهن، قسه دئته سهرباسى كابرايهك كه داواى پينغه مبهرى دهكا له شارى بهغدا، هارونه رهشيد توره دهبنى و دهلئى: هه رئيستا بچن بوم بانگ بكه، فهورى دهچن دهيهينن بؤلاى هارونه رهشيد و دهلئى: راسته داواى پينغه مبهرى دهكهى؟ كابرا دهلئى: بهلئى هارونه رهشيد زورى پى سهير بوو، گوتى: باشه بهلگهت له سهه پينغه مبهريت ههيه؟ گوتى چ داوا دهكهى فهرموو، هارونه رهشيد گوتى: نهو گهنجه دم روتانه بكه به ريشدار، كابرا توزيرك راما و پاشان گوتى: قوربان چون دلم دى نهو دم روته جوانانه ناشيرين بكه، نه گهر ده فهرموى ههتا ئيستا به دهقيقه يهك نهو ريشدارانهت بو بكه به كهسه، هارونه رهشيد زور پتكهنى و گوتى: برؤ هه ر پينغه مبهر به.

دوباره دهلئىن له زهمانى (مهئمون) دا يه كينك پهيدا بوو داواى پينغه مبهرى دهكرد، چون هينايان بؤلاى مهئمون، مهئمون گوتى: بهلگهت له سهه پينغه مبهريت چيه؟ كابرا گوتى: بهلگهت نههويه ئيستا دهزانم دلى جهنابت دهلئى چى؟ گوتى دهلئى چى؟ كابرا گوتى دهلئى درؤ دهكا پينغه مبهر نيه، مهئمون نه مبرى كرد برديان بو بهنديخانه، پاش ماوهيهك بانگيان كردهوه بؤلاى و گوتى: لهى ماوهى بهنديخانه تدا وهحنيت بو نه هاتوه؟ كابرا گوتى نه خير مهئمون گوتى: بوچى؟ كابرا له وهلامدا گوتى: چونكه (مهلائيكه) تهت روو ناكه بهنديخانه، مهئمون زور پتكهنى و ئازانى كرد.

سوا لكهريك دهچيته بهر دهركاى مائيك و دهلئى: رهحمهتى خواتان لى بنى (قران) يكم بدهنى، له وهلامدا گوتيان خوا بتداتى نيمانه، گوتى: هينديكم گهنم بدهنى، گوتيان نيمانه، گوتى نيسك بنى، نوك بنى، ئارد بنى، جو بنى هه ر باشه، گوتيان: نيمانه، گوتى: روئيش بنى هه ر باشه، گوتيان: نيمانه، گوتى دهچورينكم ئاو

بددنی، گوتیان ئاویشمان نیه، سوالکهره که گوتی: کهواته مال نهویرانینه بۆ لیره
دانیشتهون، ههستن برۆن سوال بکهن، خۆ وادیاره ئیوه له من موستهحهقی ترن بۆ
سوالکردن. کابرای سوالکهر ئهوهی پیتی دهبن بۆیان دادهنی و دهروا.

جاریک ئارهقخۆریک ئارهقی خواردهوه و شهشدانگ مهست دهبن. به لای
مزگهوتیکدا دهروا، له و کاته دا مجیوری مزگهوته که بانگ هدا، دهنگی زور ناخۆش
دهبن. کابرای سهرخۆش دهچنی دهست دهکا به لیدانی و به پینلاوان دهچیته سه
سینگی. دهچن دهیگرن و دهلین: ئهوه بۆ وا له و فهقیره دهکهی؟ له وه لامدا دهلی:
خۆ به خوا له بهر ئهوه لینی نادهم که دهنگیم پیناخۆشه. له بهر ئهوه لینی دوددم چونکه
بههوی دهنگه ناخۆشه که یهوه ههموو گاور و جوله که لومهی موسولمانان دهکهن.

جاریک پیاوینکی فهقیری دهست کورت له گهل کوره کهی به کۆلانیکیدا دهروان،
له و کاته دا جهنازهیه که له مالتیک دیننه ده و دهیبهن بۆ سه ره قهبران. ئافره تیک به
دوایدا دهگری و له خۆی هدا و دهلی: یاخوا کویر بم، ئیستا دهیبهن بۆ مالتیک، نه
فه رشی تیدا راخراوه، نه دۆشهک و پشتی تیدا یه. کوره کهی له بابی نزیک دهبینتهوه
و دهلی بابه ئهوه دهیبهن بۆ مالتی ئیمه؟

حاجی مه لا عهزیزی (واعیظی) له سه ردهشتی گوتی: له زهمانی رهزا شادا
دوکاتم هه بوو. پیاوینک به ناوی (میرنات) قازی له شکری بوو. زورجار دههات له لام
داده نیشته. وا رینکهوت گیرام و بردیانم بۆ زیندانی قهسری قهجهر و تا سنی سا
لیان ناپرسیم. له ئار زیندانا دتخۆشی خه لکم ده دایه وه و ده مگرت: (الصبر مفتاح
الفرج) یانی خۆراگرتن له سه ره به لا و موسیبهت ده رگای لابردنی غه م و په ژاردت بۆ
ده کاته. کابرایه کی عه جه م له وه ختی ئامۆژگاری کردنه که مدا هات و گوتی: واعیظی
گوتم: به لئی. به فارسی ئه و شیعه ری خوینده وه و گوتی:

گه ر بچه سپانه ند به کونه ت یه ک ئه ره ج

سه بر کون الصبر مفتاح الفر ج

یانی ئه گه ره په رۆیه کی دوو بستی یان له قوونی دای هه ره سه بر بگره، چونکه
سه بر کلیلی کردنه وهی ده رگای غه م و په ژاردیه. گوتی: له پاش سنی سا ل بردیانم بۆ
دادگا، له رینگادا تووشی (میرنات) بووم، که چاوی پیم کهوت گوتی واعیظی ئه وه
چییه؟ به سه ره هاتی خۆم بۆ گنیرایه وه. که چوومه دادگا، (میرنات) له لای ره ئیسی

دادگا بوو. سنی سالیان حوکم دام، سنی ساله زیندانیه که یان بؤ حیساب کردم و بهر بووم. میرئات گوتی: واعیظی (زیانت ببری، قلمت بشکن)، زمانت ببری و قهله مه کهت بشکینه، چونکه به هژی ئه و دووانه وه تووش بووی.

جاریک شاعیری به ناویانگ (موتنه بیبی) به قه سیده یه که زور مه دخی یه کینک له دورژمنانی (مه لیک) دهکا. مه لیک پیددزانی و ئه مر دهکا موتنه بیبی بگرن و ئه ویش له ترسانی خوی دهشاریته وه. پاش ماوه یه که مه لیک به کاتبه که بی دهلی: نامه یه کی جوانی له زمان منه وه بؤ بنوسه با بیته وه هیچی پی نالیم. کاتبه که موتنه بیبی زورخوش دهوی و دهزانی مه لیک به فیل ئه و نامه ی بؤ ده نیری. له ئاخری نامه که دا بؤی ده نویسی: (قد عفونا ان شا الله). کاتبه که به عه مدی شه دده یه که له سهر نوونی (ئینه که) داددنی. کاتی نامه که ده گاته ده ست موتنه بیبی و ده یخوینیته وه حالی ده بی و (ئه لفییک) له دوا نوونه که وه داددنی و نامه که بؤ کاتبه که ده نیریته وه. جا ته ماشا زیره کی و زه کاوه تی ئه و دوو ئینسانه بکه که چن له یه کتر حالی بوون. کاتبه که که شه دده ی له سهر نوونی (ان) دانا بوو مه به سستی ئایه تی (إِنَّ الْمَلَائِئِیْتِیْرُوْنَ بِکَ لَیْقْتُلُوْکَ فَاْخْرُجْ اِنِّیْ لَکَ مِنْ النَّاصِحِیْنَ) ه بوو. موتنه بیبی حالی ده بی و کاتی نامه که ش ده گاته ده ست کاتبه که فه وری ده زانی که ئه و (ئه لغه) زیاده ی موتنه بیبی بؤی زیاد کردوه ئیسه شارده یه وه لای ئایه تی (إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبْدًا مَّا دَامُوا فِیْهَا) یه. یانی ئیمه نایینه وه مادام ئه وان له ویدابن.

سه باره ت به زه کاوه تی (مه ئمون) ی کوری (هارونه ره شید) یش ده لین: مه ئمون نه سنی قورئانی لای زانی به ناویانگ (کیسایی) ده شویند. مه ئمون قورئانی که بی ده خوینده وه و ئه و گوینی لی راده گرت، ئه گهر به غه له تی وه خویندایه کیسائی سه ری بهرز ده کرده وه و ئه و حالی ده بوو و ده گه رایه وه سه ری و راستی ده کرده وه. ده لین: جاریک مه ئمون ده گاته سه ر ئه و ئایه ته که ده فه رمووی (یا ایُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ) کیسائی سه ر بهرز ده کاته وه و ته ماشا مه ئمون ده کا، مه ئمون ده گه ریته وه سه ر ئایه ته که و ته ماشا ده کا غه له تی نه خویندوته وه. پاش ده رسه که، ده چیته وه لای باوکی ده لی: ئه ی باوکه ئه وه چ وه عده یه که ت به سامتوستا داوه و به جیت نه گه یاندوه؟ هارونه ره شید ده لی: بؤ هیچی له لا باس کردی؟ ده لی: هیچی باس نه کرد، به لام که ئه و ئایه ته م خویندوه سه ری بهرز کرده وه و ته ماشای کردم زانیم شتیکی ده دل دایه. هارونه ره شید ده لی: راست ده که بی، رورژیک داوای کرد.

شتيک بدهم به (فهرپرا)، فهرپرا زانايهکي نهو سهردهمه بوو. گوتی: بهلام ههتا ئیستا
وسهر نهپژاوم. هارونه رهشید زور ئافهرینی کورهکهی کرد و شتهکشی بق فهرپرا
نارد.

جاریک ژن و میردینک لییان دهبی به شهر و جیاوازی دهکه ویتته بهینیا نهوه و
لهسهر کورهکهیان لییان دهبی بهکیشسه و دهچن بولای حاکم. ژنهکه دهلی: جهنابی
حاکم نهو کوره، کوری منه، نو مانگ و نو رور و نو سهعات و نو دهقیقه و نو سانیه
به سگی خوم هلم گرتووه. له باوهشی گهرم و نهرمی خومدا گهرم کردووه، به
مهکی خوم شیرم داوهتی. کاتی بهخهبر بووه ئاگاداریم کردووه. که خوی هاتووه
نواندومه و رامژاندووه، تا بهو حاله گهیشتووه، ئیستا نهو دهیهوی لیم دورخاتهوه.
حاکمهکه روو دهکاته کابرا و دهی: وهلامت چیه؟ کابرا دهلی جهنابی حاکم نهوهی
گوتی راست دهکا، بهلام من لهپیش نهودا هلمگرتووه و نهمن لهپیش نهودا دامناوه
و ئیستاش وهبر خویندنی دهنیم و لای دایکی هیچ فیرنابی. حاکم رووی کرده
ژنهکه و گوتی: وهلامت چیه؟ ژنهکه گوتی: جهنابی حاکم نهوهی دهیلی راسته، بهلام
هه لگرتن و دانانی من لهگهال هی نهو فهرقی زوره. کاتی نهو هه لیگرتووه زور سووک
بووه، بهلام که من هلمگرتووه زور گران بوو. نهو به ئاره زوی خوی و بق خوشی و
هوهسی خوی دایناوه، بهلام من به رها و ئاره زوی خوم دام نهناوه، پییهوه نیوه
عمر بووم تا دامناوه. حاکم قسهی ژنهکهی زور پیخوش و سهرنج راکیش بوو،
کورهکهی دا بهو.

دهلین (نهسکه ندهر) رووی له ههر شارینک بگردایه ویرانی دهکرد و خه لکهکشی
دهکوشت. جاریک روو دهکاته نهو شاره که راورژکه رهکهی و ماموستاکهی لهوی
دهبی و خه لکی شاره که زوریان خوش دهوی. خه لکهکه که دهزانن نهسکه ندهر نریک
بوتهوه یهنا بق کابرا دهبن. کابرا دهلی: غه متان نهبی به فیلیک رزگارتان دهکه م.
نهسکه ندهر که چاوی به ماموستاکهی دهکوی زوری پیخوش دهبی و زوری ریز لی
دهگری و دهلی: چ دهفه رموی تا وابکه م. ماموستاکهی دهلی، خوت دهزانی بهشی
زوری سه رکه وتنه کانت بههوی ئاموزگارییه کانی من بوون. ئیستاش دهزانم خه لکی
نهو شاره بههوی منهوه، زوریان ئومید بهتویه، بهلام من زورم بق لهوانه، جا نهوهی
من سه بارهت بهوان داوام لیکردی بهلینم پی بده به قسه م ناکهی. نهسکه ندهر گوتی،
نهوه بهلینم دا. کابرا گوتی، تکات لی دهکه م شارهکهیان ویران بکه و بیانکوژه،

ئەسكەندەر چونكە وەعدەى دابوو بە قسەى نەكرد و پزگارىيان بوو.

كابرايهكى موسولمان له شارى (بەسرا) زۆر خەرىكى قورئان خویندن دەبوو. پوژنىك بىستى ئەمىرى موسولمانان ئىجازەى داوه كه ئەودى زولمى لىكراوه هەرچى بى ئەو شتەى بدەنەوه. كابراى موسولمان زۆرى پىخۆش بوو، هەستا چۆوه مالى و قورئانەكەى هینا و لەسەر سورەتى (بەرئەت) (بسم الله)ى نوسى و گوتى: ئوخەى، بە خوا زۆر لەمىژە غەدریان لەو سورەتە كردبوو، زیاد لەو هەموو سورەتانە (بسم الله)كەيان لابر دوو.

پیاوینك له ناوهراستى بازار دانىشتبوو نانى دەخوارد. گوتیان، كوا ئىردە شوینى نان خواردنە؟ له وەلامدا گوتى: ئەگەر له بازار برسیت بوو، دەبى له بازار نان بخۆى. كابرايهك دەستى كرد بە جنیو پى دانی، گوتیان، ئەوه بۆ وەلامى نادەیهوه؟ له وەلامدا گوتى، ئەگەر سەگىك پىت وەرى دەبى تۆش پى بوهریهوه؟ یان ئەگەر كەرىك لووشكەى لىدای دەبى لووشكەى لى بدەیهوه؟

دەلین: پوژنىك (هیشام)ى كۆرى (عەبدولەلىك)، پوو دەكاته دانىشتوانى دەجلیسهكەى و دەلى: ئیوه دەزانن چ شتىك له هەموو شتىك بە لەزدەتتەرە؟ زۆریهى خەلكەكە پىدەنگ دەبن و یهكىك هەلدەداتى و دەلى: قوربان! تۆ قەت گروى بووى، خۆت خوراندبى؟ خۆ خوراننن له هەموو شتىك بە لەزدەتتەرە. هیشام پىدەكەنى و دەلى، خوا گرویت بكات و قەت چاك نەبیهوه تا هەر له لەزەت دابى.

پیاوینك داواى دوو سەت دینارى بەقەرز له یهكىك كرد. خاوەن پارەكە گوتى: ئەو دوو سەت دینارەت بۆچیە؟ كابرا گوتى، كەرىكى پىدەكۆم و دەیفروشمەوه، بەلكو بىست دینارى لى قازانج بكەم. خاوەن پارەكە گوتى، ئەو كۆم و فروشتنەوهى بۆچیە، هەر ئىستا بىست دینارت دەدەمى بۆخۆت خەرجى بكە. كابرا گوتى نا وەللا هەر دوو سەت دینارە قەرزەكەم دەیه، خاوەن پارە گوتى: وادیارە بە هەویای دانەوهى نى، برو خوا حافیزت بى، بچوو له یهكى دى قەرز بكە.

دەلین: پیاوینكى (شیت)یان برد بۆلای قازى بۆ شاهیدی دان لەسەر ژن و پیاوینك كە زینایان كردبوو. قازى گوتى: تۆ شاهیدی دەدهى و چاوت لىبوو كە تى نا

دهری هینایه وه؟ کابرا شینته له وهلامی قازی دا گوتی: خو جهنابی قازی؛ من نه گهر
چهرمی قونیشی بوومایه وهک جهنابت دهفهرمووی، ئاوام چاولی نه دهبوو.

کابرایهک دهلی: له گهال پیاویکی فارسی خه لکی شههری (رهی) دوستایه تیمان
زورخوشبوو. ماوهیهک دیار نه بوو، ههستام چووم بو عیادهت و نهحوالپرسی. له بهر
دهرگا به رهیه کیان راخست و له سههری دانیشترین. کابرایهک هه دههاته دهرو
دهچوه ژوره وه. گوتم نه وه کنی یه؟ وهلامی نه دامه وه تا دووسنی جار م لی دوویات
کرده وه. له ئاخردا سههری بادا و گوتی: نه وه میتردی خوشکی پورمه، واته باوکی
یه متی.

جاریک چند کاروانچی به رینگایه کدا دهرون و له سههر رینگا (شیر) نیک
به رامبهریان دی، زور دهترسن. یه کیان غیرهت وه بهر خوی دهنی و خوی ئازا دهکا
و به رهو شیرهکه دهچی. شیرهکه په لاماری دهدا و وهبن خوی دهخا، هاوریکانی
تیکرا سواری شیرهکه دهبن و له سههر کابرای لا دهبن و شیر دهروا. هاوریکانی له
کابرا دهپرسن حالت چونه؟ له وهلامدا دهلی، زور باشم. هیچ شوینتیکم نه شکاوه،
به لام نهو شیره حیزبابه گوی دهپانتوله کهم کردووه. نه وهنده خه جالهت دهبنی شهرم
دهکات، بلنی له ترسان خوم بیس کردووه.

له کتیبی (کلیل و دیمنه) دا دهلی: نه گهر هات و دوژمن ئیزهاری دوستایه تی کرد،
ئاگادار به، به سههونه چی، چونکه بههوی قازانج و بهرژه وندی خویه وه دهیه وی لیت
نزیک وهبی، دهنا ههرکاتی بهرژه وندی نه ما دهگه پیتته وه سهه دوژمنایه تیه کهی خوی.
چونکه گوتراوه، ته بیعه تی دوژمن وهک ته بیعه تی (ئاو) دهچی. ئاو گهرم دهکهی گهرم
دهبی، به لام کاتی راتگرت زوری پیناچی دهچیتته وه سهه ته بیعه ته سارده کهی خوی.

حاجی مهلا (سهید رهشید) که به داخه وه به ناحق له گوندی دهشتیوی عیراق
شهید کرا، له گوندی (ئالومتان) فهقی دهبی. هاورینی هواریان دهچیتته (وهزنی).
دوا نیوه رویهک دهچیتته دهورکردنه وه و له کاتی موتالهعه له بن پنچه (گوینی) یهک
خهوی لی دهکهوی. کاتیک وهخه بهر دی ههست دهکات (مار) نیک به دهلینگی
دهرینکهیدا دهچته ژوره وه و سههری دهباته نزیک موسلدانی. نهویش له ترسان
ناویری خوی ببزیتوی و ههست له خوی دهبری، ههرکه به عاسته م خوی دهبریتوی،

مارهکەش دەچولت. تا ماوهیهک بەمجۆره لەسەر پشت رادەکشێ و چاوه‌پروانی ئەوه دەکا، پێبوارتیک، شوانتیک بەویدا بێ و بە ئیشارە ناگا داری بکا، بەلام کەس نایە. لە ناکاو تووند هەر دوو دەستانی دەبا و سەری مارهکە دەگری و هاوار دەکا و راست دەبیتەوه و رادەکا، بەلام کە تەماشای دەکا مار نیە، بەلکو بەندوخینەکە یەتی.

(شیخ و لئیسلامی) سەردەشتی پیاوێکی قسەخۆش و دەستکورت بوو. دۆستی (پیشەوا) قازی محەممەد بوو. جارتیک لە (سابلاخ) دەچیتە مەجلیسی پیشەوا. لەوکاتەدا ناغاوت و پیاوماقوولی سابلاخ و دەورووبەری زۆر لە خزمەتدا دەبن. لە ناوهراستی قساندا باسی داھاتی سالانەیی خۆیان دەکەن. یەکیان دەلێ: ئەو سال فلان باغم داوه بەوھندە بە ئیجارە و یەکی دیکە دەلێ: واریداتی فلان ملکم ئەوھندە بوو و یەکی دیکە دەلێ ئەو سال داھاتم زۆر نەبوو و هەر یەکە بەجۆرتیک باسی حاسلاتی خۆیان دەکەن. جەنابی پیشەواش دەزانی کە شیخە لئیسلام زۆر دەست کورتە. ڕوو دەکاتە شیخە لئیسلام و دەلێ: ئەی شیخ تۆ بۆ باسی خۆت ناکی؟ شیخە لئیسلام لە وەلامدا دەلێ قوربان: (مابە تەماشای جیھان نامە دەیم). پیشەوا لە مەبەستی شیخە لئیسلام دەگات، بەلام هیندیک ناگیان لە تەواوی ئەو شیعرە نابێ و دەلێن: ئەو مانای چیە؟ پیشەوا دەلێ، شیخە لئیسلام هەتا باربویەکی باشت نەکەن، پێیان مەلێ. دەلێن: بابە چ دەلێی حازرین و تەواوی بکە. شیخە لئیسلام ڕوودەکاتە پیشەوا و دەلێ: قوربان ئیجازە ھەیە؟ پیشەوا پێدەکەنی و دەلێ: بەلێ، ئینجا شیخە لئیسلام شیعرەکیان بە تەواوی بۆ دەخوینیتەوه و دەلێ:

دەولەت بە سەگان دادە و نیعمەت بە خەران.

پەس ما بە تەماشای جیھان نامە دەئیم.

خەلکە کە زۆر پێکەنین و پارەییەکی باشیان بۆ کو کردەوه.

ڕۆژتیک دەچن عەرزێ شیخ محەممەدی کۆری شیخی (بۆرھانی) دەکەن و دەلێن: قوربان! شیخ عەبدولرحیمی برات ئەمری خۆی بەجێ هێناوه و وفاتی کردووه. لە وەلامدا دەلێ: خوا ڕوحمی پێ بکا، ئەو یەکەم جارە کە ئەمری خوا بەجێ بینی. لە دواي شۆرش ئیران، لە کاتی کەدا زۆری کوردستان لە ژێر دەسەلاتی حیزبی دیموکرات داوو، ئیقبالی حاجبی و ژنەکەیی و فەرھادی کۆری شوکروولای بابان و چەند ھونەرمان بە کوردستاندا دەگەڕێن و کۆری ھونەری بۆ دلخۆشی خەلک دەبەستن.

رۆژنیک دهچنه هه‌واری (مه‌یدان چۆغه) ی (نه‌ستان) ئی و به‌زم ساز ده‌کن.
 پیرنژنیک به‌ ناوی پوور زلیخا هه‌ر دیت و له ژنه‌که‌ی ئیقبال راده‌میننی و له‌پاشان
 ده‌لی: ئەیارۆ قورم به‌سه‌ری ئاخ‌ر زه‌مانه‌، سالان هه‌ر پیاو لۆتی بوون، که‌چی ئیستا
 ژنیش بوون به‌لۆتی.

له‌ کتیبی (الحوجه‌ج البینات) دا ده‌لی: جارنیک کابرایه‌کی مونکیری پیاوچاکان
 ده‌چینه‌ کتیب‌خانه‌یه‌ک، و ته‌ماشای ده‌کا کتیب‌نکی گه‌وره‌ دینه‌ به‌رچاوی، له
 کتیب‌فرۆشه‌که‌ ده‌پرسی ئەو کتیبه‌ چیه‌؟ ئەویش له وه‌لامدا ده‌لی (مه‌سنه‌وی) یه‌،
 کابرای مونکیر پنده‌که‌نی و ده‌لی: (مه‌سنه‌وی)؟ به‌حه‌رفی شینی ده‌خوینیته‌وه‌.
 ئینجا هه‌لی ده‌گری و به‌ چاویکی زۆر بی ئەده‌بانه‌وه‌ لیک‌ی ده‌کاته‌وه‌، یه‌که‌م شیعر
 که‌ ده‌ینه‌ به‌رچاوی ئەو شیعره‌ ده‌بی که‌ ده‌لی:

ئهی سه‌گی مه‌لعون تو عه‌وعه‌ و می‌کونی

مه‌سنه‌وی ما را تو مه‌سنه‌وی می‌کونی

خه‌جالت ده‌بیته‌وه‌ و به‌ ئەسپای کتیبه‌که‌ دادنیته‌وه‌ و بیده‌نگ ده‌روا.

رۆژنیک شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال که‌ ئیمامی مزگه‌وتی (سابونکه‌ران) بوو له
 شاری سلیماننی گوتی: له‌و سالانه‌ی پیشودا فه‌قییه‌کمان لایبوو، زۆر که‌وده‌ن بوو،
 ناومان نابوو (عوله‌ما). رۆژنیک لیمپرسی و گوتم: به‌ فارسی به‌ (چرا) ده‌لین چی؟
 له وه‌لامدا گوتی: پینی ده‌لین (سه‌بوک)، گوتم: چۆن پینی ده‌لین سه‌بوک چوزانی؟
 گوتی: ئەهی ئەوه‌ نیه‌ له‌ گولستاندا ده‌لی، سه‌نگین نه‌شه‌وه‌م سه‌بوک چرا.

ده‌لین: خوای گه‌وره‌ بۆ هه‌رشتیک وه‌خت و سه‌عاتیک دیاری کردوه‌. وه‌ختی بۆ
 له‌ دایک بوون، وه‌ختی بۆ کاتی مردن، وه‌ختی بۆ نه‌مام ناژتن، وه‌ختی بۆ
 به‌روسه‌مه‌ر، وه‌ختی بۆ برین و هه‌لکه‌ندن، وه‌ختی بۆ شه‌ر و ئاژوه‌، وه‌ختی بۆ سولح
 و ئاشتی، وه‌ختی بۆ ئیشوکار، وه‌ختی بۆ سه‌سانه‌وه‌ و پشوودان، وه‌ختی بۆ ئیش و
 ئازار. وه‌ختی بۆ ساغ و سه‌لامه‌تی، وه‌ختی بۆ دروست کردن و کاتی بۆ روخاندن،
 وه‌ختی بۆ خوشی و شادی، کاتی بۆ گریه‌ و زاری وه‌ختی بۆ ده‌باوه‌ش گرتن، کاتی
 بۆ جیابوونه‌وه‌، وه‌ختی بۆ که‌سب و قازانج، کاتی بۆ خه‌ساره‌ت و زه‌ره‌وه‌ وه‌ختی بۆ
 ئاگاداری. کاتی بۆ له‌بیرچوونه‌وه‌، وه‌ختی بۆ له‌به‌رکردن، کاتی بۆ درین و فریدان،
 وه‌ختی بۆ قسه‌ و باس، کاتی بۆ سکوت و بیده‌نگی، وه‌ختی بۆ دوستانیه‌تی، کاتی بۆ

دوژمنایه‌تی، به کورتی که لام له له‌دایک بوونه‌وه تا مردن. که‌وایه هیچ له‌وه چاکتر نیه که تا ده‌توانی چاکه بکه و خۆت له خه‌راپه بپارینه.

کابرایه‌ک تازه موسولمان ببوو. رۆژنیک ویستی وه‌ک جاران شه‌رآب وه‌خوا. گوتیان: تو تازه بویه موسولمان و شه‌رآب حه‌رامه و دیکه‌ئی. رۆژی چوو بو دیسکو ره‌قس بکا، گوتیان، ره‌قس حه‌رامه. رۆژنیک دی چوو کۆری گۆرانی و موسیقا، گوتیان حه‌رامه مه‌چوو. رۆژنیک دیکه ویستی یاری وه‌ره‌ق و دامه‌بکات، گوتیان حه‌رامه مه‌یکه. رۆژنیک چاوی به کچیک کهوت و عاشقی بوو، گوتیان نه‌زهر بازی حه‌رامه. تا ناخر کابرای تازه موسولمان وای لیهات، دهستی بو هه‌رشتیک ده‌برد ده‌بووایه پیشتر پرس بکا داخوا حه‌رامه یاننا. رۆژنیک له مه‌جلیسینکا دانیشتبوو چایان بو هینا. له کابرای پرسنی کاکه نه‌وه حه‌لاله یان حه‌رام؟ گوتی چا حه‌لاله و دیکه‌ئی. کابرای تازه موسولمان رۆوی کرده پیااله چایه‌که و گوتی: نه‌گه‌ر تۆش حه‌رام بووایه‌ی، منی تازه موسولمان چ گویه‌کم ده‌خوارد؟

له‌گه‌ل کورنیک هه‌ولینری ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه له جینه‌ک بووین. رۆژنیک گوتی: مامۆستا، که‌ر بوویمه. گوتم خوا نه‌کا، بز که‌ر بووی؟ پیکه‌نی و گوتی: خوا عه‌فووت بکا که‌ر نه‌بوویمه، گیم که‌ر بروه گئی. به زاراوه‌ی خۆیان به‌منی گویم که‌ر بوو.

(عه‌بدوللای موباره‌ک) ده‌لی: سالتیک له حه‌ج ده‌گه‌ر پامه‌وه. له رینگادا له دووره‌وه تارماییه‌کم دی، که نزدیک بوومه‌وه ئافرمتیک بوو، عه‌بایه‌کی خوری به سه‌رخۆیدا دا‌بوو. سلام لیکرد، له وه‌لامدا به نایه‌ت جوابی دامه‌وه و گوتی: (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ) گوتم: ره‌حه‌ته‌ی خوات لی بی نه‌وه بو ته‌نیای؟ گوتی: (وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ). زانیم که به‌جینماوه، گوتم: بو کوی ده‌چی؟ گوتی: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَأَ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى). زانیم ده‌گه‌ر ته‌وه بو (بیت المقدس). گوتم: چند رۆژه لیره‌ی؟ گوتی: (مَثَلُ لَيْلٍ سَوِيًّا). گوتم: وادیار، خواردن و خوارد نه‌وه‌ت له لانیه‌؟ گوتی: (هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي) گوتم: چۆر ده‌ستنویژ ده‌گری؟ گوتی: (فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا). گوتم: خواردنم پییه فرموو. گوتی: (شَمَّ أْتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ). گوتم: دروسته له سه‌فه‌ردا به‌رۆژو نه‌بین. گوتی: (وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ). گوتم: بو وه‌ک من قس

ناکهی؟ گوتی، (مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَاتِبٌ) گوتم، له کام خیللی؟ گوتی، (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، گوتم، بمپوره، گوتی: (لَا تَسْرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ)، گوتم، ودره سواری و شتره کهی من به، گوتی، (وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ) و شتره کهم نیخ دا، گوتی، (قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ)، چاوم له سهریه که نا و گوتم، سواری به، گوتی، (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا)، که خهریک بوو سواری بی، و شتره که کراسه کهی گرت و جووی، گوتی، (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ). دهلی، سوار بوو، ناوساری و شتره کهم گرت و رامکیشاو دهستم کرد به بانگ کردن و به په له رویشتن، گوتی، (وَأَقْصُدْ فِي مَشْيِكَ وَانْغَضْ مِنْ صَوْتِكَ) نینجا له سهره خق شیعرم ده خویندنه وه و دهرو یستم، گوتی، (فَاقْرَأْ وَآمَّا تَسْتَرِمْنَهُ) گوتم، زور به هرهمه ندی، گوتی، (وما یذکر الا اولوا الالباب) گوتم: میردت هه یه؟ گوتی: (یا ایها الذین آمنوا لا تسألوا عن اشیاء ان تبدلکم تسوءکم). گه یشتینه قافله، گوتم، کیت له گهل نهو قافله یه؟ گوتی، (المال و البنون زینة الحیاة الدنیا)، زانیم که کوری له گهل قافله که یه، گوتم، کوره کانت چکاردن؟ گوتی، (وعلامات و بالنجم هم یهتدون). دهلی، زانیم که ری نیشاندهری کاروانه کن، چوینه لای خیره تیک و گوتم، کیت لیره یه؟ گوتی، (واتخذ الله ابراهیم خلیلاً، و کلم الله موسی تکلیماً، یا حی خذالکتاب بقوة). فهوری برایم و موسا و یحیا هاتنه، دهرو و گوتی، (ابعدسوا احدکم بورقکم هذه الی المدینة فلینظر ایها ازکی طعاماً فلیتکم برزق منه). یه کیان چوو خواردنی کری و هاته وه، گوتی: (کلوا واشربوا). گوتم تا پیم نه لین دایکتان بو وایه هیچ ناخزم، گوتیان: نه وه چل ساله به قوربان نه بی قسه ناکا.

پیاونیک دهلی چووم بولای ابن سیرین و گوتم: له خهومدا مغرم له سهر دهلی پیاوان و فهرچی ژنان دادندا، بزم لیک، وه ده، گوتی: وادیاره تی بانگ دده ی؟ گوتم به لی، گوتی ته عبیره کهی نه وه یه که تق له شه وه کانی مانگی ردمه زاناندا له پشتی روژبوونه و ددا بانگ دده ی، پیاونیک دی چوو گوتی: له خهومدا جه و اهیراتم دهلی به رازان ده کردن، ابن سیرین گوتی: نه وه تی دهرس به ناده لیلان ده لینی.

کابرایه که عساده تی و ابوو به بی بانگه یشتن ده چوو بی سالان، روژنیک تووشی کومه لیک بوو، وهیزانی ده عسودت کراون، و دوایان که هرت، کساتیک زانی نه وانه پیاوخه راپن و ده یان بهن بو دادگا، ده ست دهکا به گریان و ده لی: قوربان جه نابی حاکم؛ به خوا نه من له وانه نیم، له رینگادا ره گهل یان که و تم، و همزانی بانگه یشتن

کراون بو نان خواردن بویه و دوايان که وتم. حاکمه که دهلی: نهوه ناخوا، نهوه
 درویم قبول نیه، بهرن سهری بپرن. کابرا که زانی هر له سهری ددهن گوتی،
 دهجه نابی حاکم؛ له باتی سهر برینم زگم بدرن، چونکه به راستی نهوه منی بهو ددرده
 برد. حاکم که زانی راست دهکا، زور پیکه نی و نازادی کرد و گوتی: برقو به لام
 جاریکی دی به قسه ی مه که.

رؤژیک (نه بو دولامه) دهچی بولای (نه بو جه عفری مهنسور) و نهوه شیعره ی بو
 دهخونیتیه وه: (إِنِّي رَأَيْتُكَ فِي الْمَنَا) (مِ وَأَنْتَ تُعْطِينِي خِيَارَةَ). (مَمْلُوءَةٌ بِدِرَاهِمٍ)
 وَعَلَيْكَ تَفْسِيرُ الْعِبَارَةِ). واته نهی نه بو جه عفر نه مشه و له خه و مداجه نابت
 خه یاریکت دامی، که ته ماشام کرد ناوه که ی پر بوو له دره هم. نازانم نهوه مانای
 چیه، ماناکه م بو لیک وده. نه بو جه عفر پنده که نی و دهلی: مانای نهوه یه، بچو
 خه یاریک بینه تا بوت پر بکه م له دره هم. نه بو دولامه دهچی (کوله که یه کی) گوره
 دینی. نه بو جه عفر دهلی، نهوه چیه؟ نه بو دولامه دهلی، قوربان ته لاقم که وی له وه
 زیاترم نه دیه وه. نه بو جه عفر زور پنده که نی و پاریه کی زوری بو تیده کا.

دهلین: ئینسان قهت له لومه ی خه لک رزگاری نابی. جاریک کابرایه کی لادییی
 له گهل ژنه که ی دهچن بو سه فر، که ریکیان پیده بی. کابرا دهلی: نافرته وهره تو
 سواری که ره که به. نافرته که سوار دبی و کابرا وه پیشی ده که وی و ده رۆن. زور
 نارۆن که تووشی کومه لیک دین، له سهر کانیاوینک دانیشتون، سلاویان لی ده که ن
 و به لایاندا تیده پرن. کومه له که دست ده که ن به پیکه نین و دهلین: ته ماشا نهوه ژنه
 هیچ شهرم ناکا بوخوی سوار بووه و نهوه پیاوه پیره به سته زمانه ی وه پیش خوی
 داوه. کاتی توژیک دور ده که ونه وه، کابرا دهلی: نافرته وهره خواری با نه من سوار
 بم، گویت لیبوو چیان گوت؟ ژنه که دیته خوار و کابرا سوار ده بی. ماوه یه ک
 رۆیشتن، تووشی چند که سینک بوون. که چاویان پیکه وتن گوتیان: نهوه مردوو
 مراوه بوخوی سوار بووه و ژنه که ی به پیمان ده روا، بانگیان کرد و گوتیان: نه ری
 کابرا نهوه هیچ حیا نا که ی؟ نهوه نافرته زه عیفهت وه پیش خو داوه و بوخوت سوار
 بووی؟ که دور که وتنه وه کابرا گوتی: نافرته! تو سوار بووی پیمان پیکه نین و
 لومه ی تو یان کرد. نه من سوار بووم غه یبه تی منیان کرد. وهره با هه ردوو کمان
 سوار بین. ژنه له پیشه وه و کابرا له دوواوه سوار بوون. که چاویان پیکه وتن گوتیان:
 ته ماشا نهوه کابرایه چند بیشه رمه، نهوه نافرته ی چون ده باوش گرتووه؟ نه گهر

ژنی خویه‌تی باشه و دهباوډشی گری و نه‌گه‌ر هی خوډشی نیه عه‌یب ناکا بق و ا
 دهباوډشی گرتووه؟ که دور که‌وتنه‌وه کابراگوتی: ئافرته، نه‌و خه‌لکه زور سه‌یره؟
 تو سوار بووی هر نارازی بوون، نه‌من سوار بووم هر نارازی بوون، پیکه‌وه سوار
 بووین هر نارازی بوون. وهره با هه‌ردوو به پی برۆین و که‌ره‌که راکیشین،
 که‌ره‌که‌یان راکیشا و رۆیشتن. که چاویان پیکه‌وتن گوتیان نه‌و ژن و پیاوه چهند
 بیعه‌قلن، نه‌و که‌ره به‌تاله‌یان پی یه که‌چی سواری نابن. کاتی له‌وانیش دور
 که‌وتنه‌وه کابراگوتی: ئافرته نه‌و که‌ره ئابرووی بردین با سه‌ری ببردین و له‌کول
 خۆمانی بکه‌ینه‌وه. ژنه‌که گوتی: ئاخر نه‌وجار ده‌لین: شیت بوون، ناوه‌للا گوی مه‌ده
 قسه‌ی خه‌لک و لیخوره.

جاریک (حه‌جای سه‌قه‌فی) له زانای به‌ناویانگ (جه‌وه‌ری) ده‌پرسی و ده‌لی:
 باشترین نیعمه‌ت چیه؟ له وه‌لامدا ده‌لی: نه‌من و ئاسایش، هه‌جای ده‌لی، بو؟
 جه‌وه‌ری ده‌لی، چونکه قه‌ت ئینسان له‌کاتی ترس و نائه‌مینیدا له‌زه‌ت له ژیان نابا.
 هه‌جای ده‌لی، له دواي نه‌من و ئاسایش چیتتر باشه؟ ده‌لی، له‌ش ساغی و
 سه‌لامه‌تی، چونکه نه‌خۆش و دهرده‌دار له‌زه‌ت له ژیان نابینی. هه‌جای ده‌لی،
 چیدیش؟ جه‌وه‌ری ده‌لی، لاویه‌تی و گه‌نجی، چونکه ئینسان که پیر برو له‌زه‌ت له
 ژیان ناکا. هه‌جای ده‌لی، له دواي نه‌وانه چیتتر باشه؟ ده‌لی، ده‌وله‌مندی، چونکه
 فه‌قیر و هه‌زار قه‌ت له‌زه‌ت له ژیان نابن. هه‌جای ده‌پرسی چیتتر؟ جه‌وه‌ری ده‌لی،
 نیعمه‌تی له‌وه زیاتر نیه.

نه‌وانه چهند وینه و په‌ندی لوقمانی هه‌کیم

ده‌لی: جاریک (ئاسک) یک زوری تینو ده‌بی. ده‌چیتته سه‌ر ئاوێک ئاو وده‌خوا،
 وینه‌ی خوی له ناوه‌که‌دا ده‌بینی. که چاوی به‌لولاکه‌کانی ده‌که‌وی نه‌وه‌نده باریکن
 زور نارمه‌ت ده‌بی. به‌لام که ته‌ماشای شاخه درێژه‌کانی ده‌کا زور به‌خوی ده‌نازی
 و دلخۆش ده‌بی. له‌وکاته‌دا راوچی ده‌گه‌نه سه‌ری و دهرده‌په‌ری. تا له ده‌شتی
 تیده‌په‌ری نایگه‌نی به‌لام کاتی ده‌گاته ناودار و ده‌وه‌نان شاخه‌کانی تیده‌گیرین و
 راوچی ده‌گه‌نه سه‌ری و ده‌یکوژن. له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌لی، ئای چهند نه‌زان و
 فه‌قیر بووم. نه‌وه‌ی به‌لامه‌وه هیچ نه‌بوو رزگاری کردم، به‌لام نه‌وه‌ی شانازیم پینوه
 ده‌کرد به‌کوشتن دام.

ده‌لی: جاریک گه‌رما تینی بو (شیر) یک هینا و چوو له ناو (ئه‌شکه‌وت) یکدا خوی

فینک وهکا، خوی به عهرزیدادا و لیتی پاکشیا. چند ددعبا و میشوله به پستی
 هه لگه ران و تینیان بۆ شینا، راست بزوه و له داخان ته ماشای راست و چه پی خوی
 ددکرد و زور نارچههت بزوه، زور دترسا. له وکاته دا (رئوی) یهک به رامبه ری راوهستا
 بوو، دهستی کرد به پینکه نین. شیر گوتی: خۆ ئەمن که ئەودند نارچههت له ترسی
 ئەو دهعبایانه نیه، به لکو له بهر ئەو بی حورمهتی یه نارچههت. جا مانای وایه که
 بیحورمهتی به لای ئینسانی ژیر و عاقله وه له مردن ناخوشتره.

دهلی: (شیر) یک ویستی (گا) یهک بگری و بیخوا، زوری له گهل خه ریک بزوه:
 هیچی بۆ له گهل نه کرا. گایه که زور گه وره و به تاقهت بوو. چو به گایه که ی گوت:
 بهر خینکی زور قه لهوم کوشته وه، زور خۆشحال ده بم که نانی ئیواره له لای من
 بخوی. گوتی. زور باشه، ههستا وه دوا ی کهوت. کاتی گه یشتنه جینگای شیرده که،
 ته ماشای کرد دار و مه نه جله لیک زور کۆ کرا و ته وه، بی سنی و دوو رایکرد. شیر
 گوتی، دوا ی ئەوه که به قسه ت کردم و هاتی بۆ راده که ی؟ له وه لاهدا گوتی، ئیستا
 بۆم روون بزوه که ئەو هه موو دارد زوره و خۆ ئاماده کردنهت بۆ گه وره تر له بهر خه.
 مانای ئەوه یه نابێ به قسه ی دوژمن به سه شو بچی و ته فردهت بدا.

دهلی: (شیر) یک ئەوهنده کز و لاواز بزوه، که نه یه ده توانی بجیته راوی و چه یوانیک
 بگری و بیخوا. ویستی فینک بکا تا لووقمه یه کی دهستکه وی، هات به درق خوی
 نه خوش کرد و چوو ده شهکه وتیکه وه. کاتی ودحش و جانه وه ران خه به ریان زانی،
 یهک له دوا ی یهک ده چوون بۆ عه یاده تی. ئەویش ئەودی پئی ده گه یشته زور
 شهکه وته که په لاماری ددا و ده یخوارد. رۆژیک (رئوی) هات بۆ لای و هه ر له زاری
 شهکه وته که وه نه حوالی پرسی. شیر گوتی: ئەی بۆ نایه یته زور؟ گوتی، گه ورده
 خه ریک بووم بیمه زوره وه، به لام ته ماشا ده که م جینگای پئی زوران دیاره که هاتونه
 زور، به لام نابینم هاتبنه وه دهره وه، خوا حافیز.

دهلی: (ئاسک) یک له ترسی راوچیان راده کا و ده جیته ناو شهکه وتیکه وه. له
 نا کاو شیریک لیتی وه زور ده که وی و ده یگری. کاتی گیان دانی دهلی: ئای چه ند
 به دبه ختم، له ده ست خه لک رامکرد و دداوی شیر که وتم. مانای وایه زور جار
 ئینسان له بهر زه رده لیک که م راده کا و تووشی زیان و به لایه کی گه وره تر ده بی و
 پیویسته زوری ناگا له خۆ بی.

دەلن: (ئاسك) نىك زۆرى تىنو دەبن، خۇى دادىلىتتە ناو بىرىتكەو و تىر ئاو دەخواتەو، بەلام كاتى دەپەوئى و دەسەر كەوئتەو و ھەرچەند دەكا ناتوانى بىتتەو دەر، لەوكاتەدا (پىو) يەك تەماشاي دەكا و دەلن: ئاخىر برالە كارىكى زۆرخسەراپت كىردوود، دەبوایە بەرلەوئى دەچى ناوى، بىرلە ھاقتە دەر بگەپەو، مانای وایە ھەرگەسنىك كە بەبن پرسورا كار بكا ئاواى بەسەر دى.

دەلن: جارىك (سىسارگە كەچەلە) و (كەروئىشك) لىيان دەبن بەشەر، كەروئىشك پەنا دەبەن بۇ (پىوى) و دەلن: دەبن فرىامان بگەوى، پىوى لە وەلامىياندا دەلن: ئەگەر ترسەنۆكى ئىو و بەدەسەلاتى سىسارگە كەچەلەم نەزانىايە يارمەتىم دەدان، مانای وایە دەبن ئىنسان تا بۆى بلوى بە گز لەخۇى بەدەسەلات تردا نەچى، دەنا تووشى پەشىمانى دەبن.

دەلن: جارىك (كەروئىشك) نىك تووشى (شىر) نىكى مى دەبن و دەلن: ئەمن ھاھوو سالتى چەند بەچكەم دەبن، بەلام تۆ لە تەسەنى خۇقتدا ھەر يەك دووانىكت دەبن، شىر لە وەلامدا دەلن: راست دەكەوى، بەلام يەك دووانەكەى مىن زۆر ئازان، مانای وایە كورپىكى ئازا و عاقل و زانا لە دە كورپى خەراپ، باشترە.

دەلن: پىرىژنىك مرىشكىكى شەبو، كە رۆژى دوو ھىلكەى دەكرد، پىرىژن لە دلى خۇيدا گوتى: ئەگەر دانى زۆر بىدەمى رەنگە رۆژى دە ھىلكەم بۇ بكا، ھاى جامىكى دان بۇ رۆ كىرد، مرىشك ئەوئەندى خوارد جىقلىدانەى تەقى، مانای وایە كە زۆر كەس بۇ قازانجى زۆر دەست مایەكەشى لە دەست دەدا.

دەلن: (مىشسولە) يەك چوو لەسەر شاخى (گا) يەك نىشت، لە دلى خۇيدا لای و ابو قورسايى خستوتە سەر گايەكە، گوتى: ئەگەر دەزانى نارمەتم كىردوى بفرموو تا بفرم، گايەكە پىكەنى و گوتى: فەقىر مىن ھەستم بەو نەكرد كە لەسەر پىشتم نىشتى بەخۆم نەزانى، ئەگەر بشفرى ئاگا ناكەم، مانای وایە دەبن ئىنسان وەزن و قەدر و قىمەتى خۇى بزانى.

دەلن: كابرايەك كۆلە دارىكى زۆرگرانى ھەلگرتبوو، لەناكاو كۆلە دارەكەى فرىدا

و گوتی: ئەی مەرگ لە کوینی پزگارم بکە؟ مەرگ هات گوتی: ئەوەتام بۆ هاوارم
دەکە؟ کابرا گوتی: بە قوربانت بۆ ئەوەی ئەو کۆلە دارەم لە کۆل نیتیهو. مانای
وايه هەموو کەس ژيانى دنياى پىخۆشه.

دەلى: كـابرا يەك رۆژنـك (بەران) يـك و (بزن) يـك و (بەراز) يـك دەبا بۆ بازار
بىانفرۆشى. بەران و بزىنەكە زۆر لەسەرەخۆ و بى ئەملاوئەولا دەپۆن، بەلام بەرازەكە
دانامەزرى، هەر ئەملاوئەولا دەكا و لە رینگا لا دەدا. كـابرا زۆر نارەحەت دەكا.
كـابرا توورە دەبى و دەلى: ئەى پىسى بەدفعەر بۆ وەك ئەو بزى و بەرانه ئارام
ناگرى و ئەودندەم ئەزىيەت دەددى؟ بەرازەكە لە ولامدا دەلى، ئاخىر گەرەم؛ هەر
كەس بىر لە مالى خۆى دەكاتەو. ئەمىن دەزانم كە بەرانەكە بۆ خورىەكەى رادەگرن
و هىچى لى ناكەن و بزىنەكەش لەبەر شىر و ماستەكەى، بەلام هەر كە منيان كرى
دەمبەن بۆ قەسابخانە. ئەو مانای واى، ئەو هى خەراپە زۆر دەكا دەفیتی خۆى دەگا
و دەزانى عاقىبەتى چۆن دەبى.

دەلى: رۆژنـك (لاولای) يـك بە باغەوانىك دەلى: ئەگەر ئەمىن دلسۆزىكم ببواى و لە
ناوەپراستى باغەكەيدا بىرپواندماى و پەروردهى بكردماى، پاشا و مەلىك ئارەزووى
دەدارى گۆل و بەرى منيان دەكرد. باغەوان هەلىگرت و هینای لە ناوەپراستى
باغەكەيدا ناژتى و هەموو رۆژنـك دووجارى ئاودا. زۆرى نەخاىاند گەشەى كرد و
دركەكانى پىنگەپشتن و لى و پۆى بە هەموو دارەكان هەلگەرا و وشكى كردن و
رەگەكانى تەواوى عەرزەكەيان داگرت و لەبەر دركى زۆر كەس نەبۆرا توخونى بى.
ئەو مانای واى كە هەر كەسىك ئىنسانى خەراپ وەخۆ گرى و خزمەتى بكا ئاخىرى
تووشى بەشىمانى دەبیتەو.

دەلى: جارنـك (قالۆچەرەشكە) بە (مىش هەنگوین) دەلى: ئەگەر لەگەل خۆتم
بەرى لەتو باشتر هەنگوین دروست دەكەم. مىش هەنگوین دەلى باشە، بەلام ئەگەر
نەترانى، خۆم دەزانم چىت لى دەكەم. لەگەل خۆى دەبىا. قالۆچە، هەرچەند دەكا
هىچى بۆ ناكرى. مىشەكە پىیەو دەدا و دەيكوئى. لە وەختى سەردەمەرگدا
قالۆچەكە بەخۆى دەلى، دەبخۆ ئەو دەردت بى، تو كە نازانى قىروزفت دروستكەى
چۆن دەتەویست هەنگوین دروست بكەى. ئەو مانای واى كە شتىك نازانى دەستى
بۆ مەبە.

دهلی: (سهرما) و (گهرما) لییان بوو به کیشه و ههریه که له بهر خوویه وه دهیگوت: نه من دهرانم ئاده میزاد روت بکه مه وه و لیباسه که ی له بهر داکه نم. (با) زور به توندی و تور هییه وه تینی دایه خوئی و ههستا هات، به لام ههرچهند به هیتر دهبوو ئینسان باشتر بهرگ و لیباسه که ی دهخوویه وه ده پیچا و (با) نهیتوانی رووتی بکاته وه. به لام، کاتی خو ره هلات و (گهرما) ی نیوه رو تینی هیئا ئینسانه که ناچار بوو له (گهرمان) کراسه که ی داکه نی و به شانی دادا.

دهلی: (کور) یک کولله ی ده گرتن. چاوی به (دویشک) یک کهوت وهیزانی (کولله) یه کی گهره یه، دهستی جو برد بیگری و زانی که هه و نیه. دویشکه که گوتی: نه گهر دهترتم توبه م پی ده کردی له کولله گرتن. نه و په نده دهلی، ده بی ئینسان فه رقی چاک و خهراپ بکا.

دهلی: سه گینک دهچینه قهسابخانه و پارچه گوشتیک دهفرینی و دهچینه لای ئاویکه وه وه پهری. کاتی وینه ی پارچه گوشته ی به دهمیه وه له ئاوه که دا ده بینی، زور به گهره تر له وه دینه بهرچاوان. نه وه ی خوئی فریده دا و په لاماری نه وه ی ناو ئاوه که ده دا، به لام که دهچینه ناو ئاوه که وه هیچ نابینی. تا ده گهرینه وه بو لای، رینوی دهیبا. سه گ که وای به سه ر دی دهلی: به راستی ته مع خهراپی به سه ر هینام و نه وه ی بووشم له دهستی ده رهینام.

دهلی: ورگ و قاچ ده که ونه کیشه وه، قاچ دهلی: بیتمه به هیتر و تووانای خو مان لاشه و به دهنی ئینسان و گیانله بهر انمان راگرتووه. ورگ دهلی: وانیه. نه گهر نه من شتیک نهخوم، نیوه ههر ناتوانن بهریدا برۆن. جا چ بمینی شتیک هه لگرن. نه و په نده دهلی: کهس به ته نیا هیچی پیناکری و پشت به یه کتر به ستن هه تا تواناتان هه بی.

دهلی: ئاسنگه ریک سه گینکی هه بوو، له گه لی دهچوو بو دوکان. له کاتی کارکردندا له بهر دوکانه که ی وهرده کهوت، به لام کاتیک کابرا دهستی له کار ده کیشایه وه و خه ریکی خواردنی نان دهبوو، سه گه که وه خه بهر ده هات و له بهر ده می قووت دهبوووه. رفرینک ئاسنگه ر رووی کرده سه گه که و گوتی: نه ری نه ی سه گی سه گباب؛ بوچی تو

به زرمه زرم و دهنگی ناسن کوتان تا نيوهرو و مخه بهر نايه ي؟ به لام به دهنگی پاروه
نانیکی نهیئی من گورج هه لدهستی و له بهر ده می من قووت ددبیه وه.

دهلئ: سه گینگ ده که ویتته سهر گورگینگ و راوی دهنی و گورگ له بهری راده کا.
سه گه که خوی فش ده کاته وه و فه خر ده کا که نه وهنده نازاو گورج و گۆله، گورگی
راونا وه. گورگ ناوپی دایه وه سهر و گوتی: وامه زانه که نه من له تو دترسم و
له ترسی تو راده که م؟ به لکو له ترسی نه و که سه راده که م که به دواته وه یه. نه و په نده
دهلئ: ده بی ئینسان فه خر به شتیکه وه بکا که خوی هه یه تی و له خویدا مه وجوده،
نه ک به هی خه لکی دیکه وه.

دهلئ: دوو که له شیر لینیان بوو به شهر و تیکه له پیرژان، یه کیان به زی و هه لات
خوی شارده وه، به لام نه وه ی نازایان له خوی بایی بوو، چوو ه سه ربانی و دهستی
کرد به بال لیکدان و خویندن و پیی له عهرزی برابوون. له وکاته دا هه لویه ک چاوی
پیکه وت و په لاماری دایه و بردی. نه وه مانای وایه، پیاو نابنی قهت له خوی بای بی.

دهلئ: جاریک کومه لیک (قاز) و (سوئسکه) پیکه وه په یمانیان به ست که ههر
پیکه وه بله وه پین و له یه کتر دانه برین. رۆژیک له مه زرایه ک ده گه پان. چهن راوچیان
لی پهیدا بوون. سوئسکه که چاویان به راوچیه کان که وت، چونکه سوک بوون له
شه قه ی بالانیان دا و فرین و بوی دهرچوون، به لام قازه کان چونکه زور قورس و
قه له و بوون نه یان توانی بفرن و تووش بوون. نه وه مانای وایه، ئینسان ده بی له گه ل
هاوسنی خوی تیکه ل بی.

هه تا ئیره په نده کانی لوقمان بوون.

دهلئ: مه لایه ک قوتابخانه ی هه بوو دهرسی به مندالان ده گوت، به لام له ماله وه
هه میسه روو به رووی ژنه که ی له دوا هه موو نویتیک له دوعا کانیدا ده یگوت خوایه
له مه کری ژنانم به دور که ی. ژنه که ی زوری پی ناخوش بوو که میرده که ی له لای
وی ناوا دهرجه ق به ژنان بدوی. رۆژیک به مه لای گوت: بو به قسه م ناکه ی نه و
دوعایه ته رک که ی؟ مه گه ر تو له مه کری ژنان ناترسی؟ گوتی: ئیستا که هه رده ست
له و دوعایه هه لئاگری، ده بی به لایه کت به سهر بینم که به داستان وه یگنیرن و تا تو
ماوی نه و دوعایه ت به دهمدا نه یه ته وه. مه لا پیکه نی و گوتی: ئافرته خه یالی خاو

مهکه، ئەمن لهو پیاوه عهوام و نهزانا نه نیم که مهکری تو کارم تی بکا. ئەمن زانام و چەند کتیبم له مهکری ژناندا خویندۆتهوه و به زانیاری خۆم دهتوانم جلەوی مهکری ژنان بگرم.

پۆژیک مهلا ژن به دزی مهلا چوو بۆ قوتابخانهکهی و هیندیک نوقل و میوژی بۆ قوتابیهکان برد و زۆری دلخۆشی دانهوه و لهپاشان گوتی: تکاتان لی دهکهم قوتابینه، که مهلا هاتهوه ههمووتان بلین: ئەهی مامۆستا ئەوه ئەمپۆ رهنگت بۆوا گۆراوه و زهره هه لگهراوی؟ خوا نهخواسته تووشی نهخۆشی بووی؟ کاتی مهلا چۆوه قوتابخانه گوتیان مامۆستا ئەوه بۆ ئاوات لیهاتووه؟ بۆچی رهنگت په ریوه و کز بووی؟ مهلا گوتی نا زۆر باشم، هیچم نیه، بهلام که زانی هه موو قوتابیهکان هه ر ئاوا دهلین، کهوته شکهوه و گوتی: لهوانهیه تووشی نهخۆشییهک بووبم و بهخۆم نهزانیوه. ئەگەر وا نهبوايه هه ر یهک دوانیان وهیان دهگوت، هه موان وهیان نه دهگوت. ئەوهندهی بیر لیکردهوه ههستی به نارمهتی کرد و گوتی: وادیاره قوتابیه به وهفاکانم راست دهکهن نهخۆشم. به قوتابیهکانی گوت برۆنهوه مه رهخهستن و هاتهوه بۆ مالهوه. که مهلا ژن چاوی پیکهوت وهک ئاگای له هیچ نهبی گوتی: ئەیهپۆ مهلا ئەوه بۆ وات لیهاتووه؟ خوانه خواسته نهخۆشی رهنگت وا په ریوه؟ مهلا گوتی: وادیاره تووشی نهخۆشی بووم. مهلا ژن هاواری کرد و گوتی: خوا نهکا تو نهخۆش بی، ئەگەر تو نهخۆش بی، من ژیانم تال دهبی. مهلا نالاندی و گوتی: هه موو ئەندامهکانم وشک بوون، حالم زۆر خهراپه، سهرم گێژ دهخوا، دهمار و رهگهکانی ملم وشک بوون، ئەگەر دهتوانی تۆزیک سهر و ملم داماله. مهلا ژن به فرسهتی زانی هیندیکی زهردهچتوه کرده ناو مستی و لهگهڵ شیلان و دامالینهکهی سهرو پرووی مهلای زهره کرد و لهپاشان گوتی: ئەهی مال ویران خۆم یاخوا قهزات لهمن کهوی، رهنگت ورده ورده زهره هه لدهگهپی، وا دیاره تووشی نهخۆشی زهردویی بووی، خوا پهحم بهمن بکا، خۆ ئەگەر میرده خوشهویستهکهم زهردویی بگری لهتاوی دهمرم. مهلا داوای له مهلا ژن کرد ئا وینهی بۆ بینی، که تهماشا ئاوینهی کرد و زهردی پوخساری خوی دی هه ناسهیهکی هه لکیتشا و گوتی: راست دهکهی، تهماشا تووشی چ بهلایهک بووم؟ زهردوویی گرتووه. مهلا ژن دهستی کرد به گریان و هاوار و دهیگوت: خوايه پهحم بهمنداله وردهکانم بکه، مهلام لی نهستینهوه.

ئهو وهزعه مهلای زیاتر نارمهت کرد. مهلا ژن گوتی: چاک وایه بچم دوکتور بانگ کهم و بزانه چیهتی؟ ههستا پویی. مهلا ههستی کرد که زۆری برسیه و هیزی

که م بووه. گوتی با بزنام چمان ههیه کهمیک بخوم. تهماشای کرد کفتهیان ههیه و دهستی کرد به کفته خواردن. مهلا ژن که چوو بوو دوکتور بینی، له ریگادا فکری کردهوه و گوتی خو میردهکه م نهخوش نیه، نهگهر دوکتور بی دهرانی ساغه و فیلهکه م ناشکرا دهبی. باشتر وایه وهگهریم و بلیم دوکتور نههات. کاتی هاتهوه تهماشای کرد مهلا شتیک دهخوا. مهلاش که چاوی به مهلا ژن کهوت، له خهجالهتیان دهمی پیکهوه نا و کفتهی دهگوبی گرت. مهلا ژن گوتی: وا دیاره مله خرهت گرتووه، له دلی خویدا گوتی باشتره بچم پوور زینهبی بانگ که م بوی ههلدری. مهلا ژن چوو پوور زینهبی هینا، مهلا ههرخهریکی کفته خواردن بوو، کفتهی له دهمدای بوو پوور زینهب هات خهریک بوو نهشتهری لیدا، مهلا کفتهی فریدایه دهرهوه و هاواری کرد و گوتی: داد له مهگری ژنان.

دهلین: پیریزنیک سی کوری ههبوو. دووانیان ن ژنیان هینابوو، بهلام کوره چوکه له کهی ژنی نههینابوو. دوو بووکه کهی ههر روزه یهکیان خاسوه کهیان له کؤل دهکرد و کاری مالیشیان پتوه دهگرد، چونکه دهیانگوت نهگهر له کؤلی نهکهین و ناگامان لینی نهبی له بهر پیربوونی نارحهت دهبی و دلی میردهکانمان دیشی. دوو براکه ههرچهند له بهر برا چوکه کهیان دهپارانهوه ژن بینی تا ژنه کهی یارمهتی ژنهکانیسان بدا به قسهی نهدهکردن. چونکه پتی رهوا نهبوو ژن بینی و وهک، براژنهکانی تووشی نارحهتی بیی یان نهگهر وهک نهوان نهکا دایکی دلی بینی. به ریکهوت روظنیک به کؤلانیکدا دهروی، چاوی به کچینکی قر بلاوی، حال په ریشان کهوت له کهلاوهیهک دانیشتبوو. له بهر خوییهوه گوتی: واچاکه نهو کچه بخوازم. له چند لاهه قازانجه. یهکیان نهوهیه کچه لهو بهدبهختیه رزگار دهکه م. دووهم دوو براژنهکانم توزنیک ناسوده دهبن و کاریان ناسانتر دهبی و به سی روظ جارنیک نورهی له کؤل کردنی دایکمیان وه بهر دهکهوی. خولاسه هاتهوه مانی و به براژنهکانی گوت بچن فلان کچه م بو بخوازن. براژنهکانی زوریان پی خوشبوو، فهوری چون بویان خواست و گواستیانهوه. براژنهکانیشی له براکانیان خوشحالتتر بوون که یارمهتی دهریان بو پیدا بووه. بووک که تهماشای کرد نهوه کارنکی زور زحمهته نهو پیریزنهش له کؤل بکا و کاری ماله وهش بکا. روظنیک کورهکان له مال نهبوون و پیریزنیش نوستبو. به ژنی هیوره مکانی گوت نهگهر شتیکم بدهنی، نهو پیریزنه له کؤل خومان دهکه مهوه.

گوتیان چ دهلینی قهبووله. گوتی هیچم له نپوه ناوی، تهنیا گهردن بهند و دهست

بهند و گواره و نهنگوستیله‌ی خه‌سووم دهوئی. گوتیان زورباشه. بووکی تازه گوتی
 نه‌مرو نوره‌ی منه، نانیش بکه‌م و له کۆلشی بکه‌م، به‌لام ده‌بی کاتی له‌کۆلم کرد و
 خه‌ریکی نانکردن بووم یه‌کتان بچیتته دهره‌وه و به‌غار بیتته‌وه ژور و به‌من بلتی
 جه‌نازه‌ی باوکتیان به‌سه‌ر پشتی وه‌لاغیک له‌سه‌حرا هینایه‌وه. گوتی ئیتر جه‌قتان
 نه‌بی به‌سه‌رییه‌وه. بوخۆم ده‌زانم چ ده‌که‌م. پیریژن وه‌خه‌به‌ر هات و نانی خوارد و
 گوتی: نه‌مرو نوره‌ی هه‌رکه‌سه‌هه‌ بایی له‌کۆلم کا. تازه بووک گورج هات له‌کۆلی کرد.
 له‌وکاته‌دا ته‌ندور له‌گره‌پنچان دا بوو ده‌ستی کرد به‌نان کردن. یه‌ک له‌ژنی
 هیوه‌ره‌کانی چوو دهره‌وه و هاته‌وه ژور و به‌گریانه‌وه گوتی ده‌ک خوشکی لال و که‌ر
 بم، خو ئه‌وه جه‌نازه‌ی باوکتیان هینایه‌وه. بووکی تازه هه‌ر راست بووه و ده‌ستی
 کرد به‌له‌خۆدان و خو به‌ملا و نه‌ولادا خستن و خو به‌دیوار دادان، هه‌رچه‌ند
 پیریژن هاواری ده‌کرد من دانی گوتی نه‌ده‌دایه. نه‌وه‌نده‌ی به‌دیواران دادا هه‌موو
 به‌ده‌نی شین ببوو و زمانی شکا و له‌کۆلی که‌وته خواری. بردیان له‌جینیان خست و
 ده‌ستیان کرد به‌ئیشوکاری خویان ئیواری که‌ کوره‌کان هاتنه‌وه و ته‌ماشایان کرد
 دایکیان به‌کۆلی هیچیانه‌وه نیه‌ گوتیان: نه‌وه کوا دایکمان؟ ژنه‌کان گوتیان نه‌مرو
 دوانیوه‌رو له‌خۆوه زمانی شکا و قسه‌ی بو‌نه‌کران و خه‌واندومانه. کوره‌کان چوو نه
 لای و ته‌ماشایان کرد دایکیان له‌سه‌ره‌مهرگ دایه و چاوه‌روانی چاوپنکه‌وتنیانه.
 گوتیان: دایه قسه‌ بکه نه‌وه بو‌وات لی‌هاتوو؟ پیریژن که‌ نه‌یده‌توانی قسه‌ بکا،
 سینگی نیشانی کوره‌کانی دا و ئیشاره‌ی ده‌کرد بو‌بووکی تازه، یانی نه‌و وای
 لیکردوو. فه‌وری بووکی تازه گوتی نه‌وه دایکی می‌رده‌خوشه‌وسته‌که‌م ئیشاره‌ بو‌من
 ده‌کا که‌ زوری خوش ده‌ویم و ده‌لی: نه‌گه‌ر مردم گه‌ردنبه‌نده‌که‌م بدن به‌و. له‌پاشان
 رووی کرده‌ براژنه‌کانی و گوتی: وا نیه؟ گوتیان به‌لی وایه. کاتی زمانی هه‌بوو به
 ئیمه‌ی گوت که‌ بیده‌ن به‌و. خولاسه‌ پیریژن ده‌ستی بو‌هه‌ر نه‌ندامینی ده‌برد و
 نیشانی ده‌دا که‌ نه‌و بووکه‌ تازه وای لیکردوو، نه‌و به‌قازانجی خو‌ی مانای
 ده‌کرده‌وه و دوو ژنه‌کانی دیکه‌ش ده‌یانگوت راست ده‌کا و پیریژن گیانی دا و
 کوره‌کان ده‌ستیان کرد به‌گریان و ژنه‌کانیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی می‌رده‌کانیان شک
 نه‌که‌ن، ده‌ستیان کرد به‌له‌خۆدان و بوکی تازه به‌ئالتونه‌کانی شاد بوو.

به‌رگ دروینک عاده‌تی وابوو هه‌ر پارچه‌یه‌ک ده‌مایه‌وه هه‌لی ده‌گرت و نه‌یده‌دایه‌وه
 به‌خاوه‌نه‌که‌ی. شه‌وینک له‌خه‌ویدا روژی قیامه‌ت بوو، بانگیان کرد بو‌ژیر ئالای
 عه‌دالته‌ت و خاوه‌ن پارچه‌ قوو‌ماشه‌کان هاتن، به‌مه‌قاستی ئاگرین گوشت و

ئیسقانیان بری و بردیان. کاتی له ترسان و مخه بهر هات شه هدی کرد جارینکی دی
هه لیان نه گری و بیانداته وه به خاوه نه کانیان. به یانی به شاگرد ده که ی گوت:
هه رکاتی چاوت لی بوو که پارچه قووماشینکم هه لگرت، بلی ئوستاد ئالاکه. نه زقه زئا
رؤژیک قووماشینکی زور به نرخیان هینا، که بری، پارچه یه کی له بهر مسایه وه،
هه رچهند کردی دلی نه هات بیداته وه به خاوه نه که ی و هه لیگرت. شاگرد ده که ی چاوی
لی بوو گوتی: ئوستاد ئالاکه! خه یاته که گوتی: رۆله قه له م به سه ر ئه وه دیاندا بینه.

ده لین: نه و مه زرایه ی که ناوی ژیر پرده و که وتۆته ده کیلۆمیتری باشووری
قه لاتی (سه) و به شی چهند خاوه ن ملکانه و چهند جووت به نده ددیکیلان، قه لایه کی
تیدایه، دیواره کانی زور به رزن. نه و جینگایه نه و دنده سارده، که خه لک به نه و نه
باسی سه رما که ی ده که ن. له یه کی له شه وه کانی پایزدا یه کیک، له ئاغا کان ده چینه
وی و کاتی نوستن به خاوه ن ماله که ده لئ: و ده ختی نرستنه، ده ستیک لیفه و دۆشه ک
بینه، خه وم دی. خاوه ن ماله که له وه لامدا ده لئ: ئاغا لیفه و دۆشه کمان نیه، ته نیا
سه رجلی وه لاغمان هه یه. ئاغا زور توره ده بی و ده لئ: هه ی ناپیاوی بی قیسه ت،
ئه من جلی وه لاغان به خۆ داده م؟ کابرا ده لئ: ئاغا چ هه بی و میوان کنی بی هه ر
ئه وه یه. ئاغا قه لس ده بی و ده روا بو و هتاغینکی دی و ده ستور ده دا هیندیک دار دینز
و ناگر ده که نه وه. به لیکدانه وه ی خۆی ئیتر پیوستی به پیشه ف، نابی، به لام له
نیوه شه ودا سه رما تینی بو دینی و زور نارمحه ت ده بی و دینه ده ری بانگی خاوه ن
ماله که ده کا و ده لئ: هوی عه ولا! عه ولا وه لام ده داته وه ده لئ ئاغا چ ده فسه رموی
فه رمایشتیکت هه یه؟ ئاغا ده لئ: کوره نه وه ی گوتت بیبین، به لام ناوی مه به.

رؤژیک، شیریک له بهر ده می نه شکه وتیک نوستبو، که لاک ی مه رینکی له بهر ده م بوو
نیوه ی لی خوارد بوو، نیوه ی مابوو. رینوییه که له دوردوه دی هیندیک لی بخوا
شیره که که چاوی لی بوو خه وی له خۆ خست و گوتی: ئیستا که من تیرم خواردوو
با نه ویش بی بخوا. رینوی بو نه وه ی خاترجه م بی، له نوستنی شیر، (ریخۆله) یه که
هه لگرت و ده ست و پنی شیره که ی پی به ست و ده ستی کرد به خواردن. که تیر
خوارد رۆیشت شیره که ویستی هه ستی، به لام گه رمای نیوه رۆ ریخۆله که ی وش
کردبووه. شیره که هه رچهند کردی نه ی توانی هه ستی، توره بوو گوتی: پیاوه تیم کر
که چی تووشی ناپیاوی بووم. ناچار خۆی مات کرد تا مشکیک له کونیک، هاته ددر
ریخۆله که ی له ت له ت کرد و چۆ له کونه که یه وه. شیره که هه ستا بروا، شیرینکی د

هات و گوتی: ئەو بۆ کوئی دەچی؟ گوتی، دەروم لەو ولاتە دور دەکەومەو، شیرەکە گوتی: بۆ دەرویی؟ چ خەراپە یەکت لە ئیمە دیو، لە وەلامدا گوتی: لە جینگایەک ریوی بی دەست و قاچی من ببەستی و مشک بی وەمکا، ئیتر لەو ولاتەدا ژیان بۆ من هیچ مانای نیە.

دەلین: کابرایەکی تاجری دەولەمەند ئیستریکی هەبوو، نۆکەرەکانی ئەو هندیان خزمەت کرد بوو، قەلەو و جوان ببوو، بەتایبەتی هەرکە تاجرەکە سواری دەبوو بۆ سەفەریکی دور. زین و لەغاوی لە مەخمەر و ئاوریشم بۆ دروست کردبوو. هەر جاری دەچوو بۆ سەفەر پینشتەر دەبیرد نالی دەکرد جا دەرویی. بە ریکەوت جاریک بەو هەموو خزمەت و ناز و نەوازشەیی که دەیدی نەیهیشت نالی بکەن و چەند نۆکەری تاجرباشی بە جووتە بەلادا خست. تاجر که ئیستەرەکەیی زۆر خوش دەویست لای دۆستینکی باسی کرد. دۆستەکەیی گوتی: هیچ نارەحەت مەبە، ئاسانە. تاجرەکەیی لەگەڵ خۆی برد و چوونە سەرگۆنلکێک، که کەریکی پیری پەککەوتەیی لێ بوو، لە سەر دەعی یەو هەتادەگاتە سەرسمی بریندا بوو، خەریک بوو لە برسەن بمری. بە دەستوری دۆستی تاجرەکە، نۆکەرەکان چوون هینایان بۆ دوکانی نالبەندەکە که ئیستەرەکەیی لێ بوو. دۆستە دنیا دیدەکەیی تاجر چۆ پیشەو و لەپیش چاوی ئیستەرەکە، که لەبەر فیزو دەماری خو بەزل زانین خەریک بوو پەر و بال دەرکا، گوتی کەرەکەیی گرت و پرووی کردە ئیستەرەکە و گوتی: بێدەنگ راوەستە بۆ نالکردن، بەسە مەگەر تۆ باوکی خۆت ناناسی؟ خو نەناسین و بی ئەخلاقیی بەسە. ئیستەرەکە بەچاوپیکەوتنی باوکی و ناسینی زۆر خەجالەت و شەرمانەندە بوو و زۆر لەسەرەخۆ راوەستا نالی بکەن. ئەو بۆ ئەو کەسانە دەگوتری که لەخۆیان بایی دەبن و ئەسلی خۆیان ناناسن.

دەلین: پۆژیک پیاویک بە کۆلانیکدا دەروا. چاوی بە ئافرەتیک دەکەوی لەبن دیواریک راوەستاو دەگری. کابرا پیتی دەلی: خوشکم ئەو بۆ دەگری؟ ئافرەتەکە دەستی هینا و داویننی کابرای گرت و گوتی: ئەی پیاو زۆر دامام بە موقەدەساتی عالەم و بە مەردانەگی خۆت سویندت دەدەم یارمەتیم بدە. کابرا بەزەیی پیندا هاتەو و گوتی: ئەو هی لە دەستم بی تەقسیری ناکەم. ژنە، که توند داویننی گرتبوو گوتی: تۆ فریشتەیی خوای گەرە و میهرەبان لە ئاسمانەو بۆ منی داماوی ناردووی. ئەمن میردیکم بوو زۆر بەدئەخلاق بوو، زۆر رەزیل و پیسکە بوو، چەند سال جوانی خۆم

له گهل برده سهر، ناخري توانام نه ما و ته لاقم لي وهر گرت، به لام له بهر نه ودي كه
نافره تيكي گهنج و جوانم، هه تا ئيستا چه ندين كهس هاتوونه خوازبينييم و بو
حيفزي نابروم و ژيانم دهبي شوو به يه كنيك بكهم. به لام، دهبي له وهختي
ماره كردندا، ته لاقنامه ي ميرده كه ي پيشروم پي بي تا داواكار و قازي وا نه زانن كه
من نافره تيكي نانه جييم. له بهر چاره ره شي و به دبختي خويم، ته لاقنامه كه م ون
كردوو و زور گه رام نه مديه وه، دوو رور له مه و بهر چومه وه بهر دهر گاي مالي
ميرده كه م بهلكو ته لاقنامه يه كي ديم بو بنوسي، كه چي گوتيان: مانگي كه مردوو.
ئيستاش كه ده بينم چاره م نه ماوه له داخان ده گريم. جا دهستم به داوئنت ههروهك
به لئنت دا، مه حزي ره زاي خوا له گه لم وهره بولاي قازي و بلئ: ژني منه و له لاي
قازي ته لاقم بده، تا ته لاقنامه م به دهسته وه بي و له و به دبختي و موسي به ته رزگارم
بي. له پاداشتي نه و پياوه تيه دا هه تا ماوم دوعاي به خيتر بو ده كه م، چونكه نابروم
ده كپيه وه، ههروه ها نه و پياوه تيه ي توش له لاي خوا وهندي گه و ره بي پاداش نابي.
كابرا دلي پي سوتاو له گه لي چوو بو لاي قازي، نافره ته كه لاي قازي شكايه تي
كرد كه نه و ميرده ي من ناتواني به خي نوم بكا، هاتووم ته لاقم لي ودر گرم. منيش
گوتم، جه نابي قازي من كابرا يه كي كار گهرم، هه رچه ند شه و و رور زه صهت
دديشم، له گه ل نه وه شدا له تواناي خه رج و مخاري جي نه و ژنه دهر نايه م. ماندوو
مردو ئيواران ديمه وه تووشي پرته و بوله ي نه و ژنه دهم و له و ژيانه بينارم و
ناچارم ته لاقم بدهم. قازي زوري ناموزگاري كردن فايده ي نه بوو، ناچار ته لاقم دا و
ته لاقنامه ي بو بنوسي و دا يان به ژنه كه. نافره ته كه ده لي: جه نابي قازي منيش نه وه
له حه قي ماره ي و مه سره ف و خه رجي زه ماني له عيدا بوونم پينه خشي و گه ردي
نازاد بي و ته نانه ت پاره ي جه نابيشت ده دم. ده ست ده با پاره ي قازيش ده دا، به لام
هه ر له دواي نه وه ده ست ده با مندالتيكي ساواي پيچراوه له باخه لي دهر ديني و
له پيش كابراي داده ني و ده لي جه نابي قازي نه وه ش منداله كه ي، ئيتر من تواناي
به خيو كردنيم نيه. ژنه نه وه ده لي و گورج بوي دهر ده جي. كابراي بينچاره كه تازه
ناتواني هيج ئينكاري بكا، ناچار منداله كه هه لده گري و ده چي ته مالي دوستيكي و
داواي چاره يه كي لي ده كا. دوسته كه ي ده لي: چاره نه وه يه ئيستا دوو سه عاتي ماوه
بو نويژي نيوه رو، تا مزگه وت چوله بي به له ميحرا بي مزگه وتي داني و گورج وهره
ده ري، موسولمانتيك بوخوي ده يبا ته وه. به قسه ي دوسته كه ي، مناله كه ده با له
ميحرا بي مزگه وتي داده ني، كه چي منداله كه وه خه بهر دي و ده گري. له وكاته دا
مجيوري مزگه وت وه ژور ده كه وي، ئيخه ي كابرا ده گري و ده يبا بولاي منداله كه و

دهلى: مهلعوونى پيسى كافر؛ ميحرابى مزگهوت جىنگاي نهويه. زول و حهرامزادهى لى دانتي؟ نهوه دووهم منداله له دوينيوه هيناوته بو نهو مزگهوته.

مجيبور مندالهكه و مندالتيكى ديكهى شيرمخورهى ديكهش ديتى و دهياندا به كابرا و دهلى تا زووه له مزگهوت برؤ دهرهوه دهنا بانگى موسولمانان دهكه، بين بهردهبارانت بكه. كابراى بيچاره له ترسى روح و نابروى خوى ههردوو منالهكان ههلهگري و ديتهوه بو مالى دوستهكهى و رووداوهكهى بو دهگيريتهوه. ژنى دوستهكهى كه بهو بهسهرهاتهى زانى، گوتى: ژنى يهكيك له پياوه دهلهمهندهكانى نهو گهركه ده رؤژ لهمهو بهر زاوه و دوو مندالى به زگيك بووه و ئيستا نهچوته حهمام. ههسته ههه ئيستا نهو دوو منداله بهره بو حهمامى ژنان و به سوغرا خانمى دهلاك بلى: نهوه دوو مندالهكهى فلانه ژنهن بو لاي تقى ناردون و ئيستاش خانم بو خوى دى. كابرا دهچى و ناوا به سوغرا خانم دهلى: سوغرا خانم به تهماي ئينعاميكي زور، گورج مندالهكانى لى وهردهگري و دهيانبا بو حهمام و كابرا رزگارى دهبن و سوغراخانم تووش دهبن.

دهلتن: (بالوول) زور له كردهوهى هارونهرهشىد نارازى بوو، لهبهر نهوه قهت پينهدهكهنى. رؤژيك هارونهرهشىد له بالولى پرسى: نهوه بو قهت پيناكهنى؟ بالوول وهلامى نهدايهوه. هارونهرهشىد به پياويكى گوت، تو ههميشه به دواى بالوولهوه به، بهبن نهوهى پيت بزانى و بت بينى، نهگه چاوت لىبوو خهندهى هاتى، وهره پيم بلى، خهلاتيكي باشت دهكه. نهو كابرايه چهند رؤژ به دواى بالوولهوه بوو، خهنده و پيكهينى لى نهدى، تا رؤژيك بالوول چوو لهبهر دهمى دوكانى قهسابيكي راوهستا و دهژورى دوكانى قهسابهكه راما و لهكاتى تهماشا كردنهكهدا زهرده خهنديكى هاته سهرليوان. كابرا بهپهله هاتهوه لاي هارونهرهشىد و نهوهى ديبهوى بؤى گيرايهوه. هارونهرهشىد ناردى بهدواى بالوول دا و گوتى: نهى بالوول، پيم بلى، هوى چ بوو كاتى تهماشاي دوكانى كابراى قهسابت كرد، زهردهخهنت هاتى؟ له وهلامدا گوتى: نهمن زور لهوه دهترسام كه بههوى كاره نارهواكانت، من به ناگري خوتهوه بسووتيني، بهلام كه چاوم به دوكانى كابراى قهساب كهوت، زانيم مهر به قاچى خوى و بزى به قاچى خوى ههلهداوهسن و ههركهس حيسابى خوى بو دهكه ن، جا نهوه بوو له خوشيان پيكهينيم.

كابرايهكى (سوئسنى) دهچيته سهه سپى دارىك ههلى پهرديوى، سپيدارهكه زور

بهرز دهبی، کاتی دهگاته تۆقهسهری دارهکه، بایهکی زۆر تووند ههلهدهکا و کابرا زۆر دوترسی، لهترسان روو دهکاته ئاستان و دهلتی: ئەهی خوای گهوره! ئەگهر ئەمجاره رزگارم بکهی شهرت بی ههموو مه‌ره‌کانم بکه‌م به خیر. به ئەسهری خوا، بایهکه هیندیک ئارام ده‌بیته‌وه و کابرا تۆزیک دیته‌خواری و که‌میک ئومید په‌یدا ده‌کاته‌وه. دهلتی: خوایه! مه‌ره‌کان نا، خوریه‌که‌یان. هیندیک دی دیته‌خواری و ترسی که‌متر دهبی، دهلتی: خوریه‌که‌یان نا، که‌شکه‌که‌یان. کاتی به‌ته‌واوی ده‌گاته‌خواری، به پینکه‌نینه‌وه دهلتی: بابه‌ تازه مه‌ری چی و خوری چی و که‌شکی چی.

جاریک ئاغایه‌ک چه‌ند ره‌ئیس عه‌شیره‌ت و ئاغا بانگه‌په‌شتن ده‌کا و له‌ پۆزی دیاریکراودا هه‌ر ئاغایه‌ی له‌گه‌ل نۆکه‌ری تایبه‌تی خۆی ده‌چنی بۆ مالی ئاغا و زۆر به‌په‌رزه‌وه وه‌ریان ده‌گرن. له‌ وه‌ختی نان خواردندا ئاغا ده‌ست ده‌که‌ن به‌ نان خواردن و نۆکه‌ره‌کانیش ده‌ست له‌سه‌ر سینگ راده‌وه‌ستن. ئاغایه‌کیان کاتی پلاو خواردن چه‌ند ده‌نکه‌ برینجی به‌ سمیله‌وه‌ ده‌نووسنی و به‌خۆی نازانی. نۆکه‌ره‌که‌ی له‌ دووره‌وه‌ چاوی لی دهبی و بانکی ده‌کا. ئا‌خاکان ده‌نگی نۆکه‌ره‌کانی خۆیان ده‌ناسنه‌وه، ئا‌غا که‌ سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ پرسنی: ها‌ چیه‌؟ نۆکه‌ره‌که‌ی دهلتی: ئا‌غا (بولبول) به‌ له‌قی گۆله‌وه‌ نه‌شتوو، ئا‌غا و نۆکه‌ر زۆر زیره‌ک بوون، ئا‌غا حالی دهبی و ده‌نکه‌ برینجه‌کان له‌ سمیلی ده‌کاته‌وه. ئا‌خاکان زۆریان به‌لاوه‌ سه‌یر بوو که‌ ئەو نۆکه‌ره‌ چون به‌و قسه‌ جوانه‌ ئا‌خاکه‌ی خۆی حالی کرد. پاش چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک به‌ک له‌ ئا‌خاکان ده‌چیته‌ سه‌ر ئاوده‌ست و نۆکه‌ره‌که‌ی ئا‌فتاوه‌ی بۆ شه‌له‌گری و ئا‌غا دهلتی: دیتت ئەمرو ئەو نۆکه‌ره‌ی فلان ئا‌غا له‌و مه‌جایسه‌دا چ قسه‌یه‌کی جوانی کرد؟ چه‌نده‌ نۆکه‌ری چاکه‌، به‌راستی نۆکه‌ر ئا‌وا دهبی و ئا‌خاکه‌ی سه‌ر به‌رز کرد. ئا‌غا گوتی: باش گویم بۆ راکره‌ ده‌لیم چی، چه‌فته‌ی داها‌توو ئەمن ده‌عوه‌تیا‌ن ده‌که‌م، هه‌موویان دینه‌ مالی ئیمه‌، منیش له‌کاتی خواردندا واده‌که‌م چه‌ند ده‌نه‌ برینج به‌ سمیله‌وه‌ بنووسین، زۆر چاکت ئا‌گا لی بی، تۆش ئەو قسه‌ی ئەمرو نۆکه‌ری ئا‌غا کردی بیلی تا منیش له‌و مه‌جایسه‌دا سه‌ر به‌رز بم. بۆ به‌یانی نۆکه‌ره‌که‌ ئەو قسه‌ی له‌بیر چۆوه. پۆزی ده‌عوه‌ته‌که‌، ئا‌خاکان هه‌موویان ها‌تن و نان دانراو ده‌ست کرا به‌ نان خواردن و ئا‌غا به‌ ئانقه‌ست وایکرد چه‌ند ده‌نکه‌ برینجی به‌ سمیله‌وه‌ بنووسین. ئا‌غا هه‌ر چاوه‌روانی ده‌کرد نۆکه‌ره‌که‌ی قسه‌ بکا، به‌لام نۆکه‌ره‌که‌ی هه‌ر چه‌نده‌ی کرد و دبیری نه‌ده‌ها‌ته‌وه. ئا‌خاش به‌ دزیه‌وه، په‌یتا په‌یتا ئا‌مازه‌ی به‌ نۆکه‌ره‌که‌ی ده‌کرد، که‌ بیلی. نۆکه‌ره‌که‌ گوتی: ئا‌غا ئەو قسه‌ی که‌

خهفتهی رابردو لهسهه ئاودهست پیت گوتم: به سمیلتهودیه لئی ودهکه. ئاشا زور
خهجالهت بئوه، بهلام تازه چ دهکرا.

دهلین: له دینهکی دور له مهلا و فهقی، کابرایهک مردبوو. بردیان بئ سههقهبران.
کهس نهبوو نوژی لهسهه بکا. لهوکاتهدا پیاوینکی پیر له گوندیکی دیکه بهویدا
دهروا، کابرا پیره عادهتی وا دهبن ههمیشه پهرویهکی سپی لهسهه دههالیننی.
بانگی دهکهن و دهلین: ماموستا وهه نوژمان بئ لهسهه نهو مردوو بکه و تهلقینی
داده. کابرا دهلی: کاکه نهمن مهلا نیم نازانم نوژی مردوو چونه و چونی تهلقین
دادهه. خهلهکهکه له کابرا توپه دهبن و دهلین ماموستا خو بهخویرایی زحمهتت
نادهین، سهه تمهن و کهریکت دههیننی سواری بی. لهوکاتهدا دوستیکی کابرا پیره
بهویدا دی، نهی دهزانی که پیره هیچ نازانی. پیره ئیشارهی بئ دهکات، که دهنگ
نهکا. دهچینه سهه قهبری مردووکه و دهلی: (له دوروه هاتووی دهنگ مهکه،
کارهکههی من خهراپ مهکه. سهه تمهن و کهریکی دهههن الفایحه مع الصلوات.
خهلهکهکه، که له زمانی حالی نابن دهست دهکهن به سلوات لیدان و مردووکه
دهنیزن و پیره و دوستهکهشی پارهکه بهش دهکهن و پیره لئی سواری کههکه دهبن
و دینهوه.

حاکمی شاری (بروجیرد) ی ئیران جاریک عهبایهکی پیستی مهه خهلاتی سههروک
عهشیرهتیک لور دهکا. رۆژی دواپی لهکاتیکدا حاکم لهگهه چهند پیاو ماقولی شار
له مههکهمه دانیشتبوو، سههروک عهشیرهتهکه هاته لای و عهباکههی بهراوهژو به
شانی دادابوو، واته به دیوی چهرمهکهیدا دهبهری گردهوو. نهوجوره عهباپانه دهبن
به دیری خوزیهکهیدا دهبهه بکرین. دواپی سلوو و وهلام حاکم گوتی: ئاشا نهوه بئ
بهراوهژووت دهبهه کردوو؟ کابرا به لههجه و زمانی لوری گوتی: (تو بیتهه زانی
یا بهههه) یانی تو باشتر دهزانی یان مههه؟

گورگیکی پیر له دهورانی ژیانیدا زوری گیاندار خواردبوون، زهرههه به زوران
گهیاندهوو. رۆژیک بریاریدا بئ نهوهی خوا لئی رازی بی و سهههوی بکا بچی بئ
حهه و توبه بکا. بهنیازی ههه وههه دهکهوی و زوری پیناچی برسینهتی تینی بئ
دهینی. تهماشا دهکا ئیستریک له مههزایهکدا دهلهوههه. دهچی بولای و دهلی:
دههوی بچم بئ ههه و توبه بکهه، ئیستاش زورم برسینهه و پیمخوشه توش له

سه‌وابی نهو حه‌جهدا شه‌ریکم بی. ئیستره‌که ده‌لی: جا ئه‌من چیم له ده‌ست دی؟
 گورگه‌که ده‌لی: نه‌گه‌ر تو خوت بکه‌یه قوربانی نهو رینگایه، منیش و چه‌ندی تریش له
 گوشته‌که‌ت ده‌خوین و پاداشتی زوره و خواش له گوناخت خوش ده‌بی. ئیستره‌که
 بۆ رزگاری خوی روو ده‌کاته گورگه‌که و ده‌لی: مام گورگ من ئاماده‌م له‌وکاره
 خیره‌دا به‌شداریی بکه‌م، به‌لام تووشی ده‌ردیک بووم و نه‌وه چه‌ند ساله ئازارم ده‌دا،
 نه‌گه‌ر تو چاره‌م بکه‌ی ئاماده‌م سه‌رم ببری بۆ قوربانی. گورگ ده‌لی: چ ده‌ردیکت
 هه‌یه چاره‌ی ده‌که‌م، نه‌گه‌ر منیش بۆم چاره‌ نه‌کرا ده‌چم بۆلای مام ریتی نهو
 چاره‌ی ده‌کا.

ئیستره‌که ئه‌ینکی هه‌لکیشا و گوتی: چ بلیم، چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر چه‌ومه لای
 ناله‌ندیکی نه‌زان نالم بکا، به‌لام نهو ناله‌نده نه‌زانه ناله‌که‌ی له گوشتم دا و نه‌وه
 چه‌ند ساله ئازارم ده‌دا، جا وه‌ره بۆ خاتری خوا له نزیکه‌وه چاوینک له برینه‌که‌ی
 بکه. گورگه‌که گوتی: بینه با ته‌ماشای که‌م. ئیستره‌که پاشووی بلند کردن و
 له‌وکاته‌دا که مام گورگ ده‌یه‌ویست ته‌ماشای برینه‌که‌ی بکا، به‌فرسه‌تی زانی و
 به‌مه‌موو هیز و توانایه‌وه جووته‌یه‌کی له سه‌ری دا و می‌شکی هینایه‌ده‌ر. له‌کاتی
 گیانداندا گورگه‌که به‌خوی ده‌گوت: ئاخ‌ر گورگی بی قیمه‌ت، باوکت ناله‌نده بوو،
 دایکت ناله‌نده بوو، تو و ناله‌ندی؟ ئیستره‌که‌ش له‌خوشیان نه‌یده‌زانی چ بکا،
 هه‌رده‌رۆی و جووته‌ی داویشتن و ده‌یگوت: تۆبه‌ی گورگ مه‌رگه.

له زه‌مانی قه‌دیما پیاوینکی (کۆسه) ناوی (نه‌سوح) ده‌بی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ریش
 و سمیلی نه‌بووه ویستوویه‌تی سوو له کۆسه بوونی وه‌رگری. ده‌روا بۆ ناوچه‌یه‌کی
 تر و ده‌بی به‌کیسه‌کینشی هه‌مامی ژنان. رۆژیک کچی حاکمی شار دینه هه‌مام و
 کاتی خۆشتن نه‌نگوستیله‌یه‌کی زۆر به‌نرخ‌ی لی و ن ده‌بی، زۆری بۆ ده‌گه‌ری
 نایبینه‌ته‌وه، ده‌ستور ده‌دا هه‌موو ژنه‌کان خویان روت وه‌که‌ن و بیان پشکنن.
 له‌وکاته‌دا نه‌سوح ده‌لی: خو نه‌گه‌ر ژنه‌کان و به‌تایبه‌تی کچی حاکم بزانی من
 ئافرته نیم، خۆم ده‌زانم تووشی چ به‌لایه‌ک ده‌بم. له‌وکاته‌دا نه‌سوح له‌به‌ر خوا
 ده‌پارینه‌وه و به‌ دل تۆبه ده‌کا، که نه‌گه‌ر له‌و به‌لایه‌ رزگاری بی هه‌تا ماوه له‌و کاره
 ده‌ست هه‌لگری و خه‌ریکی خواپه‌رستی بی. به‌ نه‌مری خوا له‌وکاته‌دا بانگ ده‌که‌ن
 ده‌لین: نه‌نگوستیله‌که‌مان دیه‌وه و ده‌ست له‌ پشکنینی ژنه‌کان هه‌لده‌گرن و نه‌سوح
 رزگاری ده‌بی و له هه‌مام دینه ده‌ری و ده‌چینه نه‌شکه‌وتیکه‌وه بۆ خواپه‌رستی
 رۆژیک له غه‌یبه‌وه بانگی ده‌که‌ن و ده‌لین نه‌ی نه‌سوح تۆبه‌ت قه‌بووله. نه‌سوح زۆر

کھیف خوش دہبی و تا ودفات دہکا، بی نهمری خوا ناکا، جا نھو دیہ کہ دہلین
توبہی نھسوحی.

کابرایہک ژنیک زور بہد خولق و ناشیرینی بوو، بہلام کاتی دہچو دہردوہ
نھو دندی لیباسی جوان دہبہر دہکرد و خوی دہرازاندهوہ، خہلک کہ چاویان پی
دہکوت بہیہکتریان نیشان دہدا. رڤژیک لہ رڤژہکانی زستان کومہلنک لہ خہلکی
دیہکہیان لہبہر ہتاو خویان ہلخستبوو، قسہیان دہکرد و سہیلہیان دہکیشا و
میردی ژنہکہشیان لہگہل بوو. لہوکاتہدا نافرمتہکہ خوی رازاندبووہ و بہویدا
تینہری. خہلکہکہ نہیاندهزانی کہ نھوہ ژنی نھو پیاوہیہ، ہموویان تہماشایان
دہکرد و بہیہکتریان نیشان دہدا و دہیانگوت: خوزگہ بہحالی نھو کہسہی کہ نھو
ژنہی دہمائی دایہ. کابرا گوتی لہ قسہی خہلکہکہ بوو بانگی ژنہکہی کرد، مات و
میردہکہی چارشتیوہکہی لہسہر ہلداہیوہ و گوتی: خہلکینہ تہماشای بکہن لہ
بنہوہ منی کوشتوہوہ و لہ دہرہوہشرا نئوہ. خہلکہکہ زوریان بہلاوہ سہیر بوو.
چونکہ زور ناشیرین بوو.

رڤژیک کابرایہکی فقیر بہ ژنہکہی دہلی: نافرہت نھمسال ہیچمان نیہ، با
دیارییہک بؤ مام کوئخا بہرم بہلکو پارہ یان شتیکمان بداتی. ژنہکہی دہلی:
زورباشہ، چہودندہرانی بؤ بہرہ. پیاوہکہ دہلی: نا نافرہت پیواز باشترہ، خولاسہ
کابرا (پینچیک) پر دہکا لہ پیواز و دہچن بؤ مالی کوئخا. کوئخا کہ دہزانی کابرا
پیوازی بہدیاری بؤ ہیناوہ زور نارہحت دہبی و دہستور دہدا ہموو پیوازہکانی
بہ سہر و گولاکی دادہن. پیوازی کوئخا دہستی کرد بہ پیواز پیندادانی و پیاوہکہ
کہ پیوازہکانی لی دہکوت، دہیگوت: چہوہندہر تا پیواز، خویہ زور شوکر. پیوازی
کوئخا دہلی: نھری کابرا نھوہ دہلینی چی، کوا نھوہ جینی شوکرانہیہ؟ کابرای فقیر
دہلی: نھتو نازانی، نھری وھللا زور جینی شوکرانہیہ، چونکہ نھگہر لہجیاتی پیواز
بہقسہی ژنہکہم چہوہندہرم ہینابایہ نیستا ہر مردبووم.

رڤژیک میرولہیہکی گہورہ دہچن بؤلای میرونیکی بچووک و دہلی ماتووم ہیندیکم
نارد بہتہرز بدہیتی، تا گہنم پیندہگا و نھوکاتہ دہتدہمہوہ. میروہ چووکہکہ دہلی:
ودرہ ودپیشم کہوہ تا بچین بتدہمنی. میروہ گہورہکہ ودپیش دہکوی و نھویش لہ
دواہوہ دہروا. میروہ چووکہ تہمasha دہکا میروہ گہورہکہ زوری لی دوور کہوتوتہوہ

له رۆیندا، بانگی دیکا و دهلی: ئیستا ئاردهکهه به قهرز نه داوینی ناتگه می، وای بهو
رۆزه می که قهرزدارم بی، نهوکاته چونت ددگه می، گه رایهوه و ئاردهکهه نه دایه.

باوکیک وهسیهتی بو کورهکه می کرد و گوتی: رۆله وهسیهت بی نهو سنی کاره بکه.
یهکهه قهت رازی دلی خۆت به ژنه کهت مهلی. دووهم له گهل تازه دهوله مهندان سهودا
و مامه له مهکه. سینیهم مه به به هاوړینی پیاوی بینه قهت. کاتی کوره باوکی مرد،
ویستی بزانی بوچی باوکی نهو وهسیهته می کردوه؟ ژنی هینا و قهرزی له گهل پیاوی
تازه دهوله مهند کرد و بوو به هاوړینی پیاوی بینه قهت. رۆژیک ژنه کهه می چوو ده ری،
کوره که فهوری مه ریکی سهه بری و خۆینه کهه می بلاو بووه و که لاکه کهه می له چالینکا
شاردهوه. کاتی ژنه کهه می هاته وه گوتی: پیاوه که نهو خۆینه چیه؟ مینرده کهه می گوتی:
ئافردت له سهه ره خق قسه بکه. پیاوینی دوژمنم کوشتوه، قسه بکه می و خه لک بزانی،
تۆش وهک نهو سهه ده برم، چونکه جیا له من و تو کهس بهی رازه نازانی، نه گه
یه کیک بزانی مانای وایه تو باست کردوه. که پیاوه که چوو ده روه ژنه کهه می لای
ژنی گه رهک گوتی: قسه می خۆمان بی پیاوه کهه می زه لامینی کوشتوه و خه ریک بوو
منیش سهه بری، خه لکی ئاواپی هاتنه مالیان و کوخاکه بیان هه رچه ند زور دوستی
کابرا بوو له هه مووان خه راپتر، به په له کابرای گرت و بردی بۆلای قازی. له رینگادا
تووشی تازه دهوله مهند کهه می بوو، که به رووداوه کهه می زانی ئیخه می کابرای گرت و
گوتی: پاره کهه می بدوه، چونکه له وانیه ته بکوژن و پاره کهه می من تیدا بچی. جا کابرا
به سهه رهاته کهه می بۆ قازی و خه لکه کهه می گنیرایه وه و رزگاری بوو.

دهلین: له زه مانای هه زرده تی نوح دا درووی خوی لئی بی به نه مری خوا قه رار
بوو تۆفان هه سستی. هه زرده تی نوح که شتی یه کی گه وره می دروست کرد و له هه ر نیر
و می یه ک جوتیکی تی هاویشت و فه رموی: نابنی له ناو که شتیدا هیچ نیرو می
یه ک لیک نریک وه بن، ده نا که شتی یه که غه رق ده بی.
رۆژیک له ناکاو که شتی که وته لاره لار و جۆللانه وه، نه وانیه می له ناویدا بوون
گوتیان: وادیاره نیر و می یه ک له یه کتر نریک بوونه ته وه و شکیان چوو سهه
ده رویشیک) و ژنه کهه می. ده رویش هه رچه ند پارایه وه و سویندی خوارد، که نه ونیه،
باوه ریان بی نه کرد. هه تا شه ودا هات و ده رویش کیشکی له خه لکه کهه می گرت.
ته ماشای کرد دوو سهگی نیر و می پیکه وه جوت بوون. ده رویش بیورینی ده ست
دایه و سهگه نیره کهه می کوشت، دوا می ماویدیه ک سهگه مینی کهه می تره کی. رۆژیک

توله‌کانی گوتیان: دایه نه‌وه ئیمه باوکمان نیه؟ دایکیان گوتی: باوکتان هه‌بوو، به‌لام ده‌رویش به بیور کوشتی. توله‌کان گوتیان: نه‌ی باوکمان وه‌سیه‌تی نه‌کردوو؟ دایکیان گوتی: بلن وه‌سیه‌تی کرد و گوتی به به‌چکه‌کانم بلن: له‌هر جینی‌هک ده‌رویشیان دی توله‌ی خوینی منی لئ بکه‌نه‌وه. جا ئیستا به‌هوی نه‌وه وه‌سیه‌ته‌وه‌یه که ده‌رویش به‌هر جینی‌هکدا بر‌وا سه‌گ په‌لاماری ده‌ده‌ن.

مندالیک میزمچرکینی له‌گه‌ل بوو، هه‌موو شه‌و له‌خوی ده‌میزت. پرژیک دایکی گوتی: پۆله تو گه‌وره بووی، تاکه‌ی من ده‌رپینی میزاوی تو وه‌شوم؟ کورپه که هیچ چاره‌ی نه‌بوو گوتی: دایه چ بلنیم، خو به‌ده‌ست خۆم نیه، هه‌موو شه‌وی شه‌یتان به‌سه‌هروم ده‌با و له‌کۆلم نابیته‌وه. دایکی گوتی: نه‌م شه‌و که شه‌یتان هات له‌زمان منه‌وه پینی بلن: تو هه‌ر ده‌توانی زه‌ره‌رمان لئ بده‌ی؟ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی سابوونیشم بده‌یه تا دایکم ده‌رپیکه‌می پنی بشوا. کورپه نه‌وه قسه‌ی له‌یادبوو هه‌تا نووست، له‌خه‌ودا بینی له‌گه‌ل شه‌یتان له‌سه‌ر ئاوینک بوون و شه‌یتان گوتی: وه‌ره بامه‌له بکه‌ین، کورپه له‌وه‌لامدا گوتی: ناتوانم مه‌له بکه‌م. نازانم. شه‌یتان گوتی: ده‌با میزی تیکه‌ین. کورپه‌که قسه‌که‌ی دایکی وه‌بیر هاته‌وه و داوای سابوونی لیکرد. شه‌یتان گوتی: جا نه‌وه زۆر ئاسانه، خه‌فته‌ی ناوی، وه‌ره چهندت سابوون ده‌وی بق دایکتی به‌ره‌وه. ده‌ستی کورپه‌که‌ی گرت و بردی له‌سه‌ربانی دوکانی به‌قالینک به‌گوریس دایپنشته‌ خوار و گوتی: تا ده‌توانی سابوون هه‌لگره. له‌وکاته‌دا به‌قال له‌دوکانه‌که‌دا نووستبو، وه‌خه‌به‌ر هات و زانی دز هاتۆته‌ سه‌ری. په‌لاماری دا، کورپه‌که هاواری کرد و داوای یارمه‌تی له‌شه‌یتان کرد. شه‌یتان زوو به‌گوریسه‌که‌هه‌لی کیشایه‌وه و گوتی: زووکه به‌سه‌ر به‌قالی دا هه‌له‌پی ئخیراکه، کورپه له‌ترسان له‌خوی پی، که وه‌خه‌به‌ر هات، ته‌ماشای کرد کار له‌کار ترازاو، له‌شه‌وه‌کانی تری خه‌راپتر به‌سه‌ر هاتوو. کاتی دایکی ئاوای دی گوتی: ده‌ک راست نه‌بیه‌وه، خو سه‌ره‌پای میز، نه‌م شه‌و له‌خۆشتریوه. کورپه گوتی: دایه به‌خوا نه‌وه‌یان خه‌تای نامۆژگاریه‌که‌ی تو بوو.

جاریک پیاوینکی لورستانی ده‌چنی بق شار و چاوی به‌هه‌نجیره ره‌شه ده‌که‌وی، هیندیکان ده‌کری و ده‌یانخوا، زۆری پتخۆش ده‌بن. سالی دواپی دوباره رینگای ده‌که‌ویته‌وه نه‌وه‌شاره، هیندیک هه‌لوجه ره‌شه ده‌کری و ده‌یانخوا، ته‌مasha ده‌کا وه‌ک نه‌وانی پار شیرین نین. ترش و مه‌زه‌دارن. سالی سینیهم دیته‌وه چاوی به‌

باينجانهرشه دهكهي و ودهزاني هر هنجيرن گهوره بوون، يهك دوانيك ددكري
و دهيانخوا، زور تال دهبن، توره ددبي و بهزمانی لوري دهلي: (گهبتهرئهوا
گيتهرئهوا) يانی هنجيري سهگباب، ههتا گهوردتر ددبي تالتر ددبي.

كابرايهك چو مهزرايهك بو كالهك دزين. تهليسينكي لي پر كردن و خهريك بوو
زاركي تهليسهكهي بيهستي، خاوون مهزرا گهيشته سهري و گوتي: نهوه ليتره چ
دهكهي؟ دزه بهترسهوه گوتي: واللاهي به رينگادا دهرويشتم بايهكي زور تووندي
ههلكرد و ههلي دامه ناو نهو بيستانهوه. كابراي خاوون بيستان گوتي: دهی باشه،
نهی كی نهو كالهكانهي ليكردوونهوه؟ دزه گوتي: كه با و توفانهكه دهيانويست
ههلمگرن دهستم تيگرتن و به دهستمهوه هاتن. خاوون بيستانهكه گوتي: نهی باشه
كي خستنيه ناو تهليسهكهوه؟ دزه توزيك پاما و گوتي: ناخر منيش هر سهرم لهوه
سورماوه بويه ههوله و فكردها بووم تابزانم .

كابرايهكي جووتبهنده هههبانهيهك گهنم و جووته گايهكي برد و چوو دهستي كرد
به توو چاندين و جووت كردن. لهوكاتهدا سوالكهريكي لي پهيدا بوو. دواي خوا
بهقهوته دهستي كرد به دوعا كردن بو جووتيارهكه و گوتي: خوا بهرهكته بخاته
جووتهكهتهوه مستيكم گهنم دهيه لهلاي خوا ون نابي.
كابراي جووتيار له وهلامدا گوتي: بابنه نهو گهننه بهو زهحمهته دهچيندري و
حهوت ههشت مانگ ناو وهخوا و نهو سهرما و گهرمايه بچيژين و مال و منداال و
ئاغا و كوئخا و مهلا و فهقي و شوان و مجيور و بالنده و ههشهپات لتي دهخون.
ئيمه مانان كارگهرين. تو بو ناچي كارنيك بكهي، زور له گهدايي باشتره. ئينجا
نهوش بزانه، كه نهو گهنمه هي تووه و مالي خاوون ملكه و من خيانهتي پي ناكهم،
بي بهرهكته ددبي. گهداكه رازي بوو و گوتي: باشه، بهلام له دووردهوه هاتووم با
توزيك لهبن نهو داره وههسيتم، تورهكههي سوالكردنهكههي دانا و پالي دايهوه و لتي
نووست. جووتيارهكesh دريژهي به جووتكردن دا، تا كارهكههي تهواوكرد و
جووتهكههي بهردا، بچن ناو وهخون و بلهوهرين و بو خوشي چوو له كوئشهيهك
دانيشت وههسي.

يهكينك له گايهكان چوو خوي گهيانده هههبانهي گهداكه و بهدهميهوه گرت و
رايوهشاندا. تا گهدا و جووتيار پينان زاني ناني گهداكهي خوارد. جووتيارهكه چوو
دهستي كرد به ليداني گايهكههي. گهداكه گوتي: بابنه لتي مهده، نهت بيستوو

ئوتويانە: فەقير چ نانی بخۆی و چ نانی بدەيتی ھەر وەك يەكە. گايەكە رايكرد
 بەر دەستی خاوەنەكەيدا و كاپرا لەداخان لەسەری خۆی رادەكيشا. گەداكە
 گوتی: بابە من دەنگ ناکەم تۆ بۆ ئاوا دەكەي؟ وەرە لە من بدە، گوتی: وای بەحالی
 ھەو ھەيوانە بەستەزمانە كە لە داوی تۆ كەوتوو، تۆ كە رازی نابی گايەك نانی
 ھەكي دی بخوا، چۆن رازی دەبی ژن و مندالەكانت نانی تۆ بخۆن؟ كاپراي جووتيار
 گوتی: راست دەكەي بەلام وانیه، تۆ دەچی بۆ ئاوايی و دەست دەكەيەو بە گەدایي
 نان پەيدا كردن، بەلام گايەكەي من نانی گەدایي خوارد تازه بە كاری كاسبی
 پایەتەو.

دەلین: دەرویشیكي وەك سەید مەجیدی سەردەشتی ھەموو رۆژی جوومعان بە
 بازار و كوچاندا دەگەرا و دەفەي لێدەدا و بە فارسی دەیگوت:
 ھەرچە كنی باخود كنی گر ھمە نيك و بد كنی
 یانی ھەرچی لە دنیادا دەیکەي لەگەل خۆتی دەكەي. جا كردهوەكەت چاك بی،
 یان خەراپ. ژنیكي مەكرباز گوتی: چارەي ئەو دەرویشە دەكەم، ئەو چیه دەیلي؟ لە
 مالهو كولیچەي دروست كرد و ژاری ماری بەسەردا رژاند و بۆ دەرویشی برد و بە
 دراوسینكانی گوت: ئەمن بەو دەرویشەي دەسەلینم كە ئەودی ئەي دەیلي وانیه. (ئەز
 قەزا) ئەو ئافرەتە كورتيكی ھەوت سالانەي ون ببوو، ئەو رۆژە ھاتەو و لە رینگادا
 تووشی دەرویشەكە بوو. سلوی لێكرد و گوتی: مامە دەرویش لە دورەو ھاتووم،
 زۆرم برسیه. دەرویش فەوری كولیچەي بۆ دەرهینا و دای بە كۆرە و خواردی. كۆرە
 بە خواردنی تیکچو و گوتی: ئەری دەرویش ئەو چ بوو دات بەمن؟ دەرویش گوتی:
 ئەو ئافرەتیک بەخیرا خۆی دانی بەمن. دەرویش چو ئەو خەبەردی دا بە
 ئافرەتەكە. ئەو بە غاردان ھات، تەماشای كرد ئەو كۆرەكەي خۆیەتی، دەستی كرد
 بە لەخۆدان و گوتنی دەرویشی دوویات كردهو كە دەیگوت: ھەرچە كنی با خود
 كنی - گر ھمە نيك و بد كنی. ئینجا دەیگوت: ئەي خاك بە سە رم ئەوہي كردم
 لەگەل خۆم كرد.

كاپرايەك ژنیكي زۆر خولق ناخۆشی دەبی و لەسەر ھەموو شتیك دەيكا بە (قرە)
 لەگەل مێردەكەيدا. كاپرا زۆری لێ وەرەز دەبی، ژنە بە (فاتە قرقرە) ناوبانگ دەر
 دەكا. پیاوہكە بۆ لەناو بردنی فەرشیک دەبا لەسەر بێردن ئاویكی رادەخا و دیتەو بە
 ژنەكەي دەلی: ئافرەت ئەمرو زۆرم ئارەزو لە گەرانە، ھەستەبچین سەياحەتیک

بکھین، ژنه ددلی: زورباشه، ددرون تا دهگنه لای فہر شہکے و بہ ژنہکھی ددلی: بہ خوا شتی چاکہ و درد تاونک لہسہر نہی فہر شہ و ددہسنی، ژنه دہچی پئی دہخاتہ سہر فہر شہکے و دہکے ویتہ ناو بیرہکے و کابرا دہگہریتہ و دہوای چہندرفوزان کابرا ددلی: بابچم بزائم چی لئی بہ سہر ہاتوہ؟ کاتی دہچی گہی ہلدخا، مارنیک ہاوار ددکا و ددلی: نہی ئادہمیزاد مہرد بہ و لہ ددست قرہقہری نہی و ئافر دتہ رزگارم بکہ پار دہیہکی ہاشت دہدہمی، کابرا دہچی گورسینک و سہتلیک دینی و دای دینلیتہ ناو بیرہکے و مارہکے دہچیتہ ناویہوہ و ہالی دہکیشیتہ دہر، مارہ ددلی: کاکہ خوت دہزانی کہ من پارہم نیہ، بہ لام سہبر بگرہ دہچم لہ گہردنی کچی حاکمی شار دالیم کہ ہاتی بہ قسہی تو لیتی دہبہوہ و پار دہیہکی ہاشیان لئی و ہرگرہ، کابرا رازی دہبی و ددلی زور باشہ، لہ خورپہی خہودا مار دہچی لہ ملی کچی حاکم دالئی و کہس ناویری بہ لایہوہ بچی، تا کابرا دہچی و ددلی: نہگہر سہد تمہنم بدہنی من رزگاری دہکہم، دہلین زور باشہ، کابرا دہچی ددلی: نہی مار لہ گہردنی کچی حاکم و ہبہ، مارہکے ددلی زور باشہ، بہ لام دہبی ئیتر کارت بہ سہر منہوہ نہبی، مار لہ گہردنی کچی حاکم دہبیتہوہ و ددروا و دہچی لہ شارنکی دی لہ ملی کچی حاکمی نہی شارہش دالئی، دوبارہ کہس ناویری بہ لایہوہ بچی تا دہچن میددی فاتہ قرقر دینن، مارہکے ددلی، نہمگوت کارت پیم نہبی، بوچی ہاتیہوہ؟ کابرا ددلی: ہاتم پیتراگہیہنم کہ فاتسی ژنم دہیہوی بی بق ئیرہ، مار کہ گویئی لہ ناوی فاتہ بوہ بہ پہلہ لہ گہردنی کچی حاکم بوہ و کہس نہیزانی بق کئی چوو، خہلکہکے زوریان بہ لاوہ سہبر بوہ تا کابرا بہ سہر ہاتی خفی و ژنہکھی و مارہکھی بق گیرانہوہ و ئہودندی دیکہ سہریان سورما.

دہلین: جارنیک پاشایک بہ و ہزیرہکھی ددلی: و ہزیر شار بہ شار و دئی بہ دئی بگہری، پیاونکی قسہ خوشی زیرہکم بق پیدای بکہ، یہک دوو پرسیاری ئی دہکہم، و ہزیر زور دہگہری ہتا رتی دہکے ویتہ قوتابخانہی مہ لایہک، تہ ماشا دہکا چہند قوتابی بہ دہورہ بہ چوکدا ہاتوون و سہریان بہر داودتہوہ و تہ ماشای بہر دہمی خویان دہکھن و دہخوینن، و ہزیر سلوویان لئی ددکا و داددنیشی، کہ دہروانی دارنکی دریز لہ پاش ملیانہوہ راہہنگیراوہ، و ہزیر لہ مہلا دہپرسی: ماموستا نہی دارد چیہ؟ ماموستا ددلی: نہوہ بق نہوہیہ کہ نہگہر یہکئی لہ قوتابیہکان سہری لہ سہر دہرسہکھی ہلگرت پئی بزائم، دہبی تا لہ دہرس دہبنہوہ ئاوا بی، و ہزیر کہ سہر بہرز دہکاتہوہ دہبینی بہ تکنیک لہ سہر بانیکہوہ ہاتوتہ خواری بولای

مامؤستا، وهزير گوتی: ئەي ئەو پەتکە چيە؟ مامؤستا گوتی: هەرزمان لە سەربانی هەلخستوو و زەنگولەيەکم بەو پەتەو هەلاوسيوو، جارجار پايدهووشينم و چويلەكەي پي لە هەرزنەكە دەر دەكەم. وهزير كە رواني پشيلەيەك لە هەيواني بەستراووتەو و سەري بەنەكە لای شاقەلي مەلايە، گوتی ئەي ئەو بۆوايە؟ مامؤستا گوتی كە ئيشم بەمال و مندال بوو، ئەو بەنە پايدهكيشم و پشيلەكە دەمياويني و لە مالهووە حالي دەبن كە كارم پين و دين بۆلام. وهزير گوتی: مامؤستا پاشا مني بۆلای جەنابت ناردوو هەستە بچين بۆلای. مەلا گوتی فەرموو. كاتی چوونە لای پاشا و سلاويان كرد، پاشا گوتی: مامؤستا ناوت چيە؟ گوتی قوربان ناوم (نيومەن بوقە). پاشا گوتی كورپي كيتي: گوتی: كورپي (پەشم پازدە)م، پاشا گوتی: ئەو چ ناويكە؟ مەلا گوتی: قوربان لە ئەسلدا خۆم ناوم (منصور)ە، بيرم كردهووە كە مەنسور دوو بەشە (مەن) و (صور). گوتم: (مەن) يەك نيم نيو (مەنم) و (صور) نيم كە (شەپور) يەك بچروكە و بومە (نيوبوق) و باوكيشم ناوي (موسي) يە. گوتم باوكم (مو) نيە، (پەشم)ە و (سي) نيە و (پازدە) يە. پاشا زۆري بەلاو سەير بوو گوتی:

مامؤستا چەند ئەستيرە بە ئاسمانەو هەن؟ مەلا گوتی: بەقەد تووكي سەرو بە دەني ئينسان. پاشا گوتی: وانيە درۆيە. مەلا گوتی: دە ئەگەر باوهر ناكەي بيانزميزە. پاشا گوتی: ئەي لە ئەرزەووە تا ئاسمان چەند سال رينگايە؟ مەلا گوتی: بە ئەندازەي گەران بە دەوري دنيا دا. جا ئەگەر ئەو هشت پي راست نيە، تاقی كەووە. پاشا ئافەريني كرد و مەلای خەلات كرد.

دەلین: پياويك ژني گوازتەو و بردی سواری قەتار بوون و رۆيشتن بۆ (شەهرو لەسەل). كابرا كتيبي پي بوو لەناو قەتارەكە دا دەستی كرد بە مۆتالەعە. زۆري پينەچوو (جابي) قەتارەكە هات داواي (بيطاقە) ي لێكرد. زاوا گورج دەستی دەگيرفاني ناو زەرقيكي دەرهيئا و داي بە كابراي جابي. كابرا كە تەماشاي كرد وەرەقەي ماره كوردي ژنەكەي بوو. جابيه كە لەسەرەخۆ گوتی: كاكە بەو وەرەقە ليرە سوارنابي، لە مالهووە پتي سوار دەبي. زاوا زۆر خەجالەت بۆووە كە بەسەهو ئەو هي داووتی.

كورد دەلن: نەقلی كفر، كفر نيە. لەو سالانەي دواييدا كابرايەكي عيراقی دەچي بۆ حەج. كابرا دەستی راست و لاقی چەپ و چاويكي نابي. دەچي بۆ رەجمي

شەیتان، ھەرچەند دەکا بە دەستی چەپ بەردەکان ناگەنە ناو ئەو جینگایەیی جە بەردەکانی بۆ ھەلەدن. حاجی لە رەجمی شەیتان دەبنەو، ئەو ھەرخەریک دەبی. ئاخری شەیتان تورە دەبی و دئی دەلتی. ئەری کاکە ئەو ھەرخەلاس نەبووی؟ ئەو بۆ وات لێھاتوو؟ حاجی لە وەلامدا دەلتی: جا بلیم چی؟ دەستی راستم لە شەری عیراق و ئێراندا پەریو و لاقی چەم لە شەری کوردستاندا بە (ئەلغام) پەریو و بە قەزا و قەدەری خواش کوێر بووم. شەیتان دەلتی: دەی مال نەوێران چکارت بەسەر منەو، بۆ ناچی ئەوانە رەجم بکە ی کە بەو دەردەیان بردووی.

رۆژیک شاعیریک قەسیدەیک لە مەدحی حەزرتی حەسەنی کوری حەزرتی عەلی دادەنی و دەچی بۆی دەخوینیتەو. حەزرتی حەسەن پارەیکە باشی دەداتی. خەلک دەلێن ئەری قوربان ئەو پارە زۆرەت بۆ دایە؟ خو ئەو شاعیرە زۆر بۆ ئەمری خوا دەکا و بەقسەیی شەیتان ھەزار درۆ لە شیعەرەکانیدا دەلتی. حەزرتی حەسەن دەفەر مووی: ئەی ئیو نازانن کە باشترین پارە و مائی دنیا ئەو دەیکە شەرەف و ناموسی خۆتی پی بیاریزی؟ ئەگەر رازیم نەکردایە، دەھۆلی بۆ لێدەدام و لای خەلک دەگوت هیچی وەک باب و باپیری خۆی ناچی و ئەو قسەیان ل کتیباندا دەنوسییەو و دەبوو بە مال بە سەر مەو تا رۆژی قیامت.

ھەر لەو بابەتە کابرایەک بە لۆتیە پەشە ناویان دەبرد. ھات بۆ گوندی (شلماش) و لە سەربانی مائی حاجی و دەھاب (سینحر)ی دەکردن و ورج و مەیمون ھەلەدپەراندن و خەلک پارەیان دەدایە. باوکم کە باش مەلای ئەو ناوچە بوو، لەپیش خەلکدا پارەیی بۆ دەنارد. رۆژیک گوتیان: مامۆستا ئەو چۆنە جەنابت پارە دەدە؟ بەو لۆتی یە؟ لە وەلامدا گوتی: لەبەر حەیا و ئابرووی خۆم. ئەی ئەو نە جنیو بە مەلا و کوێخای فلان دئی دەدا، چونکە هیچیان نەداودتی!

لە باسی زەکاوت وزیرەکی (ئەبو عەلای مەعەرپی) دا دەلێن: ئەو ھەندە زیرە بوو، جاریک بۆ تاقیکردنەو، چوار درھەم دەخەنە ژیر چوار پینچکەیی کورسییە کە ئەو لەسەری دادەنیشت، کاتی دەچی لەسەری دانیشی فەوری دەلتی: کوری ئەو عەرزە کەمیک بەرز بۆتەو یان ئاسمان تۆزیک نزم بۆتەو و ھاتۆتە خواری؟

دوبارە دەلێن: ئەو ھەندە بەزەمین بوو کاتی لە ولاتی شامەو بە سواری و شتر چۆ

به خدا، له رینگادا له جینگایه ک پنی دهلین: سهرت دانه وینه با سهرت له لهقی نهی
 داره نه که وی، چونکه (نه بو سه لا) کویر بووه. دواي ماو ديه کی زور که دهگه ریته وه له
 ئاستی جینگای داره که سهر داده نه وینی، نه وانهی له گه لی دهبن زوریان به لاوه سهیر
 دهبن، دهلین: نه وه بو سهرت دانه وانده؟ له وه لامدا ددلی: ئاخیر کاتنی بیره ددا هاتم
 داریکی لی بوو گوتم با سهرم وینی نه که وی. گو تیان کوا خو داری لی نه؟ کاتنی بو
 ته جره به هه لیانکه ند بنکی داره که ده رکه وت که بری بویان.

(نه بو دولامه ی) شاعیری زه مانی عه باسییه کان زور ناشیرین دهبن و ژنیکی
 زور ناشیرینیشی دهبن. جارینک له کاتیکدا که (خه یزدران) ی ژنی (مه هدی) خه لیفه ی
 عه باسی خوی ئاماده دهکا بچی بو حه ج. نه بو دولامه ده چیته سهر رینگای و دهلی:
 ژنه که م په کی که وتوو، ناتوانی خزمه تم بکا، دهبن له جارییه کانت، جارییه کم
 بدهیتی. خه یزه ران دهلی باشه، به لام دواي گه رانه ودم. کاتنی له حه ج دهگه ریته وه
 نه بو دولامه قه سیده یه کی زور جوانی بو دهنوسی و بئی دهنیزی. خه یزه ران که
 دهیخوینیته وه زور پیده که نی و به پیاوینکی دا جارییه که ی بو دهنیزی. له وکاته دا نه بو
 دولامه له مال نابن. ژنه که ی نه بو دولامه به کوره که ی دهلی: نه گه ر ددهوی منت لی
 رازی بم و خواشت لی رازی بن، بچو له گه ل نه و جارییه بنوی. دهنا گه ر دنت ئازاد
 ناکه م. کوره که به قسه ی دایکی دهکا و دهچی کاری وای له که ل دهکا. کاتنی نه بو
 دولامه خه بهر ده زانی که خه یزدران جارییه ی بو ناردوو، به په له دیته وه و دهچی بو
 لای و دهستیکی بو دبا. جارییه که توپه دهبن و دهلی: نه ی پیری به دغه ری بی نه خلا
 ق، ههسته وه ده رکه وه دهنا مستیکت لی ددهم و لوتت پر دهگه م له شوین، خو منیان
 بو تو نه ناردوو، بو کورینکی گه نجی له و حاله و له وه رهنگه یان ناردوو، سه ساتیک
 له مه و بهر هات بولام و کاری وای له گه ل کردم. نه بو دولامه ده زانی که نه وه کوره که ی
 خوی بووه. هه لدهستی دهچی بولای مه هدی خه لیفه و پروداوه که ی بو دهگه ریته وه.
 خه لیفه زور پیده که نی و دهنیزی به دواي کوره که یدا. کاتنی کوره دی، خه لیفه زوری
 لی توپه دهبن، دهلی: بینن دارکاری بکه ن. کوره دهلی: قوربان نه وه چل ساله باو کم
 له گه ل دایکمدای کاری وا دهکا نه من دهنگ ناکه م و پیم ناخوش نیه، که چی من
 جارینکم جارییه که ی وا لیکردوو، نه و خوی رانه گرت و هاتوو شکایه تی لیکردوو!
 مه هدی نه وه نده پیده که نی به سه ریشته ده که وی و له پاشان به نه بو دولامه دهلی
 دهنگ مه که، جارییه کی دیکه ت بو دهنیرم. نه بو دولامه گو تی: قوربان جا مه گه ر له
 بهینی عه رز و ئاسماندا وه ی شارم دهنا نه و حه رامزاده یه خوی ددگه یه نیتی. خه لیفه

ئەودندى تر پىنكەنى و ئىنجا بە كوردكەى دەلى: چارىكى دى كارى وا بىكەى خۆم
دەزانم چىت لى دەكەم.

رۆژىك (ئەبودولامە) دەچى بۆلای (مەئىدى) باوكى (ھارونە رەشىد) و دەست دەكا
بە گریان و دەلى: قوربان لەگەل ژنەكەم وەكەى دوو كۆتر لە ھىلانە بەكدا زۆر
بەخۆشى ژيانمان دەبردە سەر، بەلام بە ناشكورى نالیم مەرگ، لىكى جىا كوردینەو
و ئىستا بە تەنیا ژيان دەبەمە سەر، كە بەراستى ژيانى تەنیاىى زۆر ناخۆشە و
سەرەراى ئەوھش ھىچم نىبە و ژيانم زۆر ناخۆشە. مەھدى دلخۆشى دەداتەود و
شتىكى دەداتى. لەملاشەرە ژنەكەى دەچى بۆلای خەيزەرانى خىزانى مەھدى داىكى
ھارونە رەشىد و بە گریانەو دەلى ئەبى دولامە مردوو و بە تەنیا ماومەو و ھىچم
دەمالتى دا نىبە و نازانم لىرە بە دواو پچن ژيان بەرمە سەر و بە چ بژیم؟ ئەویش
شتىكى دەداتى. كاتى مەھدى و خەيزەرانى خىزانى بە پىلانە كەيان دەزانن زۆر پى
پىدەكەنن.

(ئەبو عەتاهىيە) زۆر شاعىرىكى گەرە و بەناوپانگ بوو. بەلام دەلىن زۆر بەخىل و
رژد بوو. بۆ نمونە دەربارەى بەخىلەكەى دەلىن رۆژىك مەھمۇ دراوسىنگانى لە
دەورى دەبن، لەوكاتەدا سۆالکەرەك دى داواى شتىكى لى دەكا و ئەویش لە
وھلامىدا دەلى خوا بتداتى. تا سى چار سۆالکەرەك لى دووپات دەكاتەو و ئەویش
ھەر دەلى خوا بتداتى، ئامىر چار سۆالکەرەك دەلى: تو ئەى شاعىرە نى كە
گوتوتە. (كُلُّ حَيٍّ عِنْدَ مَيِّتِهِ مَطْلُؤٌ مِّنْ مَّا لِي الْكَفْنِ) يانى شەر گىلانە بەرىكى زىندوو
لە بەرەى ئادەمىزاد لەكاتى مردنیدا ئەودندەى لە سەرودت و سامانەكەى پى دەبرى
كە بۆى بکەن بە كفن. دەلى بەلى ئەو شىعەرى مەنە. سۆالکەرەك دەلى: بۆ ئەتو
ھەموو مالەكەت بۆ كرىنى كفنەكەت داناو؟ ئەبو عەتاهىيە دەلى: نەخىر .
سۆالکەرەك دەلى: ئەى چەندت بۆ كفنەكەت داناو؟ دەلى: پىنج درھەم.
سۆالکەرەك دەلى: جا كەوايە وەك خۆت لە شىعەرەكەتدا گوتوتە، بەشى تو لە
ھەموو سەرودتەكەتدا ئەى پىنج درھەمە، ئەبو عەتاهىيە دەلى: بەلى. سۆالکەرەك
دەلى: دە لە باقىەكەى شتىكم بدەى، ئەگەر ھەر نامدەيتى شتىكى دىكەم لەگەل بکە.
ئەبو عەتاهىيە دەلى چت لەگەل بکەم؟ كابرا دەلى: قەبر ھەلكەنەكان بە سى درھەم
گۆر ھەلدەكەنن، تو ئىستا درھەمىكم بدەى كە مردى ئەمن قەبرەكەت بۆ ھەلدەكەنم
و لە ئىستاو تو لە گۆرەكەشت دوو درھەم قازانچ دەكەى. ئەبو عەتاهىيە زۆر

خه جالته دهبی و دهلی: ده برؤ خوا غه زهبت لیگری، ئاخو له بهر دوو سوالکهری وهک تو سه دهقه و خیریش حه رام بووه. خه لکه که دهست دهکن به پیکه نین و دهلین جا کوا سه دهقه و خیر کردن حه رام کراوه؟

(خواجه نه صیرالدینی طوسی) ئاخوندیکی زور زانای شیعه بووه. خوی له (هولاکو) خانی مه غول نزیک دهکاته وه و دهبی به وهزیری. یه کیک لومه ی دهکا و نامه یه کی بو دهنوسی و دهلی: تو خوت کردووه به سهگی هولاکو. نه ویش له وه لامدا بوی دهنوسیته وه و دهلی: به چوار به لکه پیت دهسه لیم کهوا نیه. یه کهم سهگ له دهره وهی مال دهژی نه من له زوره وه. دووهم سهگ بهرماوی خاومنه کهی دهخوا، نه من سهرگوله کهی. سییه م سهگ تووکنه و من بی تووک. چواره م سهگ نانی هر که سینک بخوا پاسی نهو که سه دهکا، به لام من نانی خه لک دهخوم و پاسی هولاکو دهکه م.

بو شوخی و نووکتی دهلین: جاریک شیخ (نورالدین) ناوینک تووشی کابرایه ک دهبی، که دوو نافرتهی جوانی له گه ل دهبن. دوا سلاو و وه لام، شیخ به کابرا دهلی: کاکه ناوت چیه؟ نه ویش له وه لامدا دهلی: قوربان ناوم (عبدالواحد) ه. شیخ دهلی: ده کاکه نهو دووانه بو من به جی هیله، چونکه نه من (عبد) ی دووانم.

جارینک له (نه بو عه تاهیه) ده پرسن و دهلین: له ناو شیعه ره کانتدا کامهت له هه موان خوشتر دهوی؟ له وه لامدا دهلی: نهو چوارخسته کیه که ده لیم :

لَيْتَ شِعْرِي فَاِنِّي لَسْتُ اَدْرِي
اَيُّ يَوْمٍ يَكُونُ اٰخِرَ عُمْرِي
وَ بَايَ الْبِلَادِ يُقْبَضُ رُوْحِي
وَ بَايَ الْبِقَاعِ يُحْضَرُ قَبْرِي.

یانی زور به داخه وه نازانم چ پوزنیک پوزی ئاخو ری ژیانم دهبی و له چ ولاتینک روحم دهکیشن و له چ شوینیک گویم بو حازر دهکن؟

دوباره نهو چوار خسته کیه ی شیخ (محهمهد عبده) ش زورخوشه که دهلی:

اِنْ يَمُوتُ مِنْ مَشَايِخِ الدِّينِ شَيْخٌ
تَنْبَتَ وَرَدَهُ مَكَانَ الْفَقِيْدِ

وَقِيَا سَاءَ فَاِنَّ يَمُوتُوا جَمِيعًا
تَغْدُو ايرَانَ جَنَّةً مِّنْ وَّرُودٍ

یانی ئەگەر یه‌کێک له مه‌لا و ئاخوند و شیخه‌کان بمری، له جینگای ئەو خوا
لیخۆش بووه گولێک ده‌روی. جا به‌و قیاسه، ئەگەر هه‌موویان بمرن (ئێران) ده‌بێته
به‌هه‌شتیکی پر له گول.

هه‌روه‌ها ده‌لێن: جارێک له مه‌جلیسی (ئهبو‌عه‌لی) فارسیدا باسی شیعر ده‌که‌ن.
یه‌کێک عه‌رزی ده‌کا و ده‌لی: ئه‌ری قوربان جه‌نابت قه‌ت شیعرت گوتوو؟ له وه‌لامدا
ده‌لی: ئه‌و سی شیعه‌ره نه‌بی نه‌مگوتوو که ده‌لیم:

خَضِبْتُ الشَّيْبَ لَمَّا كَانَ عَيْبًا
وَ خَضِبْتُ الشَّيْبَ أَوْلَىٰ أَنْ يَعا بَا
وَ لَمْ أَخْضِبْ مَخَافَةَ هَجْرٍ خَلٍ
وَ لَا عَيْبًا خَشِيْتُ وَلَا عِتَابَا
وَ لَكِنَّ الشَّيْبَ بَدَا ذَمِيمًا
فَصَيَّرْتُ الْخَضَابَ لَهُ عِقَابَا

یانی ئەمن مووه سپیه‌کانم (بۆیه) کردۆته‌وه، چونکه ده‌لێن: مووی سپی نیشانه‌ی
پیرییه و عه‌یبه. هه‌رچه‌ند باشتروایه که عه‌یبه له (بۆیه) کردنه‌وه بگیری، له‌ترسی
دۆسته‌که‌شم (بۆیه) نه‌کردۆته‌وه، که بلیم: ئەگەر مووه سپیه‌کانم ببینی لیم دور
ده‌که‌وێته‌وه و نه‌ له عه‌یب و لومه‌ش ترساوم، به‌لام پیری و مووی سپی ناشیرین
هاتنه‌ به‌رچاوم و منیش به‌ ره‌نگ کردنی موویه‌کانی تۆله‌ی خۆم لیکردنه‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ ئازایی و گه‌وره‌یی چه‌زهرتی عه‌لی، شیخ (ته‌نوحی) له کتیبی
(المستجاد) دا ده‌لی: کاتی پینغه‌مبه‌ر (دخ) ی له‌سه‌ر بی ویستی کۆچ بگا و چه‌زهرتی
عه‌لی چوو له جینگاکه‌یدا بنوی، خوای گه‌وره‌ به (جویرائیل) و (میکائیل) ی گوت:
ئێوه‌م کرده‌ برای یه‌کتر، به‌لام بریارمداوه که ته‌مه‌نی یه‌کتان درێژتر بی، ئه‌و ته‌مه‌ن
درێژییه‌ بۆ کامه‌تانی دا نیم؟ له وه‌لامدا هه‌ردوو داوای ته‌مه‌نه‌ درێژه‌که‌یان کرد.
خوای گه‌وره‌ عیتابی لیکرتن و فه‌رمووی: ئه‌ی بۆ وه‌ک عه‌لی کوری ئه‌بو‌تالیب تاز
نه‌کرد. کاتی له‌گه‌ل پینغه‌مبه‌ردا کردمن به‌برا، عه‌لی گیانی خۆی فیدای کرد و ئه‌و
ئه‌مشه‌و چوو له جینگای ئه‌ودا بنوی، تا پینغه‌مبه‌ر به‌سه‌لامه‌تی کۆچ بگا. خوای
گه‌وره‌ فه‌رمووی: ئه‌م شه‌و بچن ئاگاتان له عه‌لی بی، هه‌تا دوژمن زه‌فه‌ری پی نه‌به‌ن

جوبرائیل و میکائیل هاتن بۆلای و له کاتیکدا که جوبرائیل له لای سه‌ری و میکائیل له لای لاقانی و دستابوون، جوبرائیل ده‌یگوت: به‌خ به‌خ کن وه‌کی تۆیه ئه‌ی کوری ئه‌بو تالیب که خوای گه‌وره له لای مه‌لائیکه تاريفت بکا. جا به‌ ريوایه‌تیک ده‌لین: ئه‌و ئایه‌ته‌ی سه‌وره‌ی (به‌قه‌ره) له وکاته‌دا ده‌رحه‌تی به‌ سه‌زده‌تی سه‌لی هاتۆته خواره‌وه که ددغه رمووی:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ

یانی له‌ناو خه‌لکدا جو‌ره که‌سانیک هه‌ن وه‌ک عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب که ژیان و چه‌یاتی خو‌یان بۆ وه‌ده‌ست هینانی ره‌زای خواوه‌ندی گه‌وره‌ی خو‌یان ده‌فرۆشن. جا به‌راستی برایه‌تی راسته‌قینه ئاوا ده‌بی، که له‌کاتی ته‌نگانه‌دا فریای دۆست و براده‌ری خو‌ت بکه‌وی، وه‌ک سه‌زده‌تی عه‌لی که رو‌حی خو‌ی فیدای سه‌زده‌ت کرد و چو‌و له جینگاکه‌یدا نووست.

پیاوینکی به‌سه‌ره‌یی ده‌لی: ئه‌من دوو کور و دوو کچ و ژنیک و ژماره‌ مریشکینکی زۆرم هه‌بوو. رۆژیک پیاوینکی (به‌دوی) بوو به‌ میوانمان. به‌ ژنه‌که‌م گوت: ئافرده‌ت زوو مریشکیک سه‌ر بېره‌ با نیوه‌رۆ بیخۆین. کاتی نان دانرا، به‌ گالت، به‌ میوانه‌که‌م گوت: ئه‌تۆ ده‌بی مریشکه‌که‌ به‌ش بکه‌ی. کابرا گوتی: باشه، به‌لام به‌ دا به‌شکردنی من پازی ده‌بن؟ گوتم به‌لی. کابرا قۆلی لی هه‌لمالی و ده‌ستی کرد به‌ به‌شکردنی مریشکه‌که‌. سه‌ره‌که‌ی لیکرده‌وه و گوتی: (ها) با سه‌ره‌که‌ی بۆتۆ بی. چونکه‌ ئه‌تۆ سه‌ره‌ی ماله‌که‌ی. دوو باله‌که‌شی دان به‌ دوو کوره‌کان و گوتی: با ئه‌و دوو باله‌ش بۆ دوو بالی ماله‌که‌ بن. دوو قاچه‌کانیشی دان به‌ دوو کچه‌کان و پشت قه‌ونه‌که‌شی دا به‌ ژنه‌که‌م و سینگه‌که‌شی هه‌لگرت و گوتی: با ئه‌و پارچه‌ش بۆ میوانه‌که‌تان بی. رۆژی دایه‌ی به‌ ژنه‌که‌م گوت: ئه‌مرو پینجان لینی. کاتی نان دانرا گوتم: ودره‌ به‌شیان بکه‌. کابرا گوتی: باشه تاق تاق به‌شیان که‌م یان جووت جووت؟ گوتم تاق تاق، گوتی ده‌باشه. بگره‌ تۆ و ژنه‌که‌ت و ئه‌و مریشکه‌ تاقینک، یه‌کیشی دا به‌ دوو کوره‌که‌ و گوتی: ئه‌وه‌ش تاقینک، یه‌کیشی دا به‌ دوو کچه‌که‌ و گوتی: ئه‌وه‌ش تاقینک و دووشی بۆخۆی هه‌لگرت و گوتی: ئه‌مه‌ش تاقینک، ئیمه‌ ته‌ماشای یه‌کترمان ده‌کرد، گوتی: وا دیاره‌ به‌مجۆره‌ پازی نین. باجووت جووت به‌شیان که‌م. گوتمان باشه، گوتی هانی، ئه‌وه‌ تۆ و دوو کور و مریشکیک ئه‌وه‌ دوو جووت. ژنه‌که‌ت و دوو کچه‌کان و ئه‌و مریشکه‌ش ئه‌وه‌ دوو جووتی تر و من و ئه‌و سی مریشکه‌ش ئه‌وه‌ دوو جووت، رووی کرده‌ ئاسمان و گوتی: خوایه‌ زۆر شوکر، چونکه‌ تۆ فییری ئه‌و

دەلێن: عەرەبێک لەبەر خوا دەپارایەوه و دەیگوت: ئەهی خۆای گەورە تۆ زۆر حەقت بەسەر منەوه هەیه، تکات لێ دەکەم ئەو حەقاندەم پێ ببەخشە، ئەهی خۆای گەورە بەخۆای حەقی خەلکیشم زۆر لە سەرە، تۆ خوا بەگەورەیی خۆت ئەوانیشم بۆ بدوو، ئەهی خۆای گەورە بۆ هەموو میوانیک شتیکت واجب کردوو، ئەم شەو میوانی تۆم بەهەشتم بە نسیبکە.

دەلێن: کابرایەکی عەرەب دەیگوت: دوعای ددان هێشان دەزانم: هەر کەسێک ددانی بێشی، ئەو دوعایەیی منی پێ بێ ژانی ددانی دەشکێ، بەلام کاتێ یەکیک دەچو بۆلای و دوعاکەیی بۆ دەنوسی دەیگوت: ئاگادار بە، ئەهی دوعایە بەی شەرته کار دەکا که چوویە سەر جینگا یادی (مەیمون) نەکەیی، چونکە دوعاکە بەتال دەکاتەوه. بەلام کاتێ دان هێشەکە دەچوووە سەر جینگا، قسەیی دوعا نۆسەکەیی و دبیر دەشاتەوه و هەتا بەیانی لەبەر ئێشی ددانی خەری لێ نەدەکەوت و بەیانی کە دوعا نۆسەکە تەوشی دەبوو دەیگوت، چۆن بووی؟ کابرا دەیگوت: هەتا بەیانی لە تاوی ژانی ددانەکەم خەوم لێ نەکەوتوو، دوعا نۆس دەیگوت: رەنگە مەیمونت و دبیر هاتبیتەوه؟ کابرا دەیگوت: بەلێ، دوعا نۆسەکە دەیگوت: ئاخەر بۆیە ئەهی نۆشتوو، کاری نەکردوو.

پیاویکی (عوتەبە) ی کوری ئەبی سوفایان زولم لە عەرەبێکی خەلکی شاری (طایف) دەکا، کابرا دەچێ بۆلای عوتەبە و زۆر بەبێ ئەدەبی شکایەتی لێ دەکا، عوتەبە بەتورەییەوه دەلێ: کابرا وادیارد تۆ زۆر نەزان و نەقامی، لام وایە نازانی کە لە شەو و رۆژدا چەند نوێژیش واجب، کابرا دەلێ: بۆ ئەگەر زانیم ئیجازە دەدەیی پرسیارێکت لێ بکەم؟ عوتەبە دەلێ ئا، کابرا دەلێ:

إِنَّ الصَّلَاةَ أَرْبَعٌ وَ أَرْبَعٌ
ثُمَّ تَلَّاشُ بَعْدَ هُنَّ أَرْبَعٌ
ثُمَّ صَلَاةُ الْفَجْرِ لَا يُضَيِّعُ

یانی نوێژی واجب لە شەو و رۆژێکدا دووجاری چوار پکاتی و لەپاشان سی پکاتی و ئینجا چوار پکاتیەکی دی و دواي نوێژی بەیانی کە نابێ بفرەوتی، عوتەبە دەلێ: وایە، پرسیارەکەت بکە، کابرا دەلێ: فەقەراتی پشتت چەند گرین؟ عوتەبە دەلێ: نازانم، کابرا دەلێ جا تۆ کەشتی پشتی خۆت نەزانی چۆن دەزانی قەزاوت

و حوکم به سەر خەلکدا بکە؟ عوتە بە دەلتی: بابە زوو شتە کە ی بدەنە وە و با برەواو
لە کۆلمان وەبێ.

(سەھلی) کورپی ھارون دەلتی: کابرایەکی بە خیل زۆر دەچوو بۆ مەجلیسی (ابن
المقفع) و ابن المقفع دەیگوت: دەبێ دەعوەتێکم بۆ بکە، کابراش لە وەلامدا
دەیگوت: پیت وایە پلاو و گوشتت بۆ ساز دەکەم؟ چ بوو ئەوەت بۆ دادەنێم. خولاسە
پۆژیک لە گەلی چۆو، کاتی خواردنە کە ی ھینا، نانە پەقێک و دوو سێ کۆخوی
بوون. لەوکاتەدا سوالکەریک لە دەرگای دا و ھاواری کرد خاوەن مائ خیریکم پێ
بکە، پەحمەتی خواتان لێ بێ. چەندجار ھاواری کرد، ئاخری خاوەن مائی بە خیل
گوتی: دە برۆ بەس ھاوارکە، بێم ھەر دوو قاچت دەشکینم. ابن المقفع گوتی: کاک
سوالکەر زوو برۆ و خۆت پزگار بکە، چونکە ئەگەر وەک من دەزانم وەعدە ی چەند
راستە، تۆش ئاوات بزانیایە ھەر شە ی چەند راستە گورج دەپۆیشتی.

دەلتین: رینوی زۆر فیلبازە و زۆر زیرەکە. یەکیک لە نیشانە ی زیرەکی ئەو ھە کە
ھە رکاتی (کینچی) زۆری پتووە بوو، ھیندیک (تووک) بە دەمەو دەگری و دەچیتە ناو
ئاوێکەو و وردە وردە خۆی نەوی دەکا. کینچەکان کە ئاویان لێ نزیک بۆو دەچن
لەسەر ئەو تووکە کۆدەبنەو کە بە دەمیەو گرتووە. ئەویش کە زانی ھەموویان
کۆبوونەو بە ئاسپای تووکە کە ھەتدەداتە ناو ئاوێکەو و بۆخۆی لە ئاوێکە دیتەدەر.

دەلتین: بۆ ئەو ھە ی گورگ بە چکەکانی نەخوا، کە بە چکە ی بوون گورج دەچن
(کالە کە مارە) ی زۆر بە برکەو دەینی و لە زارک و دەرووبەری کونە کە ی بلاو دەکاتەو،
چونکە دەزانی کە ھە رکاتی گورگ بە سەر کالە کە مارەدا برەوا فەوری دەمیری، بەو
فیلە بە چکەکانی دەپاریزی.

دەلتین: پیاوێکی (خوراسانی) ھەموو سالتیک دەھاتە نەجەف و کەربەلا و دەبوو بە
میوانی عەرەبیک، زۆر جار بە عەرەبە کە ی دەگوت خۆزگە جاریک دەبوو یە میوانم، جا
دەمزانی چۆنت پاداشی ئەو ھەموو خزمەتە بدەمەو. دوا ی ماو ھەیک عەرەبە رینگای
دەکەویتە شاری (مەرۆه) و دەچن بۆ مائی دۆستە کە ی. کاتی دەچن، دەبینن
دۆستە کە ی لە گەل چەند کە سیک دانیشتووە. سلاو دەکا، بە لام کابرا خۆی گیل دەکا
و یانی نایناسن. کابرای عەرەب زۆری بە لاو ھە سەیر دەبێ و دەلتی: ئەو دەم

هه‌آداه بویه نامناسیتته‌وه. په‌رۆکه‌ی له‌ده‌نی ددکاته‌وه و ده‌لئ: هه‌ر نامناسی؟
 کابرا ده‌لئ: ناتناسم مه‌رهب له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لئ: ئه‌وه له‌به‌ر چه‌تفه و هه‌گاله‌که‌مه
 لئیی تیکچوود. ئه‌وانیش فریده‌دا و ده‌لئ: ده‌مناسیه‌وه؟ خوراسانی ده‌لئ: نا. مه‌رهب
 فه‌روه‌که‌ی دادهنی و ده‌لئ: ئیستاش نامناسی؟ ده‌لئ: ناوه‌الله ئه‌گه‌ر پینسته‌که‌شت
 له‌خۆت دارنی هه‌ر ناتناسم.

یه‌کێک له‌ ئه‌سحابه‌کانی پینغه‌مبه‌ر (دخ) به‌ ناوی (نوعه‌یمان) به‌ که‌سێکی گالته‌باز
 ناسرابوو، یه‌کێک بوو له‌و ئه‌سحابانه‌ی که‌ له‌ غه‌زای (به‌رد) دا به‌شداری کردبوو. بۆ
 نمونه‌ یه‌کێک له‌ گالته‌کانی ئه‌وه‌یه، که‌ ده‌لئین: له‌ خزمه‌ت هه‌زره‌تی ئه‌بویه‌کر و
 چه‌ند ئه‌سحابه‌دا ده‌چن بۆ شاری (بوصرا). ئه‌سحابه‌یه‌کیان له‌گه‌ڵی بوو ناوی
 (سه‌وه‌یبیط) بوو. ئه‌ویش به‌شداری غه‌زای (به‌رد) ببوو. له‌و سه‌فه‌ره‌دا خواردن
 به‌ده‌ست نه‌و بوو. له‌ کاتیکدا که‌ هه‌زره‌تی ئه‌بویه‌کر له‌وێ نه‌بوو، (نوعه‌یمان) چوو
 بۆلای و گوتی برسیمه. (سه‌وه‌یبیط) له‌ وه‌لامدا گوتی: سه‌هر بگره‌ با هه‌زره‌تی
 ئه‌بویه‌کر بینه‌وه. نوعه‌یمان گوتی: وه‌لاهی ده‌بی توره‌ت بکه‌م. هات بۆلای چه‌ند
 که‌سێک و گوتی: غولامێکی مه‌رهبم لێ بکرن که‌ گورج و گۆله، به‌لام زۆرزان و به‌
 زمانه. له‌وانه‌یه‌ بلێ، عه‌بد نیم. باوه‌ری پی سه‌که‌ن. گوتیان: باشه‌ و لئیان کۆی با
 ده‌ و شتر و هینانی بۆلای ئه‌سحابه‌کان و گوتی: ئه‌وه‌یه، گوتیان: هه‌سته‌ و ده‌پیشمان
 که‌وه‌ کریومانی. گوتی: بابه‌ ئه‌من عه‌بد نیم. هه‌رچه‌ند هاواری کرد فایده‌ی نه‌بوو
 گوتیان: ده‌زانین چه‌ند زمان درێژی. گوریستیکیان له‌ ملی خست و له‌گه‌ڵ خۆیان
 برد. کاتی هه‌زره‌تی ئه‌بویه‌کر هاته‌وه‌ و پیتی زانی، له‌گه‌ڵ ئه‌سحابه‌کان چو
 پاره‌که‌یان دانه‌وه‌ و هینایانه‌وه‌. پینغه‌مبه‌ر (دخ) که‌ به‌و گالته‌یه‌ی زانی تا سالیکی ک
 و دبیری ده‌هاته‌وه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌هاتی.

جاریکی دی کۆیه‌یه‌ک هه‌نگوین له‌ مه‌رهبێک ده‌کۆی و به‌دیاری ده‌بیا بۆ پینغه‌مبه‌
 و مه‌رهبه‌که‌ش له‌گه‌ڵ خۆی ده‌با بۆ به‌ر ده‌رگای مالی پینغه‌مبه‌ر و ده‌لئ: کاکه
 پاره‌که‌ی لیره‌ و درگه‌رد. هه‌زره‌ت ده‌ست ده‌گا به‌ دابه‌شکردنی هه‌نگوینه‌که‌
 له‌و کاته‌دا کابرای مه‌رهب هاوار ده‌کات و ده‌لئ: کوا پارده‌ی هه‌نگوینه‌که‌؟ هه‌زره‌ت به‌
 گالته‌وه‌ ده‌فه‌رمووی: لا گونیکێ نوعه‌یمان و ده‌فه‌رمووی: نوعه‌یمان ئه‌وه‌ به‌
 واتکردوه‌؟ نوعه‌یمان ده‌لئ: قوریان بۆ ئه‌ودی خیرت پی بگا و شوشم شیچ
 پینه‌بوو. هه‌زره‌ت پینه‌که‌نی و پارده‌ی کابرا ده‌دا.

یهکی دی له گالتےکانی ئهوهیه، رۆژنیک کوپرنیک به ناوی (مهخرمه) دهلی: دستم بگره با بچم میز بگم، دهستی دهگری و دهیباته گوشهیهکی مزگهوت و دهلی: لیتره دانیشه. کوپره داددنیشی و خهریک دهبی میز بکا. خهک چاویان لی دهبی و هاوار دهکهن و دهلین نهکهی ئیره مزگهوته! کوپره دهلی: ئهوهی دهستی گرتم کی بوو؟ گوتیان نوعهیمان بوو. دهلی وهلاهی دهبی بهو گۆچانه دارکاری بگم. نوعهیمان دهزانی که کوپره وای گوتوو. رۆژنیک دی بۆلای دهلی: کارت به نوعهیمان ههیه؟ کوپره دهلی: بهلی. له کوپیه؟ نوعهیمان دهلی: وهره بابچین نیشانت بدهم ئهوه نوپژ دهکا. دهیبا بۆ لای حهزرتی عوسمان. لهکاتی نوپژکردندا و دهلی: ئهوه نوعهیمان. کوپره گۆچان راست دهکاتهوه لینی پراکیشی، چاویان لی بوو هاواریان کرد نهکهی ئهوه حهزرتی عوسمانه کوپره گوتی: بۆ ئهوه کی بوو ئهوی بهمن نیشاندا؟ گوتیان: نوعهیمان بوو. کوپره گوتی: وادیاره که قهت تۆلهم بۆ لی ناگریتهوه.

ههروهها دهلین: عبداللای کوپری محهمهدی کوپری عبدالرحمانی کوپری حهزرتی ئهبویه کریش زور گالتهباز و قسهخوش بووه. دهلین: شهونیک لهگهل پیاوینکی مهدینهیی دانیشتبوو نانی دهخوارد. بهردیک هاویشرایه مالهکه یانهوه. زوری پینهچوو دوو بهردی دیکهشیان هاویشتن. عبداللا به کارهکه رهکهی گوت: بچو دهرهوه بزانه بانگی مهغریبی داوه؟ کارهکه رهکه چو دهرهوه و دواي سهعاتیک هاتهوه گوتی: بهلی بانگی داوه و جهماعه تیشیان کردوو. کابرای مهدینهیی گوتی: چون له پینش ئهوه دیدا کارهکه رهکه بینهوه ژووری نوپژمان نهکرد؟ عبداللا گوتی: بهلی، بهلام ئهگهر نهمناردایه دهرهوه بۆ ئهوه پرسیاره، تا بهیانی بهردهبارانیان دهکردین، دهزانی؟ کابرای مهدینهیی حالی بوو زور پینکهنی و گوتی: حالی بووم.

دهلین. کابرایهکی رهنگ و روو ناشیرین ئاوینهیهکی دیتهوه و فووی لیکرد و تیی روانی و تهمشای خوی کرد زور ناشیرین بوو. به توپیهوه فری دا و گوتی: دایکی ساحهبت دهگیم، ئهگهر خهراپ نهبویتایه فرییان نهدهدای.

دهلین: عه رهبینکی دهشتهکی نانیکی به دهستهوه بوو. تووشی پیاوینک بوو شیرینکی به دهستهوه بوو. عه رهبهکه گوتی: کاکه ئهوه شیرم بهو نانه پی بفروشه. کابرا گوتی:

كابران ئەو شىت بووى؟ چۆن شىرنىك بە ناننىك دەدەن؟ ئەردەبەكە گوتى: بۇ شىت بووم؟ بۇ كامەيان قازانجى بۇ زگ زۆرتزە؟

جارنىك ھارونەرەشىد زاناي بەناويانگ شىخى (ئەوزاعى) و ئىنام (ئەبو يوسىف) لى لەلا دەبن. بۇ خۇشى و نوكتە روو دەكاتە ئەوزاعى و دەلى: تو لىباسى رەشت پى چۆنە؟ لە وەلامدا دەلى: بەلامە وە ھەرام نىە، بەلام ناخۇشم دەوى. ھارونەرەشىد دەلى: بۇ ناخۇشت دەوى؟ دەلى: چونكە قەت بووك لەبەرى ناكەن و حاجى نايكەن بە ئىھرام و لەبەھى كەھى پىوہ بلىن و ناكرى بە كفى مردووش. ئىنجا روو دەكاتە ئەبو يوسىف و دەلى: ئەھى بەلای تووہ چۆنە؟ لە وەلامدا دەلى: ئەھى ئەمىرى موسولمانان رەشى بەلای مەوہ زۆر پىرۆزە، چونكە خۇشەوئىستىن شت بەلای مەوہ رەشايى چاوه و نوور ھەر لە تارىكايى و رەشايىدا دەر دەكەھى و تەنەت قورئانى پىرۆزىش بە رەشى نوسراوئەوہ. ھارونەرەشىد زۆرى پىخۇش دەبن و ئافەرىنى ھەر دوويان دەكا.

دەلىن: كابرانەك دەگوت: ئەمن (موسى) كورى (عىمران) م، گرتيان و برديان بۇلای خەلىفەھى موسولمانان. خەلىفە گوتى: ئەتۇ كىنى؟ گوتى: موسى كورى عىمرانى كەلىم، ھەسايەكى بەدەستەوہ بوو. خەلىفە گوتى: ئەوئەس ساكەتە كە بوو بە ئەزىپا؟ گوتى بەلى. خەلىفە گوتى: دەفرىدە و پىنى بلى با وەك ھەسايەھى موسى بىن بە ئەزىپا. كابران گوتى: جارى لەپىشدا ئەتۇ وەك فىرەھون بلى: (أَنَارَبُكُمُ الْأَعْلَى) يانى ئەمن خوى گورەتەنم، تا مئىش ھەسايەكەم بىكەم بە مار وەك ھى ھەزەرتى موسى. خەلىفە زۆر پىكەنى و قسەكەھى پىخۇش بوو، لەوكاتەدا نانىان ھىنا. بە كابران گوت: ھىچت خواردووە؟ گوتى: بەخوا ھەقل شىكى باشە، جا ئەگەر شتم بوایە و بىم خواردايە بۇ لىرە دەبووم. خەلىفە زۆرى پى سەير بوو، كابران خەلات كرد و ناردىەوہ.

ھەر وہا دەلىن: ئافەرتىك دەگوت: ئەمن پىغەمبەرم گرتيان و برديان بۇلای مەئمونى كورى ھارونەرەشىد. مەئمون لىنى پرسى ئەتۇ كىنى؟ گوتى: ئەمن (فاتمە) لى نەبىم. مەئمون گوتى: تو ئىمانت بە مەمەد ھەھە؟ گوتى: بەلى ھەرچى فەرموویەتى راستە و ئىمانم پىئەتى. مەئمون گوتى: جاخۇ ھەزەرت فەرموویەتى: (لَا نَبِيَّ بَعْدِي) واتە لەپاش من پىغەمبەر نابن. ئافەرتەكە گوتى: راستى فەرمووە،

بەلام نەیفەر مەووە (لَا نَبِيَّ بَعْدِي) فەر مەووە تەقی: پیاوی پینغە مەبەر نابێ، نەیفەر مەووە
ژنی پینغە مەبەر نابێ؟ مەئەمۆن پینکەنی و گوتی: ئەمن بەلگەم نەما. رووی کردە
خەلکەکە و گوتی: ئەو دی بەلگەیی لایە با بیلێ.

دوبارە دەلێن: یەکی دەیگوتی: ئەمن پینغە مەبەر م بردیان بۆلای مەئەمۆن و گوتی: تۆ
پینغە مەبەری؟ گوتی بەلێ. گوتی: موعجیزەت چیە؟ گوتی: چ دەلێنی ئەو دیە. مەئەمۆن
گوتی: دە کالەکیکمان لەو عەرزه بۆ پینغە دەری گوتی: سێ رۆژم مۆلەت بدەن.
مەئەمۆن گوتی: هەر ئیستا دەمەوی. کابرا گوتی: ئەی ئەمیری مۆسولمانان
ئینسافت هەبێ تۆ دەزانی کە خۆی گەرە بەو هەمەووە دەسەلاتە یەو بە سێ مانگ
پنی دەگە یەنی، چۆن تۆ بە سێ رۆژی لەمنی قەبوول ناکەیی؟ مەئەمۆن پینکەنی و زانی
فیلبازە و تۆبەیی پینکرد و بەریدا.

دوبارە دەلێن: هەر لە زەمانی مەئەمۆن دا پیاویک دەیگوت ئەمن پینغە مەبەر م،
هینایان بۆلای و گوتی: تۆ پینغە مەبەری؟ گوتی: بەلێ. گوتی: موعجیزەت چیە؟ گوتی:
بەردیک دەخە مە ناو ئاوه و دەیتوینمەووە و لەگەل ئاوه کە تیکەلی دەکەم. مەئەمۆن و
خەلکەکە گوتیان: باشە. کابرا بەردیکی لە باخەل دەرهینا و خستیه ناو ئاو، فەوری
توایەووە. گوتیان: ئەووە فیل و حیلە بوو کردت، ئیمە بەردیکت بۆ دینین و دیتوینە. لە
وہ لامدا گوتی: ئەو دندە شیلگیر مەبن، خۆ ئیوہ لە فیرەوون گومراتر نین و منیش لە
حەزرتی مۆسا گەرەتر نیم، خۆ فیرەوون بە مۆسای نەگوت: عەساکەیی خۆت
نابێ، ئیمە عەسات بۆ دینین بیکەیی بە مار. مەئەمۆن زۆر پینکەنی و ئازادی کرد.

دەلێن: دوو (جاریە) یان برد بۆ ئەبو جەعفەری مەنسور. زۆری بە لاوہ جوان و وریا
بیون. ئەو دی لە پینشدا چووہ ژوری گوتی: ئەی ئەمیری مۆسولمانان خاوەندی
گەرە منی بە گەرەتر داناوہ لە هاورپیکەم، بەگوێرەیی ئەو ئایەتە کە دەفەر مۆوی:
(وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ) یانی ئەو دی لە پینشدا. ئەوی دیکە گوتی: جەنابی خەلیفە
وانیە، من لەو گەرەترم، بەپینی ئەو ئایەتە کە خوا لە قورئاندا دەفەر مۆوی: (وَالْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّكَ مِنَ الْأُولَى). ئەبو جەعفەر هەر دووی خەلات کردن.

لە باسی لەتيفه و نوکتەیی عولەمای عیلمی (نەحی) دا دەلێن: جاریک (شارون) ی
کورپی (عبدالملك) لە مەجلیسی (موودفق) دا مەست بیوی. لە ئاخیری مەستیە کەیدا

ههستا بروا، به لام نهیتوانی و له خینوته ته که دا نووست. کاتی خه لکه که بلاوه یان لیکرد و رویشتن، (راشیدی) ده رکه وان هات چاوی پیکهوت و گوتی: یا (هارون انصرف)، واته ههسته برهوه. هارون گوتی: (لاینصرف هارون)، یانی هارون مونسه ریف نابنی. راشید قسه که ی دوویات کرده وه و هارون گوتی: له ئاگاهت بپرسه نه و ده زانی. (مووه فهق) گویی لی بوو گوتی: (هارون لاینصرف) راشید لینی گه را و دهستی لی هه لگرت. به یانی که (مووه فهق) هات و ته ماشای کرد هارون له وی نووستوه، له راشید توره بوو و گوتی: تو چون دینی به کینک له خینوته ته که ی مندا بنووی و من نه زانم؟ راشید گوتی: قوربان خوت ئه مرت کرد لینی گه ریم و گوتت هارون لاینصرف. مووه فهق زانی که راشید به هه له تیگه یوه، زور پیکه نی و گوتی: نه من مه به ستم ئی عراب بووه، تو به جوریکی دی حالی بووی.

دوباره ده لین: به قالدیک باینجانی ده فروشتن. زانایه کی (نه حو) زان گوتی: (کیف تبع)، یانی چونیان ده فروشی؟ کابرا گوتی: (عیشترین بدانق) واته بیستی به دانگینک. زاناکه گوتی: نه ی بو نالینی (عشرون بدانق). به قاله که وهیزانی ده لینی بیست به دانگینک گرانن، گوتی: (سلا سین بدانق) یانی سی به دانگینک. زاناکه گوتی: نه ی بو نالینی، (سلاسون)؟ به کورتی هه تا هاته سه ر (سبعین)، سه فتا. زاناکه گوتی: نه ی بو نالینی (سبعون). کابرای به قال گوتی: وادیاره ده ته وی بو ت بکه م به هه شتا، به خوا لیچی لی ناده ی.

ده لین سوالکه رینک چوه به رده رگای مالدیک داوای شتینک بکا، له وکاته دا خاوه ن ماله که له ئاوده ست بوو و میزی ده کرد. سوالکه ره که گویی له دهنگی میزه که ی بوو، قولته ی ده هات گوتی: ره حمه تی خواتان لی بی له وه ی ده کولی هیندیکم بو تیکه ن. خاوه ن ماله که، که ئافره ت بوو، تریکی به ردا و گوتی: داره کانمان ته رن نایسین، نه کولیوه، کابرای سوالکه ر به ناچاری رویشتن.

ده لین: خه لکی ئیسفه هان زور رژدو سه قیل و به خیلن. جارینک کابرایه ک ده چیته ئیسفه هان، رژیکن کاتی نان خوارده ن، کویرینک به لای داده روا و کابرا کولیره یه کی ده داتی. کویره که دوعای بو ده کا و ده لینی: یاخوا خوا ره حم به غه ربیت بکا. کابرا ده لینی، چوزانی غه ربیم؟ کویر ده لینی: به وه را ده زانم چونکه نه وه (۳۰) ساله تا ئیستا که س کولیره یه کی نه داومی و دیاره که تو غه ربی ده نا توش وه ک نه وان ده بووی.

له (ئەشعەب) ی کوری (جوبەیر) دەگێرنەووه که زۆر قسەخۆش و نوکتەباز بوود. دەلێن: رۆژنیک گوتیان تۆ ئەسحابی پیغەمبەرت زۆر دیو، ئەگەر خەدیسی پیغەمبەرت ئاگالین، بۆمان وەگێرە. له وەلامدا دەلی: ئەمن له هەموو کەس زیاتر ئاگام له خەدیسە. دەلێن: دەخەدیسێکمان بۆ وەگێرە. دەلی: عیگرەمە له کوری عەباسەووه بۆی گێرامەووه و گوتی دوو خەسلەت هەن، ئەگەر له موسولماناندا هەبن دەچنە بەهەشت. گوتیان: دە بیانی بزانین ئەو دوو خەسلەتە چین. گوتی: ئاخەر عیگرەمە یەکیانی لەبیر چۆتەووه و خوشم ئەوی دیم لەبیر نەماووه.

دەلێن: ئەو (ئەشعەبە) عادی و ابوو هەمیشە دەچو له مائی (سالمی) کوری عبداللای کوری خەزرتی عومەر نانی دەخوارد. رۆژنیک سالم بە دندالەکانی دەلی: هەستن با ئەمرو بچین له ناو باغە کهماندا نان بخۆین. ئەوان دەرژن بۆ ناو باغ و ئەشعەب دێ بۆ مالیان، تەماشای دەکا کهسیان له مال نیە. دەپرسی و دراوسێکەیان دەلی: چوون بۆ ناو باغ. ئەشعەب گورج و شتریک بە درهەمیک بەگری بەردو باغە کهیان دەروا. کاتی دەگاتە راستی دیواری باغە که، خۆی فرێدەداتە سەر دیوارە که و دیوار بەسەریدا دەروخی. سالم لەودیو دیوارە که و گورج عەباکە ی بە کچهکانی دا دەدا و دەلی: کچهکانم کچهکانم. ئەشعەب لەسەرەخۆ دەلی: (لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بِنَايِكُمْ مِنْ حَقِّ وَأَنْتُمْ لَتَعْلَمُوا مَا نُرِيدُ). یانی تۆ دەزانی که ئێمە شیچ حەقیکمان بەسەر کچهکانتەووه نیە و خۆت دەزانی چمان دەوی. جا ئەو ئەشعەبە دەلی: جارنیک ئافرەتیک هاتەلام و گوتی: با ئەو دینارەت بە ئامانەتی لابی. گوتم باشە و لیم وەرگرت و وەبن سوچی فەرشه که مەدا. دواي چەند رۆژان هاتەووه و گوتی: بە سەدەقەت بێ دینارە کهم بدەووه. دەلی: لەسەرەخۆ گوتم لیبوی ئەو فەرشه هەلدووه و بە چکه که ی دینارە که بەرەووه. دینارە کهت زاوه. دەلی: چونکه له پینشدا درهەمیکم له تەنیشتی دینارە که دانابوو. دەلی: ئافرەتە که که سوچی فەرشه که ی هەلدایەووه، تەماشای کرد راست دە کهم، درهەمە که ی هەلگرت و دینارە که ی بە جینەنیشت و رۆی. دەلی: خولاسە تا سی جار بەمجۆرە دەدات و دەناردەووه. سەری چوار چاردی که هاتەووه دەستم کرد بە گریان، گوتی: ئەووه بۆ ددگری؟ گوتم زۆر بە داخەووه دینارە کهت ئەووه ندە ی خۆینی پاش مندال بوون له بەرچوو، که مرد. ئافرەتە که گوتی: جا باشە، دینار چۆن خۆینی پیدادی؟ گوتم: هە ی بێ دین، باوەریم پیدە که ی که مندالی دەبی، بەلام باوەریم پیناکە ی که خۆینی پیدابی؟ دەلی: بەودی له

کۆل خۆم کردوه و باقی دینار دکهم خوارده.

(مه دایینی) دهلی: (ئەشعەب) دهلی: جارێک چوووم بۆ مائی (کەعبە) و دەستم بە پەرددی (کابە) گرت و گوتم ئەو خوای گەورد بەسە ئەو حیرس و تەمبە و سۆالکردنەم لە کۆل بکەوه. بە ئەمری خوا کە گەر پامەوه، روم لە هەر لایەک دەکرد و بە لای هەر کەسیندا دەچوووم وەک جارێک نهبوو، هیچیان نەددامی. هاتمهوه لای دایکم. گوتم: ئەوه بۆ بە دەستی بەتال هاتیهوه؟ باسی دوعاکەم بۆ گێراییهوه. دایکم تێرە بوو گوتم: وەللاهی پێ ناخهیتە ئەو مالهوه تا نهچیهوه (مهکه) و دوعا یه کهت له خوا وەر نه گریتهوه. ناچار هاتمهوه بۆ مهکه و چووومه مائی کهبا و گوتم: ئەو خوای گەوره دوعاکەم بەسەردا و گەر پامەوه. بە ئەمری خوا، بە لای هەر کەسیندا دەرویشتم شتیکی ددامی و تەنانهت غولامیکیشیان دامی و هاتمهوه بۆ لای دایکم. کە چاوی بەو هەموو شتە کهوت و غولامە کهی دی گوتم: ئەوه چیه؟ منیش له ترسی ئەوهی کە بلێم ئەوه غولامە داویانمی له خوشیان دەمری گوتم: ئەوه (شەینه)، گوتم: (غەین) چیه؟ گوتم: (لام)، گوتم: لام چیه؟ گوتم (ئەلف)، گوتم: ئەلف چیه؟ گوتم (میم)، گوتم: میم چیه؟ گوتم (غولام). بە دیتنی لە خوشیان پێ هۆش بوو. دهلی: ئەگەر حەرفەکانم بە جیا جیا نه گوتبایه ئەو فاسقه له خوشیان دەمرد.

(مه دایینی) دهلی: جارێک له مه جلیسی (مه روان) ی کوری (ئیبان) ی کوری (عوسمان) دا له تەنیشته مه روان دادەنیشی و لەناکاو مه روان بایهکی لێ دەبیتهوه. ئەشعەب گۆرچ خۆی تیکدەنی و وانیشیان دەدا کە ئەو تێرە کهی لێ بهربوو. کاتی مه روان له مه جلیسه که هەل دەستی و دەرواتهوه بۆ مال، ئەشعەب وەدوای دهکهوی و دهلی: حاتی و خۆیناکەم بەدی. دهلی خۆینی چی؟ ئەشعەب دهلی حەق و خۆینی ئەو تێرە که بۆم هەلگرتی و بهسەر خۆمدا هینا، ئەگەر وام نه کردایه بهسەر تۆدا دەبرا. له کۆلی نابیتهوه تا پارێکی لێ دەستینی.

مه مەدی کوری (قهیلە) دهلی: ئەشعەب شیری دەدا بە (گیسکه له) یهک تا تۆزیک وەسەر خۆی کهوت. پۆزیک به دایکی (وهردانی) کوری گوتم: زۆر حەز دهکهه له شیری مه مکی خۆت هیندیکي بدهیتی. ژنه کهی چه ندجار شیری دا به گیسکه که، له پاشان پۆزیک ئەشعەب گیسکه کهی هینا بۆ لای ئیسماعیلی کوری جه عفری

کوری محهممه و گوتی: به خوا نهوه کورمه و شیرری خیزانسی خواردووه و بق تقم هیناوه و به لایقی قوم زانی. ئیسماعیل تا ماشای دهکا و دهلی: سهری بپرن و لیتی نین. نه شعب روو دهکاته ئیسماعیل و دهلی: قزربان پاداشته کهم بدهیه. ئیسماعیل دهلی: به خوا نهمرؤ هیچم به دهسته وه نیه، تق ئیمه دهناسی، حهقی تق نافهوتی. کاتی زانی هیچی ناداتی ههستا هات بۆلای جه عفهری باوکی و رووی خوی گرژ کرد و خوی ویک نا و هاواری کرد و گوتی: رزگارم بکه. جه عفهر گرتی کهس لیره نیه بلتی بزنام چیت لی قهوماوه؟ گوتی: ئیسماعیلی کورت له بهرچاوی خوم په لاماری کوره کهمی دا و سهری بری. جه عفهر هه موو گیانی له رزی و هاواری کرد و گوتی: نهی مال نه ویران چیت دهوی؟ نه شعب گوتی: به خوا کسارم به سهه ئیسماعیله وه نیه و لای که سیش باسی ناکه م. جه عفهر دوو سهت دیناری دایه و گوتی: چیت پنیویست بوو حازرین. دهلی. جه عفهر به په له رایکرد بۆلای ئیسماعیلی کوری و نه وهنده به په له دهرویی بهر پتی خوی نه ده دی، به تور دییه وه گوتی: نهی ئیسماعیل بو نه و کارهت له گه ل نه شعب کردووه؟ نه شعب خه بهری به ئیسماعیل دابوو، که له لای باوکی چی کردووه. ئیسماعیل دهستی کرد به پیکه نین و رووداوه کهی بق باوکی گتیرایه وه و هاته وه سه ره مخو، کاتی تووشی نه شعب ده بوو دهیگوت: یاخوا خوا بت ترسینی وهک، منت ترساند، نه شعب له وه لامدا دهیگوت: غه م و ترس و په رووشی ئیمه بق گیسکه که زیاتر بوو له په رووشی تق بق دوو سهت دیناره که و جه عفهر دهستی ده کرد به پیکه نین.

(نه شعب) جارنیک گوتی له ((حه بای) مه دینه یی ده بی که له بهر خوا ده پاریته ود و دهلی: (اللهم لاتممتنی حتی تغفرلی من ذنوبی) یانی نهی خوای گه ورد مه م مرینه تا له گونا حانم خوش ده بی. نه شعب چوو به لایه وه و گوتی: نهی (فاسیقه) جاخو تق له بهر خوا ناپاریتیه وه لیت خوش بی، به لکو داوای ته مه نی نه به دی لی ده که ی، چونکه خوا قهت لیت خوش نابی، مانای وایه نه گهر دو عاکهت: گیرابکا ده بی قهت نه مری.

(زوبهیری) کوری (به کار) دهلی: ماهم بۆی گتیرامه ود و گوتی: جارنیک دوستینکی بابی نه شعب تووشی نه شعب ده بی و دهلی: مال نه ویران خو باوکت پیشی هه بوو، زور تووکن بوو، نه وه بق نه تق وابی تووکی؟ چویته وه سهه کتی؟ له وه لامدا دهلی: قزربان چوومه وه سهه دایکم.

(مه دائینی) دهلی: پیاوئیکی پیری (مه دینهیی) بئی گنیرامه وه گوتی: لیرد ئافرته تیک هه بوو چاوی زۆر پیس بوو، ته ماشا هه رشتیکی بکردایه و به لایه وه باش بوایه له چاوی دهبرد. نهو ئافرته له کاتی سه ره مه رگدا دهچی بۆلای نه شعهب، که گوتی رادهگری نه شعهب به کچه کای دهلی: رۆله کچم هه رکاتی مردم نه چی دهست بکهی به گریان و هاوار بکهی نهی بابه رۆ بۆ نهو نوێژ و رۆژو و زانیاری و قورئان خویندنهت، چونکه خه لک به درۆت ده که نه وه و له عنهت له من ده کهن. نهو ئافرته دهلی: له پاشان ئاوری دایه وه و چاوی به من کهوت، که منی دی به فهقیانه کهی رۆوی خۆی داپۆشی و گوتی: نهی فلان کهس بۆخاتری خوا، نه گهر لهو حاله دا که من ئیستا تیدام شتیکت پی باشه، سلاوه تیک له پیغه مبه ر بده و به هیلاکم مه به. ئافرته که دهلی: خوا کویرت بکا له و کاته دا که تو له گیانداندا بی چ شتیکی باشت ده بینم تا چاوینیت پی به رم؟ نه شعهب دهلی: ده زانم، به لام گوتم: مه بادا چاوت لی بی که به ئاسانی گیان ددهم و گیان کیشانه کهم له سه ر گران بکهی. دهلی دوو سه ر جنیوم پیندا و هاتمه ده ر. نهوانه ی له دهوره ی بوون ده ستیان کرد به پیکه نین و له و کاته دا نه شعهب ته و او بوو.

(عبداللای) کوری سالح دهلی: (دولامه) ی کوری (نه بو دولامه)، رۆژیک هات بۆلای باوکی، له و کاته دا باوکی له گه ل چه ند کهس له جیران و دراوسینکانیدا دانیشتبو، هات له بهر ده می باوکی دانیشت و رۆوی کرده خه لکه که و گوتی خزمینه ؛ خۆتان ده بینن که باوکم پیر بووه و پیستی ته نک و ئیسقانی زه عیفی ماور و ئیمه ش زۆرمان پنیوستی به مانه وه ی هه یه، زۆری له گه ل خه ریکم شتیکی پی ده لیم به قسه م ناکا، تکاتان لی ده کهم ئیوه یارمه تیم بدن و هه ولی له گه ل بدن به قسه م بکا قازانجی خۆیه تی. گوتیان زۆر باشه، له پاشان رۆویان کرده نه به ر دولامه و زۆری به سه ردا هاتن و لۆمه یان کرد. نه بو دولامه گوتی: بابه (ئه لحو کم لله) پنی بلین، به وه هه تیوه پیسه داخوا ده لی چی؟ ئاخری ده زانن که شتیکی زۆر قۆر داوا ده کا. به کوره که یان گوت: بلنی بزانی چیت له باوکت ده وی؟ کوره که ی گوتی: باوکم جیماعی زۆر کوشتویه تی، یارمه تیم بدن با بیخه سینین به وه نه بی چاری ناکری و بۆ جیسه میشی باشته ره و ته مه نیشی درێژتر ده بو خه لکه که سه ریان سوپه ما له قسه ی کوره که و ده ستیان کرد به پیکه نین، له پاشان رۆویان کرده نه بو دولامه و گوتیان: گوت لی بوو کوره که ت چی گوت وه لامی بده وه نه بو دولامه گوتی زانیتان که قسه ی باشی به ده مدا نایه! گوتیان نه ی وه لامت چه

گوتی: ئەو دایکیم کرد بە حەكەم لە بەینی من و ئەودا، هەستەن با بچین بۆلای،
 بەمەرویان هەستان و چوون بۆلای خێزانەكەى. ئەبو دولامە و باسەكەیان بۆ
 گێرایەو. ئافرەتەكە پووی كردە خەلكەكە و گوتی: ئەو كورەم خوا تەئەنى درێژ بكا
 و بۆمان و دەهێلى ئامۆژگارى باوكى كردوو و درىغى نەكردوو، خۆ خۆتان دەزانن
 كە من زیاتر پێویستیم بەمانەوێ باوكى مەیه لەو ئەوێ ئەویش دەهێلى، تا ئیستا
 لە ناو ئێمەدا تەجرەبە نەكراوە و نەبوو بە عادت. ئەو لەپێشدا خۆى بخەستى، جا
 ئەگەر زانیمان ئەو ئیستیفادەى لێكردوو، با لەپاشان باوكیشى بخەستى. دەلى
 خەلكەكە دەستیان كرد بە پێكەنین و هەستان بۆلایان لێكرد و سەریان لە پیسى
 ئەو كور و باوك و دایكە سورمابوو.

(ئەبو فەرەجى) ئیسفەهانى دەلى: كابرایەك لە (مەدینە) بەناوى (ئەبو سەدەقە)،
 زۆر ناسراو و دەنگ خۆش و زۆریش پووح سووك و هەروەها زۆر بە تەماح بوو.
 یەكێك لەو دەنگ خۆشەوانە بوو، كە هارونەرهشید هینانى بۆ بەغدا. دەلین: جارێك
 لۆمەى ئەو كابرایەیان كرد و گوتیان زۆر داوا لە خەلك دەكەى، بۆتۆ زۆر عەیبە. لە
 وەلامدا گوتی: هیچ عەیب نیه، چونكە ناوى ئەسلىم (مسكینە) و شورەتم (ئەبو
 سەدەقە) یە و كچەكەم ناوى (فاقە) یە و كورەكەم ناوى (سەدەقە) یە. جا كى وەك من
 شایانى ئەو یە داوا لە خەلك بكا؟

دەلین: (موطیعى) كورى (ئیلیاس) زۆر قسەخۆش بوو. جارێك دیواری
 ماله وەیان دەروخى. یەكێك لە دوست و برادەرەكانى دەچى بۆلای و دەلى: شەم
 مەخۆ، بۆخۆت سەلامەت بى، سوپاسى خوا بكە، بەس نیه بۆخۆت سەلامەت بووى؟
 موطیع روو دەكاتە دوستەكەى و دەلى كاكە دەبى ئەتۆ شوكر و سوپاسى خوا
 بكەى، چونكە دیوار رو خاندن دلى تۆى رانهچلەكاندوو و تۆزەكەى بە سەر تۆدا
 نەهاتوو و تۆ پارەى دروست كردنەوێ نادەى.

لە گیلە پیاوونکیان پرسى: كەى لە دایك بووى؟ لە وەلامدا تۆزێك راما و گوتى:
 پۆزى سەرى مانگ، نیوێ مانگى رەمەزانى. سى پۆز پاش جیژنى، جا چۆنى
 حیساب دەكەن و دەكاتە چەند ئەو بۆ خۆتان دەزانن.

كابرایەكى ئارەقخۆرى عەرەب چوو مەخانیەك و هەموو پارەكەى دا بە ئارەق

و خوارديه وه. له پاشان دزداشه كه هې داكهنډ و دای به نار هق و به روتی مایه وه.
 (جوخینیک) له نزیك وی بوو، له سه رمان چوو ه ناو کایه كه وه. له وکاته دا پیاوونیک
 بانگی ده کرد و دهیگوت په حمه تی خواتان لی بنی گایه كه مان دیار نیه، نه تان دیوه؟
 نار هق خوره كه له ناو کایه كه دا سه ری دهره ینا و ملی قووت کرده وه و گوتی: نه ی
 خوای گه وره یاخوا نه و وهی بینی و به منیشی بیلی و لیم نه ستیننه وه.
 مه یخانه چیه كه گوتی: کویرایت دایه، جا خوا چ به تو بیلی؟ گوتی: نه و کایه، چونکه
 نه گهر خاومنه كه هې بنی و بیباته وه له سه رمان رهق ده بمه وه.

مه لا مسته فای زورانی گوتی: مالمان چوو بووه (چیانه) ی لاجانی و باو کم که
 کولکه مه لا بوو، له چیانه بوو به مه لا و دهستی وه ستاییشی هه بوو، مه شکهی داری
 دروست ده کرد. به و مه شکهیان ده گوت (نیره). گوتی: روظنیک له بهر دهرگا
 راو ه ستا بووم، کابرایه ک هات. سلای کرد و گوتی: نه ری کاکه مالی مه لا نیره که
 کامه یه؟ مه لا مسته فا گوتی زانیم به بابم ده لی، وه سه رخوم نه هینا و گوتم نه وه
 ماله که یانه.

مه لا نه حمه دی (گوزهل) له دنیه کی ناو مه نگوران ده بیته مه لا. ژنه که هې خه لکی
 دنیه کی نزیك نه و دنیه ده بی، مه لا هه لده پیچی و ده لی: ده بی بچین له وی مه لایه تی
 بکه ی، خوشتان ده زانن که زور به ی مه لایان زور ژن خوشه ویستن. به قسه ی ژنه که هې
 بار ده کا و ده چی له وی ده بی به مه لا. ته ماشا ده کا زور له دنیه که هې دی خه راپتره و
 په شیمان ده بیته وه. به هاری داهاتوو، روظنیک هه لدهستی ده چیته وه دنی پینشو. کاتی
 ده گاته ناو ناوایی ناغای دنی له گه ل چند که س له سه ر بانیک ده بن. مه لا نه حمه د
 سلایویان لی ده کا و ده لی: ناغا به که متر له پار. ناغا مه نگوره که ش نایکاته
 نامه ردی و ده لی: ده لیم مه لا ته لاقم که وی زیاترت ده ده می، ده لیم دابچن مالی مه لام
 بو بیتنه وه. ده چن مالی مه لا بار ده که ن و ده بیتنه وه.

کابرایه ک ژنی به سه ر ژنه که هې هینا. ژنه تازمه که هې، که به لای ژووری ژنه
 کونه که یدا دهرزیی ده یگوت:

وَمَا يَسْتَوِي الرَّجُلَانِ رَجُلٌ صَاحِبَةٌ
 وَأُخْرَى رَمَى فِيهَا الزَّمَانُ فَشَلَّتْ
 وَمَا يَسْتَوِي الثَّوْبَانِ ثَوْبٌ بِهِ الْبِلَى

وَ تَوْبٌ بِأَيْدِ الْبَائِعِينَ جَدِيدٌ

یانی هەرگیز قاچینکی ساغ و قاچینکی شهل وهک یهک نین، یان لیباسینکی رزیو وهک نهو پارچه قومماشه نیه که به دهست موشته ریانه وه بنی به تازهیی. ژنه کونه کهش که به لای ژووری ژنه تازه که دا ده رۆیی، دهیگوت:

ثَقِلَ فُؤَادَكَ مَا اسْتَطَعْتَ مِنَ الْهُوَى
مَا الْحَبُّ إِلَّا لِلْحَبِيبِ الْأَوَّلِ
كَمْ مَنْزِلٍ فِي الْأَرْضِ يَا لِفَهْ الْفَتَى
وَ حَنِينُهُ أَبَدًا لِأَوَّلِ مَنْزِلِ

واته دلی خووت بهو قسانه پر بکه له خووشی، نه من ده ربهست نیم، چونکه پیت خووش بنی یان ناخووش، خووشه ویستی هەر بۆ خووشه ویستی یه که مجاره و زۆر جینگا و مه نزل ده بنه دلخووشکهری ئینسانی گهنج، به لام دل هەر بۆ یه کهم جیژوان لی دهدا.

یهک دوو سال که دهچووین بۆ چهج، پیاوینکی قهره داغیمان له گهل دههات ناوی (حه مه زیدان) بوو، زۆر کورپی چاک بوو. سالتیک له گهل قافللهی حاجی شیخ نه اللهی قه لادزهیی هات. له مه دینه چاوم پینکهوت، دوا ی چاک و چۆنی گوتم حه مه چۆنی؟ له وه لامدا گوتی: کوره مامۆستا به دهست نهو قه لادزهییانه وه گیرم خوار دووه. قسه کانیان هه مووی جنیوه، گوتم چۆن جنیون؟ گوتی: دیتم یه کیان نوینژی دابهست و رۆوی کرده نه ولایه، که چی یه کیان گوتی: (عه مه) نه وه قیبله نیه، روو بکه (کن) من، روو بکه کن من، (کنگی) خو ی کرد به قیبله.

(حه سه ن نه فهندی) ش له گه ره کی ئیسکان له شاری سلیمان دهیگوت: مامۆستا! نه من چند سال له قه لادزی مه ئموری مالیه بووم، زمانه که یان زۆر سهیره. گوتم چۆن؟ گوتی بۆ نمونه نه گه ر یه کیان له یه کینک بپرسی چهندی مانگه؟ دهلی: چهندی ده مانگین؟ نهو (حه سه نه فهندی) یه دهیگوت: به لام مامۆستا، قه لادزهیی زۆر پیاو و ناخووش و ئاقلن. پیاوینکی عاقلیان زۆر جار به منی دهگوت: حه سه نه فهندی؛ خوا عه قل بدا به نه ولا ده کانت. دهیگوت مامۆستا تو ده زانی دوعاکه ی گیرابووه، کوره کانت زۆر عاقلن؟

(حافظ) ینکی (گن) دهرسی به مندالتیک دهگوت. دهیگوت: دهی رۆله بلتی: (نه نف)

سهر ئا، منداله کهش وهک مامؤستا کهی دهیگوت (ئهنف) سهر ئا. مهلا توره دهبوو دهیگوت: ههتیوه زوله مهلئ (ئهنف) سهر ئا، بلئ (ئهنف) سهر ئا. منداله که دوباره وهک مامؤستا کهی دهیگوت (ئهنف) سهر ئا. دیسان مهلا توره دهبوو و دهیگوت: زوله وهک من مهلئ، (ئهنف) سهر ئا وهک خهک بلئ (ئهنف) سهر ئا. مهلا له باتی بلئ: (ئهلف) سهر ئا، بههوی لووت گنیه کهیه وه دهیگوت (ئهنف) سهر ئا و منداله کهش وهک نهوی دهگوته وه.

جاریک کابرایه کی میسری دهچیته ولاتی مهغریب و دهچئ له دوکانیک سیو بکری، دهلئ: (هَلْ عِنْدَكُمْ خَدَّ الْيُوسُفَ) ؟ ئایا رومهتی یوسفتان ههیه؟ گوایه له میسر به سیو دهلئ: (خدالیوسف) کابرای دوکاندار له وهلامدا دهلئ: (ما عِنْدَنَا خَدَّ الْيُوسُفِ، عِدْنَا خَصِيَّ الْبِلَالِ الْحَبَشِيِّ) یانی (خدالیوسف) مان نیه، بهلام (گونی) بیلالی حه بهشیمان ههیه. له مهغریب به باینجان دهلئ گونی بیلالی حه بهشی.

له گهره کی ئیسکانی سلیمانی پیاویک مهشهور بوو به (ئهحه قومار). ناوی ئهسلئ نهحمه د بوو. گوتی: مامؤستا له زهمانی مهلیک دا باشچاوهشی پؤلیس بووم. رۆژیک پیاویکی ئیرانی گیرابوو، گوتیان: دهبنی بیبهی له پینجوین تهسلیم به ئیرانی بکه نه وه. بردم، بهلام کابرا له رینگادا زور پارایه وه و گوتی. کاکه مهردی چاک به و پیاوه تیم له گهل بکه، بهخوا بمه نه وه به ئیران ئیعدام دهکن. گه یشتینه خوار (مله که وه) و ته ماشام کرد هه ورامیه کی چوار گونی تهشی به کؤل به گورانی گوتن دههاته خواری. به کابرای ئیرانیم گوت: خوت فریده خواره وه و راکه و مهترسه، کابرا راکرد. هه ورامی هات، گرتم و سوالم کرد بؤ پینجوین هه رچه ند هاواری کرد گویم نه دایه. کاتی بردم بؤ مه رکهزی پینجوین زوری هاوار کرد و دهیگوت: نه وه ناوی من نیه و ده مگوت: درؤ دهکا نه وه له سلیمانی هه وه تا ئیره چه ندجار ناوی خوی گوریوه. مامؤستا هه ورامیمان تهسلیم به ئیران کرده وه و کابرام رزگار کرد. جا قوربان خیرم نه گه یوه؟ گوتم کارینکی زور چاکت کردوه، چونکه هیچ له هه ورامیه که ناکهن، بهلام به داخه وه، نه گهر ئیستا بوایه به پاره دهیان فرۆشته وه پؤلیسه کان.

دهلئ: کاتی له شکری ئیسلام هاته سهر (خوسرهوی پهرویز) و له وهبری دیجله

هه‌لیاندا، له (تاقی کیسرا) وه پۆسته‌م به دزیه‌وه یه‌ک دوو جاسوسی نارد تا بزانی (ئه‌سحابه) چۆن و چ ده‌که‌ن؟ کاتی هاتنه‌وه گوتیان: ئه‌وانه کهسیان دهره‌قه‌ت نایه، چونکه به‌یانی زوو که هه‌لده‌ستن له‌پیش هه‌موو شتی‌کدا ده‌ست ده‌که‌ن به‌ دار خواردن. تومه‌ز به‌یانی که هه‌لستاون (سیواک) یان کردووه و ئه‌وان وه‌یان زانیوه دار ده‌خۆن. جا ده‌لێن: ئه‌وه ته‌سیری زۆر بووه بۆ شکانی سوپای ئێران و گرتنی تاقی کیسرا و به‌دیل گرتنی خوسره‌وی په‌رویز.

حاجی مه‌لا محهمه‌دی (چرچه قه‌لایی) پیاوێکی زۆر قسه‌خۆش بوو له سلیمانی. فه‌قی ده‌بی له خزمه‌ت مامۆستا شیخ مسته‌فای قه‌رده‌اغی له قه‌رده‌اغ. جارێک له خزمه‌ت شیخ مسته‌فا و جه‌نابی شیخ عبدالکریمی کرپچنه‌دا ده‌بی. شیخ عبدالکریم ده‌زانی که مه‌لا محهمه‌د زۆر قسه‌خۆشه، ده‌لی: باشه مه‌لا محهمه‌د ئه‌وه مامۆستا شیخ مسته‌فا مه‌لای چاکه و زۆر به‌دینه و ئیجازه‌ی چه‌ندین مه‌لا و فه‌قیی داوه و به‌و هۆیه‌وه خوا په‌حمی پێده‌کا. خۆشت ده‌زانی که ئه‌من سه‌ید و ئه‌ولادی پێغه‌مبه‌رم و شیخی ئێرشادم و چه‌ندین ده‌رویش و موریدم هه‌یه و ئومیده‌وارم به‌و هۆیه‌وه خوا عه‌فووم بکا. به‌لام نازانم تو چ ئومیدیکت هه‌یه؟ له وه‌لامدا ده‌لی قوربان ته‌نیا ئومیدی من ئه‌وه‌یه که شیخم زۆر ناخۆش ده‌وین، زۆرم ئومید به‌ خواجه که به‌و هۆیه‌وه عه‌فووم بکا. مامۆستا شیخ مسته‌فا و شیخ عبدالکریم قسه‌که‌یان زۆر پێخۆش ده‌بی و زۆر پێده‌که‌ن.

هه‌رئه‌و مامۆستا مه‌لا محهمه‌ده گوتی: فه‌قی بووم چوینه (سه‌نگاو) بۆ جو‌معانه و راتبه‌ی فه‌قییان. ئێواره بووینه میوانی مالیک و له دوا‌ی ئیمه‌ش ده‌ستیک لۆتی هاتن و بوون به‌میوانی ماله‌که. ماله‌که رادیویان هه‌بوو. رادیوکه‌یان کرده‌وه قورئانی ده‌خویند و له‌پاشان ده‌ستی کرد به‌ گۆرانی. لۆتیه‌که گوتی: مامۆستا، له‌وه‌تی ئه‌و رادیو شکاوه په‌یدا‌بووه، نانی ئیمه و ئیوه براره.

ده‌لێن: رنوییه‌ک له شیریک ده‌ترسا. پۆژیک گوتی: وه‌چاکه به‌ فیلێک له ناوی به‌رم. ته‌ماشای کرد به‌ردیک له‌ناو قه‌لشته شاخێکدا دیار‌بوو، وه‌ک پارچه گوشت ده‌چوو. هات بۆلای شیر و گوتی: گه‌وره‌م پارچه گوشتێکی زۆر جوانم دیوه‌ته‌وه هه‌ز ده‌که‌م جه‌نابت ده‌ری بینی، گوتی زۆرباشه. رنوی وه‌پیشی که‌وت و هاتن بۆلای قه‌لشته شاخه‌که و گوتی گه‌وره‌م ئه‌وه‌تا. شیر خۆی به‌ که‌لینه‌که‌دا کرد زۆر ته‌سک بوو، ده‌ویدا یاخی بوو، هه‌رچه‌ند کردی خۆی بۆ پرزگار نه‌کرا. رنوی گوتی: گه‌وره‌م

سەر بەرز وەكە، شیر سەری بەرز کردووە توند لەبەینی کەلێنە شاخەكە گیرا. ریتوی کە زانی تازە رزگاری نابێ، لە پاشەوردا دەستی کرد بە گوشت پچرینی سمستانی. شیر گوتی: ئەو چ دەکەیت؟ گوتی: خەریکم رزگارت دەکەم. شیر گوتی: جا خۆ دواوەم گیرێ نەکردوووە ئەگەر رزگارم دەکەیت لای سەرم رزگار بکە، گوتی ناخر حەز ناکەم دەم و چاوی هاوڕینی خۆم ناشیرین بکەم.

محەممەدی کۆری سلیمانی عەباسی والی (بەسەرە)، کۆرە مامێکی مرد بوو. قازی بەسەرە و تەواوی گەورە پیاو و خەلکی بەسەردی لەگەڵ بوو، دەچووێ سەر قەبران. لە نیوێ رینگادا شیتتیک هاتە بەردەمی و گوتی: ئەو دەدالەتە تو رۆژی هەزار درهەمت هەبێ و منیش نیو درهەم دەست نەکەوی؟ رۆوی کردە قازی و گوتی: جەنابی قازی ئەگەر ئەو دادپەرودری بێ ئەمن ئیمانم پێ نیە. رۆیشتن گۆییان نەدایە. لە گەرانەویدا هاتەو بەر دەم ئەسپەکەیی والی و گوتی. ئوئێدەوارم خیرت بەو ناوچاوانە جوانەو بێ. قازی چووێ پێشەو و گوتی: ئەی پێسی بیعەقل بۆ لەپێشدا ئاوات نەگوت؟ شیتتە رۆوی کردە قازی و گوتی بەخواو بە والیت سوئند دەدەم، پێم بێ ئەو نایەتە لە چ سورەتیک دایە کە دەلی: (وَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَخْطُونَ) قازی گوتی: لە سورەدی (برادت) دایە. شیتتە گوتی: راستە خوا و پێغەمبەر لەتۆ بەرین. والی ئەودندە پێکەنی خەریک بوو لە ئەسپەکەیی بەروە بێ.

حاجی مەلا ئەحمەدی قازی پێنجوئینی دەیگوت: کۆرینک لە پێنجوئین بوو، پارشیتوان دەیگوت چەندی شەو ماوێ؟ دەیانگوت: چاردگنیک، دەستی دەکرد بەخواردنەو، لەپاش ماوێیەک دەیگوت: چەندی ماوێ؟ دەیانگوت دە دەقیقە هەر دەیخواردووە، تۆزیکێ دی پێدەچوو دەیگوت: سەعات بۆتە چەند؟ دەیانگوت: پێنج دەقیقەیی ماوێ. دەیگوت پەرداخیکم ئاو بۆ بینن. ئاوێکەیی دەخواردوود. دوبارە دەیگوت چەندی ماوێ؟ دەیانگوت دوو دەقیقەیی ماوێ بەسە مەخوود. لە وەلامدا دەیگوت باشە، هەر لە ئێو دەپرسم ئەگەر ئێواران دوو دەقیقەیی رۆژ بمینی و ئاو وەخۆم دەشکی؟ دەیانگوت بەلێ دەشکی. دەیگوت جا باشە، خوا بەو هەموو گەورەییەیی خۆی لە دوو دەقیقەیی خۆی خوش نەبێ و رۆژوێکەم بشکی، ئەی ئەمن دوو دەقیقەیی بەیانی خۆمی بۆ ددەمی. تا مەلا دەلی (ئەلله ئەکبەر) هەر دەخۆمەو.

حاجی مهلا نهحمه دی قازی زور نه دیب و شاعیر بوو. رۆژنیک عه رزم کرد و گوتم
ماموستا خوا نه خواسته نه وه رۆژنیک جه نابت وه فاتی کرد نه من یادگارنکی تقم له
لا نه بی؟ پیکه نی و گوتمی: جا چیت بدهمی؟ گوتم ده وینه یه کی خوتم بق بگره و
یادگارنکی له بن بنوسه. له پاش دوو سنی رۆژ هاته وه وینه یه کی خوی پیسبوو، نه
چوار خشته کیه ی له بن نویسبوو که دهلی:

که لا سه وزده کی درهختی ژینم
زهره بووه بویه خه ریکی شینم
چه نیه وه بالای نه مامی باغم
به به فری پیری داخم سهت داخم
سبحانه لله دوا ی ماوه یه کی که م وه فاتی کرد

(مفتی زه هاوی) و والی به غدا جارنیک پیکه وه داده نیشن و سه نیرتکیان له به یندا
ده بی. له کاتیکا به یه که وه قسه ده که ن یه کیک له ناغا کورده کانی لای سلیمان
ده چی بغلای والی و ده ست ده کا به قسه، والی تورپه ده بی و روو ده کاته مفتی
زه هاوی و ده لی: فه رقی کورد و کهر چیه؟ والی هیچ بیر له وه ناکاته وه که مفتی
زه هاویش کورده. مفتی زه هاوی له وه لامیدا ده لی: فه رقی به ینی کورد و کهر نه
سه نیره یه. والی تیده گا و له قسه که ی په شیمان ده بیته وه و ده لی: قوربان سه فووم
بکه نه وه نده تورپه بووم ناکام له خوم نه مابوو.

یه کیک له ناغا تورکه کانی لای نه شه ده، جارنیک به سواری ده چی بق جتییه ک. له
رینگادا زوری سه رما ده بی، نوکه رنکی کوردی له گه ل ده بی، پنی ده لی: دابچو سنی
چوار (سوفی) کو وه که با ناگرنیک بکه ینه وه، به زمانی (نازهری) به (ته پاله) ده لنین:
سوفی. کورده زور زیره ک ده بی، ده چی زور ده گهری و یه ک دوو سه له گوی وشک
پهیدا ده کا و دیتته وه ده لی: ناغا زور گه رام سوفیم ده ست نه کهوت، ناچار بووم نه
یه ک دوو مه شه دیبه م هینان. ناغا تورپه ده بی و ده لی که پیتولی کورد.

شیخ مه حمودی نه مر زور شوخی باز بووه. جارنیک فه قتییه ک ده چیتته خزمه تی و
ده لی قوربان هاتووم بمکه ی به مه لای په مه زانی یه کیک له دتییه کانت. شیخ به گالته
دده ره مووی زور باشه، له سه ر قوله سوریت داده نتم. فه قی زور بیتشه رم ده بی و ده لی:

نه‌ی باشه قوربان بۆ له‌سه‌ر قوله‌ره‌شت دامنانی؟ شیخ زۆر پینه‌ده‌کهنی و ده‌یکا به مه‌لای مانگی ره‌مه‌زان، بۆ ئاگاداری قووله‌ سه‌ر و قوله‌ره‌ش ناوی دوو دینی شیخ دهبین.

مه‌لا هیدایه‌تی قهرده‌اشی زۆر سه‌عه‌به‌ت چیه و خه‌لك زۆری خۆش ده‌وی، جارنك زۆر سه‌زی له (په‌رشه) ده‌بێ و به پیاوینکی گالت‌ه‌بازی دۆستی پینج‌ویننی ده‌لتی: هیندینکم په‌رشه بۆ بنیره، پارده‌گه‌ت بۆ ده‌نیرم، کابرا په‌رشه‌ی بۆ ده‌نیری، زۆری پینه‌مچنی مه‌لا هیدایه‌ت پارده‌گه‌ی بۆ نانیری، کابرا وه‌لامی ده‌داتی پارده‌ی په‌رشه‌گه‌ی بۆ بنیری، مه‌لا هیدایه‌ت له وه‌لامدا بۆی ده‌نوسی و ده‌لتی:

په‌رشه‌ت بۆ ناردم خسته‌مه سه‌ر کیرم گهر پارهم نه‌بێ گوت بۆ بنیرم؟
کابراش له وه‌لامدا بۆی ده‌نوسی و ده‌لتی:
نه‌وه‌دالله، بۆم نارده‌ی بیخه سه‌ر قنگت
بیکه به ده‌مقا به سه‌ردوو چنگت

حه‌زه‌ده‌تی عومه‌ر خوای لێ رازی بێ نه‌می کرد بۆ له‌وه‌ی که ئاو له‌گه‌ل شیر تیکه‌ل بکهن و بیفرۆشن، شه‌وینک له‌ئای شاری مه‌دیغه‌دا ده‌گه‌را، گوئی له ئاخر ده‌تیک بوو به کچه‌گه‌ی ده‌گوت: نه‌وه بۆ ئاو ده‌شیره‌که ناگه‌ی نه‌وه پوژ بووه؟ کچه‌که گوئی: ئاخر دایه گیان مه‌زه‌ده‌تی عومه‌ر نه‌می لیکردووه چۆن ئای تیکم؟ دایکه‌گه‌ی گوئی: پۆله هه‌موو کهس ئای تینه‌ده‌کا، ده‌تیش وه‌ک ئه‌و خه‌لكه، هه‌زه‌ده‌تی عومه‌ر چه‌زانێ، کچه‌ گوئی: دایه خۆ ئه‌گه‌ر هه‌زه‌ده‌تی عومه‌ریش نه‌زانێ، خوای گه‌وره ده‌زانێ، مادام نه‌می لیکرابێ قه‌تی تیناکه‌م.

حه‌زه‌ده‌تی عومه‌ر قسه‌ی کچه‌گه‌ی زۆر وه‌به‌ر دتی ده‌که‌ی، به‌یانی به (عاصمی) کوری ده‌لتی: کورم بچۆ فلان گه‌ره‌ک و فلان مال و پرسیار له کچی مانده‌ بکه و بزانه کچی کن یه، کاتی عاصم چوو پرسیار کرد گوتیان نه‌وه له تایفه‌ی به‌نی هیلالیانه، هاته‌وه عه‌ززی باوکی کرد، هه‌زه‌ده‌تی عومه‌ر فه‌رمووی: کورم نه‌وه کچه بخوازه، له نه‌ولادی وی کورنک ده‌بێ له‌ئاو سه‌ره‌باندا ناویانگ ده‌رده‌کا و زۆر پیاوچاک ده‌بێ، عاصم کچه‌گه‌ی ماره کرد و دواي نۆ مانگ و نۆ پوژ کچینکی بوو، کاتی گه‌وره بوو، عه‌بدولعه‌زیزی کوری مه‌روان داوای کرد و دایانی و عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز له‌وه کچه له دایکه بوو.

دهلین: ئەمڕۆژەى كە ئەبو جەعفەرى مەنسور بوو بە خەلیفە، (موقاتیل)ى كۆپى سەلمان چووە مەجلیسەكەى. ئەبو جەعفەر گوتى: قوربان ئامۆژگارىم بكە. لە وەلامدا گوتى: ئامۆژگارىت بەو شتانه بكەم كە لە ژيانى خۆمدا ديومن يان بيستومن؟ مەنسور گوتى: بەوانەى ديوتن. موقاتیل گوتى: ئەى ئەميرى مۆسولمانان عومەرى كۆپى عەبدولعەزیز يازدە ئەولادى لەپاش بەجى مابوو. كاتى وەفاتى كرد ھەژدە دينارى لەپاش بەجى ما. پينجيان دان بە كفن و چواريان بە قەبر و حەوت ديناريان بوونە ميرات بۆ وارىسان. بەلام كاتى هيشامى كۆپى عەبدولەلىك وەفاتى كرد، بەشە ميراتى يەككە لە چوار ژنەكانى ھەشتا ھزار دينارى نەغد بوو، بەبى بەشە ميراتى لەناو مال و باغ و باغاتدا. سویند بەخوا، كۆپىكى عومەرى عەبدولعەزیزم دى لە يەك رۆژىكدا سەت وشتى بار كردبوو بۆ غەزا و كۆپىكى هيشاميشم دى لەسەر رينگايەك سوالي دەكرد، ئەوھىە عاقىبەتى دنيا، ئاگات لە خۆت بى.

لەو سالانەى شۆرشى گەلانى ئيراندا مامۆستا مەلا رەحيمى عەباسى رۆژنىك لە گوندى (قوزلوى) دەچى دەستنويز ھەلگرى. بە شەپۆلى مەلا رەسولى پيشنماز دەلى دابزانە ئاودەستى چۆل ھەيە. شەپۆل پيشاندا دەروا ھەمو ئاودەستەكان پەر دەبن. دەلى: مامۆستا هيجيان خالى نين. مامۆستا بۆخۆى پيشانەو دەروا لە ھەر ئاودەستىك دەدا كابرا دەلى: ئەح. ئاودەستى ئاخريان لەگەل ئەحەكەشدا ترىك بەردەدا. مامۆستا دەروا و دەلى: جا كاكە بۆوا قەلسى؟

دهلین: كابرايەكى عەرەب ئەو ئايەتەى سورەى (الذاريات)يان لەلا خویندەود كە دەفەرموى: (فَوَرَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ) يانى سویند بە خواى عەرز و ئاسمان ئەوە حەقە، ھەر وەك ئیوہ قسە دەكەن. كابراى عەرەب گوتى. (سبحان اللّٰه) دەبى كى خواى ئەوھندە تورە كرەبى تا مەجبور بى سویند بخوا.

رۆژنىك قوتابىەك دەچیتە لای كتيبفرۆشنىك كتيب بكرى بۆ سەعى تيداكردن. كتيبفرۆشەكە كتيبىكى دەداتى و دەلى: كاكە ئەو نووسخە كتيبە بكرى نيوہى ئيمتياحانەكەت بۆ ئاسان دەكا. قوتابىەكە دەلى: دە مامۆستا دوو نووسخەم بەدەئى با ھەموو ئيمتياحانەكەم بۆ ئاسان بكە.

پیشینیان گوتویانه: دهبنی له قه‌دهر به‌ره‌ی خوت پنی راکیشی. ده‌لین له شاری به‌غدا پیاوینک به (ئه‌بو عبداللهی ریش) به‌ناوبانگ بوو، سه‌ر و سیمایه‌کی زور جوانی هه‌بوو، به‌لام عه‌وام و نه‌زان بوو. رۆژنیک ته‌ماشاشا ناوینه ده‌کا و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لنی: ئه‌و سه‌ر و سیمایه‌ی من بۆ مه‌لایه‌تی باشه. دینه به‌رده‌رگای ماله‌که‌ی و سه‌سیرنیک راده‌خا و له‌سه‌ری داد‌دنی‌شی. زوری پیناچی دراوسیتکانی لنی کۆده‌بنه‌وه. له‌وکاته‌دا پیاوینک به‌ویدا دنی، چاوی به‌و سه‌ر و سیمایه‌ ده‌که‌وی وه‌ده‌زانی مه‌لایه، دنی ده‌لنی: مامۆستا ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌رۆژو بی و ده‌ست به‌کونه لووتی دابکا و خوینی راسنی، ده‌بنی چی بکا؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لنی: که‌له شاخ بگری. کابرا زوری به‌لاوه سه‌یر ده‌بنی و ده‌لنی: بۆ جه‌نابت دوکتوری لیره دانیشتووی یان مه‌لای؟

(حه‌جایی سه‌قه‌فی) رۆژنیک له‌ مه‌جایسینکا ده‌لنی: به‌خوا به‌ گویره‌ی نایه‌تی قورئان ئیطاعه‌ی من له ئیطاعه‌ی خوا فه‌رزت‌ره. چونکه خوا له نایه‌تینکا ده‌لنی: (إِتَّقُوا اللَّهَ مَا سَتَّطَعْتُمْ) یانی له‌قه‌ده‌ر تواناتان ته‌قوای خوا بکه‌ن، به‌لام سه‌باره‌ت به ئیطاعه‌ی وه‌لی ئه‌مر فه‌رموویه‌تی: (وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا) واته گوی بگرن و ببینه‌ن و ئیطاعه بکه‌ن. که وایه ئه‌گه‌ر به‌ که‌سینکم گوت له‌ی ده‌رگایه بچووه دهر و به‌قسه‌ی نه‌کردم دروسته بیکوژم. به‌لام ئه‌و له‌به‌ر مه‌غروریانی نایه‌ته‌که‌ی به‌شه‌له مانا کردووه، چونکه نایه‌تی دووه‌م و نالنی، ده‌لنی: گه‌ی له نامۆژگاری بگرن و بز ئه‌مری خوا مه‌که‌ن یان به‌مانایه‌کی دی، یانی فه‌رمانی خوا و پینغه‌به‌ر وه‌رگرن و له‌ قسه‌یان دهرمه‌چن.

هه‌ر له شاری به‌غدا پیاوینک مه‌شهور بوو به (ئه‌بو که‌عب)ی حیکایه‌ت خوان. ئه‌و پیاوه حیکایه‌ت و نه‌زیه و قسه‌ی خو‌شی زور ده‌زانی، به‌لام زانا نه‌بوو. رۆژانا عاده‌تی وابوو له‌ دوا‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت ده‌چووه مزگه‌وت و له‌ کۆشه‌یه‌کی (میحراب ده‌ستی ده‌کرد به‌ حیکایه‌ت و قسه‌ی خو‌ش و خه‌لک ده‌وره‌ی ده‌دا. رۆژنیک (نۆکینه‌)ی زور خوارد بوو، چوو بۆ مزگه‌وت. مه‌لای مزگه‌وته‌که پیاوینکی پیری کز لاواز بوو، له‌ دوا‌ی سلای نوێژ، مامۆستا عه‌باکه‌ی به‌سه‌ر سه‌ری خۆی دادا و چو له‌ لایه‌کی میحرابه که ده‌ستی کرد به‌ ته‌سبیحات له‌به‌ر خۆیه‌وه. کابرای حیکایه‌ت خوان پیاوینکی چوار شانه‌ی سه‌ر و سیمایه جوانی قه‌له‌وی عه‌با به‌شان بوو، چ میحرابه‌که‌وه و پشتی کرده به‌رده‌می مه‌لا و ده‌ستی کرد به‌ حیکایه‌تان. زور:

نه خایاند سگی (بای) کرد ویستی هرچونیک بی بایه که له سگی خوی دهرکا و دهنگی لیوه نهیه. له ناوه راستی حیکایه تدا گوتی: رحمتی خواتان لی بی لیک را بلین (لاله الاله) به دهنگی بهرز. خه لکه که به تووند گوتیان: (لاله الاله) و نهو به سپاوی فسیتی کند و میحرابه که ی پرکرد له بۆگن. مه لا بونی کرد، به لام و سهه خوی نه هینا. دوباره سگی کابرا بای کرده وه و تینی بۆ هینایه وه، کابرا دوباره گوتی: به دهنگی بهرز بلین (لاله الاله). خه لکه که گوتیان و نهو له سهه رهخو فسیتی کند و لووتی مه لای پر کرد، نهو چاره مه لا ناچار بوو لووتی خوی گرت، نهیده زانی چ بکات، نه گهر هه ناسهی بدایه بۆگن دهیکوشت و نه گهر هه ناسه شی نه دایه له داخان دهمرد، به لام هه رخوی راگرت.

کابرا نه وهنده ی (نۆکینه) خوارد بوو دوباره تینی بۆ هاته وه و وه جو له جوول که وه ته وه، ناچار بوو گوتی بلین (لاله الاله). مه لا نهو چاره خوی بۆ رانه گیراو سهه ری له میحراب و عه باکه ی هینایه دهر و گوتی: بابه مه لین (لاله الاله)، نهو پیاوه منی کوشت به بۆگن، بۆیه وا ده لی تا تر بکه نی. پرووی کرده کابرا و عه باکه ی گرت و گوتی. نه ری کابرا تو هاتوی تر بکه نی یان حیکایه تان وه گیری؟ کابرا له سهه رهخو گوتی: مامۆستا بۆ حیکایه ت گیرانه وه هاتووم، به لام نه گهر به لاش نازل بوو، ده بی سهه بری له سهه بگری. خه لکه که ده ستیان کرد به پیکه نین و هاتنه دهری و بلآوه یان لیکرد.

مامۆستا مه لا یه حیای بانهی زور زانا و به دین بووه. قهت ته ماشای ئافرده تی نامه حره می نه کردووه. رۆژیک دیته وه مال و ده لی: مه لا ژن به خوا نه مرۆ تووشی ئافرده تیکی بيشه رم بووم. مه لا ژن ده لی چۆن؟ مه لا یه حیا ده لی نه مرۆ له سهه رهقی رینگا ئافرده تیک پرسیری شه ری لیکردم و هیچ شه رمی نه ده کرد. مه لا ژن ده لی: بۆ نه تناسی؟ ده لی ناوه لله، مه لا ژن ده لی کوره خو نه من بووم.

هه ره له و بابه ته، رۆژیک له خزمهت مامۆستا مه لا حوسینی دهشتیوی بووین له گه له مه لا مه جیدی مزگه وتی سه لاهه دین له حوجره که ی مامۆستا له مزگه وتی پیره مه گرون له سلیمانی، مه لا مه جید باسی ئافرده تی لینگ پروتی کرد. مامۆستا فه رموی: بۆ مه لا مه جید سلیمانی ئافرده تی لینگ پروتی لی یه؟ مامۆستا نه وهنده ی نه روانی بوو بیان بینی.

ده لین رینی زور حه ز له گوشتی (ژشک) ده کا، به لام نه وهنده زورزانه هه رکاتی

چاوی به ژشک کهوت له بهر زوری و تیژی درکه کانی به هر جۆرنیک بی دهیخاته
سه ریشت و میزی به زگی داده کا، هر له بن ککی را تا سهر له غاوانی به میز
شه لالی ده کا و ژشکه که چوار په لان داوی و ریوی ده سته ده کا به خوار دنی.

جاریک له (شینتیک) ده پرسن: چ له هموو شتیک به له زهت تره؟ له وه لامدا ده لئی
ئیوه قهت گروئی بوون؟ ده لئین نا، ده لئی: به له زهتترین شت ئه وه یه گروئی بی و خوت
بخورینی.

ده لئین: جاریک پیاونیک له رینگایه کدا تووشی پیاونیکی پژد و به خیل ده بی و
کابرای به خیل دوو سه گی پی ده بی. کابرا ده لئی: خاله لهو دوو سه گانه یه کیا ن بده
به من. خاوه ن سه گ ده لئی: کامهت ده وی؟ ده لئی سه گه رهش. خاوه ن سه گ ده لئی سه گه
ره شه که م له سپیه که خوشتر ده وی، ئه وت ناده می. کابرا ده لئی ده سه گه سپیه که م
بده یه، ده لئی: ئاخر سپیه که م له هر دووکان خوشتر ده وی چونت بده می؟

جاریک کابرایه کی عه رهب ده ست ده کا به ده ست نوینژ هه لگرتن. ده م و چاوی پاک
ده شوا و باسکانی ده شوا و مه سحی سه ری ده کا و قاچی راستی تا به له کی ده شوا
و هه لدستی بچی نوینژ بکا. ده لئین خاله خو قاچی چه پت نه شت. له وه لامدا ده لئی:
ئاخر له بهر ئه و فه رمایشه ی پیغه مبه ر نه مشت که فه رموو یه تی: (يُحْشِرُ مَتِي يَوْمَ
الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ أَسْرِ الْأَضْرَاءِ) یانی ئومعه تی من له ره ژئی قیامه تدا له
کاتیکدا هه شریان ده کری، ده م و قاچیان به هوی ئاوی ده ست نوینژ ده وه که به فر
سپی ده بی. جا ئه من بویه هر قاچی راستم شت تا له بهر انبه ر قاچی چه پمدا زور
سپی دیار بی.

مه لا ره حیمی (سیسیری) کورنکی زور گهنجی جوانی زیره کی خهت خوش بوو.
له فه قنیه تیدا شیت بوو. له شیتیه که یدا قسه ی خوشی زور ده کردن. جاریک ده یبه ن
بو خزمت شیخی (بیژوی) و ماموستا مه لا محهمه دی کوری شیخی که پیاونیکی
زور ره وخوش و زانا و موباره ک بوو، به مه لا ره حیم ده لئی: ده ی مه لا ره حیم ناوی
ئه جنده کان بلئی: مه لا ره حیم ده لئی به لئی زور باشه، قه له م و قاقه ز به ده سته وه بگره
هه تا ناویان بلئیم. ماموستا مه لا محهمه د قه له م و کاغه ز به ده سته وه ده گری و
ده لئی ده ی مه لا ره حیم بلئی تا بیانوسم. مه لا ره حیم ده لئی. جه زه تی (غوه س) حاجی

کاکه (نعمه‌دی شیخ)، شیخی (بیارد)، شیخه مینی (بیزوه)، ماموستا مه‌لا
محمه‌مه‌د پنده‌کهنی و دهلنی: مه‌لا رحیم به‌سه ناسیمن.

رؤژیک مه‌لا رحیم له سه‌رده‌شتی بوو له حوجره‌ی فه‌قییان. جه‌نابی ماموستا
(قازی) که ماموستامان بوو ته‌شریفی هات بو دهرس، مه‌لا رحیم پرووی کرده
جه‌نابی قازی و گوتی جه‌نابی قازی پرسیارکت لی ده‌که‌م، نه‌گهر زانیت ده‌لیم
مه‌لای چاکی، قازی فه‌رمووی: ده‌ی مه‌لا رحیم بزائم ده‌لینی چی؟ مه‌لا رحیم گوتی:
(قل) له (قل هو‌الله) دا مانای چیه؟ قازی بوی مانا کرد، مه‌لا رحیم گوتی نه‌ترانی.
قازی فه‌رمووی: نه‌ی مانای چونه؟ مه‌لا رحیم له‌سه‌ره‌خو گوتی: قوربان نه‌وه سنی
مانای هه‌یه، خوای گه‌وره ده‌لنی: جه‌نابی قازی پروت وه‌ک (قوول) یان وه‌ک (قه‌ل)
یان وه‌ک (قیر) ره‌ش بی. ماموستا قازی زور پینکه‌نی و گوتی به‌لنی باوایی.

فه‌قیکان مه‌لا رحیمیان ده حوجره‌یه‌ک کردبوو بو نه‌وه‌ی نه‌روا. کاتی جه‌ماعه‌تی
نوژی مه‌غریب، خه‌تیبی مزگه‌وتی سور ئیمام بوو له‌سه‌ر تاته‌کانی پینش جه‌وزه‌که‌ی
حه‌وشه جه‌ماعه‌تیان ده‌کرد. له ناکاو مه‌لا رحیم ده‌رپه‌ری و به‌ردینکی به‌ ده‌سته‌وه
گرت و چوو له‌وه‌ سه‌ری سه‌فی جه‌ماعه‌ته‌که‌ه‌راوه‌ستا و خژی راست و چه‌پ کرد و
گوتی: ده‌لیم بابیان بگیم، میشینکیان لی بکه‌م؟ چهند که‌س له جه‌ماعه‌ته‌که‌ه‌به
پینکه‌نینه‌وه‌ رایان کرد و له‌ترسان نوژه‌که‌یان بری. به‌لام به‌خوشیه‌وه‌ ئیستا مه‌لا
رحیم زور باشه و له‌ناو گه‌ورکاندا مه‌لایه.

نه‌من و حاجی مه‌لا سه‌ید ره‌شید و مه‌لا نعمه‌دی گزردل و مه‌لا مسته‌غای
شیختانی و سه‌لا مسته‌غای زورانی له شاری سه‌رده‌شتی له خزمه‌ت جه‌نابی قازی
عه‌لی دا فه‌قی بووین. عاده‌تی فه‌قییان وا بوو نه‌گهر شتینکی خوش، یان گوشت
هه‌بایه، به‌شیان ده‌گرد و هه‌رکه‌س به‌شی خوی هه‌لده‌گرت. شه‌وینک، مام ره‌سولی
کوری کوخا هه‌سه‌نی (هه‌لوی) میوان بوو، پیاوینکی زور سه‌وعبه‌تچی و زور له‌گه‌ل
مه‌لا و فه‌قیاندا تیکه‌ل بوو. کاتی نان دانراو گوشت به‌شکرا، مام ره‌سول ده‌ستی
برد به‌شی فه‌قییه‌کی رفاند و له‌گه‌ل فه‌قیکه‌دا لییان بوو به‌هه‌را، فه‌قیکه‌ گوتی:
نه‌منت پی که‌ره؟ مام ره‌سول گوتی نه‌ری وه‌لله، خولاسه‌ بوو به‌ کیش‌شیان. هه‌ر
فه‌قیکه‌ ده‌یگوت نه‌تو که‌ری و مام ره‌سولیش ده‌یگوت: ناوه‌لله نه‌تو که‌ری. ناخری
مه‌لا سه‌ید ره‌شید گوتی: بابه‌ کیشه‌ مه‌که‌ن، خو ئیره‌ شاره و قازی و شه‌رع و

قانونی لی یه، گوتی مه لا محهممهده ههسته، بیان به بو خزمهت قازی با شهرعی نهو دوو که ره بکا. ههستام بردمن بو مالی قازی و پروداوه کهم بو گنیرایه وه و گوتم: هیناومن بو شهرعی. ماموستا قازی زور پیکه نی و فهرمووی: مه لا محهممهده له ناو فهقی یاندا نهو فهقییه و له ناو عواماندا نهو مام رهسوله له هه موو کهس که رترن. گوتم قوربان ئیمه نهو ده زانین، هاتوینه خزمهت تا بزانی لهو دووانه کامه بیان که رترن؟ کیشه که له سه ره وه یه. قازی نه وهنده ی دی پیکه نی و گوتی: نهو فهقییه لهو مام رهسوله ش که رتره، گوتم: قوربان جا ده بی شتیکی له سه ره بنوسی، ده نا کیشه که بیان نابریته وه، قازی دهستی دایه قه له م و نوسی و ئیمزای کرد، که ته ماشام کرد نوسی بووی (هَلْ یَسْتَوِی الذِّیْنَ یَعْلَمُونَ وَ الذِّیْنَ لَا یَعْلَمُونَ) یانی ئایا نهوانه ی زانان وهک نه زاننهکان وان؟ نوسی بووی جا له بهر نه وه ده بی نه گه ره مه لا و فهقی که ریش بن له خه لک که رتر بن.

ده لئین: (خه تی بیک) چوه سه ره مین بهر و دهستی کرد به خوتبه خویندنه وه و له خوتبه که یدا گوتی: رهحمه تی خواتان ای بی تا ده توانن خوتان له خهراپه بیاریزن و زور له خوا بترسن و بی نه مری خوا مه کهن. چونکه خوا وهندی گه وه ره رازی نابی عه بد و بهنده ی گوناح بکهن، خوا غه زه بیان لی ددگری. گوتی نابینن که خوا له سه ره وشترینک که دوو سه ت دره می نه دینا، چی له قهومی حه زره تی (سالح) پیغه مبه ره کرد؟

له باسی حه ساده تدا ده لئین: خوا وهندی گه وه ره وه چی کردوه بو لای حه زره تی مووسا و فهرموویه تی: یا مووسا ده زانی بوچی رزقی ئینسانی نه حمه ق و به خیل ده دم؟ له وه لامدا ده لی: نه ی خوای گه ره نازانم. خوا ده فهرمووی: بو نه وه ی تا ئینسانه عاقله کان بزانی که ته له بی رزق و رزقی زور به هه ولدانی زور و به عه قل نه یه.

جا هه ره له باسی به خیلی و نه حمه قیدا ده لئین: سی که سی حه سود و نه حمه ق و به خیل بوونه هاوری. له بهینی قساندا یه کیان به دووه می گوت: ده ره جه ی حه ساده ته که ت چه نده؟ له وه لامدا گوتی: قهت پیمخوش نه بووه چاکه له گه ل که سدا بکه م. دووه مه که گوتی: به راستی تو زور پیایو چی. یه که مه که گوتی: بو نه تو چونی؟ دووه مه که گوتی: نه من قهت پیمخوش نه بووه که قهت کهس چاکه له گه ل

کهسدا بکا، نهوهی سنیهم ودهنگ هات و گوتی: کوربه بابه، بهراستی له دنیا دا
 کهس له نیوه چاکتر نیه. گوتیان بوئه تو چونی؟ له وهلامدا گوتی: نه من قهت
 پینمخوش نه بووه کهس چاکه له گهل خوشمدا بکا.

هر له باسی به خیلیدا دهلین: (ئه بوئه سوهد) نه وهنده به خیل بووه، جارینک
 له کاتی نان خواردندا عه ره بیک دهچن سللوی لی دهکا، ئه بوئه سوهد وهلامی
 دداته وه و بی نهوهی فهرمووی بکا، دهست دهکاته وه به خواردن، کابرا دهلی: به لای
 مال و منداله کانتدا هاتم زور باش بوون. ئه بوئه سوهد دهلی: کاتی خوشم هاتم هر
 زور باش بوون، دیاره رینگات به ویندا بووه. کابرا گوتی. ژنه کهت حامیله، بووی، ئه بو
 نه سوهد گوتی: دهزانم. کابرا گوتی: مندالی بوو. له وهلامدا گوتی: به لای حامیله
 ده بی هر بزنی. کابرا گوتی: دوو کوری به سه رینکه وه بوو. ئه بوئه سوهد گوتی:
 دایکیشی هر به جوتیله دهزا. کابرا گوتی: به لام کوریکیان زور نه ژیا مرد. ئه بو
 نه سوهد گوتی: ناخر بهشی دوو مندالی شیر تیدانه بووه. کابرا گوتی: کوربه کهی
 دیش مرد. ئه بوئه سوهد گوتی: ناخر پینی خوش نه بووه دوا ی برا کهی بزی. کابرا
 گوتی: دایکیشیان مرد. ئه بوئه سوهد گوتی: نه وه له تاوانیان مردووه. کابرا گوتی:
 یارده بی نه و نانهت به ژدهری مار بی. نه وه موو موسیبه ته کاریان تی نه کردی. له
 وهلامدا گوتی: خو نیوایه تووردهش ده بی.

نه و چند شیعه دی (ابن الرومی) زور جوانن بویه نویسنده وه:

وَلِي مَنْزِلُ آلَيْتُ أَنْ لَا أُبِيعَهُ
 وَأَنْ لَا أُرَى غَيْرِي لَهُ الْدَهْرُ مَا لِكَا
 عَهْدُتُ بِهِ شَرِّخِ الشَّبَابِ وَيَعْمَةٌ
 كِنَعْمَةِ قَوْمٍ أَصْبَحُوا فِي ظِلَالِكَا
 فَقَدْ أَلْفَتَهُ النَّفْسُ حَتَّى كَانَهُ
 لَهَا جَسَدٌ إِنْ غَابَ عَوْرَتُهَا لِكَا
 وَحَبِيبَتُ أَوْطَانِ الرَّجَالِ إِلَيْهِمْ
 مَا رَبُّ قَضَاهَا الشَّبَابُ هُنَا لِكَا
 إِذَا ذَكَرُوا أَوْطَانَهُمْ ذَكَرْتَهُمْ
 عَهْدُ الصَّبَا فِيهَا فَحَنُوا إِذَا لِكَا

خه تیبی خانه قای مهولانا خالید بووم له شاری سلیمانی، له پیش جو موعدها
 حوجره کهم پر ده بوو له مهلا، رۆژنیک باسی حه لال و حه راسی نه و گوشت و
 مریشکانه دهکرا که له ولاتانه وه ده سات، په کیک له مامۆستاکان که پینخوش نیه
 ناوی بهرم، گوتی: کورپه نه وه ده لنین چی؟ نه وهی له لای خویمان سهری ده برن زور
 له وان خهراپتره، دوینی چوومه قهسابخانه سهروپی بکرم، ته ماشام کرد هه مووی
 حه رام بوو، خهراپیان سهر بریبوون، سهرو پینکههم بق نه کپان، ناچار بووم هاتمه وه
 دوو کیلوم گوشت کپی، منیش به پینکه نینه وه گوتم: جا باشه مامۆستا گوشته کهش
 هه ره هی نه و سهروپنیانه نه بووه؟ چۆن نه وان حه رامن و گوشته که حه لاله؟ مه لاکان
 ده ستیان کرد به پینکه نین.

مهلا عومهری (موریاسی) گوتی: له شاره زور مهلا بووم، کابرایه کی جاف هات
 گوتی: مامۆستا زاری گورگیم پی بلی، گوتم باشه، له دووای (بسم الله) گوتم: بلی
 (وَ الشَّمْسِ وَ ضُحَاهَا)، نه مرپۆژه نه وه دندهم فیر کرد. رۆژی دوایی هاته وه و گوتم
 بلی: (وَ الْقَمَرِ إِذَا تَلِيهَا)، نهی رۆژهش نه وه دنده فیر بوو. رۆژی دوایی هاته وه گوتم
 بلی (وَ النَّهَارِ إِذَا جَلِيهَا)، بق به یانی هاته وه گوتم بلی (وَ اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا)،
 رۆژنیک دی هاته وه، گوتم بلی (وَ السَّيِّئَاتِ وَ مَا بَيْنَهَا). بق به یانی هاته وه، گوتم بلی
 (وَ الْأَرْضِ وَ مَا طَحَاهَا). گوتی مامۆستا بم وه سه دهقهت به سه، نامه یی فیری بم، گوتم
 بق؟ گوتی: به خوا مامۆستا وادیاره خواش به ده ست گورگه وه تووش بووه، نه وه نیه
 هه ره ده لنی ها له وی، ها له وی، به خوا نهی هات و هاواره به من ناکری، ها نه وه خوت
 و زاری گورگی خوت چۆنی ده بهستی بینه ست.

جاریک پینشه رگه یه کی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران له خوشناوه تی
 ده چینه مالیک. دوای سلوو و به خیره اتن، ژنی خاوه ن مال ده لنی: کاکه پینشه رگه
 ده بهرت مرم، دایک و باوکت ماینه؟ پینشه رگه که به پینکه نینه وه ده لنی دایه گیان
 هه ره دایکم ماینه، باوکم ماین نیه نه سپه.

قازی (ئیسیاس) زور زیره ک بووه. ده لنین: جاریک له جینگایه ک بوو، له ناکاو
 روداوینک روویدا. نه وان هی له وی بوون زور ترسان. سنی ئافرده ت له ته نیشت یه ک
 دانیشتبوون، قازی نه یه دناسین. قازی گوتی: نه و سنی ئافرده ته، په کیان مندالی له
 زگ دایه و په کیان مندالی له به ره و په کیان کچه. گوتیان: جه نابی قازی، چوو زانی

که به مجورهن؟ له وه لامدا گوتی: ئاخر له کاتی ترسدا ئینسان ددست لهسه ر خوشه ویستری شتی دادهنی. یه که میان دهستی لهسه ر سگی دانا، به ودره زانیم که حامیله یه. دووهمیان دهستی لهسه ر مه مکی دانا، زانیم مندالی له به ره. سینه میان دهستی به بهر خویه وه گرت زانیم کچه. که پرسیاریان لیکردن وا بوون.

دهلین. جاریک جووله که یه که غه یبه تی موسولمانان دهکا و دهلی: به راستی موسولمان زور نه حمه قن. بروایان وایه که له به هه شتدا شت دهخون، به لام داینانینه وه. قازی دهلی: بو نه تو نه وهی دهیخوی هه مووی داده نییه وه؟ دهلی نا چونکه خوی گوره هیندیکی دهکاته قووتی له ش و گیان. قازی دهلی: که واته نه تو نه حمه قی که ئینکاری نه وه ده که ی که خوی گوره له به هه شتدا هه مووی بکا به قووت.

(بیشری حافی) که یه کیکه له نه ولیاکان، کوری پیاوینکی زور به ددسه لات بووه، له ته مه نی لاویدا زور خوشی رابواردوه. دهلین: هوی توبه کردنی نه وه بووه، رپوژیک به کولانیکدا دهروا، چاوی به پارچه کاغه زیک ده که وی، هه لیده گریته وه، ته ماشا دهکا، ناوی خوی لی نووسراوه. پاکی دهکاته وه و دهیبا دهیخاته ناو کونه دیواریکه وه. شهوی خهون دهبینی و له خه ویدا پیی دهلین: نه ی بیشر تو ناوی منت پاک کرده وه، نه وا منیش ناوی تو م له دنیا و قیامه تدا پاک کرده وه. به یانی که له خه و هه لدهستی دهست له هه موو شتیک هه لدهگری و توبه دهکا. هوی نه وه ش که به بیشری حافی، واته پیخواس ناسراوه نه وه یه. رپوژیک دهچینه لای پیلودرویک و داوای قهیتانینکی لی دهکا، بو نه عله که ی. کابرا به توریه یه وه دهلی: ئای چه ندو داوا له خه لک هه یه؟ بیشر نه حله کانی فریده دا و سویند دهخوا که تا ماوه پیلوه له پی نه کاته وه، تا وهفاتی کرد هه ر پیخواس بوو. له فه رمایشته به نرخه کانیدا دهلی: عقوبه تی ئینسانی زانا نه وه یه که له دنیا دا چاوی دلی کویر بی. رپوژیک فه رمووی: با نه وانه ی ئاگاداری هه دیس و خاوهن هه دیسن زه کاتیان لی بدهن، عه رزیان کرد قوربان؛ زه کات دان له هه دیساندا به چ ده بی؟ فه رمووی زه کاتی هه دیسان نه وه یه که له هه ر دووسه ت هه دیسان به پینجانیان عه مه ل بکه ی.

(نه بو فه رمه خی ئیسفه هانی) له کتیبی (الغانی) دا دهلی: (جه ریری) شاعیر باوکی ناوی (عطیه) بووه. رپوژیک کابرایه ک به جه ریر دهلی: ئیستا کنی له هه موو که س

شاعیرتره؟ جهریر دهستی کابرا دهگری و دهلی: وهره با وهلامت بدهمهوه. دهیبا بو
 مائی باوکی و بانگی دهکا بابه بابه، لهوکاته دا باوکی بزنیکی گرتبو دهمی به
 گوانیهوه نابوو دهیمژی. که گونی له دهنگی کورهکهی بوو هاته دهری و شیریی له
 ریشی دهتکایه خواری. جهریر به کابرای گوت: نهو پیاوه دهناسی؟ گوتی: نا.
 جهریر گوتی: نهوه باوکمه. دهزانی نهو شیره چیه به ریشیهوه؟ گوتی: نازانم.
 جهریر گوتی: نهوه لهترسی نهوهی که مهبادا دهنگی دوشینی گوانی بزنه که بی و
 خه لک بزانی و بین داوای لی بکهن، چوو دهمی به گوانیهوه ناوه نهوهنده بهخيله.
 گوتی: جا کاکه باشترین شاعیر نهوهیه که له باوکیکی ناوا بیی و شاعیرانت بو
 بو بد.

دهلین: چه جاجی سهقه فی عادهتی و ابوو، تووشی ههر (کویر) یک بوایه
 پرسیاریکی لی دهکرد. رۆژیک تووشی کویریک بوو گوتی: ماموستا له دوا نهو
 نایه تهی سوپهی (زومه) که دهفه رمویی: (أَمَّنْ هُوَ قَانِتُ آنَاءَ اللَّيْلِ) چ نایه تیکه؟
 کویره فهوری گوتی: خوا دهفه رمویی: (قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ). دهلین: چه جاج دهنگی نهکرد و لهو رۆژه بهدواوه پرسیاریی نهدهکرد.

جاریک شیخ (حهسهنی بهسری) به (فهرقه دی) کوری یه عقوبی گوت: له بهر چیه
 دهلین: برینج ناخوی؟ له وهلامدا گوتی: ئاخو قوربان لهوه دهترسم که نه توانم
 شوکرانهی لهسهه بکهه. شیخ حهسهن فهرمویی: بو نهحمهقی دهتوانی شوکرانه
 لهسهه نهو ناوه سارده خوشه بکهی که نهوهندهی لی دهخویهوه؟

جاریک پیاویک دینه لای شیخ حهسهنی بهسری و دهلی: قوربان ته لاقم خوار دووه
 که چه جاجی سهقه فی جهه ندهمی، ته لاقم کهوتوو؟ شیخ له وهلامدا دهلی: چه جاج
 کابرایه کی خهراپ و فاسق بوو، نازانم بلیم چی، خواش غهفور و رهحیمه. کابرا
 دهچی بۆلای (ئیبین و سیرین)، نهویش ههر وای وهلام دایهوه. له پاشان دی بۆلای
 (عهمری) کوری (عابیدی) و عهرزی نهویش دهکا، نهو دهلی: کورم، بچوو له گه
 ژنی خوت رابویره و غهمت نهبی، نه گهر خوای گهره له چه جاج خوش بی، له
 ته لاقه کهی توش خوش دهبی نه گهریش بیباته جهه ندهمی نهوه ته لاقه کهت ناکهوی.

جاریک هارونه رهشید ته لاق دهخوا و دهلی: نهمن دهچمه دوو (بههشتان) و دو

بهه شتم دهبن. له پاشان دهئیری به دواي زانای گهوره (لهیسی) کوری سهعد و باسی ته لاقه کهی بو دهکا. لهیس دهلی: سویندم بو بخو که له خوا دهترسی. هارونه رهشید سویندی بو دهخوا که زور له خوا دهترسی. لهیس دهلی: خوای گهوره له سورتهی (الرحمن) دا فهرموویهتی (وَلَمِنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ) یانی نهوهی له خوا بترسی نهوه دوو بهه شتی دهبن و بهگویرهی نهو نایه ته ته لاقهت نه که وتووه.

(فهضلی سهرخهسی) نهخوش دهکهوی. که چاک دهبیتهوه خهک دهچن بولای، دست دهکا به ناموزگاری خهکه که و دهلی: کورینه پیاو نابنی قهت پیاوتهی و چاکهی نهخوشی و دهرد و بهلای لهبیر وهچی، چونکه نهخوشی دهبیته هوی پابونهوه له گوناح و هوی پاداشت دانهوهی سهبر گرتن و له خهوی غهفلت وهخهبر هاتن و یاد کردنهوهی نیعمهتی حالی لهش ساغی و داوای توبه کردن له گوناح و هوی ههلتانی ئینسان بو خیر و سهدهقه.

یهکیک له زانایان له تهفسیری نهو نایهتهی سورتهی (یوسف) دا که له زمانی چهزتهی (یهعقوب) هوه دهفهرمووی: (انی لاجدیریح یوسف) واته نهمن بونی یوسف دهکهم نهوهیه که (بای شهمال) له کاتی هاتنهوهی قاسید بولای چهزتهی (یهعقوب) داوای له خوای گهوره کرد که ئیجازهی بدا له پینش گهیشتنهوهی قاسیدهکه دا، بونی چهزتهی (یوسف) بیینی بو چهزتهی (یهعقوب) و خوا ئیجازهی دا و چهزتهی (یهعقوب) فهرمووی: نهمن بونی (یوسف) دهکهم. دهفهرمووی: جا به نهمری خوا لهوکاتهوه نهوهی مهحزون و غه مبار و دلتهنگ بی و نهوهی له دوست و نه حباب دوور بی و (بای) شهمالی لی بدا به دهنی سووک دهبن و ناره زویان دهکا.

دوعای خهراپ له منداله کانتان مهکن، چونکه دوعای دایک و باوک زوو گیرا دهبن. زانای بهناوبانگ شیخی (زومهخشهری) لاقینکی کول بووه. کاتی دهچینه بهغدا و پرسیاری لی دهکن، له وهلامدا دهلی: نهوه به دوعای دایکم وام بهسه هاتووه. بهمندالی چوتله که پاساریه کم گرت و بهنیکم دهلاقی خست. له ناکاویتک له دستم بهربووه و دواي کهوتم چوو دهکونیکهوه، بهنهکهم راکیشا قاچیتکی به بهنهکهوه هات. دایکم چاوی لیبوو زوری پی ناخوشبوو، دوعای کرد و گوتی: یاخوا روله قاچت ناوا بپهری. دستم کرد به خویندن و چووم بو (خوارهزم)، له رینگادا قاچم سهرما بردی و دوعای دایکم گیرابوو.

دهلین: شیخ (مه‌عرفی که‌رخ‌ی) به زوری به رۆژو ده‌بوو. رۆژیک به‌لای پیاوینکی
ئاو فرۆشدا ده‌روا، کابرا بانگ ده‌کا و ده‌لی: ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ی ئاو وه‌خوا
و ره‌حمه‌ت له‌ ئاو خۆره‌وه. شیخ مه‌عرف ده‌چی ده‌ست ده‌کا به‌ ئاو خوارده‌وه.
له‌پاشان عه‌رزى ده‌که‌ن قوربان خو جه‌نابت به‌رۆژوو بووی چون ئاوت خوارده‌وه؟
ده‌لی: به‌لی، به‌لام له‌به‌ر دوعا که‌ی خوارده‌وه.

رۆژیک خه‌لیفه‌ی به‌غدا ئه‌بو جه‌عفهری مه‌نسور خه‌لکینکی زوری له‌لابوو،
(میشوله) یه‌ک هه‌ر ده‌هات به‌ ده‌موچاویه‌وه ده‌نیشت، ده‌ری ده‌کرد و گورج
ده‌هاته‌وه. زوری پى ناره‌حه‌ت بوو. له‌وکاته‌دا زانای به‌ناوبانگ شیخی ناسراو به
(موقاتیل) هاته مه‌جلیسه‌که‌ی. ئه‌بو جه‌عفهر گوتی: یا شیخ خوای گه‌وره‌ بۆچی
میشوله‌ی دروست کردوو، چ سویدیکى هه‌یه؟ شیخ ئاگای له‌ میشوله‌که‌ نه‌بوو که
به‌مه‌نسورده‌وه ده‌نیشته‌وه گوتی قوربان خوا هیچ شتیکی بى حیکمه‌ت دروست
نه‌کردوو، میشوله‌ی بۆ نه‌زیه‌ت دان و زه‌زیل کردنی زالمان دروست کردوو.
مه‌نسور ده‌نگی نه‌کرد.

یه‌کینک له‌ زانایان ده‌لی. ئه‌من پیم‌خۆشه‌ که‌ هه‌میشه‌ له‌ناو کۆمه‌لێکدا بم که‌ له
من زاناتر بن، نه‌ک له‌ ناو کۆمه‌لێکدا که‌ ئه‌من له‌وان زاناتر بم. چونکه‌ ئه‌گه‌ر له
مه‌جلیسی زانایاندا بم شتیان لى فیر ده‌بم، به‌لام که‌ من له‌وان زاناتر بم هیچ
فیرنا‌بم.

یه‌کینک له‌ پیاوه‌ سه‌یره‌ قسه‌خۆشه‌کان (ابن‌والقه‌طانی) به‌غدا‌یی بووه. رۆژیک
له‌کاتی گه‌رمای مانگی ره‌مه‌زاندا ده‌چیته‌ مه‌جلیسی وه‌زیری به‌غدا. له‌وکاته‌شدا
(نقیب‌الاشراف) ی به‌غدا له‌وئ ده‌بی. ده‌لین: نه‌قیب زۆر به‌خیل و نان نه‌خۆر بووه.
وه‌زیر له‌ (ابن‌القطان) ده‌پرسی له‌ کوئ بووی؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لی: قوربان له
مه‌طبه‌خی مالى جه‌نابی نه‌قیب و الاشراف بووم. وه‌زیر ده‌لی: جا به‌و گه‌رمای
ره‌مه‌زانه‌ چت ده‌کرد له‌ویدا؟ ابن‌القطان ده‌لی: قوربان، خۆم فینک ده‌کرده‌وه. وه‌زیر
حالی ده‌بی و زۆر پتده‌که‌نی، به‌لام نه‌قیب زۆر خه‌جاله‌ت ده‌بی، چونکه‌ قسه‌که‌ی ابن
القطان ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ له‌ مه‌طبه‌خی مالى نه‌قیب دا قه‌ت چیت لى ناندرو و
هه‌میشه‌ سارد و سه‌ره‌.

(ابن القطان) رۆژیک له گه‌ل ژنه‌که‌ی خه‌ریکی نان خواردن ده‌بی و ږوو ده‌کاته ژنه‌که‌ی و ده‌لئ: سه‌رت ږووت که. ژنه‌که‌ی سه‌ری ږووت ده‌کا و ابن القطان ده‌ست ده‌کا به خویندنی سوږه‌ی (قل هو‌الله‌احد)، ژنه‌که‌ی زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بی، ده‌لئ: نه‌وه چیه؟ له وه‌لامدا ده‌لئ: ئاخ‌ر ئافره‌ت که ژن سه‌ری ږوت کرد (مه‌لائیکه) له‌و جینگایه ده‌ږون و شه‌یاتین ده‌میتنه‌وه، جا نه‌گه‌ر سوږه‌ی (قل هو‌الله) بخوینی نه‌وانیش ده‌ږون، چونکه من پیم‌خوش نیه له خۆمان به‌ولاوه که‌س حازری سه‌ر سفره‌ی ئیمه بی.

ئیتسا کۆمه‌لێک په‌یدا بوون ده‌لئین: (ته‌سبیح) به ده‌سته‌وه گرتن نه‌ک هه‌ر فایده‌ی نیه، به‌لکو زه‌ره‌یشی زۆره، چونکه ئاگایان له فه‌رمایشتی یه‌کێک له پیاوچاکان نیه، که له‌کاتی پیریدا ته‌سبیحی دانه‌ده‌نا و هه‌ر به ده‌سته‌یه‌وه بوو. عه‌رزیان کرد قوربان، خۆ جه‌نابت تازه موحتاجی ته‌سبیح نی، بۆ هه‌ر به‌ده‌سته‌وه‌یه؟ له وه‌لامدا فه‌رمووی: پیاو نابن بئوه‌فا بی. سه‌ره‌تای خوا ناسینم به‌هۆی ته‌سبیحاته‌وه بوو، جا چۆن ئیتسا له خۆمی دوور وه‌خه‌م؟

یه‌کێک له زانایان ده‌لئ: له ولاتی شامی دوو (قه‌بر)م دین و زۆرم به‌لاوه سه‌یر بوون. له سه‌ر کێلی یه‌کیان نووسرا بوو، تکایه به‌بوونی مالی دنیا و ده‌سه‌لات مه‌نازه. نه‌وه (گۆڤی) که‌سێکه که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر (با) دا هه‌بووه، نه‌گه‌ر ئاره‌زووی بکردایه (با) ی به‌ر هه‌لدا ده‌کرد و نه‌گه‌ر مه‌یلی لئ نه‌بوایه (با) ی ڤاده‌گرت له سه‌ر کێلی گۆڤه‌که‌ی به‌رانبه‌ریشی نووسرا بوو، باوه‌ری پئ مه‌که‌ن درۆ ده‌کا، لاتان وا نه‌بی که نه‌وه کۆڤی چه‌زه‌تی (سلیمان) بووه، به‌لکو کۆڤی پیاوێکی ئاسنگه‌ر بووه و (با) ی له هه‌مبانه‌ی کوره ده‌مه‌دا کۆ کردۆته‌وه و ده‌ماندویه‌تی و نه‌گه‌ر ماندوش بووه (با) یه‌که‌ی ڤاگرتووه. جا زاناکه ده‌لئ: تا نه‌وکاته قه‌ت نه‌مزانی بوو که دوو (گۆڤ) دژی یه‌کتر بن و یه‌کیان نه‌وی دی به‌درۆ وه‌خا.

ده‌لئین: یه‌که‌م شه‌وی مانگی رهمه‌زانی سالتیک زۆریان له مانگ ږوانی نه‌یاندی. کابرایه‌ک مانگی دی و به‌خه‌لکی نیشاندا و ده‌ستیان کرد به ږۆڤو گرتن. ئیواره‌ی ږۆڤی بیست و نۆی مانگ پیاوێکی قسه‌خوش هه‌ستا چوو له ده‌رگای مالی کابرای دا و گوتی: هه‌سته وه‌ره ده‌ری و له‌و به‌زمه‌ی که نه‌وه بیست و نۆ ږۆڤه تووشت

کردوین بزگارمان بکه و مانگمان بو وهبینه.

نایا دهزانن پیغهمبهری ئیمه چه زردتی محهممه دروودی خوای لهسه ر بی له
رؤژی دوو شهممه له دایک بووه و له رؤژی دوو شهممه دا بۆته پیغهمبهر و له دوو
شهممه دا کوچی کردووه بۆ مه دینه و له دوو شهممه دا وهفاتی فهرمووه؟ جا هر
له بهر ئه وهیه که به (بیلالی) فهرموو: (لایغادر نك صیام یوم الأسنین فانی ولدت فی
الأسنین ، و اوجی الی یوم الأسنین ، وها جرت یوم الأسنین). ئه ی بیلال رؤژی دوو
شهممه مه فوهتینه هر به رؤژو به، چونکه ئه من له دوو شهممه دا له دایک بووم و له
دوو شهممه دا وهحیم بۆ هات و له دوو شهممه دا کوچم کرد و له دوو شهممه شدا
وهفاتی فهرمووه.

وا دیاره هر له زهمانی کۆنه وه دسه لاتداران به ئارده زوی خویان کاربه دهستیان
داناون و پیای عاقل و زانایان هه لئه بژاردوون. ده لئین: وه زیریک به کاتبه که ی ده لئین:
ناو و نازناوی ئه میر له سه ر (له وحه) یه ک به جوانی بنوسه، تا له سه ر ئه ی بورجه
تازه ی هه لاهوسین. کاتبه که دهنوسی (أمری عمارة هذا البرج أبو فلان) و دهیبا بۆ
وه زیر، وه زیر که ته ماشای ده کا توره ده بی و ده لئین: بۆچی (ئهبوت) به واو نویسه و
به یات نه نویسه؟ ده بوو بنوسی (ابی فلان)، کاتبه که ده لئین: ئاخر جه نابی وه زیر له و
مه قامه دا ده بی به واو بنوسری چونکه ده بیته فاعیل، وه زیر ئه وه نده ی دیکه توره
ده بی و ده لئین: ناپیاو تو که ی چاوت لی بووه که ئه میر له و جینگایه قور و به ردی
له سه ر سه ری دانی و کار بکا؟ ده لئین ئه گه ر له بهر خزمه تی زورت نه بوایه ده مزانی
چیت لی ده که م.

ده لئین: (زوحاک) ی کورپی سوفیان زور گروی و ناشیرین بوو، کاتی هاته خزمه ت
(چه زره ت) و موسولمان بوو، رووی کرده پیغهمبهر و گوئی: قوربان ئه من دوو ژنم
هه ن زور له و ژنه ی تو جوانترن، ئه وه له پیش ئه وهیدا که ئایه تی حیجاب نازل بی.
گوئی: یه کیانت بۆ ته لاق نه ده م ماره ی که ی؟ چه زره تی (عایشه) ش دانیشتبو.
چه زره تی عایشه خوی بۆ رانه گیرا و گوئی: ژنه که ت له خوت جوانتره؟ زوحاک
گوئی: نا ئه من له و جوانترم. پیغهمبهر به پرسیاره که ی چه زره تی عایشه پیکه نی،
چونکه کابرا زور ناشیرین بوو.

جاریک عه‌ر دینک له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی شیریان له و شتره‌که‌یان دۆشی و دانیشتن
 دستیان کرد به نان و شیر خواردن. ژنه‌که‌ی گوتی: ئه‌ری پیاو‌ده‌که‌ ژیانئ ئیمه
 خۆشتره‌یان هی (مه‌روانیه‌کان)؟ می‌رده‌که‌ی گوتی: ئافره‌ت ئه‌وان خواردنئ باشتر
 ده‌خۆن، به‌لام ئیمه‌ به‌رگ و لیبا‌سمان له هی ئه‌وان کۆنتره‌ و ئه‌وان به‌ رۆژ خۆشتری
 راده‌بوین، به‌لام ئیمه‌ به‌شه‌و له‌وان باشتر ده‌توانین وه‌ده‌رکه‌وین.

(سه‌لمانی فارسی) و (حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی) رۆژنیک پیکه‌وه له (مه‌داین) له ناو
 (طاقی کیسرا) دانیشتبوون و باسی عه‌جایباتی رۆژگاریان ده‌کرد. له‌وکاته‌دا
 عه‌ر دینک چهند بزن و مه‌ری له و ده‌ور به‌ره‌ ده‌له‌وه‌راندن و ئیواران ده‌طاقی
 کیسرای ده‌کردن. له ناو طاقی کیسراشدا به‌ردینکی مه‌رمه‌ری پان هه‌بوو،
 زۆر جاران له‌کاتی خۆیدا کیسرا له‌سه‌ری داده‌نیشت. له‌به‌رچاوی سه‌لمانی فارسی و
 حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی بزن و مه‌ری کابرا هاتن چوونه‌ سه‌ر به‌رده‌که‌. سه‌لمانی فارسی
 گوتی: ئه‌وه‌ یه‌کینکه‌ له عه‌جایباتی رۆژگار که له جینگای کیسرا بزن و مه‌ر بمۆلن.

عه‌ر دینک دوعای ده‌کرد و ده‌یگوت: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ تو ئه‌مرت پیکردوین که له‌و
 که‌سانه‌ خۆش بین که زولمیان لیکردوین. ئه‌وه‌ لیتیان خۆش بووین به‌ قسه‌ی تو.
 ئیمه‌ش زولمان له‌ نه‌فسی خۆمان کردووه‌، ده‌تۆش به‌ که‌ره‌می خۆت لیمان خۆش
 به‌.

قه‌دیمیان گوتویانه: خه‌یال پلاویش زه‌رده‌ی بو پیاوی فه‌قیر هه‌یه. ددلین: پیاوینکی
 فه‌قیر (کوله‌که‌) رۆنیککی پری هه‌لاو‌ده‌سی بوو. گۆچاننیککی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، ده‌بیران
 راچووبوو. له‌ دلی خه‌یدا ده‌یگوت: ئه‌م رۆنه‌ ده‌فرۆشم به‌ (ده‌) تمه‌ن و سنی چوار
 سه‌ر بزنئ پی ده‌کرم و زاو وزئ ده‌کن و له‌پاشان بزنه‌کان ده‌فرۆشم و جوته
 گایه‌ک و زه‌وییه‌ک و هیندیک تو ده‌کرم و ده‌ست ده‌که‌م به‌ فه‌لاحه‌تی. ئه‌گه‌ر
 ژنه‌که‌شم کوری بوو ناوی ده‌نیم فلان. که‌ گه‌وره‌ش بوو له‌ قسه‌م ده‌رچوو به‌و
 گۆچانه‌ ناوا له‌ سه‌ری راده‌کیشم: گۆچانه‌که‌ی راست کرده‌وه‌، له‌ کوله‌که‌ رۆن که‌وت
 و به‌سه‌ر و چاویدا رژا و هاته‌وه‌ سه‌ر هه‌واری خالی.

خالیدی کوری سه‌فوان و فه‌رزه‌ده‌قی شاعیر قسه‌ی خۆشیان به‌یه‌کتر ده‌گوت.
 رۆژنیک خالید به‌ فه‌رزه‌ده‌قی گوت تو ئه‌وه‌نده‌ جوان نی که ده‌رحه‌قت بگوتی

(لَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرُ نَهَوْا قَطْعَنَ أَيْدِيَهُنَّ). واته کاتی چاویان پینکهوتی نه و دنددیان پین جوان بی، ناگایان له خویان نه مینتی، وهک ژنه کانی میسر که چاویان به چه زرتهتی (یوسف) کهوت، له باتی نارنج له تکریدن دستتی خویان بری و ناگایان له خویان نه ما. فهره زده قیش له وه لامدا گوتی: خَو وَدَنَه بِنِ نَه تَوَش وَهک نَه و کسه بی که کچه کان چاویان پینکهوت و به بابیان گوت: (يَا أَيُّتِ اسْتَأْجِرُ دَانَ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوَى الْأَمِينُ). نهی باوکه نه و پیاوه راگره، چونکه زور نه مین و به توانایه، وهک کچه کانی چه زرتهتی (شوعه یب) به چه زرتهتی (موسا) بیان گوت.

دهلین: دوو کهس پینکه وه دانیشتبون قسه بیان ده کرد، یه کیان بهوی دی گوت: نه وه کنی (به حر) ی هه لکه ندووه؟ نهوی دیان له وه لامدا گوتی: به خوا که ری، نازانی که خوا هه لیکه ندووه؟ کابرا گوتی: ددی باشه، نهی گله کهی بردوته کوئی؟ له وه لامدا گوتی: کوره چووزانم خو نه من به دیاریه وه نه بووم.

جاریک له مه جلیسی (بوزورجومیهر) دا باسی زانایان بیان ده کرد. یه کینک پرسیاری لیکرد و گوتی: قوربان عالم گهوردترن یان دهوله مه مند؟ بوزورجومیهر له وه لامدا گوتی: عالم. کابرا گوتی. باشه، نهی بوچی عالم به زوری ده چنه لای دهوله مه ندان و دهوله مه مند که متر ده چنه لای عالمان؟ له وه لامدا بوزورجومیهر گوتی: نه وه له بهر نه و دیه که عالم قه دری دهوله مه ندی دوزانی، به لام دهوله مه مند قه دری عیلم نازانی. یه کی دی پرسیاری لیکرد و گوتی: نهی قوربان جه نابت به هوی چیه وه به و پله و پایه گیشتی؟ له وه لامدا گوتی: (بَبْكَوِرِ كَبْكَوِرِ الشُّرَابِ، وَ حِرْحِرِ كَجِرْحِرِ الخنزیر، وَ صَبْرِ كَصَبْرِ الحِمَارِ) به هوی هه ستانی زوی به یان بیان وهک هی قه له ره شه و حیرسی وهک حیرسی به راز و سه بری وهک سه بری گویدریتز.

دهلین: موسولمانیک به بی دینیکی گوت: نه ری نه وه تاکه ی موسولمان نابی؟ کابرا گوتی: تا خوا چه ز دهکا موسولمانه که گوتی: خوا چه ز دهکا موسولمان بی به لام شهیتان لیت ناگه ری. کابرا گوتی: جا نه من له گه ل به هیزه که یانم.

یه کینک له مه لایه کی پرسی، نایا هیچ ده لیل و به لکه له سه ر (حدوسی) عالم هه یه: واته که دنیا نه بووه و پهیدا کراوه. مه لاکه گوتی: به لئی، نه وه هه موو گوربان و چه ره که و سکونه به لکه و ده لیلن له سه ر حدوسی عالم. کابرا گوتی: جا خو ماموست

حه ره که و سکونیش هر به شیکه له عالم. نه وه وهک نه وه دهچی که بلینی به لگه له سه حدوسی عالم حدوسی عالمه. مه لاکه گوتی: جا پرسیاره که ی توش هر به شیکه له عالم، هرکاتی تو پرسیاریکت لیکردم که به شیک نه بی له عالم، منیش وه لامینکت ددهمه وه که به شیک نه بی له عالم.

دهلین: جاریک له زانایه کیان پرسی و گوتیان نه ری قوربان نه وه بو (عه صا) ت به دهسته وهیه؟ خو له سایه ی خواوه نه پیر بووی و نه نه خوشی. له وه لامدا گوتی: بو نه وه ی که وا بزانه سه فه ریم و مردنم له بیر نه چیته وه.

له کتیبی (عیون الاخبار) دا دهلی: (عبدالله) ی کوری (حه فص) له زه که ریای کوری نافیع و نه ویش له باوکیه وه ریوایه ت دهکا و دهلی: هه زره تی عومه ر فه رموویه تی: (إِخْضِبُوا بِأَسْوَأِ دِفَائِهِ أَنْسُ لِلنِّسَاءِ وَ هَيْبَةُ اللَّعْدُوِّ)، مووه کانتان رهش وه که ن، چونکه ژنه کانتان پتیا ن خوشه و دوزمن پتی ناخوش که وهک گه نجانتان ده بی نی.

کوریک هه ز له کچیک دهکا و ده نیری بو خوازینی. له کوره که ده پرسن کارت چیه و چ کاسبیه ک ده که ی؟ له وه لامدا دهلی: هه یوان فروشم، کچه که ی دده نی و ماره ی دهکا. کاتی ده پرسن، کابرا پشیله فروشه. ده چنه لای قازی شکایه تی لی ده که ن و ده لین: جه نابی قازی نه و کوره گوتی هه یوان فروشم، بویه کچه که مان داوه تی، که چی پشیله فروشه. کوره که دهلی: جا جه نابی قازی خه تای خو یان بوو، بوچی نه یان پرسی چ هه یوانیک ده فروشی؟ قازی گوتی: راست دهکا، پشیله ش هر هه یوانه و تازه ژن، ژنی خو یه تی.

دهلین: جاریک (عه قیل) ی برای هه زره تی (عه لی) له هه زره تی عه لی زویر ده بی و ده چی بو شامی بو لای (موعاویه). روظنیک موعاویه دهلی: خه لکینه نیوه ده رحه ق به که سینک که بو برای خو ی باش نه بی ده لین چی؟ فه وری عه قیل دهلی: خه لکینه برا که م بوخو ی چاک بوو، به لام بو من چاک نه بوو، به لام موعاویه بوخو ی خه راپه و بو خه لک چاکه. موعاویه پتی ناخوش ده بی و دهلی: خه لکینه نه وه برا زای نه بو له هه به. فه وری عه قیل دهلی خه لکینه پوری موعاویه (حمالة الحطب) بوو، ژنی نه بو له هه بی مام بوو، موعاویه بیتده نگ ده بی.

له بابەت دۆستایه تیهوه دەلین: حەزرەتی (داوود) بە حەزرەتی (سلیمان) ی کۆری دەلنی: وریا بە، قەت دۆستی قەدییی بە دۆستی تازە نەگۆریهوه، هەرودها دەلنی: وریا بە یەک دۆزمنیش بەکەم مەزانە و بە هەزار برادەریش مەلنی زۆرن. هەرودەک لەو باریهوه شاعیریکیش گوتویهتی:

لَعَمْرُكَ مَا مَالُ الْفَتَى بِذُ خَيْرٍ وَ لَكِنْ إِخْوَانِ السَّقَاتِ الذَّخَائِرُ

واتە بەگیانی تۆ، ئەو مالە ی کۆی دەکەیهوه نابیتە زەخیرە و فریات ناکەوی، بەلام دۆست و برادەری چاک فریات دەکەون و دەبنە زەخیرە. هەرودەک پێشینیان گوتویانە: (الرَّجُلُ بِإِخْوَانِهِ كَالْيَمِينِ بِإِصْبَاحِهِ). یانی پیاوی بێ دۆست و برادەر وەک دەستی راستی بێ دەستی چەپ وایە. جا هەر لەبەر ئەوەیە کە شیخ (ئەییوبی سەختیانی) خۆی لێ رازی بێ فرمویهتی: کە خەبەری وەفاتی برادەریک دەزانە وەک ئەودیه کە ئەندامینک نەمینی.

بەلام (مەئسۆن) گوتویهتی: ئەوانە ی دەبنە برادەرت سێ جۆرن و سێ دەستەن دەستە و تاقمی یەکە میان وەک خواردن وان هەمیشە پێویستن. دەستە و تاقمی دوو دەستە وەک دەرمان وان، کاتی پێویستی، پێویستن. دەستە ی سێهە میان وەک دەرد بە لا وان، یاخووا کەس نە ی بن.

دەلین: له (بوزور جومپەر) یان پرسی گوتیان: برات خۆشتر دەوی یان برادەر دۆست؟ له وهلامدا گوتی: براتش کە دۆست نەبی خۆشم ناوی. کاتی خۆشم دەوی کە دۆست بی.

برادەری و دۆستایهتی ئەوەندە پیرۆزە (حەزرەت) فرمویهتی: ئەگەر دۆست برادەریکت خۆش ویست ناکاداری بکە کە خۆشت دەوی. له فرمایشینیکی دیکە فرمویهتی: برادەری لهگەڵ سێ کەسدا مەگرن. یەکەم لهگەڵ ئینسانی بیدین دە چونکە کردووه خەراپەکانی خۆی لەپیش چاوت شیرین دەکا و ئارەزووی ئەودە بچیه سەر خوو رەوشتی وی و هاتوچۆی دەبیتە عەیب و عار و نەنگ بو تۆ. دوو ئینسانی ئەحمەقە، چونکە لەباتی ئەوی سوودت پێ بگەیینی، توشی زەردەت دە و تا لێ دوور بی باشتەرە. سێهەم ئینسانی درۆزە، درۆزێ ژیان و رابواردنی لهگەڵ خۆش نیە و لای خەلک باسی تۆ دەکا و لای توش باسی خەلک دەکا. ئەوەندە ئیعتیبار دەبی راستیش بلێ باوهری پێ ناکەن.

دهلین. کابرایه کی (قهنبور) واته پشت کۆم دهچالایک دهکوی و پشتی راست دهبیتهوه. کاتی خهک دهچن بۆلای بۆئهحوالپرسی و دهلین: زۆر پی خوشحالین که پشتت راست بۆتهوه و رزگارت بووه. له وهلامدا دهلی: بابه رزگار بوونی چی، نهوهی خوا غهزهبی لنگرت قهت رزگاری نابئ. نهوهی بهسهرم هاتووه زۆر له پشت دهربهینهکهه خهراپتره. پشتم راست بۆتهوه و گونم دهربهریوه.

یهکینک له زانایان دهلی: نهگهر ههزت له کچیک کرد و ویستت بیخوازی، دیاری بۆ دایکی بهره نهو بۆت ساز دهکات.

زانایه کی دی دهلی: عهتا و بهخشین بهلای گههجانهوه ئاسانتره تابهلای پیرانهوه، به دهلیلی نهوهی که ههزهتی (یوسف) فهرمووی: (لَا تَسْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ). واته نهمرۆ لومهتان لهسهر نیه، خوا لیتان خوش دهبی، بهلام ههزهتی (یهعقوب) فهرمووی: (سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). واته لیره بهدواوه داوای لی خوشبوون و بۆ دهکهه له خوای خۆم که بهراستی خوا غهفوور و رهحیمه.

دهلین: نانهوایهک رۆژی نانیکی بۆ نهبو کهعبی حیکایهتخوان دهنارد، وهری دهگرت و دهیگوت: نهی نان: لهعنهت له تو و لهو کهسهی که بۆی ناردووم و له منیش که تا له تووم چاکتر دهست کهوی دهستت لی ههلگرم.

قهدیمیان گوتویانه: پینج شت بهفیرو دهچن. یهکهه چرا و گلۆینک که به رۆژی پروناک بایستین. دووهم بارانیک که بهسهر زهوی شۆرهکاتدا بیاری. سینیهم ئافرهتی جوان که به پیاوی نیرهمووک رازی ببی. چوارهم خواردنی چاک بدری به پیاوی مهست پینجهه چاکه لهگهه نهو کهسه بکری که سهپله و پینهزان بی.

دهلین: له کتیبیکی هیندیدا نوسراوه شهش شت دهوامیان نابئ. یهکهه سینیبهری ههور. دووهم دۆستایهتی پیاوی شهرخواز. سینیهم عیشق و خوشهویستی ئافرهت. چوارهم سهروهت و سامانی زۆر. پینجهه زولمی زالم. شهشهه سوپاس کردنی ئینسانی درۆزن.

له کابرایه کیان پرسى نهرى راسته دهلین. فلان کس زور سه قیل و به خیله؟ له وه لامدا گوتى: نهریودالله نهدنده راسته که نهن خانویکی گهوره ی به قه در مابهینی به غدا و کووفه ی هه بی و پرله دهرزی بی و هه دهرزییه ی هه ودا سافینکی پتوه بی و هه زردتی (یه عقوب) جو پرائیل و میکائیل له گهل خفیدا بهری و داوای دهرزییه کی لى بکا و بلنى کراسه که ی هه زردتی (یوسف) ی پنى دهرومه وه نیستا نایداتى.

هه حاجی سه قه فی به دوکتوره که ی دهلنى: دستوریکم بز دانى تا رهفتارى پتیکه م و نه خوش نه که وم. دوکتوره که ی دهلنى کج و نافرده تی گهنج نه بی مه ی هینه، گوشتى ناسک نه بی قهت مه یخو، نه ویش تا چاک نه کولنى، تا زور سوحتاج نه بی دهرمان مه خو، میوه ی گه یوی نه بی مه یخو، نه وه ی ده یخوی زور چاکى بجوو، تا تاره زووت نه بی شت مه خو، ناو له سه ر خواردن وه خو، به لام دواى ناوه که هیج مه خو، قهت میر و گو رامه گره، که به روژ خواردنت خوارد له سه ری بنى، به لام که شه و خواردت پیاسه ی له سه ر بکه تا له شت ساغ بی.

جاریک به (جالینووس) دهلین: شه ی چیه جه نابت خواردن زور که م ده خوا؟ له وه لامدا دهلنى: ناخر من خواردن بیه ده خوم تا بریم، به لام خه لک بز نه وه ی ده زی تا خواردن بخوا.

زانایان گوتویانه دهرمان بق به دن وهک (سابوون) بز بهرگ و لیباس وایه، واته چون سابوون بهرگ و لیباس له چلک و پیسی پاک دهکاته وه، به لام لیباسه که کون دهکا و ده پزینى، دهرمانیش به دهنى نینسان پاک دهکاته وه، به لام وهک خوی لى نایتیره.

دهلین: پیاونکی بی ریش له شیتیکى ریشدریژ دهرسى، نه ی ریشه دریژه چیه؟ شیته که له سه ره خو له وه لامدا نه ی نایه ته ده خونیته وه و دهلنى: (وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَسَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا) یانى زهوی چاک به نه مری خوا شیناوردی زور و چاکى لى شین دهبى، به لام زهوی پیس و خهراپ به که می نه بی هیج شین ناکا.

دلین: له زدمانی زوودا پیاوونکی باش ژنیکی زور ناشیرین و پرو گرتی هه بوو. رۆژنیک پیاوهکه ددپیتتهوه مال و له رینگادا پیاوونک دیتته سه رینگای و دلنی: ئەمن له لایهن خواوه فرستاددم که خواستی دوعات لی قبول دهکا. جا به ئاردهزووی خفت بو دنیایان دهکهی یان بو قیامت. کابرا ئەوه دلنی و ون دهبی. پیاوچاکهکه به په شوکاوی دیتتهوه مالی. ژنهکهی دلنی: ئەری پیاوهکه ئەمرو بو ردهنگت ئاوا گۆراوه و بوچی وا تینکچووی؟ میردهکهی روداوهکهی بو دهگتیریتتهوه. ژنهکهی دلنی: خۆ پیاوهکه ئەمن خیزانی تۆم و ئەوه چەند سالة پیکهوه دهژین و چەند مندالم له تۆ بوون، به خوا دهبی دوعایهکیان بدهی بهمن. میردهکهی دهردی زور له دلدا بوو، جوابی نه دایهوه. ژنهکه کچهکانی هینا و دهستیان کرد به گریان و قژ رنینهوه و هاوارکردن و گوتیان: بابە ئەگەر دوعایهکیان نه دهی به دایکمان خۆمان دهسووتین، ئەوه چەند سالة خزمهتمان دهکا، چۆن دوعایهکی پی رهوا نابینی؟ باوکهکیان ناچار کرد دوعایهکی دایه. ژنهکه رووی کرده ئاسمان و گوتی: ئەی خوای گهوره زور جوانم بکهوه. فهوری وهک کچی چوارده سال گهنج بووه و وهک ئافردهتهکهی جاران نه دهچوو.

ئافرهت له خۆی بایی بوو، نهک ههرجوابی میردهکهی نه ده دایهوه، خهیا نه تیشی پیده کرد. رۆژنیک میردهکهی نه وهنده توره بوو دوعای لیکرد و گوتی: ئەی خوای گهوره دوعایهکم دا به ژنهکهم ئاواي به سه هاتووه. دوعای دووهم ئەوهیه، خوایه بیکه به (بهرازان). دلین: به ئەمری خوا بوو به بهرازان. دوباره کچهکان دهستیان کردهوه به گریان و له بهر باوکیان پارانهوه تا به زهیی پنداهاتهوه و گوتی: ئەی خوای گهوره وهک ئەوهل جاری لی بکهوه. ژنهکه وهک ئەوهل جار ناشیرین بووه و ئەو پیاوچاکه به ههغی ژنه خهراپهکهیهوه هه سنی دوعای له کیس چون.

دلین (ئهردهشیری بابەکان) ی ساسانی به له شکرینکی زوردهوه هاته سهر قهلاتی شاری (حضر) که له بهینی دیجله و فورات دایه له بهرامبهر شاری (تکریت) بووه. زور ههول دده قهلاتهکهی بو ناگیرئی. تا رۆژنیک کچی پاشای (حضر) دیتته سهر وارشی قهلاتهکه و چاوی به ئهردهشیر دهکهوی و عاشقی دهبی. دهچی نامهیهک دهنوسی و له تیرینکی ده بهستی و دی بۆلای ئهردهشیری هه لدهدا. که دهیخویننهوه نوسراوه ئەگەر وه عدهم پیندهی مارهم کهی، رینگایهکت نیشان ددهم که به ئاسانی بتوانی قهلاتهکه بگری. ئهردهشیر فهوری بۆی دهنوسی که ئەوه به لێنم دا و بۆی

هه لده داته وه بو سه ر قه لاته كه. كچه كه رينگاي بو ديارى كردن و چوون (حضر) يان گرت و باوكى كچه و زوربهى پياوه كانيان كوشت و نه رده شير كچه كهى ماره كرد. تا شه ويك كچه كه هر نه ملا و نه ولاى ده كرد و خوى لى نه ده كه وت گوتيا ن: نه وه بو نانوى؟ له وه لامدا گوتى: شتيك له ناو جينگا كه مدايه ژيانى لى تال كردووم. كه ته ماشايان كرد له بن سه رچه فه كه يدا په لكه گه لايه كى (ناسى) تيدا بوو. نه رده شير گوتى: نه وه بابت چوونى گه وره كردووى و چيت خوار دووه؟ له وه لامدا گوتى: ههنگوين و شه كرى داومى. نه رده شير گوتى: مادام وه فات بو باوكت نه بوو، وه فات بو منيش نابى، نه مرى كرد ده كلكى وه لاغنيكيان خست و رايانكيشا تا له ت له ت بوو.

(نه سمه عى) ده لى: پياويك هات بو لاي (نه بو حازم) و گوتى: قوربان شه يتان له كوتم نابيته وه وه سو سه م دها و ده لى: ژنه كه ت ته لاق داوه، لىت هه رامه. نه بو حازم گوتى: دياره ته لاق ت داوه وا نيه؟ كا برا گوتى: (سويحانه الله) به شه يتان باوهر ده كهى و نه من به درو ده خه يته وه؟

(نه بو موسليمى نه خه عى) ده لى: كه سه رى (مه صعب) ي كورى زوبه پريان برى و هيتايان له دارولخه لافه تى (كووفه) له بهر ده مى (عبدالملكى) كورى مه پروانيان دانا زور نارحه ت بووم. عه بدوا له ليك گوتى: نه وه بو وا نارحه تى؟ له وه لادا گوتم: بير له قه زا و قه ده ر ده كه مه وه، چونكه نه من نه وه تا ئىستا به و دوو چاوانه م ديم كه سه رى هه زره تى (حوسين) يان به براوى هيتايه ئيره و له بهر ده مى عوبه يدى اللهى كورى زياديان دانا. نه وا ئىستاش ده بينم سه رى مه سه عى كورى زوبه ير به براوى هه ر له و جينگايه له بهر ده مى عه بدوله ليك دانرا. عه بدوله ليك زور نارحه ت بوو ده ستورى دا جينگا كه يان روخاند.

ده لىن: كاتى (عومه ر) ي كورى عه بدوله زيز بوو به خه ليفه، يه كيك له دوسته نزيكه كانى چوو بو لاي. عومه رى كورى عه بدوله زيز گوتى: پيت خوشبوو بووم به خه ليفه يان پيت نا خوشبوو؟ دوسته كهى له وه لامدا گوتى: له بهر خه لك پيم خوشبوو، چونكه دزانم بو خه لك زورباش ده بى، به لام بو خوتم پي خوش نه بوو، خه لافه ت بارينكى زور گرانه. عومه ر فه رموى: راست ده كهى زور ده ترسم به هيلاك بچم. دوسته كهى گوتى: نه گه ر بقرسى لىت نا ترسم. نه من له وه ده ترسم كه

نه ترسی. به دوسته که ی گوت: ناموزگاریم بکه. دوسته که ی گوتی: باوکه گوره ی نیمه که حه زره تی (ئاده م) بوو، به هوی خه تایه که وه له به هشت دهر کرا ئاگات له خوت بی.

کابرایه ک له شاری (به سرا) داوای (پینغه مبه ری) ده کا. به دست به سترای ده یبه ن بولای مه ئمون له به غدا. مه ئمون ده لی: تو پینغه مبه ری؟ له وه لامدا ده لی قوربان جاری زنجیر کراوم جواب ناده مه وه. مه ئمون ده لی: به دبخت کی به سه هوی بردوی؟ کابرا ده لی: جا له گه ل پینغه مبه ران ئاوا قسه ده کری؟ سویند به خوا نه گه ر زنجیر نه کرامایه به جویره ئیلیم ده گوت سه ره وینی بکا. مه ئمون ده لی بو ئینسانی زنجیر کراو جوابی نادریته وه؟ کابرا ده لی: به تایبه تی پینغه مبه ران له کاتی وادا دوعایان گیرا نابی. مه ئمون زور پیده که نی و ده لی: کی زنجیری کردوی؟ ده لی نه و پیاوه ی تو. مه ئمون ده لی: نه من ئازادت ده کم به و شهرته ی به جویره ئیل بلتی سه روینی کا، جا نه گه ر به قسه ی کردی ئیمان پیدینین. کابرا ده لی: به لی خوی گوره راستی فه رموه که ده لی: (فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ) یانی ئیمان ناهینن تا عه زابی کوشنده یان نیشان نه دری. مه ئمون گوتی: دهستی بکه نه وه و به ری بدن، که دهستیان کردنه وه، کابرا گوتی: نه ی جویره ئیل نه و به زمه به من ناکری، یه کی دی ره وانه بکه سه ریان. مه ئمون زور پیکه نی و کابرای خه لات کرد و ناردیوه بو به سره.

ده لین. سالتیک (سلیمان) ی کوری عه بدوله لیک له گه ل (عومه ری) کوری عه بدولعه زیز له کتوی عه ره فات بوون. له ناکاو هه ورکی هینا و بروسکه و ره عدو به رق و شریخه یه کی زور به قوه تی لیوه هات. سلیمان تاسا و راچه نی و زور ترسا. عومه ری کوری عه بدولعه زیز دهستی کرد به پیکه نین. سلیمان زوری پی ناخوش بوو، گوتی نه وه به چی پیده که نی؟ له وه لامدا گوتی: به تو پیده که نم. گوتی بو به من پیده که نی؟ گوتی: نه و باران و ره عد و به رقه لیره و له وکاته دا به ره که ت و رحمه ته تو ئاوا لینی بترسی، ده بی له روزی قیامه تدا که تووشی عه زابی خوا بووی چون بترسی؟

ده لین. (نه بو یوسف) قوتابی ئیمامی (حه نه فی) بوو. له و کاته دا روزیک هارونه ره شید له گه ل (سیته زو به یده) ده مه قالیان ده بی هارونه ره شید توره ده بی و

دهلئى: هر سى ته لاقم كه وتبن

نه مشه و له ملك و ممله كه تى خومدا نانوم.

كه ئىواره دادى هارونه رهشيد په شيمان دهبيته وه و تينى بو دى. ده نيرى به دوا زاناياندا كو وه بن و چاره يه كى بو وه دوزن، نه بو يوسف دهلئى: جا نه وه ئاسانه. بابچى نه مشه و له مزگهوت بنوى، خو مزگهوت ملك و مهمله كه تى وى نيه مزگهوت مالى خوايه و خواى گه و ره فه رموويه تى: (إِنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ) مزگهوت مال و ملكى خوايه و هى كه س نيه. هارونه رهشيد زورى پيخوش ده بنى و ده يكا به گه و ره ي قازيه كان.

ده بنى ئينسان وهك (ئيبراهيمى نه ده هم) لي بور دو و له سه ره خو بى. ده لئى: روظنك له لاي گورستانيك ده بنى، سوارى ك به لاي دا دروا، رينگاي لى ده پرسى، له وه لامدا گورستانه كه ي نيشان ددها، سواره كه توره ده بنى و دارينكى له سه رى راده كيشى و سه رى ده شكينى. كاتى كابرا ده زانى نه وه ئيبراهيمى نه ده هم، دى ده ستى ماچ دهكا و داواى لي بور دنى لى دهكا، له وه لامدا دهلئى، كاتى داره كه ت لى دام دو عام بو كردى، چونكه سه وابت پينگه ياندم جا له چيت ببورم؟

دهلئى: له كاتى خويدا قازى شارى (ساوه) مه شه و ر بوو به به رتيلخو ر. گه و ره ي شاره كه نه قلى دهكا بو شارينكى دى و سويندى ددها كه داواى به رتيل له كه س نهكا. تا ما و ده يهك قه زاوه تى خو ي دهكا، كه ده زانى خه لك هيچى بو ناهين، روظنك زوربه ي خه لكى شاره كه كو ده كاته وه و دهلئى: نه رى مال نه ويرانينه نه وه ي منى نارد بو قه زاوه تى نه و شاره سويندى داوم كه داواى هيچتان لى نه كه م، باشه نه ي ئيوه كى سويندى داون كه هيچم بو نه هين؟

له زه مانى خوله فاكاندا پياوئىكى (سونى) ده بيته گه و ره ي شارى (قوم). كاتى خه لك هاتوچوى دهكا، نابينى كه س ناوى (نه سحاب) نيكى لى ندرابى. روظنك پياوماقوله كانى شار بانگ دهكا و دهلئى: وادياره ئيوه نه وه نده تان نه سحابى پينغه مبه ر ناخوش ده وى كه تا ئيستا كه ستان به ناوى نه سحابه يه كه وه ناو نابرين. جا نه گه ر تا دوو روظى دى يه كيك نه هين كه ناوى عومه ر بنى يان كونييه ي (نه بوبه كر)ى ناوبنى هر بوخوم ده زانم چيتان به سه ر دينم. ده چن و دوو روظ ته واوى شارى قوم ده گه رين، كورى كابرايه كى غه ريبى تازه هاتوى خيلى كه چه لى كوچى

ناشیرین دهبیننه‌وه و دهی هینن بۆلای و ده‌لین: قوربان ئە‌وه ئە‌بویه‌کره. (والی) زۆر توره ده‌بی و ده‌ست ده‌کا به‌قسه پینگوتنیان و ده‌لی هه‌ر بۆیه ناوتان ناوه ئە‌بویه‌کر، چونکه زۆر ناشیرینه؟ پیاویکی قسه‌خۆشیان له ناودا ده‌بی ده‌لی: قوربان جاجیمان لی ده‌که‌ی لی‌مان بکه، چونکه ئە‌وه خه‌تای ئی‌مه نیه، ئاو و گل و هه‌وای شاری (قوم) ئە‌بویه‌کر له‌وه جوانتر دروست نا‌کا.

له شاری (مه‌روه) قازیه‌ک ناوی (نوو‌حی) کوری (م‌ریه‌م) بوو. کچیکی زۆر جوانی هه‌بوو، زۆر که‌س داوای ده‌کرد. قازی باغه‌وانیکی گه‌نجی هیندی را‌گرتبو، رۆژیک قازی ده‌چی بۆ ناو باغ و به‌ باغه‌وانه‌که‌ی ده‌لی هیندیک تری بی‌نه. کورپه‌که ده‌چی چهند ئیشویه‌ک دینی، ده‌یشواته‌وه و له‌به‌ر ده‌می قازی داده‌نی. قازی که‌ لیتی ده‌خوا زۆر ترش ده‌بی، ده‌لی بچۆ هیندیکی شیرین بی‌نه، ده‌چی هیندیکی دی دینی، که قازی لیتی ده‌خوا زۆر له‌ویدی ترشتر ده‌بی، قازی توره ده‌بی و ده‌لی: من ده‌لیم بچۆ تری شیرین بی‌نه که‌چی تو هی ترشتر دینی، ئە‌وه فه‌رقی ترش و شیرین نا‌که‌ی؟ کورپه‌که له‌سه‌ره‌خۆ ده‌لی: به‌لی فه‌رقیان ده‌که‌م، به‌لام جه‌نابت ئە‌م‌ری پیکردووم نا‌گاداری بکه‌م، نه‌تفه‌رموو لیتی بخۆم، که‌سینکیش له‌ شتیک نه‌خوا نازانی چۆنه. قازی زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بی و وه‌به‌ر دلی ده‌که‌وی و کچه‌که‌ی لی ماره‌ ده‌کا. (عه‌بدولله‌) ی موباره‌ک له‌ کچی قازی و له‌و کورپه‌ باغه‌وانه به‌وه‌لد ده‌بی.

ده‌لین (بارامی گۆر) زۆر ده‌ست راست و راوچینیکی زۆر عه‌جایب بووه. رۆژیک جارییه‌کی زۆرخۆشه‌ ویستی له‌گه‌ل ده‌بی و ده‌چی بۆ راوی. تووشی چهند ئاسکه‌ کئوی ده‌بن. بارامی گۆر ده‌لی: تیریک داویم ئە‌تۆ کوئی ده‌لی تا له‌و جینگایه‌ی ده‌م. ئافره‌ته‌که ده‌لی ده‌مه‌وی سمی به‌ گوئییه‌وه بدرووی. بارامی گۆر قسه‌که‌ی زۆر بی‌ ناخۆش ده‌بی، به‌لام ده‌لی ئە‌گه‌ر نه‌یه‌اویم ده‌لی دروی له‌گه‌ل کردم. ئاسکیک دیاری ده‌که‌ن و تیریکی داویتی له‌ گویی ده‌دا. ئاسکه‌که له‌ تاوان قاچ به‌رز ده‌کاته‌وه تیره‌که له‌ گویی ده‌ربینی، بارامی گۆر تیریکی دی داویتی و سمی ئاسکه‌که به‌گوئییه‌وه ده‌درووی.

ده‌لین: هوی ئە‌مرکردنی حه‌جایی سه‌قه‌فی به‌ دانانی سه‌ر و ژیر بۆ (قورئان) ی پیروز ئە‌وه بووه، رۆژیک قورئان ده‌خویتی تا ده‌گاته سه‌ر ئە‌و نایه‌ته که ده‌فه‌رمووی: (إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُصَالِحٍ) یانی ئە‌وه کرده‌وه‌یه‌کی خه‌راپه. له‌سه‌ر وی ده‌که‌ویتی شکه‌وه

که داخوا به ئیسمی وهخویتی یان به فیعل. دهلی: بچن قورئان خوینیکم بق بانگ بکن. تا قورئان خوینهکه دی نهو دهروا. پیاوهکانی لهترسی چهجاج ناتوانن ئیزنی بدن دهیگرن، تا دواى شهش مانگ چهجاج دی له زیندانیهکان دهپرسی و نوره دهگاته سهر مامؤستا. چهجاج دهلی کابرا تو لهسه چ گیراوی؟ مامؤستا له وهلامدا دهلی: قوربان نهمن لهسهر گوناحی کوری چهزرهتی نوح گیراوم. چهجاج قسهکهی وهبیر دهکهوختهوه و زور پیدهکهنی و مامؤستا بهردهدا و نهمر دهکا که زاناکان کوه بن و سهر و ژیر بق قورئان دانین. جا لهو کاتهوه، زانایان ئاوا قورئانیان رازاندوتهوه و بویان ئاسان کردوین.

دهلین. له زهمانی زودا عه رهبنکی حیجازی دهچیتته (همههوان) و حهوت سال مالی لهوی دهمنیتتهوه. کاتی دهچیتتهوه، دهلین: همههوان چون بوو؟ له وهلامدا دهلی: به قوریم گرت، حهوت سالی لی بووم، هه ره دهیانگوت هاوین دی، هاوین دی هه نههات.

شیخ (نهبو تورابی نهخشهپی) دهلی: چارنیک له سهفهرنیک به رینگایهکدا دهرویشتم، نهفسم ئارهزوی نان و هیلکهی کرد. له رینگا لام دا بچم بق گوندیک نان و هیلکه بخوم. زوری پینهچوو کابرایهک توند گرتمی و بردمی بولای گهورهی ئاواپیهکه و گوتی: قوربان نهوه یهکینکه لهو دزانهی که رووتیان کردم. بهقسهی کابرا چهفتا داریان لی دام. لهوکاتهدا پیاونکی گوندهکه هات چاوی پیکهوتم و ناسیمیهوه. هاواری کرد و گوتی: بابه نهوه فلان کهسه چن راو و رووت دهکا؟ دهستی گرتم و بردمی بق مالهوه،

کاتی نان یان هینا، نان و هیلکه بوو، رووم کرده نهفسی خوم و گوتم: دهبخو، نهوه ددرت بی، تا چهفتا داریان لی نههادی نهت خوارد.

(نهزیر ئاوا) گوندیکی نزیک شاری (قهزوین) بووه و ملکی پیاونیک به ناوی (فهخروله عالی) کوری (نظام الملك) بووه. گهورهی گوندهکه لهگهل فهخروله عالی بهینیان زورخوش دهبی و کابرا زور دهجو بولای و نهویش خوشی دهیست. رورژیک کابرا دهچی بولای، لهوکاتهدا فهخروله عالی شانهی بهدهستهوه دهبی و ریشی بهشانه دادینی. کابرا دهلی: قوربان نهوه بق ریشت به شانه دادینی؟ فهخروله عالی دهلی: ریش به شانه داهینان غهمان کهم دهکاتهوه. کابرا دهلی: قوربان بق نهوهی

غەمى زۆرى ھەبن و پىشى بە شانە دابىنى غەمى نامىنى؟ فەخرولەعالى دەلى بەلى. كابرا دەرواتەوہ گوند و دواى يەك دوو مانگ دیتەوہ بۆلای فەخرولەعالى و دەلى: قوربان شانە حازر بکە. فەخرولەعالى دەلى بۆچى شانە حازر بکەم؟ كابرا دەلى: ئەمن عەرزت دەکەم، ئەتۆش رىشت دابىنە، چونکە غەمىكى زۆرم بۆ ھىناوى.

دەلىن: زانىارى لەھەر شتىکدا بى رۆژىک سودى ھەر دەبى. كابرايەكى وینەگر لە سەفەرىکدا شەوى بەسەردادى و دەگاتە قەراغ شارىكى. رۆو دەکاتە ناو شار و دەچى بۆ مالىک و دەبىتە ميوانىان. مالەکە ئارەقخۆر دەبن. شەوى ئارەق دەدەن بە ميوانەكەيان و سەرخۆشى دەکەن. ئەویش بە سەرخۆشىوہ راستى پارەكەى دەلى و خاوەن مالەكە پارەكەى لى دەستىنى و دەبىا لە دەرەوہى شار بەرھەلداى دەکا. بەيانی کە وەھۆش دیتەوہ ھەر چۆنى بى دەچىتەوہ ناو شار و دەچى لەلای گەورەى شارەكە شكايەت دەکا. گەورە كە دەلى. ئەو كەسەى وای بەسەر ھىناى دەناسىوہ؟ دەلى نا. گەورەكە دەلى ئەى گەرەك و مالەكەيان دەناسىوہ؟ دەلى نا. چونکە شەو بوو چوومە مالىان. گەورەكە دەلى: دەى باشە چۆن دەبى؟ كابرا دەلى: قوربان ئەمن وینەگرم، ئىستا وینەى خاوەن مال و ژنەكەى دەكىشم و جەنابت ئەمر بفرموى بە خەلكيان نیشان بدەن دەيان ناسن. گەورەكە دەلى زۆر باشە. كابرا ھەرلەوى وینەى خاوەن مال و ژنەكەى دەكىشى و دىن بە خەلكيان نیشان دەدەن، دەلىن: بابە ئەوہ فلان كەسى ھەمام چىە، دەىگرن و پارەى كابراى لى دەستىننەوہ.

(جالینوس) ھەكىم و زانايەكى زۆر گەورە و ناسراو بوو. دەلىن: ئەوہندە خاوەن زەكاوت و فەراسەت بوو. جارىك چاوى لى دەبى ئالندەيەك لە بەرزايىوہ دى لە ناو ئاوىكدا دەنیشىتەوہ و شتىك بە دەندوك لەناو ئاوەكە ھەلدەگرى و دەقوونى خۆى دەنى. زۆرى پىناچى دەست دەکا بە رىقنە كردن. جالینوس لە كردهوہى ئەو ئالندەوہ بۆ قەبز بوون شاف دروست دەکا، جا ئەو زانا و ھەكىمە گەورەيە لەگەل زەكاوتەكەيدا لە ئاخىرى تەمەنىدا كە تووشى نەخۆشى زگچوون دەبى چارى دەردەكەى خۆى پىناكرى. رۆژىك دەلىن: تۆ بەو ھەموو زانىارىيەت، ناتوانى چارەى زگچوونى خۆت بکەى؟ لە وەلامدا دەلى: دا تەشتىكم بۆ بىنن پرلە ئاوبى، تەشتە پرلە ئاوەكەى بۆ دىنن و لەبەر دەمى دادەننن، دەرمانىكى تىدەكا فەورى ئاوەكە دەمەيى. جالینوس دەلى: خەلكىنە تەماشى بکەن دەتوانم ئاو لە تەشت دا بەمەيىنم بەلام دەزانن بۆچى ناتوانم زگچوونى خۆم راگرم؟ چونکە عىلم و زانىارى و

تهجره به له بهرامبهر هاتنی قهزا و قهدهردا هیچ فایده‌یانی نیه. جا نه‌وهیه ده‌لین
قهزا رهد نابینته‌وه.

شه‌ونیک دزیک ده‌چنی له شوانی مینگه‌لنیک مه‌رینک ده‌دزنی و ده‌یباته‌وه سه‌ری
ده‌برنی و کوت کوتی ده‌کا و ده‌یخاته ته‌شتیکه‌وه. پشیله‌که‌یان ده‌چنی کوتیک
ده‌فریننی. کابرای دز به جنیوپیدان وه‌دوای ده‌که‌وئی و به‌ردینکی ریندالیننی و سه‌ری
پشیله‌که ده‌شکیننی. پشیله‌ی به‌سته‌زمان راده‌کاته سه‌ر بانی و پرووده‌کاته‌وه کابرا
و به زمانی حال ده‌لنی: نه‌ی دزی بئیشه‌رم و حه‌یا! بؤو پارچه گوشته واکیان
ده‌رچوو. ده‌بئی خاوه‌ن مه‌ری بئینچاره قوری کوئی به‌سه‌ر دا‌کا. نه‌گه‌ر دزی خه‌راپه تو
بؤ کردت، نه‌گه‌ر خه‌راپیش نیه بؤ سه‌ری منت شکاند؟ سزای دزینی کوله گوشتیک
سه‌ر شکاندن بئی، ده‌بئی سزای مه‌ر دزینه‌که‌ی تو چ بئی؟

به‌داخه‌وه زوربه‌ی شیعره حورپه‌کانی نیستا وده‌ک نه‌وه قه‌سیده وان که شاعیرینک
بردی بؤلای (ملک الشعرا‌ی به‌هار) ته‌ماشای بکا و ته‌قریرینکی له‌سه‌ر بنوسی:
مه‌لیک والشوعه‌را که ته‌ماشای کرد زوری به‌لاوه سه‌یر بوو، چونکه قه‌ت شیعره
وای نه‌دیبوو. له‌باتی ته‌قریز نه‌وه شیعره‌ی بؤ نویسی:
نه‌ر نه‌سر به‌ده‌ر ره‌فته‌وه و شیعره‌ش نه‌ ته‌وان خواند
مانندی ته‌که‌لتو که نه‌ پالان و نه‌ زینه‌ست
واته نه‌وه نوسراوه‌ی تو له‌ نه‌سری تیپه‌راندووه و ناتوانی پئی بلنی: شیعره. وده‌ک
کورتانی عه‌جه‌می وایه که پئی ده‌لین: ته‌که‌لتو که نه‌ کورتانه و نه‌ زینه. چونکه
کورتان پئیش و پاشه‌که‌ی به‌رزن و زینیش دیاره چونه.

چهند سال له‌مه‌ویه‌ر خه‌یاتیکی کوردی قسه‌خوش له‌ به‌غدا بوو به‌ ناوی
(به‌شیرموشیر) نیواران ته‌واوی نه‌دیپ و نوسه‌ره کورده‌کانی به‌غدا له‌ دوکانه‌که‌ید
کو ده‌بوونه‌وه. رۆژنیک باسی کوردان ده‌که‌ن و ده‌لین: زورن و نیستا عی‌راق نه‌وه‌ند
مليونه و له‌وه دوو مليونی کوردن و ئیران نه‌وه‌نده‌یه چواری کورده و تورکیه
نه‌وه‌نده‌یه و شه‌شی کورده. به‌شیرموشیر توره‌ ده‌بئی و ده‌لنی قسه‌ی قور، چین چوا
سه‌ت مليونه، قابیله‌ سه‌دی کورد نه‌بئی؟

عه‌بدوالمه‌لیکی کوردی مه‌روان عاده‌تی و ابوو، نه‌گه‌ر یه‌کینک له‌ کارمه‌ند

پیاو دهکانی له شاریکی دووره وهره پرا چووبایه لای، به کابرای دهگوت: چوار شت نه بی باسی چ دهکهی له لام، بیکه، یه کهم دروم بو مه که، چونکه که دروت کرد به راستیه که شت باوهر ناکری. دوو دم چیم لی پرسی وه لای نهی پرسسیار هم بدهوه و شتی دیکهی تیکه ل مه که، سیتیهم قهت به به ژن و بالامدا هه لمه لی، چونکه تو قهت وهک خوم خوم ناناسی. چوار هم هه لم مه نی بو خهراپه کردن له گه ل خه لک، چونکه نیمه بو خزمه تی خه لک بووینه کار به دهست. له و چوار شتانه زیاتر جیت پینخوشه بیلن.

جاریک عه بدوله لیک به تور هییه وه نامه یه ک بو حه جاج دهنوسی. له ئاخری نامه که دا دهنوسی نه تو له لای من وهک سالم وای. کاتی نامه که دهدن به حه جاج و دهیخوینیتیه وه مه عنای نه وه نازانی. نامه که به پیاوینکا دهنیری بو لای (قوته ییبه) ی گوری موسلیم. کاتی پیاو دهکهی نامه که دهدا به قوته ییبه، بایه کی لی دهبیتیه وه، کابرا زور خه جالهت دهبی. قوته ییبه ش که کابرا تره که ی لی بهر دهبی له باتی نه وه ی بلی: (اقعد) واته دانیسه، لی غه لهت دهبی و ده لی: (اضرط) واته تر بهرده، کابرا ده لی: قوربان بهرم دا. قوته ییبه ده لی: کاکه داوای لیبوردنت لی ده کهم ویستم بلیم (اقعد) زمانم هه له نگوت. کابرا گوتی: قوربان جا پینویست به لیبوردن ناکا، بوو به سه ربه سه ر، منیش غه له تم کرد و جه نابیشت کردی. قوته ییبه زور پینده که نی و ده لی: راسته هه ردوو کمان غه له تمان کرد، به لام غه له ته کان فه رقیان زور بوو، غه له تی من به دم بوو، به لام غه له تی تو به قوون. گوتی: بچووه لای حه جاج تا تووشی غه له تی تر نه بووین و پنی بلی سالم عه بد و بهنده و نه سیری کابرایه ک بوو قسه ی خه لکی بو دینا و نه مامی ده کرد.

پوژیک عه بدوله لیک گوتی: نه من له مانگی ره مه زاندا له دایک بووم و له مانگی ره مه زاندا له مه مک کراومه وه و له مانگی ره مه زاندا خوم ناسیوه و له مانگی ره مه زاندا قورئانم خه تم کردوو و له مانگی ره مه زاندا کراوم به وه لی عه د و له مانگی ره مه زاندا بوومه خه لیفه و لام وایه هه ر له مانگی ره مه زانیشدا ده مرم.

ده لین پوژیک تووشی شه یتان بوون زور نارمه هت بوو، گوتیا ن: نه وه بو واماوی؟ له وه لامدا گوتی: له داخی سیاسه ته دارهکانی نه و زه مانه، چونکه هه ر یه که یان بوته شه یتانیک و بوونی من سو دی نه ماوه.

ئىمام (فەخرى رازى) خىواي لى رازى بى، دەلى: لە سالى شەش سەت و پەنجا و شەشدا (هۆلاكو) عولەما و زاناي بەغداي كو كردهوه و گوتى: دەبى بۆم پرون كەنەوه داخوا موسولمانى زالم باشتەرە يان كافرى عادل؟ دەلى: زوربەي زاناكان دامان وەلاميان بۆ نەدرايەوه تا (ئىبن و طاووسى عەلەوى) وەلامى دايەوه و گوتى: كافرى عادل لە موسولمانى زالم باشتەرە.

قەدىميان گوتويانە ئەگەر لە مەجلىسى لە خۆت زانائر دانىشتى پرسىياري لى بگە تا سوودى لىوهرگرى و ئەگەر لەگەل يەكى وەك خۆت دانىشتى بەنۆره قسە بگەن. ئەگەر لەگەل نەزان دانىشتى و زانیت لە نامۆزگارى سوود وەردهگرى نامۆزگارى بگە، بەلام كە زانیت وەرى ناگرى دەنگ مەكە.

ھارونەرەشىد جارنىك دەچى بۆ (بەسرا)، قازى (ئەبو يوسف) ي لەگەل دەبى. قازى شارى (واسط) كە دەزانى ھارونەرەشىد بەويدا دەروا داوا لە خەلك دەكا، لە لاي ھارونەرەشىد تەعريفى بگەن، بەلام كەس بەقسەي نەكرد، كاتى ھارونەرەشىد نزيك بۆوه قازى ھاواري دەكرد و دەيگوت: قازىيەكەمان زۆر قازى چاكە. ھارونەرەشىد پروي كرده قازى ئەبو يوسف و گوتى: واديارە ئەو قازىيە خەرپترين قازىيە، بۆ لە تەواوى خەلكى ئەو شارە ھەر يەكنىك دەلى: قازىيەكەمان قازى چاكە؟ قازى ئەبو يوسف پىندەكەنى و دەلى: قوربان لەو ش سەيرتر ئەوہيە كە ئەو قازى بۆخۆيەتى ھاوار دەكا. ھارونەرەشىد زۆر پىندەكەنى و دەلى: با ھەر قازى بى.

كاتى (وہلید) كورى عەبدولەليک ويستی مزگوتى جاميعى (دېمشق) دروست بكا، بە خەلكى گوت: دەبى ھەر نەفەرى خشتىك ھەلگرى و بيهينى. تەواوى خەلكى شارى چوون يەكى خشتىكيان ھەلگرت و برديان. زياد لە ھەمووان كابر ايەك دوو خشتى ھەلگرتبوو. وەلید كە چاوى پىكەوت گوتى: تۆ خەلكى كوئى؟ كابرا لە وەلامدا گوتى: خەلكى عىراقم. وەلید گوتى: ئاي لە خەلكى عىراق، ئىوہ زيادەرەوى دە ھەموو شتىكدا دەكەن، تەنانەت لە تاعەتیشدا.

دەلىن: لە شارى مەدینە (كوسەير) مرد بوو. خەلك زۆرى پەروش بوو ژن و پىاي

مه دینه بوی ده گریان، ته نانهت نیمام (محهممه د باقر) له گهل جه نازده که ی بوو، ویستی ته شریفی بچی ده ستیک و د بهر تابووته که ی بدا، له بهر ژنان رینگای نه بوو. نارحمت بوو فهرمووی: ده رینگام بکه ن نهی نه وانهی که جه زردتی (یوسف) تان تووشی به لا کرد. دلین: ئافرهتیک و ده دنگ هات و گوتی: ئیمه ی ئافرهت خهراپترین، یان ئیوهی پیاو؟ ئیمه جه زردتی یوسف مان ده عوت کردیوه بی خواردن و خواردنه وه و عهیش و رابواردن، به لام ئیوهی پیاو جه زردتی یوسف تان خسته بیره وه و به رخیکی نه رزان فروشتتان و کردتان به غولام و بهنده و ناخری به وهش نه وهستان و خستتانه به ندیخانه وه.

دلین: یه که م کهس که نویسینی زمانی عه رهبی به شینوهی نویسینی (کوفی) دانا خه لکی شاری (نه بار) ی عیراق بوو. تا محهممه دی کوری عه لی، کوری حوسینی، کوری موقله. نه وکاته عه لی کوری هیلالی کاتب هینایه سه ر نه و شینوه نویسینه ی ئیستا.

سه بارهت به فه صاحته و به لاغتهی قورئانی پیروز دلین: نه و دنده فه صیح و به لیغه و مانای زور به له فزی بچووک نه دا ده کا، که جاریک عه رهبیک گوتی له پیاوینک ده بی قورئان ده خوینی، کاتی ده گاته سه ر نه و ئایه ته که ده فهرمووی: (فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ)، عه ربه که سووجه دبا، دلین: نه وه بی سووجه دت برد، خق ئایه تی سووجه نه بوو؟ له وه لامدا ده لی: ده زانم که ئایه تی سووجه نیه، سووجه م بی فه صاحته و به لاغته که ی برد.

جاریک کابرایه که له زانایه که ده پرسی ده لی: ئیوه ده لین قورئان مانای زور شتی تیدایه، زاناکه ده لی به لی، کابرا ده لی: ده له قورئان دا وینه ی نه و قسه م بی بینه وه که ده لین: (الْجَارُ قَبْلَ الدَّارِ) یانی له پیش کرین و دروست کردنی خانودا نه حوالی دراوسینکانی بپرسه، نه گهر باش بوون نه وسا خانومه که بکره یان نه رزه که بکه به خانو. زاناکه ده لی: وینه ی نه وه نه و ئایه ته یه که ده فهرمووی: (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةٌ فَرَعُونَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ). یانی خوای گهره وینه ی هیناوه ته وه بو نه و که سانه ی نیمانیان هیناوه به ژنی فیرعه ون کاتی گوتی نه ی خوای گهره خانویه کم بو دروست بکه له خزمهت خوت له به هشتدا. ده لی: نه وه نیه له وی خیزانی فیرعه ون ئاسیه ی کچی مه زاحیم داوای جاری

قهبله الداری کردووه که دهلی: خانویه کم بدهیه که جیرانی خوت بی؟ کابرا زوری پی خوشبوو گوتی به راستی وینهیه.

دهلین: کاتی جه جاج (سه عید) ی کوری جوبهیری گرت و ویستی شه هیدی بکا گوتی: خوت سه ریشک به تا چون دهلینی ئاوات بکوژم. له وه لامدا فهرمووی: تو سه ریشک به چونت پینخوشه باوایی، چونکه قیصاص و تۆلت له پیتشدایه.

دهلین: جارنیک جه جاج به (یه حیا) ی کوری سه عید دهلی: تو له ناشیرینیدا وهک شهیتان دهچی. نهویش له وه لامدا دهلی: باشه بق نهوهندت پیناخوشه که گوره ی ئینسانان وهک گوره ی نهجیننان بچی.

دهلین: (به هرامی گۆر) جارنیک له راوی له پیاوه کانی دوور دهکه ویته وه، ته ماشا دهکا شوانیک له بن دارنیک دانیشته وه، دهچی بۆلای و له نه سپه که ی داده به زی و به شوانه که دهلی: کاکه نهو نه سپه م بۆ بگره کاری ئاوم ههیه. شوانه که جلهوی نه سپه که ی دهگری ته ماشا دهکا به ئالتون داکوتراوه، له بهر خویه وه چه قویه ک دهردینی و دست دهکا به لیکردنه وه ی (لیران). به هرامی گۆر له سه ر میز کردنه که ی چاوی لی ده بی، به لام بۆ نه وه ی که کابرا نه زانی چاوی لی یه، سه ر به رده داته وه خوی ده خافلینی.

له پاشان بانگی شوانه که دهکا و دهلی: کاکه نه سپه که م بۆ بیتنه، نهوهندم تۆز چووه دهچاوانه وه هیچ نابینم. کابرا نه سپه که ی بۆ دینی، به لام بارامی گۆر بۆ نه وه ی کابرا خه جاله تی نهیگری ته ماشای جلهوی نه سپه که ی ناکا و سوار ده بی کابرا نازانی که نه وه بارامی گۆره، دهلی: نهی پیاوی چاک نه وه یه که مجاره کا رینگام بکه ویتنه ئیره، جارنیک دی چاوم بیره ناکه ویته وه، بارامی گۆر ده زانی کا کابرا مه بهستی چیه دهلی: منیش رتبه وارم و جارنیک دی بیره دا نایه مه وه. کاتی بارامی گۆر دهچیته وه، بانگی پیاوه کانی دهکا و دهلی: ئالتونی جلهوی نه سپه که م با کابرایه ک به خشی، کهس تاوانبار نه کهن به دزینی.

نه بو جه عفه ری مه نسور نه مر دهکا پیاوه کانی بهرگی رهش بیوشن و کلای قوود و قووج له سه ر نین و شیر ده شان کهن و له پشتی کالانی شیر هکه یان بنووسر (فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ). نه بو دولامه به مجوره دهچیته لای نه بو

جه عفر، نه بو جه عفر دهلی: حالت چونه؟ نه بو دولامه له وهلامدا دهلی: حالت زور خهراپه. روخسارم نیوهینه، شیرم به قونیوویه، به بویه ری رهش بویه کراوم، (قورئان) م له دوا خومه وه داناوه. نه بو جه عفر زور پیده کهنی و خهلاتی دهکا.

بوک و زاوایهک به جووته داده نیشن، پیریژنیکی زور ناشیرین دی دهچی له بهیناندا داده نیشی. شیخ (برایمی) حورانی چاوی پیده کهن و فهوری دهلی:

تَنْبَهُوا أَيُّهَا الشَّادُونَ وَآبَتَدَرُوا.

إِلَى الْمَعَارِفِ وَالنَّيَّاتِ وَالْوَتْرِ

وَخَلِصُوا الْبَدْرَ مِنْ حَوْتِ الْخُسُوفِ أَمَا

رَأَيْتُمُ الْأَرْضَ بَيْنَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ.

دهلی: ناگادار بن نهی دلخوشه کان و به په له دست بدهنه عود و نایه و کهمان،

چونکه مانگ گراوه، نابین که عهز هاتوته بهینی مانگ و پوژوه.

دهلین: پوژیک (لوقمان) ی حکیم ناموژگاری کوره کهی دهکرد، گوتی: کورم نه گهر ویستت، دوست و برادر بگری بو ته جربه تورهی بکه، جا نه گهر له کاتی توره بونیدا به ئینصاف بوو له نه اندازهی تینه پهراند نه وه به دوست و برادهی بزانه دهنای لى بینه.

کابرایه کی (حه مبال) کولیکی گرانی به پشته وه بوو، له رینگادا تووشی (شه عبی) ده بی، کوله کهی داده نی و دی دهلی: قوربان پرسسیارنیکم ههیه. شه عبی دهلی: فهرموو. کابرا دهلی: قوربان ژنی شهیتان ناوی چیه؟ شه عبی له سه ره خو دهلی کاکه ببوره نه من شاهیدی ماره کردنه کهی، نه بووم.

دهلین: عه ره بیک چند دره می قهلب دهبا بولای صرپراف و دهلی: بوم وه گوره. صرپرافه که ته ماشایان دهکا زینو نابن، قهلبن. دهلی: کاکه پاره کانت قهلبن. ناوه که یان مسه، زینو نیه. کابرا دهلی: چوزانی؟ صرپراف دهلی: نه گهر رازی بی یه کیان لهت ده کهم، به لام کهوا بوون بووت نابژیرم. کابرا دهلی: زور باشه. که لهتی دهکا واده بی. کابرا دهلی: باشه پاره کهم بو مه کوره وه، به لام پیم بلتی: داخوا کهی دهمرم، دیاره تو عیلمی غه بیبت ههیه، دهنای چوزانی.

زور سهیره، دهلین: نهگر پیاو غهرق بوو، خنکا و لهپاشان سهراو کهوتهوه
 لهسه پشت سهراو دهبی، بهلام نافرته به پیچهوانه، لهسه دهم و چاو سهراو
 دهبی. ههروهها دهلین: ههموو حهوانیک که بکهوینه ناو ئاوهوه، دهکهوینه مهله
 کردن، ئینسان و مهیمون و نهسپی چهپک نهبی، نهوان غهرق دهبن، مهگر
 ئینسانیک فیری مهله بووبی.

شیخ (عهبدو لعیز)ی ب شیری پیاوئیکی زور نهدیب و قسهخوش دهبی و دهبیته
 قازی میسر. جاریک (فهریق برایمی) فهتھی که وهزیری دیفاع دهبی، دهچیتته
 مهجلیسی. لهبهینی قسهی خوش و نووکتهدا دهلن: نهری جهنابی قازی نهوه راسته
 دهلین: (پنغمهبر) دروودی خوای لهسهر بی له هه دیسدا فهرموویهتی: (قاض فی
 الْجَنَّةِ وَ قَاضِيَانِ فِي النَّارِ). یانی هه رله سی قازی دووانیان دهچنه دوزدخهوه؟
 چونکه قازی وا ههیه به نهزانی فتوا ددها. ئیواشه دهزانی، بهلام له حهق لا ددها،
 قازی واش ههیه زانا و عادل. قازی لهسهر مخی دهلن بهلن: بهلام نهوش بزانه که
 خوای گهوره له قورئانی پیروزدا ددهرمووی: (فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَ فَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ).
 واته هه رله دوو فهریق، فهریقیک دهچیتته بههشت و یهکنیک دهچیتته دوزهخ.

مهه نهو قازی عهبدولعهزیز بهشیره، رورئیک عهباکهی دادهنی و دهچی ددهستنهوئ
 هه لگری، تا دیتتهوه یهکنیک له دؤسته نهدیبه هه نهرمه ندهکانی دهچی وینهی سهره
 کهرئیک لهسه عهباکهی دهکیشی. کاتی قازی له ددهستنهوئ هه لگرتن دیتتهوه و
 عهباکهی له بهر دهکاتهوه و چاوی به وینهکه ددهکوی، لهسهر مخی دهلن: نهری کورینه
 نهوه کامهتان دهم و چاوی خوی به عهباکهی من سرپوهتهوه؟

نافرهتیک دهچیتته لای قازی شایعت له کابرایهک دهکا. تازی دهلن. (جَامِعِ
 شُهُودِكِ). یانی شاهیدت له گهل خوت هیناوه؟ بهلام نافرتهکه به پیچهوانه حالی
 دهبی، وا دهزانی قازی دهلن: شاهیدهکهت کاری وای له گهل کردووی؟ نافرتهکه زور
 خه جالهت دهبی. کاتبی قازی تیدهگا و دهلن: خوشکم جهنابی قازی دهلن: (جَاءَ
 شُهُودِكِ مَعَكِ) واته شاهیدت له گهلن؟ نافرتهکه دیتتهوه سهرخو و دهلن: بهلن، بهلام
 نهی بو قازی وهک توی نهگوت؟

جاریک له مهجلیسینکا باسی حهق گوتیان ددهکرد، گوتیان: ئینسان دهبی حهق

بلی، با له سهر گوتنه کesh تووشی نه زیهت و نازار ببی. له سه جلیسه که دا
کاربه دهستیگی گهره ی لی دهبی دهلی: له قسه ی وهره که وتته وه یادم که باو کم
به رحمت بی، جارنیک له سهر حهق گوتنیک زوری لیدام. شیخ عه بدولعه زیزی
قسه خوش دهلی: لام وایه له وکاته وه قهت حهقت نه گوتته وه؟

(محهممه د) ی بابلی قسه خوش و نوکته باز، جارنیک له ته ماشا کردنی موسا
به قه ی غار غاریندا نافرته تیکی له ته نیشته دهبی، پروو دهکاته نافرته که و دهلی: تو
له سهر کام نه سپ یاری ده که ی؟ نافرته که زور زیره که دهبی، له قسه که ی حالی
دهبی و له وه لامدا دهلی: بو ده بییه شهریکم له سهر سواری نه سپه که؟ بابلی زور له و
وریاتر دهبی، دهلی: شهریکی تو ناکه م، به لام شهریکی میرده که ت ده که م.

پیاونکی کاتولیکی (ئیرله ندی) زه لامینک ده کوژی. دهیگرن و له لای قازی راستی
دهلی. دهلی بو پاره که م کوشتووه. قازی دهلی چهندی پنبوو؟ کابرا دهلی: (نیو
جونه ی). قازی دهلی: چیت له و پاره که مه کرد؟ دهلی دام به ناردق. قازی دهلی
چیدی پنبوو؟ کابرا دهلی خواردنه که ی نه بی هیچی دی پینه بوو. قازی دهلی
خواردنه که ت چ لیکرد؟ کابرا دهلی نانه که م خوارد و گزشته که م فریدا. قازی دهلی
گزشته که ت بو فری دا؟ کابرا دهلی ناخر نه مروره روزی جومعه بوو به دینی منیش
خواردنی گزشت له روزی جومعه دا حه رامه.

کابرایه که له سهر دزی دهگرن و دهیبه ن بولای قازی. قازی له حوکمه که پیدا
دهنوسی: دهبی پازده هزار لیره ی نه غد بدا. کاتی بو کابرای ده خوتنه وه دهلی:
جه نابی قازی لیت، ناشارمه وه، بو ده ی ده ی ججه نابت بینه دی پیوستیم به
عه مه لیاتیکی دی هه یه.

یه کینک سه یاره یه که ده دزی. دهیگرن و دهیبه ن بولای قازی. قازی دهلی کورم نه و
سه یاره ت بو دزی؟ کابرا له جوابی قازیدا دهلی: قوربان سه یاره که له بن ده رگای
قه برستانیکدا راگیرابوو، وه مزانی که خاوه نه که ی مردوووه. قازی دهلی: سه یاره که
بده وه به خاوه نه که ی و نه مجاره عه فوووه. به لام به و شهرته که جارنیک دی
نه ته یتنه وه لام. کابرا دهلی جه نابی قازی زور سوپاس، نه گهر جارنیک دی پولیس
گرتیانم نه وه یان پینه دلیم.

دهلین: ژنان زوریان پیناخوشه راستی ته مهنی خو بیان بلین. جارتیک نافرمتیک
دهبن بولای قازی. قازی دهلی کچم عومرت چهنده؟ نافرمتیکه راده و دستنی و دهنگ
ناکا. قازی دهلی: نه گهر درهنگ وه لام بدهیته وه ته مهنهت زیاد دهبن. نافرمتیکه
له ترسی ته مهن زیادنی فهوری دهلی به قوربانت بم جهنابی قازی نه وهنده ساله م.

جارتیک دادگا حوکمی نیعدامی کابرایهک دها و تا وهختی نیعدام کردنه که ی
دهیبهن بق زیندان. له ویدا ده بیته براده ری زیندانه وانه که. روظیک براده ره که ی
شوشه یهک نارهق دهگری و دهچی له لای براده ره که ی دست دهکا به نارهق
خواردنه وه. له کاتی مه ستیدا دهلی: دهکا که وهره په رداخیک وهخو، (والله العظیم)
پیاله یه کی مردوو زیندوو دهکاته وه. کابرا زور پینده که نی و دهلی ده بوم هه لگره بق
دوای نیعدام کردنه که م.

دهلین: جارتیک دوکتوریک له ناو کومه لیکدا خوی هه لدهنایه وه و دهیگوت: نه وه تی
نه من ته داوی خه لک ده که م که س نه هاتوته وه لام گله یی هه بنی. کابرایهک وه دهنگ
هات و گوتی ناخر دوکتور هه موت کوشتون، چون بینه وه گله یی بکه ن.

پیاونیکیان برده لای دوکتور گوتیان: هه قلی تیکچووه. دوکتور گوتی: قهت جاری
وا هه بووه که له ماله وه گویت له دهنگیک بیت و خاوهن دهنگه که نه بیننی یان قسه ی
له گه ل بکه ییت و قسه ت له گه ل بکا؟ گوتی به لنی به زوری. دوکتور که گوتی: دیاره شیت
بووه. گوتی به تایبه تی له چ کا تیکدا ناوا ده بیننی؟ کابرا گوتی له کاتیکدا که به
ته له فون قسه ده که م.

نافرمتیک دهچیته خزمهت هه زره تی عومه ر شکایهت له میرده که ی دهکا و دهلی:
قوربان میرده که م به زوری به روظ به روظو دهبنی و به شه و تا به یانی نویژ دهکا.
هه زره تی عومه ر دهلی: دیاره زور پیایو چاکه. نافرمتیکه دوو سنی جار نه و قسه
دوباره دهکاته وه، هه زره تی عومه ر هه ر نه و وه لامه ی دهادته وه. (که عبی نه سه دی) له
خزمه تی دا ده بنی دهلی: قوربان نه و نافرمتیکه شکایهت له میرده که ی دهکا به
کینایه وه دهلی له گه لم نانوی. هه زره تی عومه ر دهلی: دهی وهک له مه به سستی
گه یشتووی دادیشی بیرسه. که عب به نافرمتیکه دهلی: بچو میرده که ت بانگ بکه.

ئافرەتەكە دەچتی مێردەكەى دینی. كەعب بە مێرەى ئافرەتەكە دەلتی: خێزانەكەت
گەیی لیت هەیه. كایرا دەلتی: لەسەر نان و نەفەقە شكایەتی لێكردووم؟ كەعب
دەلتی: نا. ئا فرەتەكە و دەنگ دى و دەلتی:

(إِلٰهِي خَلِيلِي سَلِي فِرَاشِي مَسْجِدَهُ. زُهْدُهُ فِي مَضْجَعِي وَتَعَبْدُهُ. نِپَارُهُ وَ لَيْلُهُ مَا
يُرْقَدُهُ... فَلَسْتُ فِي أَمْرِ النِّسَاءِ أَحْمَدُهُ.)

واتە، ئەى خۆیە خوێشەویستەكەم لەسەر جینگا، لە سوژدە دایە. لەجینگادا زوهد
و عیبادهت دەكا. شەو و رۆژ نانویی. ئەمن سەبارەت بە كاری ژنان لیتی رازی نیم.
مێردەكەى لە وەلامدا دەلتی:

(زَهْدْتُ فِي فِرَا شِيهَا وَ فِي الْحَجَلِ . إِنِّي مُرَوًّا زَهْلُنِي مَا قَدْ نَزَلَ . فِي سُورَةِ
النَّحْلِ وَ فِي السَّبْعِ الطَّوَالِ . وَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَخْوِيفُ جَلَلِ.)

ئەمن زوهد و تەقوای خوا دەكەم لەسەر جینگا و لە ژوری بووك دا. ئەمن پیاوینك
كە نزولی ئایەتی قورئان منی تۆقاندوو. بەتایبەتی سزیدی نەحل و حەوت سوردەتە
دریژەكان، بەراستی كە لەمى خوا زەر تۆسینەرە. ئنجا كەعب دەلتی:

(إِنَّ لَهَا حَقًّا عَلَيْكَ يَا رَجُلُ. نَحْسِبُهَا فِي أَرْبَعِ لِمَنْ عَقَلَ. فَأَعْطِهَا ذَاكَ وَ دَعُ
عَنْكَ الْعِلْلُ.)

كاكە ئەو ژنە حەقی بەسەر تۆ دەیه، ئەودى عەقلى هەبى دەبى هەر لە چوار شەودا
جاریك بچیتە لای ژنەكەى. دە ئەتۆش ئەو حەقەى بدینی و ئەو بەهاناى بپرە.
لەپاشان كەعب گوتی: خواوێندى گەرە تا چوار ژنى بۆ تۆ حەلال كردوو، یانى تۆ
بۆت هەیه سى شەو نەچی بۆلای، بەلام شەوى چواردەم حەقی ژنەكەیه دەبى لە لای
بى. حەزردتى عۆمەر كە ئەو قەزاوێتەى لە كەعب دى، فەرمووی: بەخیرا سەرم
سورماوه، نازانم كامە كاردت عەجایب ترە؟ حالى بوونت لە كینایەى ئافرەتەكە یان
قەزاوێتەكەت. فەرمووی: برۆ ئەوا كردمى بە قازی شاری بەسره. كەعب هات بوو بە
قازی شاری بەسره، تا لە شەرى (جەمەل) دا لەگەل حەزردتى عایشە كوژرا.

ئافرەتێك مێردەكەى دەمرى. تەنیا باغیكى هەنجیری لەپاش بەجى دەمینی.
ئافرەتەكە حەفتەى جاریك دەچوو هەنجیرهكەى دەچنین و دەى بردن لە بازار
دەفرۆشتن و گوزەرانی پێدەكردن. ئاخى كایرا یەك پێیان فێر بوو. شەوهكى
دەچوو دەچنین. ئافرەتەكە چوو لە لای حاکم شكایەتی كرد حاکمەكە زۆر زێردك
بوو. بە ئافرەتەكەى گوت: ئەمرو هیندیک (جو) بەره و هەر هەنجیرێكى زانیت بۆ
بەیانى دەگا دەنگە جۆیهكى تیرۆكە. ئافرەتەكە بەقسەى حاکمى كرد. رۆژى دواى

که چوو ته ماشایان بکا، ههنجیرهکان چنرا بوون. چفوه به حاگمی گوت. حاگم داروغه‌ی بانگ کرد و گوتی: بچو له لای هه‌موو هه‌نجیر فرۆشینک هه‌نجیر بکره و هه‌ریه‌که به‌جیا ناوی دوکانداره‌که‌ی له‌سه‌ر زهره‌که‌ی بنوسه و بۆم بینه. داروغه چوو له لای هه‌موو هه‌نجیر فرۆشه‌کان هه‌نجیری کری و ناوی دوکانداره‌که‌ی له‌سه‌ر نوسی و هینانی بۆ حاگم. حاگم که ته‌ماشای کردن له زهرفی به‌کیاندا هه‌نجیره‌کان دهنکه جۆکه‌یان تیدا بوو. دوکانداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی: ئەو هه‌نجیره‌ت له کئی کریون؟ گوتی: له فلان که‌سی. ناردی کابرایان هینا. کابرا راستی دزییه‌که‌ی گوت و پاره‌ی هه‌نجیره‌کانی بۆ ئافره‌ته‌که له‌ی ستانده‌وه.

پیاویک کورینکی ده‌بی ده‌ینیریتته لای مه‌لا (قورئان) بخوینی. له‌پاش ماوه‌یه‌که رۆژنیک باوکه‌که‌ی به‌ کورپه‌که‌ی ده‌لتی: کورپم داوهره‌ بزانه‌م گه‌یشتوووه چ سورپه‌تیک؟ کورپه‌که‌ گوتی: گه‌یشتوووه سورپه‌ی (اقسیم به‌ذا البلد و والدی بلا و لید) باوکه‌که‌ی پیکه‌نی و گوتی: ئەشه‌ده‌م ب(الله) راست ده‌که‌ی، که‌سینک ئەتقی کورپ بی، بی کورپه.

کورپیک ده‌چیتته به‌غدا. له‌پاش ماوه‌یه‌که نامه‌یه‌که بۆ بابی دهنوسی و هه‌رچه‌ند ده‌کا ناسیاوینکی ده‌ست ناکه‌وی نامه‌که‌ی پیندا بنیریتته‌وه بۆ باوکی. نامه‌که هه‌لده‌گری و ده‌رواته‌وه و ده‌لتی: بابه‌ زۆرم پنی ناخۆشبوو خه‌به‌ری منت دره‌نگ پنی بگا، که‌سیش نه‌بوو نامه‌که‌ی پیندا بنیرمه‌وه، ئەوه بۆ خۆم هینامه‌وه فه‌رموو و دیکوینه.

زانایه‌کی (شهرع) زان له‌ زانایه‌کی (نه‌حو) زان ده‌پرسی و ده‌لتی: ده‌زانم جه‌نابت زۆر نه‌حو زانینکی باشی، به‌لام با پرسیارینکی شهرعیت لئ بکه‌م. زاناکه ده‌لتی: فه‌رموو. شهرع زانه‌که ده‌لتی: ئەگه‌ر نوێژکه‌رینک له‌ نوێژه‌که‌یدا سه‌هوی کرد و له‌پاشان دوو سوچه‌ی سه‌هوی برد و له‌ سوچه‌ی سه‌هوه‌که‌یدا سه‌هوی کرده‌وه، چی له‌ سه‌ره؟ نه‌حو زانه‌که توژنیک پاما و له‌پاشان گوتی: هیچی له‌سه‌ر نیه. شهرع زانه‌که گوتی: بۆ؟ نه‌حو زانه‌که گوتی: چونکه له‌ عیلمی نه‌حو دا (ته‌صفیر) ته‌صفیر ناکریتته‌وه، ئەو دوو سوچه‌ش ته‌واوکه‌ری نوێژن، که‌واته هه‌ر وه‌ک ته‌صفیر ته‌صفیری نیه، ته‌واویش ته‌واوی نیه.

ئاغایه‌ک قلیان کیش ده‌بی. رۆژنیک به‌ پیاوه‌که‌ی ده‌لتی: داوهره‌ پشکوویه‌ک له‌سه‌ر

قلیانەکه دانئ. کابرا به مه قاش پشکویهک هه لده گری و دهیبا له سه ر قلیانەکه ی داده نئ. ئاغا بو گالته پیکردن قلیانەکه ده بزینوی و پشکۆکه به رده داته وه. پیاوه که ی به مه قاشه که هه لیده گریته وه و بوی له سه ر داده نیتته وه، ئاغا دوباره به ری ده داته وه. پیاوه که ی توره ده بی و به دهستی پری ده داتی و له سه ر قلیانەکه ی داده نیتته وه و ده لئ: ئۆف دهستم سووتا. ئاگا که له سه ره خو ده لئ: هیچ نیه، دهستی شهیتانی سووتا. پیاوه که ی ده لئ: ناوه الله ئاغا دهستی پیاوه که ی نه سووتا. دهستی ئاگا که ی سووتا.

رۆژنیک (وه لید) ی کوری (یه زید) ده چی بۆلای هیشامی کوری عه بدوله لیک. وه لید مه ندیلکی زۆر گران به های له سه ر ده بی، هیشام ته ماشای ده کا و ده لئ: ئه و مه ندیله ت به چند کریو؟ وه لید ده لئ: به هه زار دره هم. هیشام پئی زۆر ده بی و ده لئ: هه زار دره هم؟ وه لید ده لئ: تو هه زار دره می مه ندیله که ی من به زۆر ده زانی که بو گه وره ترین ئەندامی به ده نم کریوه که سه ره، به لام ئه و ده هه زار دره مه ی که دوینئ جه نابت دات به جارییه ک بو نزمترین ئەندامت پیت زۆر نه بوو؟

(ئه سمه عی) ده لئ: رۆژنیک (قورئان) م ده خویند، کابرایه کی عه ره ب له لا دانیشته بوو، گه شتمه سه ر ئایه تی (والسارِقُ وَ السَّارِقَةُ)، گوتم (والسارِقُ وَ السَّارِقَةُ فَا قَطَعُوا أُبْدِيَهُمَا جَزَاءَ بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِنَ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ). کابرای عه ره ب نه خوینده وار بوو، ته ماشای کردم و گوئی: ئه وه که لامی کن یه؟ گوتم قورئانه و که لامی خواجه. گوئی: که لامی خوا نیه. گوتم چوزانی که لامی خوا نیه؟ گوئی: چون غه فوور و ره حیم بی ده ستیان ده بری؟ ئه سمه عی ده لئ: ته ماشا ده که م به غه له تم خویندۆته وه، له باتی واللّه عزیز حکیم، به واللّه غفور رحیمم خویندۆته وه. ده لئ: که راستم کرده وه گوئی: ئه وه که لامی خواجه.

رینبوارنیک زۆری برسی ده بی، ده چیتته مالتیک ده لئ: زۆرم برسییه، ره حمه تی خواتان لی بی نانیکم بده نئ. خاوه ن ماله که ده لئ: باوه رت پیناکه م درو ده که ی. کابرا ده لئ: ده به تا قیم بکه وه، کیلویه ک نان و کیلویه کم گوشت بو دانی بزانه چونت بو ده خووم.

یه کیک به دوستیکی ده لئ: که مردم چ ده که ی؟ له وه لامدا ده لئ: له پیتشدا ده تشوم

و کفنت دهکهم و دهتنیژم. کابرا گوتی: ده کاکه نهودی نهوکاته بۆم دهکهی بهکفن
ئێستا بۆم بکړه، دهیکهم به کراس و نهگهر مردم به پروتی بمنیژه.

دوستیکی (ئین و سهبابه) له نامهیهکدا بۆی دهنوسی دهلی: بهو خوییهی که
هموومان دهچینه بهر دیوانی هیچم نیه، بریکم پاره بۆ بنیره. له وهلامدا بۆی
دهنوسینهوه و دهلی: نهگهر درۆ دهکهی، خوا وهراستی بگیری.

نهفسهریک به سهربازیک دهلی: دا وهره سهگه. سهربازهکه له وهلامدا دهلی:
گهرهم وا مهلی، چونکه بوخوت نهفسهرمانی.

(جاحیظ) دهلی: کابرایهک هات گوتی: نامهیهکم بۆ بنوسه بۆ فلان دوستهت تا
فلان ئیشم بۆ بکا. دهلی: له نامهکهدا بۆم نوسی نهو پیاوه نانسیم، حهقیکی
بهسهرمانهوه نیه. نهگهر کارهکهی بۆ بکهی هیچ سوپاست ناکهم و نهگهر بۆشی
نهکهی لۆمهت ناکهم. نامهکهم چهسپ کرد و دام به کابرا. کابرا چوو بوو له دهرهوه
ههلی پچری بوو، خویندبوویهوه. هاتهوه ژور و گوتی: نهوه چیت نویسهوه؟ گوتم
ئاخر نهو جوړه نویسنهم عهلامهت و نیشانهی نهوهیه که زۆر موبالات بهو کاره
دهکهم. گوتی: رهیبی نهو دهستهت به برین چی و لهعنهتی خوات لی بی. گوتم نهوه
بۆ وا دهلی؟ گوتی: ئاخر نهوهش عهلامهت و نیشانهی منه، که ویستم سوپاسی
یهکینک بکهم.

دهلین: باوکینک له کورپهکهی پرسی، نهگهر پیم بلینی خوا له کوئییه، دیناریکت
ددهمی. کورپهکه زۆر وریا بوو گوتی: بابه گیان نهگهر تو پیم بلینی له کوئی نیه،
نهمن دوو دینارت ددهمی.

دهسه لاتداریک قهسریکی زۆر عهجايب دروست دهکا. رۆژنیک تهواوی خهلکی
شارهکه بانگ دهکا و له زوربهیان دهپرسی سهبارهت به قهسرکه داخوا چ
عهیبیکی ههیه. دهلین: زۆر بی عهیبه. تا نۆره دهگاته سهر پیره میزدیک و دهلی:
مامه نهو قهسره چ عهیبیکی ههیه؟ کابرا دهلی: گهرهم تهنیا دهرگاکی عهیب داره.
دهلی: دهرگاکی بۆ عهیبداره؟ دهلی: چونکه رۆژنیک پتی دا دهچییه دهر و
ناگهرنیتهوه.

پیاوینکی (قهله رهشی) له کاتی پایزدا که ترئ نایاب دهبنی، باریک ترئ ده بابو
سه لیم ئاغای (که ناوی). سه لیم ئاغای به پیاوه کانی دهلتی: باریکی گهنم بو داگرن.
کابرا باره گهنم دهباته وه و سالی دواپی دوباره باره ترئ دینیته وه و باره گهنم
دهباته وه. تا دوو سنی سال، هه موو پایزیک باره ترئ دینی و باره گهنم دهباته وه
ئاخر جار که باره تریکه دینی سه لیم ئاغای به پیاوه کهی دهلتی: باریکی میوز بو
تیکه وه. باره میوزی بو داده گرن و جارینکی دی کابرا نایه ته وه.

دهلتین: کابرایه کیان برد بولای قازی بو شاهیدی. شاهد له سه در او وه که گوتی:
جه نابی قازی نهو پیاوه به شاهد ناشی، چونکه ده هزار دیناری ههیه و هه جی
نه کردوه. شاهد ده که گوتی: قوربان جه نابی قازی هه جم کردوه. شاهد
له سه در او وه که گوتی: جه نابی قازی نه گهر راست دهکا هه جی کردوه، پرسپاری لی
بکه داخوا زه مزه م چئن بوو؟ قازی پرسپاری ئاوی زه مزه می لی دهکا. له وه لامدا
دهلتی: جه نابی قازی نه پیش نه وه دا که بیزی زه مزه م لی بدرئ نه من چووم بو هه ج.

دهلتین: له پیاوینکیان پرسپی مه به ست له کاسانه کین که خوای گه وه نهو
نایه ته دا به خه ساره تمه ند له قه له دیان دودا که ده نه رمووی: (لَئِنْ أَنْتُمْ بِالْأَخْسَرِينَ
أَعْمَالًا)، یانی پیتان بلیم خه ساره تمه ند له کرده وی خزیدا کنی یه؟ کابرا له وه لامدا
گوتی: خوا به و که سانه دهلتی که له کاتی کاله کاندای چه تووی پین نه بنی.

کابرایه که له رینگادا زوری برسی دهبنی، لا ده داته کلیسایه که راهیبه که ده چن
چوار نانی بو دینی و تا ده چن قاپیک نیسکینه ی بو بینی چوار نانه که ده خوا.
راهیبه ده چن چوار نانی دی بو دینی، تا دیته وه نیسکینه که ده خوا. تا دوو سنی
جار تا نهوی بو دینی نه ویتریان ده خوا. کاتی کابرا هه لدهستی برپوا، راهیبه که
دهلتی: نه وه بو کوئی ده چن؟ له وه لامدا دهلتی: ده چم بو نه ردهن بولای دوکتور،
مه عیده م زور نه خوشه هیچم پیناخوری بزانه م بوم ناشوا. راهیبه که دهلتی: کاتی
چووته لای دوکتور و مه عیده ی بو شتی بیرده دا مه یه وه.

جارینک له شیخ (هه سه نی الکستی) ده پرسن دهلتین: نه ری قوربان گولی بنی بو
هه یه؟ له وه لامدا نهو چوار خسته کیه ده خوینیته وه که دهلتی:

وَعَالِمٌ لَا نَفْعَ فِي عِلْمِهِ
وَلَمْ تَكُنْ أَعْمَالُهُ صَالِحَةً
فَهُوَ بِحُكْمِ الْعَقْلِ بَيْنَ الْمَلَأِ
كَوَرْدِيَّةٍ لَيْسَ لَهَا رَائِحَةٌ

یانی عالِمک که عیلمه‌کھی سودی نه‌بین بۆ خه‌لکی و کرده‌دهی چاکی نه‌بین، نه‌و
عالمه به حوکمی عقل له ناو خه‌لکدا وهک گولی بن بۆنه.

پیاوینکی به‌خیلی رژی سیه‌قیلی ره‌زا گران، زور هاتوچوی لای پیاوینکی
قسه‌خوش ده‌کا. رۆژیک به پیاوه قسه‌خوشه‌که ده‌لی: جه‌نابت کیت پی له هه‌موو
که‌س شاعیرتره له وه‌لامدا ده‌لی: (ابن الوردی) که ده‌لی:
(غِبْ وَزِرْ غِيْبًا تَزِدْ حُبًّا فَمَنْ أَكْثَرُ التَّرَادِ أَعْيَاهُ الْمَلَلُ.) یانی که‌م که‌م وه‌ره
تا خوشه‌ویست تر بی و نه‌وهی زور هاتوچو بکا زور ماندوو ده‌بین و خوشه‌ویست
نابن.

یه‌کینک ده‌لی: (سَمِعْتُ أَعْمَى مَرَّةً قَائِلًا يَا قَوْمِ مَا أَصْعَبَ فَقْدُ الْبَصَرِ.) یانی
گویم له کویریک بوو ده‌یگوت: خه‌لکینه، نازانن کویری چهند ناخوشه؟ ده‌لی:
(أَجَابَهُ أَعْوَرٌ مِنْ خَلْفِهِ عِنْدِي مِنْ ذَلِكَ نِصْفُ الْخَبْرِ.) کابرایه‌ک چاوینکی کویر بوو،
وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: راست ده‌که‌ی، نه‌من نیوهی ناخوشی کویری ده‌زانم.

ده‌لین: خه‌به‌ریاندا به زانایه‌ک که فلان دوسته‌ت زور نه‌خوشه، له نامه‌یه‌کدا
بۆی نویسی:

نَبَيْتُ أَنْكَ مَعْتَلٌ فَقُلْتَ لَهُمْ
نَفْسِي الْفِدَاءُ لَهُ مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ
يَا لَيْتَ عِلْتَهُ بِي شَمَّ كَانَ لَهُ
أَجْرُ الْعَلِيلِ وَأَنْتِي غَيْرُ مَأْجُورٍ

خه‌به‌ریان دامنی که تو زور نه‌خوشی. پینمگوتن یا خوا نه‌من به‌فیدای نه‌و بم و
خوزگه نه‌خوشیه‌که‌ی وی بۆمن ده‌هات و سه‌وابه‌که‌ی بۆ نه‌و ده‌بوو، با نه‌من بی
نه‌جر و پاداشت بومایه.

شاعیریک دہلی:

إِنِّي بُلَيْتُ بِأَرْبَعٍ لَمْ يَخْلُقُوا
إِلَّا لِشِدَّةِ شَقْوِي وَعَنَا ئِي
أَبْلِيسُ وَالدُّنْيَا وَنَفْسِي وَ الْهُوَى
كَيْفَ الْخَلَاصُ وَ كُلِّهِمْ أَعْدَائِي

تہ من موبتہ لا بیوم بہ چوار شت کہ لام وایہ تہی چوار شتہ ہر لہ بہر بہد بہ ختی
و نارہ ختی من دروست کراون۔ جا چوں لہ دہست تہی چوارہ رزگارم دہنی کہ ہر
چواریان دوزمنی منن۔ کہ شہیتان و دنیا و نفس و شہوان۔

کابرایہک ناوی عیسا دہنی، شاعیریک زہنی دہکا و دہلی:

سَمِعْتُكَ يَا عِيسَى وَ لَمْ تَأْتِ بِمَكْرَمَةٍ
وَ لَمْ تَشَابِهْهُ فِي فَضْلٍ وَ لَا أَدَبٍ
وَ مَا أَتَيْتَ بِشَيْءٍ مِنْ فَضَائِلِهِ
إِلَّا بِأَنْتَ مِنْ أُمَّ بَغِيرِ أَبٍ

بہ خت مہنازہ کہ ناویان ناوی عیسا، تن شیچ کہ رامہ تیکت نیہ و لہ فہ ضل و
گہورہ نی و تہ دہدا و ہک تہ و ناچی، تہ نیسا لہودا و ہک تہی دہچی کہہ دایکت
مہ علومہ، بہ لام باوکت نا۔

جاریک شاعیریک خہلکی شاری (بہ سرا) لہ عہ شیرہتی (بہنی دارم) بہ
(فورہ زدہتی) شاعیر دہلی: شیعرہ کانت زور و ہک شیعرہ کانی من دہچن، دایکت
تہت چتہ بہ سرا؟ فورہ زدہق دہلی: دایکم نہ چوہ، بہ لام باوکت زور جار چتہ
بہ سرا و میوانی بہنی داریان بزور۔

تہی عہ لای مہ ہر پری) دہلی:

إِذَا مَا زَكَّرْنَا أَدَمًا وَ فِعَالَهُ
وَ تَزَوَّجَهُ أَبْنِيَهُ لِبَنَاتِهِ فِي الْخَنَا
عَلِمْنَا بِأَنَّ الْخَلْقَ مِنْ نَسْلِ فَاجِرٍ
وَ أَنَّ جَمِيعَ الْخَلْقِ مِنْ عُنْصُرِ الزَّانَا

تہ گہر نیمہ باسی ہر دہتی (نادہم) و کارہ کانی بکین، بہ تاپہتی کہ کچی ختی
لہ کوری ختی مارہ کردوہ، دہنی ہومو کہس و لہ دی الزنا بی، بہ لام شہرعی وی

دوباره شاعیرینک دہلی:

وَإِنْ رَمَاكَ الذُّهْرُ فِي مَعْشَرٍ قَدْ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَى بُخْسِهِمْ
فَدَا رِهِمْ مَا زَلَّتْ فِي دَا رِهِمْ وَأَرْضِهِمْ مَا دُمْتَ فِي أَرْضِهِمْ

نہ گھر گھرانے چہرخی زہمانہ تھی بردہ ناو کومہ لیکہ وہ کہ خہ لک زوریان
ناخوش دہویستن، مادام لہ خاکی واندای مودارایان لہ گہل بکہ و تا لہ نہرزی واندای
بی رازیان بکہ.

(نہسمہ سی) دہلی: جارینک رینگام کہوتہ ناو خیلینکی عہرہ باز و چوومہ مالینک
کیسینکم پارہ پی بیو دام بہ زنی مالہ کہ و گوتم نہی پارہم بیو ہلگرہ تا دہچم فلان
کاری دہکہم و دینہ وہ. دہلی: کہ ماتمہ وہ و داوای پارہ کہم کرد جاشای کرد، چوومہ
لہ لای شیخہ کہ بیان شکایہ تم لیکرد، بانگیان کرد و گوتی: درو دہکا پارہی لای مر
دانہ ناوہ. شیخہ کہ گوتی: جا مادام شاہیدت نیہ سویندی لہ سہرہ، سویندی بدہ
گوتم نہی قوریان نہی نایہ تم نہ بیستوہ کہ دہنہ رمووی: (فَلَا تَقْبَلُ لِسَارِقَةٍ يَمِينًا
وَإِنْ حَلَفْتُ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ) یانی بہ سویندی دز باوہر مہ کہ با بہ خواش سویند بخوا
شینخ گوتی: راست دہکہ سی. ہرہ شہی لہ زہ کہ کرد و راستی گوت و پارہ کہ سی بہ
لی ستاندمہ وہ. لہ پاشان شیخ رووی تیکردم و گوتی: نہی نایہ تم لہ چ سورہ تینہ
دایہ؟ گوتم: لہ سورہی (الْأَجْرِي بِوَصْلِكَ وَأَصْبَحِينَا وَلَا تَبْغِي وَصَالَ الْ
قَصِيرِينَ) یانی تکایہ بہ و ہسلی خوتم شاد بکہ و داوای و ہسلی بی عہ فلان مہ کہ
شینخ گوتی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) نہ من و ہمزانی لہ سورہی (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا
دایہ. نایا دہ زانی کہ (رَبِّكَ فَكْبَرِ) یان (كُلُّ فِي فَلَكٍ) لہ ہر دوہ لاوہ دہخویند رینہ وہ

جارینک سہربازینک لہ شہر رادہ کا و دینہ وہ. گہرہ کہ سی دہلی: خوا بہ خیر
نہ ہینیتہ وہ، نہ وہ بیو ہللاتی و خوت رانہ گرت؟ سہربازہ کہ دہلی: ناخر گہور
نیستا کہ زیندووم جنیوم پی بدہی پینخوشترہ لہ وہی کہ بکوڑرامایہ و بتگو تا
خوا عہ فووی کا.

شاعیرینک دہلی:

يَعِيبُ النَّاسُ كُلَّهُمْ الزَّمَانَا

مَا لِيْزَمَانِنَا عَيْبٌ سِوَا نَا
نَعِيْبُ زَمَانِنَا وَالْعَيْبُ فِينَا
وَلَوْ نَطَقَ الزَّمَانُ إِذَا هَجَانَا

واته خهلك هه مووی لؤمه ی زهمانه دهکا و زهمانی ئیمهش هه ر ئیمه ی عهیب
ارین. ئیمه زهمانه عهیبدار دهکهین به لام عهیبه که ی له خو مان دایه. نه گه ر زهمانه
مانی ببوایه زؤری لؤمه دهکردین.

دهلین: کاتی (حاته می طائی) دهمری، براکه ی ددیهوئی وهک نه و ناوبانگ دهرکا و
سه خاوهت بنوینی. دایکی دهلی: کورم خوت ماندوو مه که، توقهت وهک حاتهم نابی.
دهلی: دایه بوئهن برای نه و نیم؟ بو وهک نه و نابم؟ دایکی دهلی: چونکه به مندالی
که مه کم بو نه و دهر دینا، نهیده گرت تا مه که که ی دیم نه دایه به مندالیکی دی،
به لام تو که چاوت به مندالیک ده کهوت تا دهرت نه کردایه مه که کهت نه ده گرت.

جاریک له (نه عهش) دپرسن دهلین راسته دهلین: که سینک له شه و رؤزی
جومعه دا بمری خوا عه زابی قهبری له سه ر هه لده گری؟ له وه لامدا دهلی: وانیه بو
شه و رؤزی دیکه ی لی قات بوون؟ له شه معه دا عه زابی ده دا.

پیاوینکی زؤر ناشیرین دهچی بو وه لاتی (یه مهن) ته ماشا دهکا نه و له هه موو
خه لکی یه مهن جوانتره، دهلی:
لَمْ أَرْ وَجْهًا حَسَنًا مِّنْذُ دَخَلْتُ الْيَمْنَ
فِيَا شِقَاءَ بَلَدِهِ أَحْسَنُ مَنْ فِيهَا أَنَا
یانی له ی رؤزه ی هاتوومه یه مهن جوانیکم نه دیوه، ئای چند به دبه خته نه و شاره
که جوانترین که سی نه من بم.

شیخ (نه بو لفه تح) دهلی:
إِلَى حَتْفِي سَعَى قَدَمِي
أَرَى قَدَمِي أَرَا قَدَمِي
واته پتی خو م بردمی بو له بهین چوون. ده بینم هوی خوین پزانم هه ر پتی خو م
بوو.

نیسامی (شافیعی) دهفهرمووی:

لَوَ اَنَّ بِالْحَبْلِ الْغِنَى لَوْ جَتَّنِي بِنَجُومِ اَفْلَاكِ السَّمَا تَعَلَّقِي

نه گهر دهوله مهندي به خووه لاوه سين بوايه، منت دودي خووم ودهه ستيردكاني
عاسعاني هه لداوه سي. (لِ كِنَ مَنْ رَزَقَ الْحِجَى حَرَمَ الْغِنَى ضِدَانٍ مَفْتَرِقَانِ اَبِي تَفَرُّقِ)
به لام به زوري نه وهی عه قلی درايه له دهوله مهندي مه حروم ده كری. زانیاری و
عه قل و دهوله مهندي دوو شتی پیچه وانهی به کترین و زور لیک دوورن. (فَاِذَا سَبِعْتَ
بِاَنَّ مَحْرُومًا اَتَى مَاءً لِيَشْرِبَهُ فَعَا خَ فَصِدِّ قِ). نه گهر بیستت هه ژاریک چوته سه ر
ئاویک، ئاو وه خوا و خنکاوه باوه ر بکه. (اَوَّ اَنَّ مَحْظُوظًا غَدَا فِی كَفِّهِ عُوْدُ فَاَوْرَقَ فِی
يَدِيهِ فَحَقَّقِي). یان نه گهر بیستت دهوله مهنديک داریکی به دهسته وه بوو له ده ستیدا
شین بئوه، به درقی مه زانه. (وَمِنْ الدَّلِيلِ عَلَى الْقَضَاءِ وَ كَوْنِهِ بُوئْسُ الْاَبِيْبِ وَ طِيْبُ
عَيْشِ الْاَحْمَقِ). كه واته هه موو شینك به قهزا و قه دهره. به لگهش له سه ر قهزای قه دهر،
ده ست كورتی و هه ژاری ئینسانی نه دیب و قسه خووشه و خووش گوزه رانی پیاوی
نه حه هقه.

به کابرایه کی عه ره بیان گوت: نه وه مانگی رده مه زان هات خوئی بو حازر که. له
وه لامدا گوتی: جا با هه ر بی، به خوا به هوی سه فه رانه وه چاوی پی ناکه وم.

شاعیرینکی قسه خووشی دیکه ده لی:

عَتَبْتُ عَلَى الدُّنْيَا بِتَقْدِيمِ جَاهِلٍ
وَ تَاخِيرِ ذِي لَبِّ فَاَبَدَتْ لِي الْعُذْرَا

لؤمه له دنیا گرت و گوتم: تو زور سه یری به پیچه وانهی عه قل رفتار ده که ی. له
وه لامدا عوزری هینایه وه و گوتی: عه فووم که، بو لؤمه کردن نابم، چونکه:

بَنُو الْجَهْلِ اَبْنَا بِي وَاَمَّا اَوْ لَوْ اَنْتَهُ
فَاِنَّهُمْ اَبْنَا ضَرَّتِي الْاُخْرَى

نه وانهی نه زان و نه فام و جاهیلن کوری من، به لام خاوهن عه قل و زاناکان کوری
هه وینکه من.

سه بارهت به رزق و روزیش زانایه که ده لی:

الرِّزْقُ كَالْفَيْشِ بَيْنَ النَّاسِ مُنْقَسَمٌ
هَذَا غَرِيقٌ وَ هَذَا يَشْتَهِي الْمَطْرَ -

رزق و ریزی وهک باران وایه، له بهینی خه لکدا دابه شکر اوه، ده بیینی به کتیک
به هوی بارانه وه غه برق ده بیینی و ده خنکی، به کی دی خوا خویه تی باران بیاری.

نافر دتیک زور هه ژار و ده دست کورت ده بیینی. پوزیک ده چینی بولای (قه بیینی) کوری
سه عدی کوری عوباده و ده لی: قزبان هاتومه خزمهت بق شکایهت له جرج و
مشکان، نه وه چهند وخته که به کیان روو ده ماله که ی من ناکا. قه بیینی حالی ده بیینی
و ده لی: به راستی کینایتیکی جوانه. به پیاه که ی ده لی: کورم بچو کندروه کانی بق
پر بکه له گهنم و جی.

شاعیرینکی دی به فارسی ده لی:

نه گهر شه م را چو ناتهش دود بودی

جیهان تاریک بودی جاویدانه

نه گهر شه م و نارده هتی دنیا وهک ناور دوو که لی ببوایه، هه تا هه تایه به هوی
دوو که لی شه م و خه هه ته وه دنیا تاریک ده بوو. وه نه گهر هه چوار قه پرنه ی دنیا
بگه پینی زانایه کی دلخوشت ده دست ناکه وی.

شاعیر ده لی:

شنیده هم که به همیشه تان کسی ته وانه یافت

که ناردزو بردسانه به ناردزومه ندی

بیستومه، که که سینک به هه شتی ده دست ده که وی که ناردزومی ناردزومه ندیک
به جی بیینی.

شاعیرینک ده لی:

نه ز دور به دیداری تو نه ندر نگه ریستم

مه جروح شه تان چیه ردی پر حوسن و مه لاحت

یانی له دور هه ورا له دیداری تو م روانی و ته ماشام کردی، به هوی روانینه که ی

منه وه نه و ردهنگ و روخوساره جوانهت به داخه وه پوشا و بریندار بوو.

نه ز شه مزیدی تو خه سته شه نازورده دلی مه ن.

وین حوکم خود ایست جه راحت به جه راحت.

له ولشه وه به شه مزیدی چاوی مه سستی تو دلی من بریندار و نارده هت بوو. جا با

برینداری روخساری تو و دل برینداری من، وهک خوا فهرمووویهتی: تۆله به تۆله بی
و هیچمان له هیچمان گلهیی نهکەین.

شاعیر دهلی:

راد مهردی به دههر دانی چیست
با هونهر تهرز و خهلق دانی کیست
ئانکه با دوستان بدانهد ساخت
وانکه با دوئمنان بدانهد زیست
دهلی: دهزانی له دنیا دا کنی عاقل و زانایه و کنی له ههموو کهس هونهرمه ندره؟
ئهو کهسه که بزانی دوستان بگری و له گهل دوئمنان بزانی بژی و مودارا بکا.

شاعیر دهلی:

غهرره مه شهو به دانکه جیهانت عهزیز کهرد
ئهی بهس عهزیز را که جیهان کهرد زود خوار
مار دست این جیهان و جیهان جوی مارگیر
وهز مارگیر مار بهرئارد شه بی دهمار
یانی کاتی دنیا پله و پایهی دا بهتو، وریا به له خۆت بایی نه بی، چونکه دنیا زۆر
جار روو له ئینسان وهرده گنیری و دهیهینیته وه سههر ههواری خالی. ئهو دنیا به وهک
ماره و دنیا په رستیش وهک مارگر، زۆر جاری وایه مار شهوئیک به مارگر دوه دها و
دهماری له روزگار دهردینی.

شاعیر دهلی:

ئه گهر مه مالکی روی زه مین به دهست ئاری
وهز ئاسمان برو بایی کلاهی جه بباری
وه گهر خهزاینی قارون و مولک جهم داری
نه بهرزه د ئانکه وجودی بیازاری
ئه گهر ته وای کوردهی زهی بیه ژیر دهسه لاتی تۆوه و کلاوی دهسه لات له سههر
سههری ئاسمان بفرینی و خاوهنی خهزنه ی قارون و جامی جهم بی، ئهو دنده ناهینی
که تو دلی ئینسانیک برهنجینی.

شاعیر دهلی:

یہ کی پرسید نھزان شوریدہ نھیام
کہ تو چ دوستداری کوفت دشنام.
ہر چیز دیگر کہ میدہندہندہم
بہ جوز دشنام مینتہت می نہہندہم

یہ کیک لہ پیاونکی دیوانہ و شیتی پرسی کہ تو چیت خوش دەوی؟ لہ وہ لامدا
گوتی: جنیو پیدان، پیمخوشہ جنیوم پیدہن، چونکہ ہرشتیکی تر کہ بمدہنی
منہتم لہ سہردا دہنن جنیو نہبی.

پرسیار و وہ لام
ہر سوئالی کز نان لبی سیراب
دوش کہردہم ہمہ بداد جہواب
دہلی: ہر پرسیارینکی شہوی دی لہ خوشہویستہ دەم پاراو و لہ فرزشیرینہ کہم
کرد، وہ لامی دامہوہ.

گوفتہمہش جو زشہبہت نہبایہد دید؟
گوفت پیدایا بہ شہب بود مہمتاب
بہ دوستہ خوشہویستہ کہم گوت: وا دیارہ کہ بہشہو نہبی تو نابیندرتی؟ لہ
وہ لامدا گوتی: ناخر مانگ بہشہو وددہر دہکوی
گوفتہم ناتہش بہ چیپرہنات کہ فروخت
گوفت نان کو دلی تو کہرد کہباب
گوتم نھری نھوہ کن نھو ناگری نھوینہی لہ ناو چاوانی تودا ہلکرد و پنی
فروشتی؟ لہ وہ لامدا گوتی: نھو کہسہی کہ دلی توی وھک کہباب برژاندوہ.

گوفتہم نھز حاجب تو تابہم روی
گفت کہس روی تابہد نھز میحراب
گوتم روو لہ برویانن ودرگتیرم؟ لہ وہ لامدا گوتی: جا کہسی موسولمانت دیوہ روو
لہ میحراب ودرگتیری؟

گوفتہم نھندہر عہزاب عیشقی توئہم

گوفت عاشق نیکو بود بہ عہزاب

گوتم نھوہ بو بہزہیبت بہمندا نایہتہوہ لہ عہزابی عیشقی تودا مردم. لہ وہ لامدا

گوتی: قهیدی ناکا، عاشق به عه زابه وه جوانه.
 دهلین: پیریژنیک کچینکی زور جوانی به ناوی (مههستی) و سنی مانگای هه بوو
 له گوندی (ته کاو). کچه که ی زور خوش دهویست.

رؤژئی چه ندجار دهیگوت: رۆله یاخوا مهرگم و دپیش مهرگیت کهوی. تا رۆژنیک
 کچه که چاوه زار کاری تیکرد و نه خوش کهوت. کچ که وهک مانگی شهوی چوارده
 بوو، وهک مانگی یهک شهوه باریک بوو یه کیک له مانگاگانی پیریژن چوو بو
 ژورده وه و سه ری خستبو ناو دیزیکه وه و بوی نه هاتبو وه دهره وه سه ره به دیزه وه
 راده کاته دهره وه. پیریژن که چاوی پینه کهوی زور دهرسی و وه ده زانی که نه وه
 چه زره تی ئیزرائیله هاتوو گیانی بکیشی. هاوار دهکا و دهلی: نهی به قوربانیت بم
 خو نه من مههستی نیم. نه وه تا مههستی کچم له و ژوره دایه، نه خوشه که نه وه.

زوربهی میژوونووسان دهلین: یه کهم کهس که شیعره داناو چه زره تی (ئادهم)
 بووه که سه بارهت به کوشتنی (هابیلی) کوری دهلی:
 تَغَيَّرَتِ الْبِلَادُ وَمَنْ عَلَيْهَا فَوَجَّهَ الْأَرْضِ مُغْبِرٌ قَبِيحٌ
 یانی ولات و نهوهی له سه ره ولاته گۆراوه و پرووی زهوی زور توژاوی و ناشیرین
 بووه.

تَغَيَّرَ كُلُّ ذِي طَعْمٍ وَ لَوْنٍ
 وَ كُلُّ بَشَا شَةِ الْوَجْهِ الصَّبِيحُ

واته هه رچی خاوهن تام و رهنگ بوو گۆراوه و پرووخوشی پرووخوشان زور کهم
 بوته وه.

قُوا أَسْفَا عَلَى هَابِيلَ ابْنِي
 قَتِيلٌ قَدْ تَضَمَّنَهُ الضَّرِيحُ

دهلی: نهی داخی به جهرگم بو هابیلی کورم که کوژرا و گۆر ده باوهشی خوی
 گرت، به لام دهلین زمانی چه زره تی ئادهم سریانی بووه و شیعره که یان و هر گیترا وه ته
 سه ره زمانی عه ره بی.

ته ماشا نه و شیعره کهن چند جوانه که (سه نائی غه زنه وی) له مه تی شیخ
 (بایه زیدی به ستامی) دا دایناوه و دهلی:
 روزه ها بایه د که تا گهردون گهردان یهک شه بی

عاشقی را وهصل بهخشهد یا غهربی را ودهن
دهلی: دهبی چندین رۆژ بین و برین و هاتوچو بکهن، تا چهرخی گهردوون به
ریکهوت شهونکی عاشقیک به مراد و به وهسلی مهعشووقه بگهتینی، یان غهربیک
بگهریتهوه بو وهلاتهکهی.

مهفتهها بایهه که تا یهک مشت پهشم نهز پوشتی میش
زاهیدی را خهرقه گهردد یا حیماری را رهسن
دهلی: کار ههروا ئاسان نیه، دهبی چندین ههوتوو تیپهپن تا چنگیک خوری له
پشتی مهریک دهگریتهوه، جا یان دهگری به خهرقهه عابیدیک، یان دهپرسن و
دهیودننهوه بو ئاو ساری کهریک.

ماههها بایهه که تا یهک پهنبه دانه زئاب و گل
شاهیدی راحله گهردد یا شهیدی را کهفهن
چهندين مانگی پندهوی تا قوزاخهه لۆکه لهنیو ئاو و گل بیته دهوی و پیشکووی
و ساز بگری. جا یان دهیکهه به بهرگی جوانی جوانیک، یان دهیکهه به کفنی
موسولمانیک.

سالهها بایهه که تا یهک کودهکی نهز ذات دلهبع
عالی دانا شهوهه یا شاعیری شیرین سوخن
سالههای پندهوی تا مندایک ههلهکهوی دهبیته زانایهک یان دهبیته شاعیرینی
قسهخوش.

عومرهها بایهه که تا یهک سهنکی خارا ز ئاغتاب
دهر بهدهخشان لهعل گهردد یا سهقیق نهندر یهههه
دهلی: دهبی چندین عومر تیپهپن تا بهردیکی ردهق بههوی تیشکی رۆژدوه ببیته
لهعلی بهدهخشان یان سهقیق یهههه.
قهرندهها بایهه که تا نهز لوظی حتی پهیدا شهوهه
با یهزیدی دهر خوراسان یا ئوهیسی دهر قهردن.
دهلی: چهندين قهرنی پندهچی تا خواوهندی گهوره به لهتف و کهردمی خوی
بایهزیدیک له ولاتی خوراسان و وهیسهلقهردنیک له ناو خیلی قهردنیاندا بههردهههه
دهکا.

شیخ (عومهر یافی) له باسی گهورهیی ئال و بهیتدا دهلی: (سَفِينَةَ نُوحٍ آلُ
بیتِ محمدٍ. فَمَنْ كَانَ فِيهَا رَا كِباً صَادَفَ النَّجَاءَ) ئال و بهیتی (پیشهمبهر)

دروودی خوای له‌سەر بێ وەك كشتی هزرهتی (نوح) وان، ئەووی دەست بە
 داوینی ئەوان بگری و بە رینگای ئەواندا بپروا ئەو پرزگاری دەبن.
 وَ أَمَّا الَّذِي عَنَّا تَخَلَّفَ هَا لِكُ غَرِيبٌ بِبَحْرِ الْغَيْبِ لَمْ يَلْقَ مَخْرَجًا.
 دەلی: بەلام ئەوانەیی پەیرهویی ئال و بەیت نەكەن و لە رێبازی ئەوان لا بدەن و
 موخالفەیان بکەن، ئەو بەمیلاک دەچن و لە دەریای بێ پایانی گومراھیدا غەرق
 دەبن و رینگای دەرباز بوون نابیننەو.

مامۆستا مەلا (عیصام الدین) ی شەفیعی دەلی:

ساقیا گو نگار غرخ را

که بیهنداز پەردەیی روخ را

بوسەما ئەز وەیی ئارەزو دارەم

وَلِي فَيَبَا مَارِبًا نُؤْخِرًا.

ئەیی ساقی بە یارە نازدارە روو خوشەکەم بلی: پەردە لەسەر رووخساری لا با،
 چونکە ئارەزووی چەند ماچینکە هەیه لینی بکەم و چەند کارینکی دیکەشم پێیە.
 مامۆستا مەلا (عیصام الدین) ی شەفیعی زۆر بە جوانی موعجیزەیی ئایەتی
 (عەصا) ی هزرهتی (موسا) ی لەو شیعەردا بەکار هێناوە. یان چەند ناسک
 خەیاڵەکە بە کوردی دەلی:

من که شهیدای عیشقی توّم مەستم

چی دەلی دوژمنم چ دەربەستم

لەبێ لەعلت خنێوی دا بزو بەمن

رقی پێیا دەمە منیش گرتم

یان (حافئ) ی شیرین کەلام چەند جوان دەلی:

جایەکە بەرق عصیان بەر (ئادەم) صفی زەد.

ما را چگونە زیبەد دەعوی بیگوناھی.

لە جێنایەکی کە بەرق و بروسکەیی گوناح لە هزرهتی ئادەم بدا کە صفی اللەیه،

ئێمە چۆن دەتوانین داوای بێگوناخی بکەین یان کە دەلی:

چو بشنەویی سوخەنی ئەهلی دل من گو کە خەطاست

سوخەن شناس ئەئی جان مەن خەطا ئین جاست

کاتی گویت له قسهی نه‌هلی دل و عارفان و پیاوچاکان بوو، که له‌گه‌ل سه‌قل و زانیاری تودا نه‌ده‌ماته‌وه، مه‌لی نه‌وه وانیه، خه‌تاکه له قسهی وانه‌وه نیه، به‌لکې تق نه‌گه‌یشته‌وویه نه‌و پله و پایه که له قسه‌که‌یان بگه‌یت، که‌وایه خه‌تاکه له توره‌یه بیان که ده‌لی:

موشکی داره‌م ز دانشمه‌ندی مه‌جلیس بازپرس

تو به‌فهرمایان چرا خود توبه که‌متر می‌کونه‌ند

ده‌لی: موشکیلیکم هه‌یه، تکایه تو له وه‌کاله‌تی منه‌وه بچو له زانا و واعیزی مه‌جلیس بپرسه و بلی نه‌وه بو نه‌وان که به خه‌لک ده‌لین توبه بکه، زور به‌که‌می بو خویان توبه ده‌کن، هویه‌که‌ی چیه؟

ده‌لین: له دروژنیکیان پرسه: نه‌ری قه‌ت راستت گوتوه؟ له وه‌لامدا گوتی: له‌وه ده‌ترسم، نه‌گه‌ر بلیم (نا) راست بلیم ده‌نا وه‌لامم ده‌دانه‌وه.

ده‌لین: ناغایه‌کی مه‌نگور برایه‌کی ده‌م‌ری، کاتی ددیشتون و کشتی ده‌کن و ده‌بهن بو سه‌ر قه‌بران و ده‌نینژن. مه‌لا ته‌لقینی داددا و له‌کاتی گه‌رانه‌وددا برا‌که‌ی ده‌لی: کاکه جا بلیم چی؟ نه‌گه‌ر ته‌ماشاشا گفت و لغت و قسه‌کانت ده‌کم، که نه‌وه‌نده زمان لووس و قسه‌خوش بووی، ده‌لیم وه‌ی به‌قوربانی نه‌ی ده‌م و لیوت بې، به‌لام که بیر له کرده‌وه‌کانت ده‌که‌مه‌وه، ده‌لیم ئی منت ده‌سه‌نه‌لان.

خویندیری به‌رینز ناخر سه‌رخه‌رمانم له ودرزی سه‌رخه‌رماناندا شه‌رمانی شیخ (نظامی گه‌نجه‌ویه)، جا نه‌وه پاکی ده‌کم و هه‌لبزاردده‌که‌ی به‌ سه‌رکف خه‌رمانلوغه‌که‌مدا ده‌کم، که لام وایه ته‌من زور زه‌صه‌ته مؤله‌تم بدا تا سالتکی دیکه و بپه‌ره سه‌ر خه‌رمانان و سوالیکی دیکه‌تان بقی بکه‌ه‌وه، که به‌ فارسی ده‌ فهرمووی:

دهرین چه‌من که ز پیری خه‌میده شد که مه‌ردم

ز شاخه‌های به‌قا به‌عه‌د زین چ به‌هره به‌ردم

ناخ، تازه هیچم بو ناگری، چونکه له ناو چه‌من و باغ و باغاتی ژبانی دنیا‌دا پشتم چه‌میوه‌ته‌وه و داری قه‌دم ده‌ولا هاتوته‌وه، تازه له له‌خی داری به‌تسا و ژبان ده‌توانم چ به‌هردی‌ک به‌رم؟

نه سایه‌یست ز نه‌خلم نه میوه‌یی که‌س را

که توند بادی حوادیس بریخت بهرگ و بهرهم
به داخهوه دار خورمای قهد و بالام نه سینبهری مهیه کهس له بنی دانیشی و تاوینک
وهحهسی، نه میوهی بو کهس پیوهیه توژتکی لی بکاتهوه و بیخوا. چونکه بای
کارهساتی دنیا هلی کردو گهلا و بهرکهکی هلهوهراندوه و هیچی پیوه
نه هیشتوه.

دورشته پر ز گوهر بود دهر دهان ما را
جهفای چهرخ گوسست و بریخت ئان گوهرهم
دوو ریز گهوههری نایابی پر بهناو زارم له ناو دهم دا بوون، بهلام چهرخی
جهفاکار زور بهبی بهزهیی هات ههمووی هلهوهراندن
گوهر بریخت ز دور جهم ستارهسان چو دهمید
ز سهو بی مهشرق حرمان ستارهی سههرهم
چون نهستیره رادهکشین و هلهدهورن، کاتی نهستیره ی بیبهشی و مهحروم
بونی من ههلات ئاوا گهوههرهکانی هلهوهراندن.
نهال چون سههر نهفشاند راست گهر دهلک
خهمید نهخلی قهدم چون فشانده شد سههرهم
لهخهداری خاوهن بهرو میوهکه بهرکهکی لیبووه راست دهبیتهوه، بهلام دار
خورمای قهدی من بهپنچهوانهوه، کاتی بهرکهکیان لیکردهوه دولا هاتهوه
نشست برف گران بهر سههرهم ز موی سفید
ز پهست گهشتهنی بامی قهدم دهرخهتههرهم
بههوی سپی بونی مووی سههرمهوه بهفریکی گران لهسه سههرم باریوه، نهوه
قهیدی ناکا، بهلام لهوه دهرسم بانی وجودم بتهپی، لهبهرگرانی نهو بهفره.
ز قوللهی که بهرو بهرف باشد ئاب ئایه
ئهزین سههب که بشکست بال و پههرهم.
ئاخر لومه مهکن کهوا نارحهتم، چونکه توقه سهری کیتونک که بهفری پیوه
بوو. بهفرهکی دهتویتهوه و ئاوی لی دیتهخواری، جا هوی نهویه که من له ئیستارا
پهر و بالم شکاوه.

دوتا شوده که نه یالایهدهم به خون دامهن
که خونفشان شوده چشم نهز تهراوشی جگهرهم
بهخویرایی نیه که دوولا هاتومهوه؛ لهبهر نهویه که مهبادا داوینم خویناوی بکه،
چونکه بههوی لهت لهت بوونی جهرگمهوه چاوم. خوینی لی دهتکی و خوین فشارهی

کردوه.

بهسوی ئهوجی فهراغته چوان کونه بهرواز
ئهزین چهضیض که بشکسته ئهست بال و بهرهم
ناچارم بفرم و بهرواز بکهم بو ئهوجی فهراغته و بهرزایی له و جیگا نزمه، چونکه
بهراستی، تازه پهڕ و بایم شکاوه.
زمن کهسی نهکونه یاد زانکه نهتوانهم
ز زحفی حال که بهرخاتری کهسی گوزههرهم
کا که گیان: تهنا ته کهسیش یادی من ناکاتهوه، چونکه ئهوهنده حالم زهعیف و
په ریشانه، توانای ئهوهندهشی نیه که بهخه یالی کهسیش دابچی.
به یاضرا نهکونه فقهرد دیده ئهم ز سواد
ئهگهر چی به روز فروزه ند شومعی ماه خورهم
چاوم وایان بهسهر هاتوو ههرقی رهش و سپی ناکهن و شهو و پوژیان بهلاوه
وهک یه که، با به پوژ پوژییش بهدهرهوه بی یان به شهو مانگه شهو بی.
چوان له رزه به دهستم فتادان ئه ز ردعشه
به بهزمی ده هرچ سان ساغری نیشات خورهم
دهستم ئهوهنده لهرزوک بوون و له کهلک کهوتوون، تازه له بهزم و پهزمی دنیا دا
چون دهتوانم پیاله ی شهراپی ژیان و خوشی به دهستهوه بگرم. جا خوینهری بهریز،
بو ئاسان خویندنهوهی هیندیک کوردی فارسی نهزان به رینوسی کوردیم شیعره
فارسییهکان نویسهوه بو ناگاداریت.
جا له کوتایی ئهو سوال و کوکردنهوهی ئهو خهرمانلوغهدا عهرزتان دهکهم، ئهگهر
خوا کردی و له چاپ درا و کهوته بهردهستی ئیهوهی بهریزی کورد زمان و
خویندنهوه و به دلتان بوو، به دوعایهکی بهخیر، یادم بکه نهوه. منیش هه ر له
ئیهستارا دوعاتان بو دهکهم و دهلیم:

أَزَالِ اللّٰهُ عَنْكُمْ كُلَّ آفَةٍ + كُنُونِ الْجَمْعِ فِي حَالِ الْأَضَاةِ

برای دووره ولایتان : محهمهدی سلماشی

١٩٩٩ / ٨ / ١٥

بەرھەمەکانی خاوەنی خەرمان لۆغە

- ۱- تەفسیری سورەتی فاتیحا
- ۲- باومشینى دل ، کۆمەلە شیعەریکە
- ۳- ئاوینە ، شینست و دوو چیرۆکی مەسنەوی مەولانای رۆمی
- ۴- تیشکی مینبەر ، وتاری پۆژانی هەینی عەرەبی و کوردی
- ۵- کۆری ئامۆژگاری
- ۶- وتاری رەمەزان
- ۷- ژيانى پینغەمبەران
- ۸- مەجلیسی ئامۆژگاری
- ۹- دەنگی مینبەر ، وتاری پۆژانی هەینی عەرەبی و کوردی
- ۱۰- مەجلیسی ئەولیا بەرگی ۱ و ۲
- ۱۱- مەلود نامە

ئەو بەرھەمانەى خاوەنى خەرمان لۆغە کردوویەتە کوردی

- ۱- بینه‌وایان ، فیکتور ھۆگۆ ، لە عەرەبییەوێ کراوە بە کوردی
- ۲- بى سەرپەرشتان ، لە فارسییەوێ کراوە بە کوردی
- ۳- دینەنى مەرگ ، لە فارسییەوێ کراوە بە کوردی
- ۴- چیرۆکە کوردەکانی تۆلستۆ ، لە فارسییەوێ کراوە بە کوردی
- ۵- سەد غونچە لە گولزاری شیری خودا ، لە عەرەبی و فارسییەوێ کراون بە کوردی
- ۶- چەند داستانیکی عاشقانه ، لە فارسییەوێ کراوە بە کوردی ، بەلام ئێستا چاپ نەکراوە

له كوتاييدا پر به دل سوپاسی دوستی خوشه ویست کاک حامیدی گه وهری
ده که م که به راستی له و خه رمان لوغه دا زوری زه محمت کیشا تا به ته و اوی له که وو ،
قه لپیرو ، بیژینگی دا و ناوا به پوختی و پیک و پیکی هاته به ردهستی نیوهی به ریز.